

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΕ'

Πέμπτη 8 Μαΐου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ.8727

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 5ο και 11ο Δημοτικά Σχολεία Αγίας Παρασκευής, το 9ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Ναυπλίου, το 6ο Δημοτικό Σχολείο Καλύμνου και το 10ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων, σελ.8693,8701,8708, 8714,8724

3. Επί Διαδικαστικού θέματος, σελ.8691,8693

4. ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση επί των άρθρων της Πρώτης Ενότητας των Αναθεωρητέων Διατάξεων του Συντάγματος. (Άρθρο 14 παράγραφος 9, άρθρο 17 παράγραφοι 1 και 6, άρθρο 20 παράγραφος 1, άρθρο 22 παράγραφος 1 και άρθρο 28 παράγραφος 3 και ερμηνευτική δήλωση, Ενότητες Αε και Εε της Επιτροπής Αναθεώρησης), σελ.8703

5. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή μηνυτήρια αναφορά περί «Ποινικής ευθύνης των Υπουργών» κατά του πρώην Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Β. Μιχαλολιάκου, σελ.8726

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ.8685

2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 8686

3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 9 Μαΐου 2008, σελ.8711

4. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:

α) Προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με την επίσκεψη του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Σανιδά στη Μόσχα και τις σχέσεις του με το γενικό εισαγγελέα Ρωσίας κ. Γιούρι Τσάικα κ.λπ., σελ.8691

β) Προς τον Υπουργό Πολιτισμού:

i) σχετικά με τη μόνιμη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων στην Ελλάδα κ.λπ., σελ.8694

ii) σχετικά με την κατάρρευση τμήματος του Παλατιού του Μεγάλου Μαγίστρου στη Ρόδο κ.λπ., σελ.8695

γ) Προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τα επεισόδια στη Μανωλάδα του Νομού Ηλείας με τους μετανάστες εργάτες γης κ.λπ., σελ.8696

δ) Προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την εκμετάλλευση των αλλοδαπών εργατών στη Νέα Μανωλάδα Νομού Ηλείας κ.λπ., σελ.8698

ε) Προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων:

i) σχετικά με την ανάγκη ορθολογικής χρήσης των υδάτινων πόρων στη γεωργία κ.λπ., σελ.8700

ii) σχετικά με τα σιτηρά και την κερδοσκοπία των εμποροβιομηχάνων σε βάρος των μικρομεσαίων αγροτών και των καταναλωτών κ.λπ., σελ.8701

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατάθεση Εκθέσεων Διαρκών επιτροπών:

α) Η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Παράταση των Ειδικών Επιδοτήσεων και άλλες διατάξεις», σελ.8724

β) Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Δικαιοσύνης:

i) «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς και αντικατάσταση συναφών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα», σελ.8724

ii) «Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST), Κοινές Ομάδες Έρευνας και λοιπές διατάξεις», σελ.8724

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί Διαδικαστικού θέματος:

ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β., σελ.8691,8692,8693

ΠΑΓΚΑΛΟΣ Θ., σελ.8691,8692,8693

ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ Σ., σελ. 8691,8692,8693

Β. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:

Επί των άρθρων της Πρώτης Ενότητας των Αναθεωρητέων Διατάξεων του Συντάγματος: (Άρθρο 14 παρ. 9, άρθρο 17 παρ. 1 και 6, άρθρο 20 παρ. 1, άρθρο 22 παρ. 1 και άρθρο 28 παρ. 3 και ερμηνευτική δήλωση, Ενότητες Αε και Εε της Επιτροπής Αναθεώρησης).

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ.8721,8722

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ.8714,8716,8717

ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ Κ., σελ.8711

ΔΕΝΔΙΑΣ Ν., σελ.8714

ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ Α., σελ.8704

ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ., σελ.8707

ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α., σελ.8720

ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ Κ., σελ.8715

ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ Α., σελ.8726

ΜΠΟΥΓΑΣ Ι., σελ.8713

ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β., σελ.8703,8704,8707

ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α., σελ.8719,8720,8721,8723,

8724,8725,8726,8727,8728

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ.8703

ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ., σελ.8723

ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ.8708,8717

ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η., σελ.8719,8724,8725

ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ.8717,8718,8719

ΣΟΥΡΛΑΣ Γ., σελ.8708,8711,8713,8714,

8715,8716,8717

ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν., σελ.8719

ΦΙΛΙΝΗ Α., σελ.8725

ΦΩΤΙΑΔΗΣ Η., σελ.8718

ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ Σ., σελ.8717,8718,8719,8722

Γ. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β., σελ.8694

ΔΑΜΑΝΑΚΗ Μ., σελ.8695,8696

ΖΙΩΓΑΣ Ι., σελ.8702

ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ Σ., σελ.8698,8699

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ.8697

ΚΟΝΤΟΣ Α., σελ.8700,8701,8702

ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ., σελ.8699

ΛΙΒΑΝΟΣ Σ., σελ.8700

ΛΙΑΠΗΣ Μ., σελ.8694,8695,8696

ΠΑΓΚΑΛΟΣ Θ., σελ.8691,8692

ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ Σ., σελ.8691,8692,8693

ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ Π., σελ.8696,8697

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΕ'

Πέμπτη 8 Μαΐου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 8 Μαΐου 2008, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.30' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Ιωάννη Ζιώγα, Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Σαββίδης Λεωνίδα ζητεί να ενημερωθεί με ποιές προϋποθέσεις μπορεί να λειτουργήσει πρατήριο υγρών καυσίμων.

2) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αθανασιάδης Αναστάσιος ζητεί την ιατροφαρμακευτική κάλυψη της συζύγου του, από τον Ο.Γ.Α..

3) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Συμεωνίδης Αδάμ, ασφαλισμένος του Ο.Γ.Α. ζητεί να του χορηγηθεί το πολυτεχνικό επίδομα.

4) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Καμτσίκη Ειρήνη, επιτυχούσα σε διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π. ζητεί να ενημερωθεί για το διορισμό της.

5) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννου Δημήτριος διαμαρτύρεται για την παράταση των 141 ημερών της στρατιωτικής θητείας του εγγονού του, η οποία αντιστοιχεί σε ημέρες αναρρωτικής άδειας.

6) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Βυρώζης Χρήστος, υπάλληλος στον Ο.Α.Ε.Ε. ζητεί να ενημερωθεί αν δικαιούται μετάταξη σε θέση του δημόσιου τομέα.

7) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ξενίδης Ισαάκ ζητεί να του επιστραφεί η άδεια οδήγησης.

8) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αποστολίδης Γεώργιος, σπουδαστής στο ΤΕΙ Δράμας ζητεί να ενημερωθεί για τον τρόπο χορήγησης υποτροφίας.

9) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Πακαλίδου Αικατερίνη ζητεί να ενημερωθεί για το άρθρο 10 του Ν.3741/2006.

10) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μιχάλης Βιανάς, κάτοικος Θεσσαλονίκης ζητεί τη χορήγηση επιδότησης ενοικίου από τον Ο.Ε.Κ..

11) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Τσιπουλτάρας, Κάτοικος Γιαννιτσών ζητεί την επίλυση πολεοδομικού του προβλήματος.

12) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικολαΐδης Πρόδρομος ζητεί να ενημερωθεί για τα δικαιώματα των επιχειρηματιών του Νομού Πέλλας, μετά την εφαρμογή του νέου Αναπτυξιακού Νόμου.

13) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Κερασούλα Παπαντίδου, κάτοικος Καρυώτισσας Πέλλας ζητεί τη χορήγηση σύνταξης λόγω ασθενείας.

14) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ρουσάκης Βασίλειος ζητεί να του δοθεί δικαίωμα ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, από τον Ο.Γ.Α..

15) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Οικολόγοι -Πράσινοι- Πολιτική Κίνηση Φθιώτιδας ζητούν τη μη κατασκευή νέων λιθανθρακικών μονάδων παραγωγής ενέργειας στη Λάρυμνα.

16) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Αποστολίδου-Χαλκιά Ελένη διαμαρτύρεται για την περικοπή του στεγαστικού επιδόματος που χορηγεί η Πρόνοια στη μητέρα της.

17) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόλαος Μάρτης, πρώην Υπουργός ζητεί την τοποθέτηση του αγάλματος του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην Πλατεία Συντάγματος.

18) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αιανής Νομού Κοζάνης ζητεί να συμπεριληφθεί και η περιοχή της Αιανής στις περιοχές διεθνούς εμβέλειας που προβλέπει το σχέδιο Νόμου για τον Χωροταξικό Σχεδιασμό και την Αειφόρο Ανάπτυξη.

19) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων στο Εργοστάσιο της Εταιρείας Αμυντικών Συστημάτων Ελευσίνας και στις αποθήκες των Δερβανοχωρίων ζητεί να παραμείνει ελεύθερη ζώνη ασφαλείας η έκταση της πρώην υαλουργίας «OWENS» μεταξύ του διυλιστηρίου και της «ΠΥΡΚΑΛ».

20) Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ανδριανάκης Βασιλείος, υπάλληλος του Μ.Τ.Π.Υ. διαμαρτύρεται για την υπηρέσιακή του εξέλιξη, μετά την εφαρμογή του νέου Υπαλληλικού Κώδικα.

21) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή Ενεργών Πολιτών Ανατολικής και Βόρειας Αττικής ζητεί την τοποθέτηση φωτεινών σηματοδοτών στη διασταύρωση της Λεωφόρου Λαυρίου με την οδό Ελ. Βενιζέλου στο Δήμο Γλυκών Νερών.

22) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Λάρισας ζητεί οικονομική ενίσχυση, για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας στο Νομό.

23) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγίου Στεφάνου Αττικής ζητεί την επίλυση κυκλοφοριακών προβλημάτων στον κόμβο της Εθνικής Οδού, στον Άγιο Στέφανο.

24) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η WWF ζητεί τη λήψη μέτρων προστασίας των δασών της χώρας από τις κλιματικές αλλαγές.

25) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου ζητεί να του διατεθούν τα ποσά από τα τελευταία 19 χρόνια σύμφωνα με τον Ν.1866/89 στην παραγωγή των κινηματογραφικών ταινιών.

26) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συμβασιούχων Εργαζομένων Πυροσβεστικού Σώματος των Νομών Αργολίδας και Αρκαδίας ζητεί την καταβολή του δασικού επιδόματος στα μέλη του κ.λ.π.

27) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Ομάδες Παραγωγών Αργολίδας ζητούν να αποσυρθεί το μέτρο της χρέωσης των παραγωγών, για την ενεργοποίηση δικαιωμάτων οπωροκηπευτικών.

28) Οι Βουλευτές Ηρακλείου κύριοι ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ και ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο κ. Ζαχαρίας Καψαλάκης Αιρετός Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε. Κρήτης ζητεί την αύξηση της μοριοδότησης των σχολείων του Νομού Ηρακλείου Κρήτης.

29) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται η δημιουργία των απαραίτητων υποδομών, για τη διάθεση των απο-

βλήτων, από τα σφαγεία του Δήμου Αγίας Βαρβάρας Νομού Ηρακλείου Κρήτης.

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κλειτορίας Νομού Αχαΐας διαμαρτύρεται για την απόφαση της Διεύθυνσης Περιφέρειας Πελοποννήσου-Ηπείρου της «Δ.Ε.Η. Α.Ε.» να προχωρήσει σε απεμπλοκή των μισθωτών της Υπομονάδας της Κλειτορίας από κάθε προσφερόμενη υπηρεσία στην Εμπορία.

31) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Διαμέρισμα Πραισού του Δήμου Σητείας διαμαρτύρεται για την κατάσταση που επικρατεί στον αρχαιολογικό χώρο της Αρχαίας Πραισού.

32) Η Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Τσαφαντάκης Μανώλης ζητεί την απόσπαση πέντε γιατρών στο Κέντρο Υγείας Ανωγείων Νομού Ρεθύμνης.

33) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Αποφοίτων Τμήματος Μουσικών Σπουδών Αθήνας ζητεί την άμεση διεξαγωγή διαγωνισμού από τον Α.Σ.Ε.Π. για το διορισμό καθηγητών μουσικής στα δημόσια σχολεία.

34) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συμβασιούχων Πυροσβεστών Πυρόσβεσης Διάσωσης ζητεί την ενίσχυση των μέσων αεροπυρόσβεσης για το έτος 2008.

35) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εργαζόμενοι του οικότροφείου Μακρυγαλού Νομού Πιερίας ζητούν την καταβολή των δεδουλευμένων αποδοχών τους.

36) Η Βουλευτής Κερκύρας κ. ΑΓΓΕΛΙΚΗ (ΑΝΤΖΕΛΑ) ΓΚΕΡΕΚΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Καθολικός Αρχιεπίσκοπος Κερκύρας ζητεί την αποκατάσταση του ιστορικού κωδωνοστασίου της Καθολικής εκκλησίας του Ευαγγελισμού, που βρίσκεται στο κέντρο της Κέρκυρας.

37) Η Βουλευτής Κερκύρας κ. ΑΓΓΕΛΙΚΗ (ΑΝΤΖΕΛΑ) ΓΚΕΡΕΚΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων Τ.Ε.Β.Ε. Νομού Κέρκυρας «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ» ζητεί οι αυξήσεις που δίδονται στις συντάξεις να είναι πάνω από τον πραγματικό τιμάρημο κ.λπ..

38) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος Βάρδας Νομού Ηλείας ζητεί τη λήψη των αναγκών μέτρων για τη στήριξη των επιχειρήσεων του Νομού Ηλείας.

39) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ιδιοκτητών Ταξί και Αγοραίων «Ο ΕΡΜΗΣ» ζητεί την επιδότηση των μελών του, προκειμένου να ανταπεξέλθουν στην οικονομική επιβάρυνση από την μετατροπή των Αγοραίων Δ.Χ.Ε. σε ΤΑΞΙ Δ.Χ.Ε.

40) Η Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ) ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Απολυμένοι της Ένωσης Αγροτικών Συνεταιρισμών Θεσσαλονίκης ζητούν νομοθετική ρύθμιση για την κατεξάριση πληρωμή των αποζημιώσεών τους.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3818/7-1-08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αστερίου Ροντούλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3093/ΙΗ/30-1-08 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 3818/7-1-2008, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Α. Ροντούλης, σχετικά με τις υποτροφίες του Ι.Κ.Υ. σας γνωρίζουμε ότι το εν λόγω Ίδρυμα έχει επιχορηγηθεί για το οικ. Έτος 2007 αρχικά με το ποσό των 23.050.000 ευρώ και με επιπλέον 1.000.000 ευρώ, στο τέλος του οικ. Έτους 2007, ειδικά για τις υποτροφίες. Για το οικ. Έτος 2008 η αρχική επιχορήγηση ανέρχεται στο ποσό των 24.000.000 ευρώ.

Σημειώνεται ότι η κατανομή και διαχείριση της επιχορήγησης γίνεται από τα όργανα διοίκησης του Ίδρυματος με την ευθύνη των οποίων εκτελείται ο προϋπολογισμός.

Τέλος, σας γνωρίζουμε ότι το Ι.Κ.Υ. μας πληροφόρησε ότι δεν απορρέουν εκ μέρους του υποχρεώσεις έναντι οιοδήποτε προπτυχιακού φοιτητή για πρόγραμμα που αφορά στην τελευταία τριετία, δεδομένου ότι για το χρονικό διάστημα αυτό το Ι.Κ.Υ. δεν έχει προκηρύξει τα αναφερόμενα στην ερώτηση προγράμματα.

**Ο Υπουργός
ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ»**

2. Στην με αριθμό 4128/9-1-08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Θεόδωρου Καραόγλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3561/ΙΗ/30-1-08 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 4128/9-1-08, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θεόδ. Καραόγλου, και αφορά στα μέτρα αποκατάστασης και ανάδειξης της Σικιανίδειου Ελληνικής Σχολής Βηρυτού και στα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Οι πολιτικές συνθήκες που επικρατούν στο Λίβανο, σχεδόν αδιάλειπτα μετά το 1975, δυστυχώς δεν επιτρέπουν τη λήψη μέτρων για την κανονική επαναλειτουργία της Σχολής. Μόλις οι πολιτικές συνθήκες το επιτρέψουν, θα ξεκινήσουν οι προσπάθειες για την επαναλειτουργία της.

Επί του παρόντος, η Ελληνική Κοινότητα λειτουργεί σχολείο μητρικής γλώσσας στη Βηρυτό, αναγνωρισμένο από το ΥΠΕΠΘ, με 50 μαθητές. Στο εν λόγω σχολείο το ΥΠΕΠΘ έχει αποσπάσει ένα δάσκαλο.

Επίσης το ΥΠΕΠΘ, κατόπιν αιτήματος του Πανεπιστημίου Μπαλαμάντ έχει αποσπάσει στη Θεολογικής Σχολής του εν λόγω Πανεπιστημίου, έναν εκπαιδευτικό κλάδου ΠΕ01 Θεολόγων με αυξημένα προσόντα.

**Ο Υπουργός
ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ»**

3. Στην με αριθμό 4764/21-1-08 ερώτηση της Βουλευτού κ. Όλγας Κεφαλογιάννη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 9813/ΙΗ/30-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 4764/21-1-08, την οποία κατέθεσε η Βουλευτής κα Όλγα Κεφαλογιάννη σχετικά με το «Αίτημα για ίδρυση Τμήματος Τουριστικής Διοίκησης και Ανάπτυξης του Πανεπιστημίου Κρήτης» στο Ρέθυμνο, και στα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

α) Σύμφωνα με την κείμενη πανεπιστημιακή νομοθεσία (παρ.6 άρθρο 6, του Ν. 1268/1982), όπως συμπληρώθηκε με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 9 του Ν. 3549/2007, «Μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων» (Φ.Ε.Κ. 69, τ.Α'/20-03-2007), η ίδρυση πανεπιστημιακών τμημάτων πραγματοποιείται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομίας και Οικονομικών, ύστερα από γνώμη της Συγκλήτου του οικείου Πανεπιστημίου και του Συμβουλίου Ανώτατης Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (Σ.Α.Π.Ε.).

β) Κάθε Πανεπιστήμιο προβαίνει στην κατάρτιση και την υποβολή του Στρατηγικού Σχεδιασμού για την ανάπτυξη του ιδρύματος. Ο Στρατηγικός Σχεδιασμός έχει μακροπρόθεσμη προοπτική, τα χρονοδιαγράμματα που θέτει είναι ενδεικτικά, υλοποι-

είται δε σταδιακά, ύστερα από την υποβολή συγκεκριμένων και τεκμηριωμένων προτάσεων από τα αρμόδια όργανα κάθε Πανεπιστημίου, υπό την προϋπόθεση βέβαια η πρόταση του πανεπιστημιακού ιδρύματος να συμπεριλαμβάνει όλες τις προδιαγραφές, οι οποίες έχουν καθοριστεί από το Συμβούλιο Ανώτατης Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (Σ.Α.Π.Ε.).

Τέλος, σας πληροφορούμε ότι το Πανεπιστήμιο Κρήτης έχει υποβάλει πρόταση για ίδρυση Τμήματος Τουριστικής Διοίκησης και Ανάπτυξης, η οποία θα αξιολογηθεί από το Σ.Α.Π.Ε. σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

**Ο Υφυπουργός
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ»**

4. Στην με αριθμό 7465/28-2-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ντίνου Ρόβλια δόθηκε με το υπ' αριθμ. Α.Π.Φ. 21/94/ΑΣ/932 δις/21-3-08 έγγραφο από την Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Η Ελλάδα διατηρεί διπλωματικές σχέσεις με το Πακιστάν. Από το 2005, έχει υπογραφεί Συμφωνία περί Διμερούς Συνεργασίας για την Καταπολέμηση του Εγκλήματος, ιδιαίτερα της Τρομοκρατίας και της Παράνομης Διακίνησης Ναρκωτικών και του Οργανωμένου Εγκλήματος, η οποία επικυρώθηκε το 2007.

Η συνεργασία βάσει της Συμφωνίας αυτής, αφορά κυρίως την ανταλλαγή πληροφοριών που αφορούν θέματα κοινού ποινικού δικαίου.

Η Ελλάδα δεν συνεργάζεται σε θέματα πολιτικών προσφύγων με τις χώρες από τις οποίες αυτοί προέρχονται και δεν παρέχει καμιά απολύτως πληροφορία για αυτούς, ούτε για τον αριθμό τους. Οι πολιτικοί πρόσφυγες παραμένουν στην Ελλάδα σύμφωνα με το υφιστάμενο διεθνές πλαίσιο.

Η αναφερόμενη Ρηματική Διακοίνωση της Πρεσβείας του Πακιστάν αφορούσε συνδρομή σε δικαστική δίωξη και ενημέρωση των ελληνικών Αρχών περί ονομάτων Πακιστανών που πιθανώς βρίσκονταν στην Ελλάδα. οι οποίοι κατηγορούντο για αδικήματα του κοινού ποινικού δικαίου και των οποίων είχαν αφαιρεθεί τα διαβατήρια. Όπως είναι προφανές, η πληροφορία αυτή της αφαίρεσης των διαβατηρίων, είναι σημαντική για τις Ελληνικές Αρχές, καθόσον αφορά μεταβολή του καθεστώτος υπό το οποίο οι αλλοδαποί διαμένουν στην Ελλάδα και στον χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης γενικότερα.

Επομένως η αναδιαβίβαση της αναφερόμενης Ρηματικής Διακοίνωσης αποτελούσε και αποτελεί υποχρεωτική ενέργεια του ΥΠ.ΕΞ τόσο κατά την εσωτερική νομοθεσία μας, όσο και σύμφωνα με τις υποχρεώσεις μας έναντι των εταίρων μας της Ε.Ε.

Σημειώνεται, ότι η εν λόγω Ρηματική Διακοίνωση απεστάλη μόνο προς τα αρμόδια Υπουργεία και Υπηρεσίες που εφαρμόζουν τα νόμιμα που αφορούν την «Κατάσταση των Αλλοδαπών» στην χώρα μας.

**Η Υπουργός
ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ»**

5. Στην με αριθμό 4734/18-1-08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Άδωνι Γεωργιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ. 90022/ 2003/161/ 12.2.08 έγγραφο από την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της αρ. πρωτ. 4734/18.01.2008 ερώτησης, η οποία κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Σπυρίδωνα-Άδωνι Γεωργιάδη, σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού του ποσού της σύνταξης των συνταξιούχων του τώως Ταμείου Ασφαλίσεως Τυπογράφων και Μισθωτών Γραφικών Τεχνών (Τ.Α.Τ.-Μ.Γ.Τ.), σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Ο υπολογισμός του ποσού της σύνταξης, τόσο των συνταξιούχων του τώως Τ.Α.Τ.-Μ.Γ.Τ., όσο και των συνταξιοδοτηθέντων από το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., με τις διατάξεις του ανωτέρω, συγχωνευθέντος στο Ίδρυμα, Ταμείου, συντελείται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις διατάξεις του άρθρου 2, του ν. 1276/1982 (ΦΕΚ 100 Α'/24.08.1982). Ειδικότερα, οι εν λόγω διατάξεις καθορίζουν τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης των ασφαλι-

σμένων του τέως Τ.Α.Τ.-Μ.Γ.Τ., θέτοντας περιορισμούς στο ύψος των συντάξιμων αποδοχών τους, στη βάση των οποίων και υπολογίζεται το δικαιούμενο ποσό της σύνταξης.

Για την άρση των περιορισμών αυτών και τον επανυπολογισμό της σύνταξής τους με βάση το σύνολο των συνταξιόμων αποδοχών, αρκεί από τους εν λόγω συνταξιούχους προσέφυγαν στα Διοικητικά Πρωτοδικεία και Εφετεία, στα οποία και δικαιώθηκαν. Το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. χορήγησε τα επιπλέον δικαιούμενα ποσά, κατ' εφαρμογή των αποφάσεων των Διοικητικών Δικαστηρίων, ταυτόχρονα, όμως, άσκησε αίτηση αναφάσεως στο Σ.τ.Ε.. το οποίο με την υπ' αριθμ. 1867/2001 απόφασή του, έκανε αποδεκτή, κρίνοντας ορθό και όχι αντισυνταγματικό, τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξής τους με βάση τις διατάξεις του άρθρου 2, του ν. 1276/1982 (βλ. επίσης και τις υπ' αριθμ. 1077/2003 και 364/2005 αποφάσεις Σ.τ.Ε.).

Σε συνέχεια της ανωτέρω απόφασης, τέθηκε από το Ίδρυμα ζήτημα επιστροφής, από πλευράς των συνταξιούχων, των επιπλέον ποσών σύνταξης, τα οποία και είχαν εισπράξει με βάση τις αποφάσεις των Διοικητικών Πρωτοδικείων και Εφετείων. Τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά επιστρέφονταν, σε κάθε περίπτωση, εντόκως, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 40, του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α'), «Θεσμικός περί Ι.Κ.Α. Νόμος», σύμφωνα με τις οποίες κάθε αχρεωστήτως καταβληθείσα παροχή από πλευράς του Ιδρύματος επιστρέφεται εντόκως προς 5%.

Με τη διάταξη της παραγράφου 8, του άρθρου 15, του ν.3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α/12.02.2004), το συγκεκριμένο ζήτημα ρυθμίστηκε ευνοϊκά για τους εν λόγω συνταξιούχους, καθώς ορίζεται ότι οι διαφορές των ποσών σύνταξης που τους είχαν καταβληθεί καθ' υπέρβαση του άρθρου 2, του ν. 1276/82, δεν δύνανται να αναζητηθούν από τις Υπηρεσίες του ΙΚΑ.-Ε.Τ.Α.Μ.. Διευκρινίζεται ότι η εν λόγω ρύθμιση αφορά κατ' αποκλειστικότητα στα ποσά εκείνα τα οποία δεν είχαν επιστραφεί από τους συνταξιούχους μέχρι την έναρξη ισχύος του ανωτέρω νόμου (δηλαδή έως και 11.02.2004), ενώ ποσά, τα οποία είχαν ήδη εισπραχθεί από το Ίδρυμα μέχρι τη συγκεκριμένη ημερομηνία, δεν επιστρέφονται εκ νέου στους συνταξιούχους.

Όσον αφορά στο ύψος του ποσού της δικαιούμενης σύνταξης τους, σημειώνεται ότι τα χορηγούμενα ποσά είναι συνάρτηση αφενός των συνολικών ημερών ασφάλισης που είχαν πραγματοποιήσει, αφετέρου των αποδοχών, που, σύμφωνα με τον κανονισμό παροχών του κλάδου σύνταξης του συγχωνευθέντος στο Ίδρυμα Ταμείου, λαμβάνονταν υπόψη για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης. Τροποποίηση δε, του εν λόγω κανονισμού δεν είναι δυνατή, δεδομένου ότι, μετά τη συγχώνευση του Τ.Α.Τ.-Μ.Γ.Τ. στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. με το ν. 2079/1992 (ΦΕΚ 142 Α/27.08.1992), η σχετική νομοθεσία έχει πλέον καταργηθεί. Άλλωστε, ο σκοπός της συγχώνευσης του εν λόγω Ταμείου στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. ήταν η εξασφάλιση της απρόσκοπτης καταβολής των συντάξεων του και σε καμία περίπτωση η αύξηση των εν λόγω συντάξεων.

Τέλος, επισημαίνεται ότι οι ασφαλισμένοι του τέως Τ.Α.Τ.-Μ.Γ.Τ. είχαν το δικαίωμα να επιλέξουν για τη συνταξιοδότησή τους, την εφαρμογή είτε των διατάξεων του συγχωνευθέντος κλάδου, είτε των διατάξεων της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.. Η επιλογή της συνταξιοδότησης με τις διατάξεις του τέως Τ.Α.Τ.-Μ.Γ.Τ. είχε ως αποτέλεσμα τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξής τους με βάση τους ως άνω αναφερόμενους περιορισμούς, συγχρόνως όμως, συνεπαγόταν τη λήψη σύνταξης με μειωμένα όρια ηλικίας, συγκεκριμένα τη λήψη σύνταξης στο 55ο έτος της ηλικίας, αντί του 60ού, που ισχύει για τους ασφαλισμένους στον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

Κατόπιν των ανωτέρω, ανάλυση νομοθετικής πρωτοβουλίας, με σκοπό την παροχή δυνατότητας επανυπολογισμού του ποσού της σύνταξης των συνταξιούχων του τέως Τ.Α.Τ.-Μ.Γ.Τ., σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του ΙΚΑ.-Ε.Τ.Α.Μ., δεν αντιμετωπίζεται από το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Η Υπουργός
ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ

6. Στην με αριθμό 7978/5.3.08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Παπαγιαννάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1602Β/27.3.08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικά με την ανωτέρω ερώτησή σας πληροφορούμε τα εξής:

Το ΥΠΕΧΩΔΕ στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, προώθησε την έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης (των Υπουργών ΠΕΧΩΔΕ και Ανάπτυξης, απ 94650/12.9.2006) έγκρισης (νέων) Περιβαλλοντικών Όρων (ΠΟ) λειτουργίας του Ατμοηλεκτρικού Σταθμού (ΑΗΣ) της ΔΕΗ Α.Ε. στον Άγιο Δημήτριο του Ν. Κοζάνης, ενώ προωθείται η έκδοση και άλλων ανάλογων ΚΥΑ για ανανέωση και επικαιροποίηση ΠΟ για τις υπόλοιπες μονάδες ηλεκτροπαραγωγής.

Με τις ανωτέρω ΚΥΑ επιβάλλονται αυστηρότεροι περιβαλλοντικοί όροι και ενσωματώνονται στη λειτουργία των μονάδων ηλεκτροπαραγωγής Βέλτιστες Διαθέσιμες Τεχνικές (ΒΔΤ) βάσει της Οδηγίας IPPC (Ολοκληρωμένος έλεγχος και πρόληψη της ρύπανσης).

Ειδικότερα στην περίπτωση του ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου (περιοχή αναφοράς της συγκεκριμένης Ερώτησης), μειώνονται σημαντικά οι εκπομπές σωματιδίων και άλλων βασικών ρύπων, τοποθετούνται νέα ηλεκτροστατικά φίλτρα, για τα απαέρια των η/π μονάδων, και συστήματα συλλογής ιπτάμενης τέφρας, παρακολουθείται στενότερα η ποιότητα της ατμόσφαιρας κλπ, για την προστασία των εργαζομένων στον ΑΗΣ και για τον πληθυσμό της περιοχής.

Για την παρακολούθηση της ποιότητας της ατμόσφαιρας στην ευρύτερη περιοχή των ΑΗΣ λειτουργούν, με βάση τις παραπάνω αποφάσεις, δίκτυα μέτρησης ρύπων, ώστε να παρακολουθείται η ποιότητα περιβάλλοντος και να αξιολογούνται τα επιβαλλόμενα μέτρα. Ειδικότερα για την παρακολούθηση της ρύπανσης από αιωρούμενα σωματίδια (PM 2,5), το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει προβεί σε υποδείξεις προς τη ΔΕΗ ΑΕ, όσον αφορά στις απαιτήσεις εφαρμογής της νέας, υπό έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου "για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη», ώστε να οργανωθούν και συμπληρωθούν κατάλληλα τα υπάρχοντα δίκτυα (νέα όργανα, θέσεις μέτρησης κλπ).

Η τήρηση των επιβαλλόμενων οριακών τιμών παρακολουθείται και ελέγχεται (Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, Ειδική Υπηρεσία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ) και οι σημειούμενες υπερβάσεις, όταν δεν οφείλονται σε πρόσκαιρα υποδεέστερη ποιότητα καυσίμου ή κάποια βραχύχρονη τεχνική βλάβη, επισύρουν σοβαρές κυρώσεις, όπως σημειώνεται και στην Ερώτησή. Ο ανωτέρω ασκούμενος έλεγχος αναμένεται να συμβάλει στην καλύτερη απόδοση των αντιρρυπαντικών συστημάτων και σε βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος.

Η ΕΥΕΠ/ΥΠΕΧΩΔΕ Τομέας Βορείου Ελλάδος, θα εντάξει στο προγραμματισμό της, περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις και αυτοψίες, στα ορυχεία και της εγκαταστάσεις μεταφοράς, για της θερμοηλεκτρικούς σταθμούς της ΔΕΗ Α.Ε., του βόρειου συστήματος.

Ο Υφυπουργός
ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

7. Στην με αριθμό 8220/11.3.08 ερώτηση της Βουλευτού κ. Σούλας Μερεντίτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ1/οικ./7471/28.3.08 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Σούλα Μερεντίτη, σχετικά με τις τιμές στα καύσιμα και τα μέτρα που προωθεί το Υπουργείο Ανάπτυξης για τη λειτουργία της αγοράς πετρελαιοειδών προϊόντων σας ενημερώνουμε ότι:

Με την έκδοση της υπ' αρ. 3006/16.04.2007 (ΦΕΚ 554Β/18.04.2007) Υπουργικής Απόφασης για την κανονιστική παρέμβαση στον κλάδο την αγοράς και εμπορίας πετρελαιοειδών

προϊόντων, ολοκληρώθηκε η πρώτη σειρά μέτρων που προωθεί το Υπουργείο Ανάπτυξης και η Κυβέρνηση με σκοπό την εύρυθμη λειτουργία του ανταγωνισμού στην αγορά πετρελαιοειδών και την καλύτερη εξυπηρέτηση των καταναλωτών αλλά και των επαγγελματιών που δραστηριοποιούνται στο χώρο αυτό.

Όσον αφορά στις τιμές των πετρελαιοειδών προϊόντων στην ελληνική αγορά και στις διεθνείς τιμές πετρελαίου αναφέρονται τα εξής: Από τις αρχές του 2004 μέχρι την Παρασκευή 14 Μαρτίου 2008, που έγινε η τελευταία πανελλαδική καταγραφή τιμών σε πρατήρια καυσίμων, η τιμή της αμόλυβδης έχει αυξηθεί κατά 52,94% ενώ το ίδιο διάστημα η τιμή του brent αυξήθηκε κατά 251,26% και η διεθνής τιμή της βενζίνης (PLATTS FOB MED) έχει συνολικά αυξηθεί κατά 193,66%.

Επισημαίνεται ότι τους τελευταίους δεκατέσσερις μήνες, που σημειώνεται άνοδος της διεθνούς τιμής της βενζίνης (PLAPS FOB MED) κατά 93,94%, η μέση τιμή της αμόλυβδης στη χώρα μας έχει μεταβληθεί κατά 22,59%.

Ο Υπουργός ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ»

8. Στις με αριθμό 8094 και 8147/7.3.08 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Ιωάννου Σκουλά και Εμμανουήλ Στρατάκη, δόθηκε με το υπ' αριθμ. 31577/ΙΗ/21.3.08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις ερωτήσεις με αριθμούς 8094/7-3-08 και 8147/7-3-08, τις οποίες κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Γιάννης Γ. Σκουλάς και Μανώλης Σοφ. Στρατάκης σχετικά με τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, όπως προκύπτει από τις διατάξεις του άρθρου 27 του Ν. 2083/92 (ΦΕΚ 159 τ.Α') και των άρθρων 1 και 5 παρ.1 του Ν. 2552/97 (ΦΕΚ 266 τ.Α'), αποτελεί αυτοτελές και πλήρως αυτοδιοικούμενο Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα, το οποίο χορηγεί, ύστερα από την επιτυχή ολοκλήρωση της απαιτούμενης διαδικασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του Ν.2552/97, ισότιμους τίτλους με τους αντίστοιχους των υπόλοιπων Πανεπιστημίων της χώρας. Τα πτυχία των προγραμμάτων σπουδών του, αποτελούν νόμιμο προσόν διορισμού σε θέσεις φορέων του δημόσιου τομέα, σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις του Π.Δ. 50/2001 Καθορισμός των προσόντων διορισμού σε θέσεις φορέων του δημόσιου τομέα (ΦΕΚ 39 τ.Α), στο οποίο ρητά αναφέρονται τα εξής:

«Προσόν διορισμού στον εισαγωγικό βαθμό ορίζεται πτυχίο ή δίπλωμα οποιουδήποτε Τμήματος Α.Ε.Ι. της ημεδαπής, περιλαμβανομένων και των πτυχίων ή διπλωμάτων του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (...)» >>. [Άρθρο 4, Κλάδος ΠΕ Διοικητικός και Ι ή Οικονομικός].

«Προσόν διορισμού στον εισαγωγικό βαθμό ορίζεται πτυχίο ή δίπλωμα (...)

Πληροφορίες Ε.Α.Π [Άρθρο 6, Κλάδος ΠΕ Πληροφορικής].

«Προσόν διορισμού στον εισαγωγικό βαθμό ορίζεται πτυχίο ή δίπλωμα (...)

Σπουδών στις Φυσικές Επιστήμες Ε.Α.Π. [Άρθρο 8, Κλάδος ΠΕ Περιβάλλοντος].

Ωστόσο, στο ίδιο προεδρικό διάταγμα, επιτρέπεται να περιορίζονται με την προκήρυξη τα προσόντα διορισμού, σε πτυχία συγκεκριμένων ειδικοτήτων μετά από αίτημα του φορέα που εγκρίνεται από το Α.Σ.Ε.Π. Συνεπώς, την ευθύνη του περιορισμού των απαιτούμενων πτυχίων, φέρουν οι κατά περίπτωση φορείς διορισμού.

Ο Υφυπουργός ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ»

9. Στην με αριθμό 5279/29.1.08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 13046/ΙΗ/19.2.08 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 5279/29-1-08, την

οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Βασίλης Κεγκέρογλου σχετικά με τους Συμβουλευτικούς Σταθμούς Νέων (ΣΣΝ), σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το ΥΠΕΠΘ σε θέματα Πρόληψης και Προαγωγής της Υγείας των μαθητών και μαθητριών, έχει δημιουργήσει δίκτυο από 140 περίπου εκπαιδευτικούς ως Υπεύθυνους Αγωγής Υγείας στις Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης όλης της χώρας.

Επιπροσθέτως, έχουν ιδρυθεί 60 Συμβουλευτικοί Σταθμοί Νέων (ΣΣΝ) σε όλες τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης όλων των νομών της χώρας.

Οι ΣΣΝ υπάγονται διοικητικά στην αρμοδιότητα των αντιστοίχων Διευθύνσεων Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και παρέχουν τις υπηρεσίες τους προς τους μαθητές τόσο της Δευτεροβάθμιας όσο και της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Έργο των ΣΣΝ βάσει της ΥΑ Γ2/806/ΦΕΚ134/τ.Β'/5-3-1993 είναι:

α) Η εφαρμογή, στήριξη και παρακολούθηση προγραμμάτων Αγωγής Υγείας για τους μαθητές, η παραγωγή και διανομή εκπαιδευτικού υλικού, η συνεχής ενημέρωση - επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, ιδιαίτερα αυτών που εφαρμόζουν σχετικά προγράμματα καθώς και η αξιολόγηση σε τακτά χρονικά διαστήματα των αποτελεσμάτων εφαρμογής των προγραμμάτων σε επίπεδο σχολείου και νομού.

β) Οι ΣΣΝ έχουν τη δυνατότητα εντοπισμού, διάγνωσης, βραχείας ψυχολογικής παρέμβασης και παραπομπής των περιπτώσεων μαθητών που χρήζουν ιδιαίτερης ψυχολογικής αντιμετώπισης.

Στο πλαίσιο αυτό παρέχουν και Συμβουλευτική Γονέων. Παράλληλα ασκούν προληπτική παρέμβαση στο πλαίσιο στήριξης της οικογένειας και κινητοποίησης των λοιπών κοινωνικών φορέων μέσω του σχολείου.

γ) Η ευαισθητοποίηση της ευρύτερης κοινότητας σε θέματα Αγωγής Υγείας. Οι ΣΣΝ μπορούν να συμβάλλουν στην ευαισθητοποίηση της κοινότητας οργανώνοντας και συντονίζοντας ομιλίες, συζητήσεις, δραστηριότητες και με τη διανομή εντύπου και λοιπού υλικού.

Επίσης, για την εφαρμογή προγραμμάτων Αγωγής Υγείας οι ΣΣΝ μπορούν να αναπτύσσουν συνεργασίες με αρμόδιους και συναρμόδιους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, με ΑΕΙ ή ΤΕΙ, την τοπική αυτοδιοίκηση, και κυρίως τις κατά τόπους υπηρεσίες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, σωματεία, κοινωφελή ιδρύματα, συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων κ.τ.λ. τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 35 του Ν. 2071/1992 «Εκσυγχρονισμός και Οργάνωση Συστήματος Υγείας» (ΦΕΚ 123/Α'/15.7.92).

Σε κάθε ΣΣΝ, σύμφωνα με τις διατάξεις του ΠΔ 445/5-10-93 (ΦΕΚ 185/Α'/7-10-93), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, για τη δημιουργία οργανικών θέσεων στους πρώτους 16 ΣΣΝ που ιδρύθηκαν, προβλέπονται 1 Παιδοψυχίατρος ή Ψυχίατρος, 2 Ψυχολόγοι και 2 Κοινωνικοί Λειτουργοί (Κοινωνικής Εργασίας).

Σε σχετικό ΠΔ που βρίσκεται σε εξέλιξη, θα δημιουργηθούν και οι σχετικές οργανικές θέσεις για τους υπόλοιπους ΣΣΝ.

Ο Υπουργός ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ»

10. Στην με αριθμό 9731/4-4-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Λιάνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 25739/23-4-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 9731/ 4.4.2008 ερώτησης του Βουλευτή κ. Γιώργου Λιάνη, αναφορικά με προσβολητική συμπεριφορά για τον Βουλευτή του Νομάρχη Θεσσαλονίκης, κ. Παναγιώτη Ψωμάδη, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η κίνηση πειθαρχικής διαδικασίας από το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας για την επιβολή πειθαρχικής ποινής στους αιρετούς που προβλέπεται στο άρθρο 72 του Κώδικα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης (πδ 30/1996, Α' 21) συνυφάνεται με σοβαρή παράβαση των καθηκόντων τους ή υπέρβαση της αρμοδιότητάς τους από δόλο ή βαριά αμέλεια. Έχει κριθεί ότι στο πλαίσιο εφαρμογής της διάταξης αυτής τα παραπτώματα

πρέπει να συνδέονται με την άσκηση και την εκπλήρωση των υπηρεσιακών καθηκόντων των αιρετών και δεν σχετίζονται με πράξεις εκτός και πέραν της άσκησης του λειτουργήματός τους ως αιρετών (ΣτΕ 3188/ 1968, Γν ΝΣΚ 289/2005).

Από την καταγγελλόμενη συμπεριφορά του Νομάρχη Θεσσαλονίκης δεν προκύπτει ότι αυτός ενήργησε κατά παράβαση των καθηκόντων του ή υπέρβαση της αρμοδιότητάς του ως Νομάρχη, αλλά προέβη σε ενέργειες ως πολίτης.

Τέλος αναφορικά με την θέση της Κυβέρνησης ως προς" το θέμα του γεωγραφικού προσδιορισμού της Μακεδονίας στην

ονομασία της FYROM, σας ενημερώνουμε ότι αρμόδιο να απαντήσει είναι το Υπουργείο Εξωτερικών, στο οποίο αποστέλλουμε αντίγραφο της Ερώτησης για τις δικές της ενέργειες προς την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Η πρώτη με αριθμό 869/5-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Μπούγα προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη στελέχωση των ειδικών σχολείων κ.λπ. δεν θα συζητηθεί και διαγράφεται, λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Δεύτερη είναι η με αριθμό 861/5-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Θεόδωρου Πάγκαλου προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με την επίσκεψη του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Σανιδά στη Μόσχα και τις σχέσεις του με το γενικό εισαγγελέα Ρωσίας κ. Γιούρι Τσάικα κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Πάγκαλου έχει ως εξής:

«Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Γ. Σανιδάς οργάνωσε και οδήγησε στη Μόσχα μία ομάδα εξήντα και πλέον προσώπων, κυρίως ανωτάτων δικαστών και εισαγγελέων μετά συζύγων και λοιπών συνοδών. Ο κ. Σανιδάς είχε προσκληθεί από τον υπεύθυνο της ρωσικής προκουρατούρας κ. Γιούρι Τσάικα.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης:

1. Ποιος αποφάσισε για την σύνθεση της αντιπροσωπείας, με ποια κριτήρια και πόσο κόστισε η εν λόγω εκδρομή; Οι στενές σχέσεις και η συνάφεια Τσάικα-Σανιδά προδικάζουν ανάλογες εξελίξεις εις την ελληνική δικαιοσύνη, ώστε να επιτευχθεί η πλήρης υποδούλωση της εις την κυβερνητική πολιτική;

2. Δεν γνώριζε ο κ. Σανιδάς ότι η ρωσική προκουρατούρα είναι αντικείμενο έντονης κριτικής και αμφισβήτησης από τις δημοκρατικές δυνάμεις της Ρωσίας, καθώς και από το Συμβούλιο της Ευρώπης, το οποίο έχει επανειλημμένα ζητήσει τη διάλυσή της, διότι η λειτουργία της δημιουργεί σύγχυση μεταξύ εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας;»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Πάγκαλου θα απαντήσει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Χατζηγάκης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Κατ' αρχάς ήθελα να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα εις το μυαλό και εις την πολιτική των αντιπολιτευομένων συναδέλφων, όσον αφορά το ρόλο και τη διαδρομή της Δικαιοσύνης.

Διότι φαίνεται ότι πολλές φορές εγκαλείται η Δικαιοσύνη και ο Υπουργός Δικαιοσύνης για διάφορες υποθέσεις οι οποίες δεν προχωρούν γρήγορα, Siemens, ομόλογα κ.ο.κ.

Και όταν επεμβαίνει ο Υπουργός στο διοικητικό μέρος της υποθέσεως, στην επιτάχυνση, όχι στην ουσία – δεν μπαίνει στο έργο το ουσιαστικό της Δικαιοσύνης – εγκαλείται γιατί επεμβαίνει δήθεν στη Δικαιοσύνη. Όταν από την άλλη μεριά δεν επεμβαίνει στα εσωτερικά ζητήματα, εγκαλείται πάλι ο Υπουργός Δικαιοσύνης γιατί δεν επεμβαίνει στα ουσιαστικά ζητήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, πρέπει να ξεκαθαρίσετε πώς αντιλαμβάνεστε τη Δικαιοσύνη. Την αντιλαμβάνεστε ανεξάρτητη, να μην μπορεί να παρέμβει επί της ουσίας, όπως πρέπει...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Να διακόψω, κυρία Πρόεδρε; Γιατί με ρωτάει ο κύριος Υπουργός; Εγώ ρωτάω τον κύριο Υπουργό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Θα απαντήσετε, όταν σας δοθεί ο λόγος, κύριε Πάγκαλε.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εσάς αφορά, κύριε Πάγκαλε, αλλά αν έχετε λίγη υπομονή να ακούσετε, γιατί...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Θα απαντήσετε στην ερώτησή μου;

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Στην ερώτησή σας, αλλά είναι ατυχής η ερώτησή σας. Εγκαλείτε...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Μα, μπορώ να συνοψίσω την ερώτησή μου σε δύο λεπτά;

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αφήστε

με να τελειώσω. Δεν με αφήνετε να τελειώσω. Τι να κάνουμε; Έτσι λέει ο Κανονισμός, δύο λεπτά και για μένα τρία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Εγώ σας λέω ότι είσαστε εκτός θέματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Πάγκαλε, μη διαμαρτύρεστε για τον Κανονισμό. Τον έχετε ψηφίσει. Θα έχετε το λόγο σε λίγο και για δύο λεπτά

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Επειδή, κυρία Πρόεδρε...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Ναι, αλλά λέει άλλα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ωραία, θα απαντήσετε, σας είπα...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Περιμένει να του πω για την Siemens...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Απευθυνθήκατε στο Προεδρείο, κύριε Πάγκαλε, και ήδη σας απάντησα...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Όχι, οφείλτε να τον επαναφέρετε στη θέση του και να παρέμβετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας παρακαλώ. Σας παρακαλώ! Θα σας δοθεί ο λόγος με τη σειρά σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Είσαστε ιδιαιτέρως εξυπηρετική προς τους Υπουργούς, κυρία Πρόεδρε, εσείς προσωπικά.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ο κ. Πάγκαλος διαπράττει ένα διπλό ατόπημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Θέλετε μάλλον συνάφεια στη συζήτηση, αλλά δεν έχουμε χρόνο. Είναι πολλές σήμερα οι επίκαιρες.

Παρακαλώ.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Πρώτον, δεν αντιλαμβάνεται ότι αυτό που λέω αφορά εκείνον και αφορά εκείνον, διότι είναι ατυχής η ερώτησή του. Διότι εμένα με καλεί να παρέμβω σε ορισμένα ουσιαστικά ζητήματα που αφορούν τη Δικαιοσύνη. Αυτή είναι η έννοια των προτάσεών του.

Και δεύτερον, κάνει δεύτερο ατόπημα, διακόπτει τον ομιλητή, ως μη όφειλε και ως έπρεπε να γνωρίζει, περιγράφοντας τον Κανονισμό, τον οποίο και αυτόν έπρεπε να γνωρίζει, αφού ένας Κανονισμός είχε υπογραφεί και είχε έρθει στη Βουλή από το κόμμα το δικό του.

Με αφορμή, λοιπόν, τη σημερινή ερώτηση του κ. Πάγκαλου, αλλά και με αφορμή τις ατυχείς δηλώσεις του Αρχηγού του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χθες περί Δικαιοσύνης, κυρία Πρόεδρε, επιτρέψτε μου πρώτα να κάνω μία δήλωση και πριν απ' όλα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να σας πω όμως ότι ο χρόνος σας εξαντλείται.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Απαντήστε στα συγκεκριμένα θέματα που θέτω. Γιατί δεν θέλετε να δώσετε απαντήσεις;

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Να υπολογιστεί και ο χρόνος των διακοπών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Θα σας δοθεί ένα λεπτό επιπλέον, παρακαλώ.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Με αφορμή τις τοποθετήσεις του Αρχηγού του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπανδρέου για δήθεν παρεμβάσεις του Υπουργού της Δικαιοσύνης στο έργο της, επιθυμώ να κάνω την εξής δήλωση:

Για πολλοστή φορά θέλω να υπογραμμίσω πως ο Υπουργός Δικαιοσύνης σέβεται και υπερασπίζεται την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης και των ελλήνων δικαστών και τη διάκριση των εξουσιών κατά Μοντεσκιέ. Ως επικεφαλής της όμως και υπόλογος στην Εθνική Αντιπροσωπεία και στον Ελληνικό Λαό, ο Υπουργός έχει υποχρέωση, αλλά και δικαίωμα να παρακολουθεί με ιδιαίτερη προσοχή τα όσα συμβαίνουν στο χώρο της Δικαιοσύνης και στην κοινωνία.

Έτσι, όταν ανακύπτει η ανάγκη να μπορεί να παρεμβαίνει, μέσα στα πλαίσια του Συντάγματος και των νόμων, για τη διασφάλιση της νομιμότητας, θα το κάνει. Ειδικότερα σημειώνω ότι βάσει του άρθρου 30, παράγραφος 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ο Υπουργός Δικαιοσύνης έχει δικαίωμα να παραγγείλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για κάθε αξιόποινη πράξη. Έχει επίσης πε-

θαρχική δικαιοδοσία για όλους τους δικαστές, σύμφωνα με το άρθρο 99 του Οργανισμού των Δικαστηρίων.

Μέσα στα παραπάνω πλαίσια των νόμων, του Συντάγματος και των υποχρεώσεων του δικαιώματός μου, που απορρέουν από αυτά, ως Υπουργός Δικαιοσύνης διατύπωσα και την εκτίμηση για «τσουνάμι» δικαστικών υποθέσεων και την επιτάχυνση των μεγάλων εκκρεμών υποθέσεων, για τις οποίες άλλωστε η Αντιπολίτευση όφειλε να μην με κατηγορεί.

Με βάση αυτή τη δήλωση και τις γενικές αρχές της λειτουργίας της Δικαιοσύνης, δίδεται μια γενική κατ' αρχάς απάντηση στην άτυχη ερώτηση του κ. Πάγκαλου για πράγματα τα οποία γίνονται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, θα παρακαλούσα στη δευτερολογία σας τα υπόλοιπα.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα τα πω, κυρία Πρόεδρε, αλλά διεκόπη για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ήδη σας έχω...

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Αυτό είναι φαλκίδευση του κοινοβουλευτικού ελέγχου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Μιλάει πέντε λεπτά ο κύριος Υπουργός και δεν έχει απαντήσει στα ερωτήματα που του θέτω. Είναι λειτουργία Βουλής αυτή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ο κ. Πάγκαλος νομίζει ότι με εκρήξεις μπορεί να συγκαλύψει την ουσία. Η ουσία όμως δεν συγκαλύπτεται.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Απαντήστε ξεκάθαρα, κύριε Υπουργέ...

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Καλό είναι να ξεκαθαρίσετε εσείς στο μυαλό σας, για να σας απαντώ στην ουσία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): ... ποιος ο ρόλος του Υπουργού Δικαιοσύνης και ποιος ο ρόλος της Δικαιοσύνης ως ουσιαστικής ανεξάρτητης δικαιοδοτικής λειτουργίας. Αυτό δεν το έχετε ξεκαθαρίσει, γι' αυτό κάνετε τις ατυχείς ερωτήσεις, όπως είναι και η παρούσα.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει...

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Ατυχής απάντηση.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν σας πέφτει λόγος.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Σε όλους πέφτει, όταν αναφέρεστε σε ανακοίνωση του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο επερωτών Βουλευτής κ. Πάγκαλος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, ο κ. Χατζηγάκης ασκεί καθήκοντα Προεδρεύοντος, τι κατάσταση είναι αυτή; Ο κ. Χατζηγάκης διευθύνει τώρα τη συζήτηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Πάγκαλε...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω να διαμαρτυρηθώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κύριε Πάγκαλε...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Επιτρέψτε μου να πάρω το λόγο επί του κανονισμού για τον τρόπο με τον οποίο διευθύνετε τη συζήτηση.

Έχω κάνει συγκεκριμένη ερώτηση, με την οποία θέτω πολύ συγκεκριμένα ερωτήματα.

Ο κύριος Υπουργός ασχολήθηκε με το μυαλό μου, με τις γενικές έννοιες της δικαιοσύνης και μας διάβασε εδώ το άρθρο που αφορά τα καθήκοντά του, που λέει ότι ασκεί την πειθαρχική εξουσία της δικαιοσύνης. Δεν υπάρχει πρόβλημα, όταν εκδράμουν εβδομήντα με τους παραιτούμενους μαζί εισαγγελείς στη Μόσχα; Με τι έξοδα δεν γνωρίζουμε, ποιοι ήταν αυτοί, δεν μας απαντά ο κύριος Υπουργός, ποιος τους επέλεξε και ποιος συγκρότησε την αντιπροσωπεία δεν μας το λέει. Επιχειρηματικούς είναι ο κ. Σανιδάς και συναντάνε τον φρικτό προκουράτορα της Ρωσικής Κυβέρνησης, ο οποίος μαζί με την θανατική

ποινή είναι το μέγιστο θέμα θεσμικής δημοκρατίας που αντιμετωπίζει η Ρωσία αυτήν τη στιγμή στους Ευρωπαϊκούς θεσμούς. Διότι, ο προκουράτορας, κυρία Πρόεδρε, είναι κάτολπου του προηγούμενου δικτατορικού καθεστώτος, είναι εκτελεστική εξουσία και δικαστική εξουσία μαζί, είναι Σώμα ένστολο και ο ίδιος ο προκουράτωρ έχει μεγαλοπρεπή στολή, έχει φυλακές και αστυνομία.

Βεβαίως, καταλαβαίνω, εάν ο παριστάμενος Υπουργός Δημοσίας Τάξεως ονειρευόταν να αποκτήσει αρμοδιότητες του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Αυτό το κάνουν λίγο-πολύ οι Υπουργοί Δημοσίας Τάξεως σε όλες τις χώρες και σε όλες τις εποχές, αλλά το να έρχεται εδώ ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης και να μην υπερασπίζεται το ρόλο του, να μην υπερασπίζεται το Σύνταγμα, να μην υπερασπίζεται τη δικαιοσύνη της οποίας προΐσταται και να μας απαντά εδώ κατ' αυτόν τον τρόπο τον επιπόλαιο, τον εξευτελιστικό για τον θεσμό τον οποίο έχει αναλάβει να διοικεί και να επιβλέπει, το βρίσκω απαράδεκτο. Είναι χαρακτηριστικό των καιρών, όπως είναι και χαρακτηριστικό των καιρών, κυρία Πρόεδρε, το γεγονός ότι εσείς ανεχθήκατε αυτήν την παρεκτροπή και μάλιστα την ενθαρρύνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Πάγκαλε, οφείλω να σας υπενθυμίσω ότι το Προεδρείο προσπαθεί να διευθύνει. Τις απαντήσεις τις δίνουν οι Υπουργοί. Πιστεύω ότι δεν βοηθούν οι εντάσεις και φυσικά εσείς δεν χρειάζεστε και συνηγόρους, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Χρειάζομαι το Προεδρείο της Βουλής κι εσείς δεν είστε Προεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Επειδή διαμαρτυρήθατε για τα δύο λεπτά, σας υπενθύμισα ότι αυτό λέει ο Κανονισμός, τον οποίο και εσείς ψηφίσατε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Ο Κανονισμός κυρία Πρόεδρε λέει να απαντά επί της ερώτησης. Απαντά άλλα αντ' άλλων και δεν του το επισημάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το Προεδρείο παρακαλεί όλους να τηρήσουν τον χρόνο και σας ενημερώνω ότι θα προσπαθήσουμε σήμερα πιο αυστηρά, διότι είναι πολλές οι ερωτήσεις και αυτό αφορά όλους.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο. Παρακαλώ τηρείστε το χρόνο και εσείς.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρία Πρόεδρε, εάν δεν είχα τις διακοπές, θα ήμουν και μέσα στο πλαίσιο του χρόνου και θα υπήρχε ουσιαστική απάντηση σε αυτά τα οποία αναγράφονται στην ερώτηση. Αναφέρομαι κατ' ευθείαν στην ερώτηση.

Πρώτον. Δημερίδες γίνονται συχνά σε όλα τα επίπεδα και σε δικαστικό και σε πολιτικό και παντού, όταν αφορούν ιδιαίτερα ζωτικά ζητήματα, όπως είναι το trafficking. Η δημερίδα στη Μόσχα, έγινε από το Γενικό Εισαγγελέα της Μόσχας, και έγινε σε συνεργασία με τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών της Θεσσαλονίκης τον κ. Φλωρίδη. Στην Ελληνική αποστολή μετείχαν εβδομήντα άτομα. Ήταν τέσσερις αρεοπαγίτες, οκτώ εισαγγελείς εφετών, εισαγγελείς πρωτοδικών, αξιωματικοί της ΕΛ.ΑΣ. και άλλα διακεκριμένα στελέχη, τα οποία έλαβαν μέρος σε αυτήν τη δημερίδα για θέματα απολύτως ουσιαστικά. Το ποσό διατέθηκε εξ ολοκλήρου από το Υπουργείο Μακεδονίας- Θράκης και δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει να γίνονται τέτοιες εκδηλώσεις και να χρηματοδοτούνται από διάφορους φορείς.

Η Δικαιοσύνη, το Υπουργείο Δικαιοσύνης δεν ενεπλάκη σε αυτό, δεν είχε καμμία σχέση, απλώς το αντικείμενο με το οποίο ησχολήθη το συνέδριο. Τώρα, εάν ο κ. Πάγκαλος θέλει να κάνει αναγωγές στο Ρωμικό Δίκαιο με προκουράτορες, γιατί η Ελληνική γλώσσα έχει πολλές λέξεις, κύριε Πάγκαλε και θα μπορούσατε να χρησιμοποιήσετε πολλές λέξεις.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Δεν μεταφράζεται...

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Η Ελληνική γλώσσα είναι πλουσιότερη, κύριε Πάγκαλε, όπως ξέρετε και μεταφράζεται. Δεν είναι ανάγκη να ανατρέξετε στην Ρωμική.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Είναι τέρας, δεν είναι εισαγγελέας. Κακώς τον ονομάζετε εισαγγελέα. Έχει εκτελεστική και δικαστική εξουσία ταυτόχρονα.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το ξέρω, είναι γνωστή η τακτική σας, δεν έχετε επιχειρήματα και κάνετε διακοπές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, όχι διάλογο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μα, σας παρακαλώ κυρία Πρόεδρε, δεν μπορώ να μιλήσω, όταν διακόπτομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρία Πρόεδρε, δεν μπορούν να γίνουντα συνέδρια με πιστοποιητικά κοινωνικών φρονιμάτων. Ούτε ερώτηση γίνεται στον κ. Πούτιν. Στον Έλληνα Υπουργό Δικαιοσύνης γίνονται. Να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα. Κατηγορείται δηλαδή, επειδή στο Συμβούλιο της Ευρώπης ελέγχθησαν ορισμένα πράγματα για τον εισαγγελέα της Μόσχας; Φταίει η ελληνική δικαιοσύνη, γιατί πρέπει να ασχοληθεί με ένα θέμα το οποίο αφορά ένα συνέδριο που έχει αντικείμενο ιδιαίτερα ευαίσθητο και ιδιαίτερα σημαντικό; Μα, γι' αυτό εγκαλείται;

Κυρία Πρόεδρε, θεωρώ ότι η ερώτηση είναι άτυχη, είναι άστοχη, δεν έχει περιεχόμενο και γίνεται μόνο για να εντυπωσιάσει κομματικά. Εμείς την αντιπαρερχόμαστε. Προχωράμε στη δικαιοσύνη με σοβαρότητα και νηφαλιότητα λύνοντας ουσιαστικά ζητήματα. Και θα καλέσω τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να ξεκαθαρίσουν σύμφωνα με τη δήλωση που έκανα το ρόλο της δικαιοσύνης αυτής καθ' αυτής ως εξουσίας εκτελεστικής και της δικαιοσύνης ως λειτουργίας και θεσμού ουσιαστικού, στο οποίο βεβαίως δεν έχει δικαίωμα να επεμβαίνει ο Υπουργός και η Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαρώντας τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-δασκαλοί από το 5ο και 11ο Δημοτικό Σχολείο Αγίας Παρασκευής.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Πάγκαλε, έχετε ζητήσει το λόγο για τον Κανονισμό. Παρ' ότι δεν υπάρχει παραβίαση, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω να μου δώσετε το λόγο επί του Κανονισμού για δύο συγκεκριμένα άρθρα, που κατά την άποψή μου παραβιάστηκαν.

Το πρώτο είναι ότι επιτρέψατε στον Υπουργό να μιλήσει πολύ περισσότερη ώρα απ' ό,τι είχε δικαίωμα γιατί επιτεθήκατε και προσωπικά εναντίον μου, λέγοντας ότι έχω ψηφίσει τον Κανονισμό. Τον εψήφισα τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας υπενθύμισα, κύριε Πάγκαλε, και γι' αυτό λέω ότι δεν υπάρχει θέμα παραβίασης του Κανονισμού.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Θα με αφήσετε να μιλήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Συμφωνώ μαζί σας, εφόσον πηράτε θέση για ακόμα μία φορά υπέρ της Κυβερνήσεως και εναντίον του Βουλευτού, ο οποίος προσπαθεί να εκφραστεί, ότι ο Κανονισμός αυτός είναι άδικος και αφήνει πολύ λίγο χρόνο στους ερωτώντες.

Δεύτερον όμως και κυριότερο, επιτρέψατε στον κύριο Υπουργό να μην απαντήσει επί της πρωτολογίας του στην ερώτησή μου. Απάντησε στην δευτερολογία του, ενώ εγώ πλέον δεν έχω το λόγο. Πρέπει λοιπόν νομίζω να μου δώσετε το λόγο, για να απαντήσω επί της απαντήσεως του κυρίου Υπουργού.

Εμένα δεν με ενδιαφέρει, κυρία Πρόεδρε, εάν η Siemens παραπέμπεται, τι είπε ο κύριος Παπανδρέου στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ποιες είναι οι αντιλήψεις του κυρίου Υπουργού περί δικαίου. Με ενδιαφέρει να απαντήσει

στη συγκεκριμένη ερώτηση, πράγμα που έκανε ψευδώς και αναληθώς στην δευτερολογία του. Και δεν μου δίνετε τώρα το δικαίωμα, αν μου ανατρέσετε αυτή τη δυνατότητα που έχω μέσω της διαδικασίας που επέλεξα, να απαντήσω σε αυτά που είπα.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρία Πρόεδρε, ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ένα λεπτό, σας παρακαλώ.

Επειδή ο κ. Πάγκαλος έθεσε θέμα Κανονισμού, το τι απαντάνε οι Υπουργοί είναι ευθύνη των Υπουργών και όχι του Προεδρείου. Δεν έχει παραβιαστεί λοιπόν ο Κανονισμός. Εάν δεν ικανοποιείται ο Βουλευτής, ο οποίος Βουλευτής, έχει το δικαίωμα να επανέλθει με επίκαιρη ερώτηση. Αυτά λέει ο Κανονισμός τον οποίο όλοι σας ψηφίσατε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Δεν προβλέπει ο Κανονισμός ότι οι ομιλίες πρέπει να είναι σχετικές με το θέμα που συζητείται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Νομίζω ότι ήδη έχετε πάρει απάντηση και δεν είναι υπεύθυνο το Προεδρείο για τις απαντήσεις.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Είναι ντροπή σας αυτό που κάνετε αυτήν τη στιγμή και λυπούμαι που το λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Πάγκαλε, θα σας ανακαλέσω στην τάξη, ειλικρινά, για το ποιος πρέπει να ντρέπεται.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Διεκδικείτε το δικαίωμα να τον παραβιάζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να ολοκληρώσετε σε ένα λεπτό.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αν είναι κάποιος που παραβιάζει τον Κανονισμό, είναι ο κ. Πάγκαλος, πρώτον, διότι διακόπτει ως μη όφειλε τον ομιλητή, πράγμα το οποίο είναι παραβίαση του Κανονισμού...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ ...

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Πάλι διακόπτετε.

Δεύτερον, θα πρέπει να ξέρει ο κ. Πάγκαλος ως παλιός κοινοβουλευτικός ότι, για να ζητήσει το λόγο επί διαδικαστικού ζητήματος, θα έπρεπε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, απάντησή σας ζήτησε ο κ. Πάγκαλος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Ως τι ομιλεί ο κύριος Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ζήτησε το λόγο ο Υπουργός και έχει το δικαίωμα να σας απαντήσει. Παρακαλώ τον Υπουργό να απαντήσει σε αυτά που είπατε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Αφού δεν μίλησα, κυρία Πρόεδρε!

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Επί του διαδικαστικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, έχει λήξει το θέμα. Θα παρακαλούσα να μην συνεχιστεί.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Εγώ μίλησα το ένα λεπτό για να εξηγήσω σε εσάς, γιατί πρέπει να μιλήσω. Δεν έχω μιλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είστε σαφής και δεν χρειάζεται να διακόπτετε.

Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ως παλιός κοινοβουλευτικός θα όφειλε να γνωρίζει ότι για να υποβάλει ένσταση επί του Κανονισμού θα έπρεπε να υποβάλει έγγραφο αίτημα δύο Βουλευτών. Επομένως, είναι παράτυπος για δεύτερη φορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, απαντήθηκε από το Προεδρείο. Παρακαλώ έληξε η συζήτηση.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Υπάρχει έγγραφο!

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Πού είναι;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Υπάρχει αναφορά. Τι κατάσταση είναι αυτή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με δύο επίκαιρες ερωτήσεις που αφορούν το Υπουργείο Πολιτισμού.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Ντροπή, αίσχος! Ποτέ δεν είχαμε καταντήσει έτσι εδώ μέσα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εισερχόμαστε στην πέμπτη με αριθμό 857/5-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βαϊτση Αποστολάτου σχετικά με τη μόνιμη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων στην Ελλάδα κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Αποστολάτου έχει ως εξής:

«Η Γαλλία, διά του προέδρου της, Νικολά Σαρκοζί, συνδέει άμεσα τη συμμετοχή της στους Ολυμπιακούς Αγώνες με την έναρξη συνομιλιών για το Θιβέτ και προκειμένου, μάλιστα, να διασωθεί το πνεύμα του ολυμπισμού, το οποίο επλήγη από τις διαδηλώσεις, ο αντιδήμαρχος του Παρισιού, Ντενί Μποπέν, μέλος του κόμματος των Πρασίνων, πρότεινε η Δ.Ο.Ε. να μεταφέρει τους Αγώνες στην Αθήνα, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι: «Είναι η ιδεώδης εναλλακτική λύση η Αθήνα, η γενέτειρα των Ολυμπιακών Αγώνων. Και επιπλέον θα αξιοποιηθούν οι δαπανηρές επενδύσεις που έκανε η πόλη για τους Ολυμπιακούς του 2004».

Συνεπώς, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

Όταν η Δ.Ο.Ε. εξετάζει το ενδεχόμενο διακοπής της λαμπαδηδρομίας και οι Γάλλοι προτείνουν αυτό που ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής είχε προτείνει πρώτος για την Ελλάδα, η δική μας Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή και οι αρμόδιοι φορείς του Υπουργείου σας τι ακριβώς σκοπεύουν να κάνουν αναφορικά με τη συγκεκριμένη πρόταση, η οποία επαναφέρει το μείζον αυτό ζήτημα σε πρωταγωνιστικό ρόλο στην ατζέντα της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής; Τι άλλο περιμένετε;»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Αποστολάτου θα απαντήσει ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Λιάπης.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Αγαπητέ κύριε Αποστολάτο, όπως είναι γνωστό, κάθε δύο χρόνια με τη διεξαγωγή των θερινών και των χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων το πνεύμα του Ολυμπισμού που γεννήθηκε στη χώρα μας γίνεται παγκόσμιο. Τα ολυμπιακά ιδεώδη της ευγενούς άμιλλας, του «ευ αγωνίζεσθαι» περνούν τα ελληνικά σύνορα και φτάνουν σε όλους τους πολίτες του κόσμου. Αυτό ακριβώς ήταν και το σκεπτικό της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων στη σύγχρονη εποχή μας. Από την άλλη, η χώρα μας οφείλει να είναι θεματοφύλακας αυτών των αξιών και το πράττει με απόλυτη αφοσίωση.

Η Ελλάδα το 2004 διεξήγαγε εξαιρετικούς Αγώνες, Αγώνες που έμειναν στην ιστορία του Ολυμπισμού, Αγώνες που απέδειξαν ότι η Ελλάδα είναι χώρα που διεκδικεί και κερδίζει, που μπορεί να φέρει σε πέρας μεγάλες διοργανώσεις και είμαστε όλοι περήφανοι γι' αυτό. Είμαστε επίσης περήφανοι, διότι η Ελλάδα έδωσε από την πρώτη στιγμή εμπειρία και τεχνογνωσία για τους αγώνες στο Πεκίνο, Αγώνες που όλοι επιθυμούμε να είναι εξίσου πετυχημένοι. Θέλω, όμως, εδώ να εκφράσω την πεποίθησή ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες δίνουν την ευκαιρία στις διοργανώτριες χώρες να κάνουν βήματα μπροστά, η κάθε μία στον τομέα που έχει ανάγκη. Όπως συνέβη και στην Ελλάδα, το ίδιο ελπίζω θα συμβεί και στην Κίνα, ειδικά στην Κίνα, που είναι μία υπερδύναμη που αναπτύσσεται ραγδαία και που οφείλει να αποδείξει ότι αφομοιώνει στη πράξη τις αρχές του ολυμπιακού πνεύματος για διάλογο, συναίνεση, συμβολή στη διεθνή ειρήνη.

Τώρα, όσον αφορά τη μόνιμη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων στη χώρα μας, πράγματι ορισμένες ιδέες ακούγονται ωραίες και εν γένει προσωπικά θα συμφωνούσα. Αλλά μπορούμε; Η υλοποίησή τους είναι ρεαλιστική, ειδικά στις μέρες μας, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης; Και εμείς ως πολιτικοί οφείλουμε πάνω απ' όλα να είμαστε πραγματιστές, να δίνουμε τη μάχη εκεί που μπορούμε να την κερδίσουμε. Ως ευχή, λοιπόν, θα δεχθώ να την χρησιμοποιούμε. Ως ρεαλιστική, όμως, πολιτική επιτρέψτε μου να πω ότι η Ελλάδα πρέπει αλλού να ρίξει τις δυνάμεις της. Αλλού βρίσκονται τα προβλήματα, αλλού βρίσκονται οι εθνικές μας εκκρεμότητες.

Τέλος -και να πάρω εδώ ένα λεπτό από τη δευτερολογία μου, κυρία Πρόεδρε- με την ευκαιρία της ερώτησής σας μου δίνετε τη δυνατότητα να επιστήμω ότι το Υπουργείο Πολιτισμού στις μέρες μας επενδύει στην αξιοποίηση της Ολυμπιακής κληρονομιάς. Προωθεί νέες πρωτοβουλίες για την αξιοποίηση των υπο-

δομών, αλλά και της διεθνούς δυναμικής που δημιουργήθηκε γύρω από τη χώρα μας τα τελευταία χρόνια.

Πρόσφατα μάλιστα -είναι και στην περιοχή σας- παραδόθηκε η εγκατάσταση της Άρσης Βαρών στο Δήμο της Νίκαιας, για χρήση ως Πανεπιστήμιο Πειραιώς, λύνοντας ένα σημαντικό πρόβλημα γι' αυτό το Πανεπιστήμιο αποτελώντας ένα βραχίονα ανάπτυξης για την ευρύτερη εκεί περιοχή, που πράγματι είναι κάπως υποβαθμισμένη, διότι πραγματικά πιστεύουμε ότι αυτός είναι πλέον ο ρόλος των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων. Πετυχαίνουμε εξοικονόμηση δημοσιονομικών πόρων μέσα από την κάλυψη προϋπολογισμένων αναγκών άλλων Υπουργείων, ικανοποιούμε ανάγκες υψηλού κοινωνικού αποτελέσματος, όπως στη Νίκαια, στο πλαίσιο μιας φιλοσοφίας ευθύνης και κοινωνικής αλληλεγγύης. Αποσκοπούμε στη δημιουργία αναπτυξιακών ευκαιριών, με παράλληλη οικονομική και επιχειρηματική δραστηριότητα.

Κλείνοντας, λοιπόν, θέλω να επισημάνω ότι όλες οι Ολυμπιακές εγκαταστάσεις βρίσκονται σε πορεία αξιοποίησης. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής, κ. Αποστολάτος.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Κύριε Υπουργέ, με όλο το σεβασμό και την αναγνώριση της ευπρέπειάς σας ως ασπίδα σε αυτά που μου λέτε, θα σας πω ότι θα μπορούσα να σας απαντήσω διαβάζοντας μόνο το τι έλεγε τον Ιούλιο του 1976 ο Εθνάρχης Κωνσταντίνος Καραμανλής με επιστολή του - πρόταση προς τον Λόρδο Κιλλάνιν γι' αυτό που σας πρότεινα, με αφορμή αυτό που έγινε στη Γαλλία, στον Σαν Φραντζίσκο και αλλού.

Για άλλη αιτία είχε πει: «Είναι φανερό ότι οι εκτροπές τέτοιου είδους, ανεξαρτήτως της βασιμότητας ή μη των αντιδικιών, αντιφάσκουν προς το Ολυμπιακό Πνεύμα και τους υψηλούς κανόνες με τους οποίους έχει θεσμοποιηθεί. Και αν οι προσβολές ενταθούν, από τετραετίας σε τετραετία, όπως δυστυχώς φαίνεται πιθανόν, ο θεσμός των Αγώνων θα υποστεί κάποτε, όχι πολύ αργά, το μοιραίο πλήγμα. Εξάλλου, η πείρα απέδειξε ότι και άλλες θλιβερές παρενέργειες σημειώνονται σε διαρκώς μεγαλύτερη ένταση, που απειλούν να νοθεύσουν το Ολυμπιακό Ιδεώδες».

Ξέρετε, η παγκοσμιοποίηση που μου λέτε είναι η ιδανική, έμπρακτη απόδειξη της παγκοσμιοποίησης με την ελληνική έννοια που ο Μεγάλος Αλέξανδρος μας έδειξε.

Θέλω να σας πω λοιπόν να διαβάσετε αυτό που έγραψε ο θεός σας. Έχει εκπληκτικά πράγματα, για να τεκμηριώσουμε αυτό που σας λέω. Καταλαβαίνω, δεν είστε καθ' ύλην αρμόδιος. Εν πνεύματι, όμως, θα επικαλεστώ κάτι που συμβαίνει αυτήν την ώρα και μπορείτε να κάνετε. Εκμεταλλευτείτε το.

Είναι η τελευταία σημαντική εξέλιξη στην Ουνέσκο, Ο.Η.Ε.. Μιλάει γι' αυτήν την άυλη List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding. Μιλάμε γι' αυτήν την πολιτισμική παράδοση που δεν αγγίζεται, την ανέγγιχτη, άρα την άυλη. Μιλάει για θρησκευτικές τελετές, παραδοσιακές τελετουργίες, θρησκευτικά δρώμενα, πνευματικά έργα, μουσικές παραδόσεις, λαϊκές καλλιτεχνικές εκφράσεις κ.λπ.. Κι αυτό αφορά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, όχι μόνο για να μείνουμε ως η Ελλάδα του 2004, αλλά η Ελλάδα των Ολυμπιακών Αγώνων και ό,τι συνεπάγεται από αυτές τις σπουδαίες λέξεις - έννοιες.

Και με την ευκαιρία αυτή, όπως μου είπατε, το λαμπρό παράδειγμα για τη Νίκαια και το Πανεπιστήμιο Πειραιώς θα σας πω ότι έχουμε αυτό το «Χάλκη, εν κινδύνω». Στην αρχή αυτή του Ο.Η.Ε., για την άυλη πολιτιστική κληρονομιά, εκμεταλλευόμενοι αυτό ως χώρα, μπορούμε να σώσουμε τη Χάλκη, η οποία με τη δική μας γενιά τελειώνει, αν κάποιοι δεν το πάρει στα χέρια του. Και είναι δικό σας έργο με τη συμβολή των Υπουργείων Εξωτερικών και Παιδείας.

Το ίδιο αφορά και τη γλώσσα μας, την ελληνική, όταν οι γείτονες λένε τον Αλέξανδρο «Αλεξάντροφσκι»- από Αρριανό- όταν έστειλε ο Αλέξανδρος τριακόσιες πανοπλίες, ασπίδες και άλλα πολλά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Υπουργός Πολιτισμού, κ. Λιάπης.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Μία κουβέντα μόνο, διότι, επί της ουσίας συμφωνούμε και αισθάνομαι ότι είμαι ο τελευταίος σ' αυτήν την Αίθουσα που θα έπρεπε να υπερασπιστώ τις πολιτικές του Κωνσταντίνου Καραμανλή, για ευνόητους λόγους.

Άλλωστε αυτήν την πολιτική της διεξαγωγής μονίμως στην Ελλάδα των Ολυμπιακών Αγώνων νομίζω ότι όλος ο Ελληνικός Λαός την αγκαλιάζει. Το ερώτημα, κύριε Αποστολάτε, είναι αυτό που σας είπα και στην πρωτολογία μου, δηλαδή, εάν έχουμε τη δυνατότητα να πιέσουμε τη διεθνή κοινότητα μόνο με επιχειρήματα και με σοβαρούς βέβαια ισχυρισμούς, αλλά με δυσκολίες στην πολιτική εφαρμογή. Την ευχή σας την συμμερίζομαι απόλυτα όπως και οι τριακόσιοι εδώ στο Κοινοβούλιο. Το ερώτημα είναι εάν μπορούμε να την εφαρμόσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με τη δεύτερη επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου που έχει σχέση με το Υπουργείο Πολιτισμού.

Είναι η με αριθμό 859/5-5-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μαρίας Δαμανάκη, προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με την καταρρέωση τμήματος του Παλατιού του Μεγάλου Μαγίστρου στη Ρόδο κ.λ.π..

Η επίκαιρη ερώτηση της κ. Δαμανάκη έχει ως εξής:

«Έντονη ανησυχία στην κοινωνία της Ρόδου έχει προκαλέσει η καταρρέωση του τμήματος του στηθαίου του δυτικού πύργου στην κύρια είσοδο του παγκοσμίως γνωστού –και σημείου αναφοράς για το νησί της Ρόδου –παλατιού του Μεγάλου Μαγίστρου (Καστέλλο). Σημειωτέον ότι την 4/4/2008 έκλεισαν οι πύλες του μνημείου για το κοινό. Η κατάσταση επιβαρύνεται από το γεγονός ότι μηχανικοί από την διεύθυνση των μεσαιωνικών μνημείων, έχουν αποσπασθεί στη διεύθυνση νεωτέρων μνημείων, με συνέπεια την πλήρη εγκατάλειψη του παλατιού. Επιπλέον η προγραμματική σύμβαση μεταξύ του Δήμου Ροδίων-ΥΠ.ΠΟ., που ίσχυε επί μία εικοσαετία (1984-2004) και αποδείχθηκε σωτήρια, καθώς διασφάλιζε την σωστή συντήρηση και έγκαιρη αντιμετώπιση τυχόν προβλημάτων, έχει καταργηθεί.

Η κατάσταση αυτή, είναι κατάφωρα προσβλητική για την ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά της χώρας και εκθέτει τη Ρόδο και την Ελλάδα σε μεγάλο αριθμό επισκεπτών από όλο τον κόσμο, ενώ πλήττει το τουριστικό κεφάλαιο του νησιού. Η προκλητική αδιαφορία του Υπουργείου, έχει προκαλέσει τη γενική αγανάκτηση των πολιτών.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός.

1.Τι προτίθεται να πράξει, ώστε τάχιστα να αποκατασταθούν οι ζημιές και να συντηρηθεί όπως πρέπει το Καστέλο της Ρόδου;»

Ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Λιάπης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κατ' αρχάς θέλω να σας συγχαρώ, κυρία Δαμανάκη, για την καινούργια θέση σας ως σκιώδης μου Υπουργός. Θα χαρώ, λοιπόν, να ξεκινήσουμε μ' αυτόν το διάλογο με την επίκαιρη ερώτηση που μου φέρνετε σήμερα.

Πρέπει να σας πω εξ αρχής ότι δεν τίθεται θέμα για το τι προτίθεται να κάνω αλλά για το τι ήδη έχω κάνει, δηλαδή σε ποιες ενέργειες έχουμε προβεί και τι αποτελέσματα ήδη υπάρχουν. Διότι η αντίδρασή μας ήταν άμεση και αποτελεσματική. Επιτρέψτε μου να πω μερικά πραγματικά περιστατικά. Αμέσως μετά τη νεοροποντή που προκάλεσε το πρόβλημα στον δυτικό πύργο της δυτικής εισόδου, πέραν των αυτονόητων μέτρων προστασίας, έγινε άμεσα αυτοψία για την αποτίμηση της κατάστασης. Τις επόμενες μέρες, ακολούθησαν συνεχείς διαρκείς επιθεωρήσεις. Δεν θα μπω σε τεχνικές λεπτομέρειες.

Θα σας αναφέρω μόνο ότι άμεσα έγινε άρση της επικινδυνότητας των τμημάτων που ήταν ετοιμόρροπα και άμεσα ξεκίνησαν οι πρώτες σωστικές εργασίες, προκειμένου να εξασφαλιστεί η καλύτερη δυνατή επαναλειτουργία του μνημείου, με την προσωρινή χρήση της δυτικής εισόδου του. Τα έργα αυτά πλη-

σιάζουν στην ολοκλήρωση. Το πολύ σε δέκα μέρες από σήμερα, το Καστέλο παραδίδεται και πάλι στους επισκέπτες του. Αυτά για τα περί προκλητικής αδιαφορίας που επικαλείστε στην ερώτησή σας.

Επιπλέον ζήτησα την εκτέλεση συγκεκριμένου έργου, με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, για την ολική και οριστική προστασία του μνημείου και σε μεσοπρόθεσμο και σε μακροπρόθεσμο επίπεδο. Ήδη το έργο το ανέλαβε το γραφείο της επιστημονικής επιτροπής παρακολούθησης της παλιάς πόλης της Ρόδου και αυτό με δεδομένο ότι είναι άριστα στελεχωμένο, τόσο σε επιστημονικό, όσο και σε εργατοτεχνικό προσωπικό, προσωπικό το οποίο απασχολείται ήδη στο μεγάλο εργοτάξιο πίσω από το κτήριο του Καστέλο για τη στερέωση του προμαχώνα.

Το συγκεκριμένο έργο, έχει ήδη ενταχθεί στο έργο της επιτροπής και εξασφαλίστηκε η απαραίτητη χρηματοδότηση. Οι μελέτες ήδη έχουν ξεκινήσει. Μάλιστα υπάρχει συνεργασία με το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο με καθηγητές στατικής και αντισεισμικής, προκειμένου να εξασφαλίσουμε το υψηλότερο δυνατό επίπεδο υλοποίησης, με απόλυτη διαφάνεια και με αποτελεσματικότητα.

Σχετικά με το δεύτερο σκέλος της ερώτησής σας –θα ήθελα να μου δώσετε και πάλι ένα λεπτό από τη δευτερολογία μου, κυρία Πρόεδρε- που αφορά την προγραμματική σύμβαση, θέλω να πω επί της αρχής ότι δεν γίνονται στην Ελλάδα έργα μόνο από τις προγραμματικές ή, για την ακρίβεια, έχουμε δει πολλές φορές στο παρελθόν το αντίθετο, δηλαδή οι προγραμματικές συμφωνίες να χωλαίνουν, με κακή διαχείριση, με λανθασμένο προγραμματισμό και πάνω απ' όλα, με μη ρεαλιστική στοχοθεσία, χωρίς καμμία οικονομοτεχνική μελέτη.

Για το Υπουργείο Πολιτισμού αυτή η εικόνα αποτελεί παρελθόν. Όλα μας τα βήματα γίνονται πλέον με βάση τις δυνατότητες που υπάρχουν, με βάση τις προτεραιότητες και ασφαλώς με βάση τα οικονομικά που διαθέτουμε. Όσον αφορά ειδικά τη Ρόδο, για να δώσω ένα παράδειγμα, δεν έχουν σταματήσει, κυρία Δαμανάκη, τα έργα μετά το τέλος της προγραμματικής συμφωνίας πριν τέσσερα χρόνια. Συνεχίζονται κανονικά. Ενδεικτικά να αναφέρω ένα από τα σημαντικότερα αναστηλωτικά έργα, που είναι αυτήν την στιγμή στην Ακρόπολη της Λίνδου, τα οποία και ολοκληρώνονται το 2008.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν –και μ' αυτό κλείνω-, για να σας καθησυχάσω κι εσάς και τους Ροδίτες, ότι μεταβαίνω προσωπικά την επόμενη εβδομάδα, το επόμενο Σαββατοκύριακο, στις 16 Μαΐου, προκειμένου και να επιθεωρήσω το έργο αλλά και να το βάλω σε λειτουργία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Η κ. Δαμανάκη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Η απάντηση του κυρίου Υπουργού είναι πολύ απογοητευτική και δυστυχώς δεν έχει καμμία σχέση με την πραγματικότητα.

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω από πού αντλείτε τις πληροφορίες σας. Εγώ είχα πάει στη Ρόδο. Εδώ είναι το πρόβλημα, ότι είχα πάει, και όλα όσα μας λέτε είναι παραμύθια της Χαλμιάς. Είχα πάει επί τόπου. Ούτε έργα γίνονται, ούτε τίποτε απ' όλα όσα λέτε γίνεται. Τίποτα, απολύτως τίποτα! Κι αυτό δείχνει, κυρία Πρόεδρε –κι εδώ τώρα έρχομαι να πω το πιο σημαντικό- ότι ο μηχανισμός προστασίας των μνημείων της πολιτιστικής κληρονομιάς δεν λειτουργεί, κύριε Υπουργέ. Και σας κρούω τον κώδωνα του κινδύνου. Στο Υπουργείο Πολιτισμού, όλος ο μηχανισμός προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς δεν λειτουργεί.

Ο κύριος Υπουργός θα πάει, πράγματι, μετά από μια βδομάδα στη Ρόδο και χαίρομαι γι' αυτό. Θα πάει για να ξεναγήσει τη βασίλισσα της Ισπανίας κι ελπίζω μέχρι τότε κάποια πράγματα να έχουν προχωρήσει. Όμως τα όσα του δίνουν οι υπηρεσίες του να μας πει εδώ, δεν έχουν καμμία σχέση με την πραγματικότητα. Η επισκευή στο Καστέλο της Ρόδου –πήγα επί τόπου και την είδα, διότι δεν είχε γίνει απολύτως τίποτα απ' όσα μας λέτε- κοστίζει 80.000 ευρώ μόνο! Και επί ένα μήνα είναι κλειστό

το Καστέλο, το οποίο δέχεται τριακόσιες χιλιάδες επισκέπτες το χρόνο και έχει έσοδα σχεδόν 2.000.000 ευρώ. Και το Υπουργείο απαξιοί να απαντήσει -δηλαδή οι Υπηρεσίες του- στην Αρχαιολογία, στο νομάρχη, στο δήμαρχο, σ' όλους τους κατοίκους του νησιού. Απαξιοί να δώσει μια απάντηση. Δηλαδή αν δεν υπήρχε η σημερινή συζήτηση για την ερώτηση μας δεν θα ήξεραν ακόμη τι γίνεται. Χθες επικοινωνήσα μαζί τους και με διαβεβαιώνουν ότι δεν έχουν συμβεί αυτά τα οποία λέτε κι ότι είμαστε ακόμη στο «μελετούμε». Κύριε Υπουργέ, χρειάζεται να ανησυχήσετε σοβαρά.

Σας φέρνω ορισμένα παραδείγματα για να καταλάβετε τι συμβαίνει. Το Μουσείο Ηρακλείου, είναι κλειστό από το Νοέμβριο του 2006. Το Μουσείο του Αγίου Νικολάου στην Κρήτη, έκλεισε από τον Απρίλιο. Το Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας, κλείνει στις 3 η ώρα διότι δεν έχει προσωπικό. Ο αρχαιολογικός χώρος της Κνωσού, κλείνει στις 3 διότι δεν έχει προσωπικό. Στη Δωδώνη, τα έργα έχουν σταματήσει. Η κατάσταση έχει ξεφύγει. Αυτοί που εργάζονται στα αναστηλωτικά έργα της Ακρόπολης, έχουν σήμερα στάση εργασίας κι είναι μαζεμένοι απέξω, αυτήν την ώρα που μιλούμε, διότι δεν πληρώνονται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Γιατί συμβαίνουν όλα αυτά; Συμβαίνουν διότι έχει παραλύσει ο μηχανισμός προστασίας πολιτιστικής κληρονομιάς στο Υπουργείο και γιατί δεν υπάρχει πραγματικό ενδιαφέρον. Γι' αυτό μιλώ για προκλητική αδιαφορία. Νομίζω, λοιπόν, ότι ο κύριος Υπουργός την επόμενη φορά που θα έρθει εδώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είστε σαφής.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: ...πρέπει να μας δώσει σαφή εικόνα για το τι μέτρα έχει πάρει, ώστε να αναστραφεί αυτή η απαράδεκτη κατάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κυρία Δαμανάκη, εγώ δεν πιστεύω ως πολιτικός σ' αυτήν την Αίθουσα ότι υπάρχει άσπρο-μαύρο, ούτε φράσεις όπως «παραιμύθια της Χαλιμάς», προσφέρονται για να κάνουμε μια ήπια και γόνιμη αντιπαράθεση.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Μα σας είπα ότι πήγα επί τόπου.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Εγώ σας λέω ότι το επόμενο Σαββατοκύριακο το Καστέλο ανοίγει. Για να ανοίξει το Καστέλο, υπάρχει μια προϋπόθεση, να έχουν γίνει εργασίες. Δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε, λοιπόν, το αυτονόητο ούτε μπορώ να σας πω ότι αυτή η καταστροφή που έγινε, που ήταν βιβλική καταστροφή, μπορεί να αποκατασταθεί άμεσα, μέσα σε μερικές εβδομάδες.

Γίνονται, λοιπόν, εργασίες. Θα μπορούν οι επισκέπτες να πάνε στο Καστέλο. Έχουν προγραμματιστεί σε βραχυπρόθεσμη διάρκεια, ορισμένες μεγάλες αναστηλωτικές εργασίες με πόρους που έχουμε ήδη διαθέσει. Και σας λέω το αυτονόητο: Σε μια εβδομάδα ανοίγει. Διότι μου αναφέρατε ότι το επισκέπτονται τριακόσιες χιλιάδες. Και πραγματικά έτσι είναι.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Όλο το Πάσχα ήταν κλειστό.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Και εμείς θέλουμε τις τριακόσιες χιλιάδες να το επισκέπτονται. Αν δεν με πιστεύετε, θα κάνετε τον κόπο να πάμε μαζί το άλλο Σάββατο και να ανοίξουμε τις πύλες; Ιδού η απόδειξη και ιδού η πρόκληση, για να δούμε ποιος έχει δίκιο, εσείς που επικαλείστε στοιχεία της τοπικής κοινωνίας ή εγώ που επικαλούμαι τις εισηγήσεις της υπηρεσίας, που βρίσκονται εκεί τόσες εβδομάδες;

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Τα μάτια μου επικαλούμαι, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Ελάτε το Σάββατο, λοιπόν, να πάμε μαζί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ακολουθεί η τρίτη με αριθμό 866/5-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Δικαιοσύνης, σχετι-

κά με τα επεισόδια στη Μανωλάδα του Νομού Ηλείας με τους μετανάστες εργάτες γης κ.λπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Καραθανασόπουλου έχει ως εξής:

«Οι μετανάστες εργάτες γης της Μανωλάδας, που ξεσηκώθηκαν για να διεκδικήσουν τα στοιχειώδη δικαιώματά τους, μαζί με τα στελέχη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του Π.Α.ΜΕ. που συμπαραστάθηκαν στον αγώνα τους, δεν βρέθηκαν αντιμέτωποι μόνο με τις δολοφονικές επιθέσεις και επιδρομές των μπράβων των μεγαλοκαλλιεργητών φράουλας, αλλά και με την προκλητική ανοχή των αστυνομικών και εισαγγελικών αρχών της περιοχής. Η Αστυνομία και οι εισαγγελίες που επιδεικνύουν υπερβάλλοντα ζήλο στην προληπτική καταστολή των κινητοποιήσεων του λαού και της νεολαίας, έκαναν τα στραβά μάτια στη Μανωλάδα, δεν πήραν μέτρα για την προστασία Ελλήνων και ξένων αγωνιστών, παρ' όλο που τους ζητήθηκε, άφησαν ελεύθερο το μοναδικό συλληφθέντα, ενώ ακόμη αναζητούν έναν ακόμη φυσικό αυτουργό, που υποδείχθηκε από στέλεχος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Η προκλητική συγκάλυψη των φυσικών και ηθικών αυτουργών εκ μέρους της Αστυνομίας και της εισαγγελίας ισοδυναμεί με παράβαση καθήκοντος.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί ποια είναι η θέση τους, σχετικά με τις παραπάνω καταγγελίες και ποια μέτρα προτίθενται να λάβουν για να αποδοθούν ευθύνες».

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Καραθανασόπουλου θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Χηνοφώτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Καραθανασόπουλε, θίγεται ένα θέμα το οποίο έχει μία διαχρονική συνέχεια. Είναι ένα φαινόμενο το οποίο δημιουργεί παφλασμούς και στο μέλλον θα δημιουργήσει θαλασσοταραχή, από οποιαδήποτε πολιτική ή κοινωνική σκοπιά και αν το δει κάποιος.

Το θέμα των αλλοδαπών στην Ελλάδα δεν είναι ρητορικό φληνάφημα. Αυτό που σας λέω, είναι απλά και μόνο η διαπίστωση, που εκτιμώ ότι απηχεί την άποψη όλων ως προς την κατάσταση που υπάρχει εκεί. Υπάρχει ένα σύνολο περίπου τριών χιλιάδων αλλοδαπών, εκ των οποίων η πλειονότητα, προέρχεται από Βουλγαρία, Ρουμανία, Αλβανία και Μπαγκλαντές. Μεγάλος αριθμός εξ αυτών, όπως πρέπει να γνωρίζετε και εκτιμώ ότι το γνωρίζετε, διαμένει σε ενοικιαζόμενες οικίες της περιοχής, ενώ χίλιοι εξ αυτών, απασχολούνται σε εποχικής φύσεως εργασίες. Έχουν καταγραφεί είκοσι εννέα εποχικοί καταυλισμοί αλλοδαπών. Η Αστυνομία έχει καταγγείλει τις διάφορες παραβάσεις στις αρμόδιες υπηρεσίες, προκειμένου με τις αυτοψίες τους και τις ενέργειές τους, να επιληφθούν επί των θεμάτων, ως απαιτείται.

Επιπρόσθετα, την τελευταία διετία το Αστυνομικό Τμήμα της Βάρδας -είναι το οικείο αρμόδιο αστυνομικό τμήμα- έχει καταμηνύσει δώδεκα ιδιοκτήτες οικοπέδων αγροτεμαχίων, που επέτρεψαν στους αλλοδαπούς την πρόχειρη κατασκευή των παραπηγμάτων, προκειμένου να τους εκμεταλλευτούν -αυτό συγκαταστήνεται- και έχουν υποβληθεί μηνύσεις στην εισαγγελία.

Επιπρόσθετα, έχουν συλληφθεί δύο ημεδαποί εργοδότες, ιδιοκτήτες συσκευαστηρίων, καθώς επίσης, έχει υποβληθεί μία μήνυση σε βάρος εργοδότη για μη ασφάλιση αλλοδαπών στο Ι.Κ.Α. και υποβλήθηκαν σχετικές αναφορές στις αρμόδιες υπηρεσίες, για την επιβολή των προβλεπόμενων διοικητικών κυρώσεων.

Παράλληλα, πέντε περιπτώσεις υποβολής παραπόνων από αλλοδαπούς για οφειλές δεδουλευμένων τακτοποιήθηκαν, προκειμένου αυτοί οι άνθρωποι να εισπράξουν τα οφειλόμενα προς αυτούς.

Και ένα τελευταίο ως προς την υγειονομική περίθαλψη. Υπάρχει ο υγειονομικός σταθμός της περιοχής, ο οποίος το προηγούμενο έτος, παρείχε υπηρεσίες σε δύο χιλιάδες εκατόν πενήντα οκτώ αλλοδαπούς και φέτος, μέχρι σήμερα, έχει παράξει υπηρεσίες περίπου σε τετρακόσιους εξήντα αλλοδαπούς.

Ως προς τη συγκεκριμένη κατάσταση εκείνης της ημέρας, θα ήθελα να πω τα εξής: Το Σάββατο στις 19 Απριλίου, προσήλθαν στο Αστυνομικό Τμήμα της Βάρδας τρία μέλη της νομαρχιακής

επιτροπής του Κ.Κ.Ε. Ηλείας, προκειμένου να υποβάλλουν έγκληση σε βάρος αγνώστων δραστών για σωματικές βλάβες, εξύβριση και απειλή. Αμέσως, διενεργήθηκε προανάκριση από την Αστυνομία και επειδή οι δράστες πιθανολογείτο ότι ήταν αγρότες παραγωγοί φράουλας, άνδρες του αστυνομικού τμήματος, επέδειξαν σ' όλους τους εγκαλούντες, φωτογραφίες από αυτές που υπήρχαν στο αρχείο του Αστυνομικού Τμήματος της Βάρδας, καθώς επίσης και του Αστυνομικού Τμήματος των Λεχαιών, προκειμένου να μπορέσουν να τους εντοπίσουν άμεσα.

Από τις φωτογραφίες αναγνωρίστηκε ένα άτομο. Η υπηρεσία σχημάτισε δικογραφία με βάση τα καταγελλόμενα, προκειμένου να συλληφθεί κατά τη διάρκεια του αυτοφώρου, πράγμα το οποίο δεν επετεύχθη. Για ευνόητους λόγους πήγε και κρύφτηκε.

Την επομένη μέρα, την Κυριακή στις 9.00' η ώρα το πρωί, έγινε προφορική έγκληση σε βάρος ατόμου το οποίο υπέδειξαν μέλη της νομαρχιακής επιτροπής. Οι άνδρες του Αστυνομικού Τμήματος της Βάρδας αμέσως κατέδιωξαν και συνέλαβαν τον ανωτέρω δράστη, ο οποίος ήταν και αυτός παραγωγός φράουλας και σε βάρος του υπεβλήθη έγκληση εν συνεχεία σχηματίστηκε νομότυπα δικογραφία και παρεπέμφθη στον εισαγγελέα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Τελειώνω, αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Από τις επιδειχθείσες φωτογραφίες, ανεγνωρίστη το συγκεκριμένο άτομο ως φυσικός αυτουργός των εν λόγω πράξεων. Στους παθόντες επίσης, εδόθη παραγγελία από τον ιατροδικαστή, προκειμένου να εξεταστούν ιατρικά για να ακολουθήσουν τα νόμιμα.

Την ίδια μέρα, τα μέλη της νομαρχιακής επιτροπής καλούσαν τους εργαζόμενους, να μη δεχθούν ή να αποστούν από ένα διακανονισμό ο οποίος επήλθε, όπου από τα 23,5 ευρώ που εδίδοντο, συνεφώνησε η πλειονότης εξ αυτών στα 25 ευρώ και τους καλούσαν να μην το αποδεχθούν και να λάβουν ορισμένα μέτρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχετε εξαντλήσει και το χρόνο της δευτερολογίας σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Αυτό το οποίο θέλω να πω είναι ότι σε συνδυασμό και με τα μέτρα και τις ενέργειες που έχουν αναληφθεί από τις δικαστικές αρχές, διαφαίνεται ότι δεν υπήρξε ολιγωρία, δεν υπήρξε καμμία αμέλεια περί την εκτέλεση του καθήκοντος, με βάση και τις αστυνομικές δυνάμεις, οι οποίες κατέφθασαν εκεί για να επιληφθούν και παράλληλα να προληφθούν επεισόδια. Υπήρχε στην περιοχή διμοιρία των Μ.Α.Τ., αλλά η παρουσία της ήταν διακριτική, προκειμένου να μην οξυνθεί περαιτέρω η ένταση των δύο πλευρών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ένα πρώτο γενικό σχόλιο, ας μου επιτρέψετε, κυρία Πρόεδρε, που δεν αφορά τη συγκεκριμένη επίκαιρη ερώτηση. Για ορισμένους ο αντικομμουνισμός έχει γίνει δεύτερη φύση.

Προχωρώντας στη συζήτηση της συγκεκριμένης ερώτησης, ο κύριος Υπουργός έκανε μια τεράστια προσπάθεια, να ωριοποιήσει την κατάσταση και τις τεράστιες ευθύνες της Κυβέρνησης και της σημερινής και των προηγούμενων, για τις απαράδεκτες συνθήκες διαβίωσης και εργασίας των μεταναστών εργατών στη Μανωλάδα.

Μ' αυτόν τον τρόπο, σκόπιμα προσπάθησε να αποφύγει να απαντήσει επί της ουσίας των ζητημάτων, που έθετε η επίκαιρη ερώτηση. Και η ουσία των ζητημάτων είναι πολύ καθαρή. Επιβεβαιώνεται από τα γεγονότα του Σαββάτου και της Κυριακής, στα οποία ήμουν και αυτόπτης μάρτυρας, ότι η Αστυνομία αποτελεί ένα μηχανισμό προστασίας και εξασφάλισης της πλουτοκρατίας και των συμφερόντων της. Η φαινομενική ουδετερότητα, όπως είπατε, κύριε Υφυπουργέ, που επέδειξε η Αστυνομία,

αποθράυνε τη δράση των τραμπούκων μισθοφόρων, των νεοτσιφλικάδων, των καπιταλιστών παραγωγής φράουλας και των μεσαζόντων εμπόρων.

Υπήρξαν συγκεκριμένες καταγγελίες από μέρους των μεταναστών εργατών γης ότι έκαναν τις πλάτες οι αστυνομικές δυνάμεις, είτε ακόμη και στήριξαν τις επιχειρήσεις τρομοκρατίας που εξαπολύθηκαν στους πρόχειρους απάνθρωπους καταυλισμούς όλο το Σαββατόβραδο.

Μπροστά στα μάτια των αστυνομικών δυνάμεων, βιαιοπραγώντας ενάντια στα στελέχη του Κ.Κ.Ε., κατέστρεψαν αυτοκίνητο στελέχους του Κ.Κ.Ε. και παρ' όλα αυτά, δεν παρενέβησαν οι αστυνομικές δυνάμεις, ενώ ήταν παρόντες στα γεγονότα. Και βεβαίως, κανένα μέτρο για να αντιμετωπιστεί η συνεχής απρόκλητη προσπάθεια εκ μέρους των τραμπούκων, να βιαιοπραγήσουν ενάντια και στους ξένους μετανάστες γης, αλλά και ενάντια στους Έλληνες εργαζόμενους και σε στελέχη του Κ.Κ.Ε., που εκδήλωσαν την αλληλεγγύη.

Σ' αυτά τα ζητήματα όχι μόνο δεν πάρθηκε κανένα μέτρο, όχι μόνο δεν υπήρξε και συνέχεια, αλλά απ' ότι φαίνεται προσπαθείτε να τα καλύψετε, κύριε Υπουργέ.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, αντιλαμβάνομαι ότι πάτε να «ντύσετε» αυτό το επεισόδιο πάνω σε μία ιδεολογική βάση.

Με συγχωρείτε, αλλά κατά την άποψή μου, η προσέγγισή σας είναι λανθασμένη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ήταν τα πραγματικά γεγονότα, κύριε Υπουργέ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Εγώ θέλω να σας κάνω ένα απλό ερώτημα. Αφού ενδιαφερόσασταν να επιλυθεί αυτό το ζήτημα, γιατί όταν ξεκινήσατε από την Πάτρα για να έρθετε στην Ηλεία δεν ειδοποιήσατε την Αστυνομία ότι κατεβαίνετε τριάντα άτομα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κάνετε λάθος, κύριε Υπουργέ! Ενημέρωσα κατευθείαν και τον περιφερειακό διοικητή της Αστυνομίας Δυτικής Ελλάδας, αλλά και το διοικητή του Νομού Ηλείας. Δεν μπορείτε να ψεύδεστε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Παρ' όλα αυτά, όμως, η Αστυνομία δεν τήρησε ουδέτερη στάση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε συνάδελφε, η Αστυνομία δεν τήρησε ουδέτερη στάση, αλλά παρευρίσκονταν επιτόπου και επενέβη. Γι' αυτό άλλωστε δεν υπήρξαν και περαιτέρω επεισόδια, παρά τον ξεσηκωμό με την ντουντούκα και την παρότρυνση «μη δεχθείτε τα 25 ευρώ». Θα σας πω πώς έγιναν τα πράγματα, γιατί τα παρακολουθούσα συνεχώς και αδιαλείπτως. Το σύνθημα ήταν «Μη δεχθείτε επ' ουδενί». Και ξεσηκώθηκαν και οι υπόλοιποι. Ξέρετε τι μπορεί να επιφέρει αυτό; Μπορεί να επιφέρει μία εμφύλια διαμάχη στην περιοχή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι απαράδεκτη η στάση σας, κύριε Υπουργέ, όταν θεωρείτε το Κ.Κ.Ε. ότι είναι υπεύθυνο για τα γεγονότα που έγιναν. Είστε απαράδεκτος, κύριε Υπουργέ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Με συγχωρείτε, κύριε συνάδελφε, αλλά αλλοιώνετε την πραγματική κατάσταση. Σ' αυτό αναφέρομαι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Την πραγματική κατάσταση τη βιώνουν οι αλλοδαποί εργάτες γης. Αυτή είναι η πραγματική κατάσταση και σταματήστε να ψεύδεστε, γιατί φαίνεται ότι ο αντικομμουνισμός είναι δεύτερη φύση και σ' άλλους!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε συνάδελφε, αφήστε τον κύριο Υπουργό να ολοκληρώσει!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Διότι αν αδιαφορούσε το κράτος, κύριε συνάδελφε, δεν θα επενέβαιναν οι αστυνομικές δυνάμεις ούτε η διμοιρία ούτε η ομάδα

πρόληψης καταστολής εγκλήματος, που μετέβη εκτάκτως κάτω ούτε οι τοπικές αστυνομικές δυνάμεις.

Επιπρόσθετα, διετάχθη και μετέβη άμεσα ο Γενικός Επιθεωρητής της Νοτίου Ελλάδος. Δεν πάει ένας αντιστράτηγος της Αστυνομίας για να διοικήσει δύο αστυνομικούς.

Αυτά σας τα λέω, διότι σε συνδυασμό και με τις ενέργειες που έγιναν και από τις δικαστικές αρχές και τη συνέχεια που έχει το θέμα με βάση τις προανακριτικές πράξεις, έχει επιληφθεί η κρατική αρχή αρμοδίας επί όλων αυτών των θεμάτων. Αυτό είναι το θέμα.

Δεν λέει κανένας ότι δεν πρέπει οι αλλοδαποί εργάτες να αμειβονται περισσότερο. Όχι! Δεν είπε κανείς ότι οι συνθήκες εργασίας τους είναι αποδεκτές. Σαφώς! Και το επισήμανα ήδη, με βάση τα στοιχεία τα οποία σας έδωσα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Επόμενη είναι η τέταρτη με αριθμό 865/5-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φωτίου Κουβέλη προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την εκμετάλλευση των αλλοδαπών εργατών στη Νέα Μανωλάδα Νομού Ηλείας κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Κουβέλη έχει ως εξής:

«Στη Νέα Μανωλάδα Ηλείας, παράγεται το 90% της εθνικής παραγωγής φράουλας. Η τοπική οικονομική ανάπτυξη στηρίζεται σε μεγάλο μέρος στην κοπιώδη εργασία αλλοδαπών εργατών, οι συνθήκες εργασίας και διαβίωσης των οποίων είναι επικίνδυνα απαράδεκτες.

Η συντριπτική πλειοψηφία των εκατοντάδων μεταναστών, ζει γκετοποιημένη σε παραγκούπολεις στις παρυφές του χωριού. Στους εν λόγω καταυλισμούς, υφίστανται περιορισμοί μετακίνησης, περίφραξης, φωτισμός με προβολείς. Για τα παιδιά των μεταναστών, το σχολείο είναι άγνωστο. Οι περισσότερες οικογένειες μεταναστών δεν διαθέτουν στα παραπήγμά τους φως και νερό, ενώ όσοι κατορθώνουν να εξασφαλίσουν, τα καταβάλλουν για το παράπηγμα. Το μεροκάματο φτάνει τα 22 ευρώ, 8 ευρώ κάτω από το μεροκάματο του ανειδίκευτου εργάτη.

Στις 18 Απριλίου, οι αλλοδαποί εργάτες διαμαρτυρόμενοι για τις άθλιες συνθήκες διαβίωσής τους και ζητώντας ανθρώπινους μισθούς, κήρυξαν απεργία, ενώ την επόμενη ημέρα, απέκλεισαν το κεντρικό δρόμο του χωριού. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα, άγνωστοι, υπό την ανοχή των αστυνομικών δυνάμεων να προπηλακίσουν, να καταδιώξουν και να ξυλοκοπήσουν αλλοδαπούς εργάτες και μέλη πολιτικών δυνάμεων, που εξέφραζαν τη συμπάθειά τους στον αγώνα τους. Παρόμοιες αθλιότητες με θύματα αλλοδαπούς εργάτες, έχουν αποκαλυφθεί και σ' άλλες περιοχές της Ελλάδας, προσβάλλοντας κάθε έννοια πολιτισμού και δημοκρατίας.

Βάσει των ανωτέρω ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

Με ποιους τρόπους προτίθεται η Κυβέρνηση να προστατεύσει τα εργασιακά και ατομικά δικαιώματα των αλλοδαπών εργατών, στην εργασία των οποίων στηρίζεται ένα σημαντικό κομμάτι της οικονομικής ανάπτυξης συγκεκριμένων κλάδων της παραγωγής, καθώς και τη βελτίωση των συνθηκών ζωής τους;» Θα απαντήσει η Υπουργός κ. Καλαντζάκου.

Ορίστε, κυρία Καλαντζάκου, έχετε το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, θα συνεχίσω, γιατί και ο κ. Χηνοφώτης σας έδωσε αρκετές πληροφορίες για το θέμα και θα μου επιτρέψετε, απαντώντας στην ερώτησή σας, να σας ενημερώσω λεπτομερώς για τις ενέργειες, στις οποίες έχει προβεί το Σ.Ε.Π.Ε., σε σχέση με την υπόθεση της Μανωλάδας.

Η αντίδραση του Υπουργείου μας ήταν άμεση. Την Τετάρτη 9 Απριλίου και μετά από εντολή της Υπουργού, ο ειδικός γραμματέας του Σ.Ε.Π.Ε. μετέβη στη Νέα Μανωλάδα συνοδευόμενος από κλιμάκιο ειδικών επιθεωρητών, καθώς και το διευθυντή της Τεχνικής και Υγειονομικής Επιθεώρησης Δυτικής Ελλάδας από την Πάτρα.

Στα γραφεία του Σ.Ε.Π.Ε. στον Πύργο, πραγματοποιήθηκε ευρεία σύσκεψη με τους προαναφερόμενους και τους προϊστάμενους των τοπικών τμημάτων Κοινωνικής και Τεχνικής και

Υγειονομικής Επιθεώρησης.

Ταυτόχρονα, υπήρχε συνεχής τηλεφωνική επικοινωνία με τον αστυνομικό διευθυντή Ηλείας, ο οποίος παραχώρησε οκτώ άνδρες της ασφάλειας και της Αστυνομίας Ηλείας, καθώς και το διοικητή του Αστυνομικού Τμήματος Βάρδας.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας, πραγματοποιήθηκε επιτόπιος έλεγχος με τη συμμετοχή όλων των προαναφερθέντων σε καλλιέργειες φράουλας-θερμοκηπίου στην περιοχή της Νέας Μανωλάδας.

Το πρωί της Πέμπτης 10 Απριλίου, πραγματοποιήθηκαν εκ νέου έλεγχοι, με τη συμμετοχή ειδικών κοινωνικών και τεχνικών επιθεωρητών από την Αθήνα, του διευθυντή της Τεχνικής και Υγειονομικής Επιθεώρησης Δυτικής Ελλάδας, των προϊσταμένων των τμημάτων Κοινωνικής και Τεχνικής και Υγειονομικής Επιθεώρησης Ηλείας και του συνόλου των επιθεωρητών των τμημάτων αυτών, παρουσία του ειδικού γραμματέα.

Επιπλέον, κατόπιν πρωτοβουλίας του ειδικού γραμματέα και τηλεφωνικής επικοινωνίας με το γενικό γραμματέα Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, το Νομάρχη Ηλείας και τον αστυνομικό διευθυντή Ηλείας, στους ελέγχους συμμετείχαν δέκα άνδρες της Ασφάλειας και της Αστυνομίας Ηλείας, ένα κλιμάκιο της Διεύθυνσης Αστικής Κατάστασης Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας με επικεφαλής το διευθυντή, ένα κλιμάκιο της Διεύθυνσης Υγείας της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας και ένα κλιμάκιο της Διεύθυνσης Υγείας και Πρόνοιας της Νοτιοανατολικής Ηλείας.

Οι έλεγχοι συνεχίστηκαν συστηματικά. Μέχρι τώρα, έχουν γίνει έντεκα έλεγχοι και πέντε επανέλεγχοι και εξακολουθούν να πραγματοποιούνται με εντατικούς ρυθμούς. Από τα αποτελέσματα των ελέγχων αυτών, προέκυψαν τα κάτωθι:

Από δήλωση των εκατόν έναν εργαζομένων αλλοδαπών και των παραγωγών, προκύπτει ότι οι εργαζόμενοι στα θερμοκήπια, απασχολούνται συνήθως από τις 07.00' έως τις 14.00', δηλαδή έξι ώρες ημερησίως με διήμερο εικοσι έως τριάντα λεπτά για πρόγευμα και το καταβαλλόμενο ημερομίσθιο ήταν 22 με 23,5 ευρώ καθαρά αρχικά και ανήλθε στα 26 με 28 ευρώ καθαρά στη συνέχεια για τις ώρες αυτές.

Επισημαίνεται, όμως, ότι το προβλεπόμενο από τις 18.4.2008, από τη νέα γενική συλλογική σύμβαση των ετών 2008-2009, το κατώτατο ημερομίσθιο ανέρχεται από την 1.1.2008 σε 30,40 ευρώ για τον άγαμο και 33,45 ευρώ για τον έγγαμο και αυτά για 6,40 ώρες εργασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Λίγη ανοχή, κυρία Πρόεδρε, επειδή αυτό το θέμα, πραγματικά, έχει απασχολήσει όλους. Έχω και στη δευτερολογία μου επιπλέον στοιχεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Προσπαθήστε να είστε σύντομη.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Για το λόγο αυτό, υποβλήθηκαν στον αρμόδιο εισαγγελέα, οκτώ εκθέσεις διαπίστωσης παράβασης για μη καταβολή ημερομισθίου προβλεπόμενου από τη εθνική γενική συλλογική σύμβαση.

Σε δυο επιχειρήσεις, βρέθηκαν να απασχολούνται από δυο ανήλικοι σε καθεμιά και υποβλήθηκαν μηνύσεις και πρόστιμα για παράνομη απασχόληση αλλοδαπών. Τέθηκε προθεσμία για την καταβολή της οφειλόμενης διαφοράς μεταξύ του καταβαλλόμενου και του προβλεπόμενου από την εθνική γενική συλλογική σύμβαση προς καταβολή ημερομισθίου.

Στις περιπτώσεις που δηλώθηκε ότι οι εργαζόμενοι ήταν ανασφάλιστοι, εστάλησαν τα σχετικά στοιχεία στον ανταποκριτή Ο.Γ.Α. Δήμου Βάρδας, με κοινοποίηση στη διοίκηση του Ο.Γ.Α. για κάθε περίπτωση ανασφάλιστου εργαζόμενου. Ζητήθηκαν κάποιες εξηγήσεις τόσο για την παράνομη απασχόληση των ανηλίκων όσο και για διαφορά ημερομισθίου και βρίσκονται σε εκκρεμότητα οι ενέργειες της υπηρεσίας για πέντε ελέγχους, που διεξήχθησαν στις 22, 23 και 24 Απριλίου.

Για τις περιπτώσεις της παράνομης διαμονής χωρίς δικαίωμα εξαρτημένης εργασίας, εστάλησαν σχετικά στοιχεία εις βάρος πέντε επιχειρήσεων στο γενικό γραμματέα Περιφέρειας Δυτι-

κής Ελλάδος, λόγω αρμοδιότητάς του. Επιβλήθηκε προσωρινή διακοπή λειτουργίας μιας επιχείρησης –θερμοκήπιο φράουλας– για μια ημέρα, λόγω πολλαπλών παραβάσεων και μη συμμόρφωσης στις υποδείξεις των επιθεωρητών του Σ.Ε.Π.Ε.. Αναφορικά με το θέμα αυτό, θα σας παραθέσω περισσότερα στοιχεία στη δευτερολογία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, είναι κανείς να θλιβεται. Αν δεν υπήρχαν οι κινητοποιήσεις των ίδιων των εργατών-μεταναστών, κυρία Υπουργέ, ουδείς από τα συναρμόδια Υπουργεία θα γνώριζε για την αλιότητα των συνθηκών εργασίας αυτών των ξένων πολιτών, των μεταναστών!

Όλα αυτά που μου είπατε, είναι κατόπιν εορτής. Πού ήταν το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας να ελέγξει και να προλάβει όλη αυτήν την αλιότητα που συνέβη; Εκ των υστέρων; Όταν έχουν κινητοποιηθεί οι πάντες; Όταν ο Τύπος το έχει αναδείξει; Δεν πράξατε τίποτα που δεν οφείλατε να πράξετε. Διότι η ίδια η νομοθεσία, από το έτος 1990, ο ν. 1876, σας υποχρέωνε να εντάξετε τους εργαζόμενους στη γεωργία, στην εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας. Πότε το πράξατε, όταν αυτοί οι άνθρωποι επί σειρά ετών ήσαν θύματα εκμετάλλευσης, όταν ήσαν αιχμάλωτοι των διαθέσεων των διαφόρων που εκμεταλλεύονταν την εργασία τους;

Και σας ερωτώ: Γιατί δεν έχετε κυρώσει ως Υπουργείο Απασχόλησης μέχρι τώρα τη διεθνή σύμβαση εργασίας 129, για την επιθεώρηση εργασιών στη γεωργία; Γιατί δεν το πράξατε; Γιατί ακόμη δεν προχωρήσατε στην κύρωση της διεθνούς σύμβασης εργασίας 118, για την ίση μεταχείριση ημεδαπών και αλλοδαπών στην κοινωνική ασφάλεια; Ή ακόμη, γιατί δεν έχετε κυρώσει τη διεθνή σύμβαση εργασίας 143, για τη μετανάστευση με παρόμοιες συνθήκες και την προώθηση της ισότητας και μεταχείρισης των μεταναστών εργατών;

Είναι τυχαία αυτά; Δεν μαρτυρούν μια απαράδεκτη απόσταση από το οφειλόμενο καθήκον προστασίας των εργασιακών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Βεβαίως θα μου πείτε ότι δεν είστε η αρμοδία Υφυπουργός. Όμως, ερωτώ: Ποιος ασχολήθηκε με το γεγονός ότι τα παιδιά των μεταναστών δεν πήγαιναν στο σχολείο; Ποιος ασχολήθηκε, όπως είχε υποχρέωση, με τις άθλιες συνθήκες ζωής αυτών των ανθρώπων σε εκατόν είκοσι εννέα καταυλισμούς, όπως σε γραπτή ερώτησή με ενημέρωσε ο παρών Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Χηνοφώτης; Ουδείς. Και βέβαια, κάποια στιγμή ξέσπασε αυτό που ξέσπασε. Και οι δούλοι κάποτε επαναστατούν. Και τότε τρέξατε πίσω από τα γεγονότα. Και το ερώτημα είναι: Τι θα κάνετε τώρα;

Υπάρχουν συγκεκριμένες ανάγκες παραγωγής. Οι μετανάστες ως εργατικά χέρια, είναι αναγκαίοι. Θα κινήσετε διαδικασίες, για να εξασφαλίσετε τα εργασιακά και τα άλλα δικαιώματα αυτών των ανθρώπων; Αυτό είναι το ζητούμενο. Άθλιες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συνθήκες!

Κύριε Υφυπουργέ, δεν ελέγχω εσάς με την παρούσα επίκαιρη ερώτηση. Όμως, ποιος ασχολήθηκε κάτω από τα μάτια της Αστυνομίας, κάτω από τα μάτια του εισαγγελέα, του νομάρχη, του δημάρχου, της τοπικής κοινωνίας; Αυτοί οι άνθρωποι ήσαν ανδράποδα. Δεν ήσαν άνθρωποι, αναφορικά με τις συνθήκες ζωής και εργασίας. Και βεβαίως, εκ των υστέρων, κυρία Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και το ερώτημα είναι: Τι θα κάνετε, πέρα από την επιβολή των οφειλομένων κυρώσεων, πέρα από την οφειλόμενη παραπομπή της όλης υπόθεσης στη δικαιοσύνη; Θα κινήσετε διαδικασίες, για να ληφθούν μέτρα προστασίας της εργασίας αυτών των ανθρώπων και να εξασφαλιστούν συνθήκες ανθρώπινης ζωής;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Αυτά είναι εκείνα που σας βαραίνουν, που σας ελέγχουν και σας εκθέτουν, αναφορικά με οφειλόμενες ενέργειες, που όχι μόνο το δικό σας Υπουργείο, αλλά μια

σειρά από συναρμόδια Υπουργεία τίποτα δεν έπραξε.

Και ο παρακαθήμενος Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης, δεν γνώριζε τι γίνεται με τους εκατόν είκοσι εννέα καταυλισμούς και τους τόσους εργαζόμενους αλλοδαπούς στις φράουλες;

Αυτό, επιτρέψτε μου –δεν συνηθίζω να χρησιμοποιώ ακραίες εκφράσεις– πρόκειται για αλιότητα, πρόκειται για κατάντια, η οποία ελέγχει και κρίνει όλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ.

Η κ. Κаланτζάκου έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε συνάδελφε, γνωρίζομαστε χρόνια και έχω πολύ σεβασμό στην πορεία σας και στη θητεία σας, στην πολιτική σας διαδρομή. Δεν νομίζω ότι μονοπωλείτε, όμως, εσείς την ευαισθησία για τους συνανθρώπους μας, είτε είναι Έλληνες πολίτες είτε είναι αλλοδαποί, που βρίσκονται εδώ.

Να σας δώσω μια κατ' αρχήν απάντηση. Ξέρετε πολύ καλά ότι οι αλλοδαποί που βρίσκονται στη χώρα μας νομίμως, έχουν τα δικαιώματα που προβλέπει ο νόμος. Και αυτά τα δικαιώματα είναι κατοχυρωμένα. Δεν θα ήθελα να αδικήσουμε το πολύ σημαντικό έργο που επιτελεί το Σ.Ε.Π.Ε.. Διότι όλα τα κόμματα της Βουλής, που κατά καιρούς υποβάλλουν ερωτήσεις στην Κυβέρνηση –και έχω την ευκαιρία να απαντήσω σε πάρα πολλές απ' αυτές– εξαιρούν τη δουλειά του Σ.Ε.Π.Ε. και μας παροτρύνουν να αναβαθμίσουμε και να εκσυγχρονίσουμε το Σώμα αυτό, πράγμα που και για μας, αποτελεί κυβερνητική προτεραιότητα. Εργαζόμαστε συστηματικά προς αυτήν την κατεύθυνση, όπως έχω επισημάνει και σε προηγούμενες απαντήσεις. Διότι υπάρχουν καινούργιες ανάγκες και πρέπει και εμείς να παρακολουθήσουμε αυτές τις ανάγκες και να εκσυγχρονίζουμε, να αναβαθμίζουμε και να μπορούμε να καλύπτουμε όχι μόνο τις κρίσεις, αλλά και την καθημερινότητα, που έχει τεράστιες δυσκολίες και αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι.

Η άμεση αντίδραση και ανταπόκριση του Σ.Ε.Π.Ε. εξασφαλίζεται τόσο με συχνούς ελέγχους των επιθεωρητών εργασίας, που, όπως σας ανέφερα και προηγουμένως, θα εξακολουθήσουν να πραγματοποιούνται, όσο και με την επιβολή κυρώσεων, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο. Εξάλλου είναι σκόπιμο να γνωρίζετε, πως με απόφαση της Υπουργού, αντίστοιχοι έλεγχοι που γίνονται στη Μανωλάδα, γίνονται και σ' άλλες περιοχές της χώρας όπου υπάρχουν γεωργικές εργασίες –πράγμα το οποίο έχει δημιουργήσει και ένα θέμα στον αγροτικό κόσμο– καθώς και δραστηριότητες συσκευασίας και τυποποίησης προϊόντων.

Η σημασία που δίνουμε στην ενημέρωση στα θέματα του Σ.Ε.Π.Ε. και στην υγιεινή και ασφάλεια, είναι ξεκάθαρη και πραγματοποιείται ήδη προγραμματισμένη εκστρατεία ενημέρωσης, αλλά και στοχευμένων ελέγχων σ' όλη την Ελλάδα. Το θέμα των δικαιωμάτων στην εργασία και της ασφάλειας και της υγιεινής στην εργασία, αποτελεί μεγάλη προτεραιότητα για μας. Θα δείτε και στη συνέχεια, πόσο μεγάλες αλλαγές θα γίνουν σ' αυτόν τον τομέα.

Επιστρέφοντας στο θέμα της Μανωλάδας, να προσθέσω ότι κατά τους πρώτους έξι ελέγχους, όπου συγκεντρώθηκαν στοιχεία για τη νόμιμη ή παράνομη διαμονή των αλλοδαπών, διαπιστώθηκε ότι από τους εξήντα οκτώ αλλοδαπούς, είκοσι εννιά αλβανικής υπηκοότητας, δεκατέσσερις, υπηκοότητας Μπαγκλαντές, ένας πακιστανικής, δεκατέσσερις βουλγαρικής και δέκα ρουμανικής υπηκοότητας, οι δεκαεννέα Αλβανοί ήταν νόμιμοι με ασφάλιση Ο.Γ.Α., οι υπόλοιποι δέκα βρίσκονταν στην Ελλάδα για λόγους οικογενειακής συνένωσης, χωρίς άδεια διαμονής με τα δικαιώματα της εξαρτημένης εργασίας, οι έξι υπηκοότητας Μπαγκλαντές ήταν νόμιμοι με ασφάλιση Ο.Γ.Α., ενώ οι υπόλοιποι οκτώ είχαν άδεια από το Τμήμα Πολιτικού Ασύλου, χωρίς όμως άδεια διαμονής με τα δικαιώματα της εργασίας, πέντε επιπλέον υπήκοοι Μπαγκλαντές που μεταφέρονταν από Έλληνα με τρακτέρ είχαν κι αυτοί άδεια από το Τμήμα Πολιτικού Ασύλου, ο ένας Πακιστανός ήταν νόμιμος με ασφάλιση Ο.Γ.Α., ο ένας Βούλγαρος ήταν νόμιμος με ασφάλιση Ο.Γ.Α. και οι υπόλοιποι δεκατρείς παράνομοι και τέλος δέκα Ρουμάνοι παράνομοι, χωρίς άδεια.

Επίσης, βρίσκονται σε εξέλιξη οι ενέργειες της υπηρεσίας

μας για πέντε ελέγχους που σας είπα ότι διεξήχθησαν από 22 έως 24 Απριλίου.

Κύριε συνάδελφε, η βελτίωση του εργασιακού περιβάλλοντος και η εξασφάλιση ικανοποιητικών συνθηκών εργασίας είναι για μας υψηλή προτεραιότητα σε όλους τους κλάδους και είναι για όλους τους εργαζόμενους, είτε είναι Έλληνες είτε είναι αλλοδαποί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Επίκαιρες ερωτήσεις δεύτερου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 855/5.5.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπήλιου Λιβανού προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την ανάγκη ορθολογικής χρήσης των υδάτινων πόρων στη γεωργία κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Λιβανού έχει ως εξής:

«Η Ελλάδα διαθέτει σχετικά επαρκείς ποσότητες υδατικών πόρων. Ωστόσο η ρύπανση από ανθρωπογενείς παρεμβάσεις και η επερχόμενη κλιματική αλλαγή απειλούν με συρρίκνωση τα υδατικά μας αποθέματα. Κατά συνέπεια η ανάγκη εξοικονόμησης νερού είναι επιτακτική.

Οι μεγαλύτερες ποσότητες νερού στην Ελλάδα (87%) καταναλώνονται στον αγροτικό τομέα. Δυστυχώς όμως η χρήση του νερού δεν γίνεται πάντα με ορθολογικό τρόπο, καθώς σε πολλές περιπτώσεις ανεπαρκή συστήματα άρδευσης υψηλών απωλειών έχουν ως αποτέλεσμα την υπερεκμετάλλευση των υδροφορέων.

Με δεδομένη τη διάθεση του ποσού των 6.000.000.000 ευρώ από το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ» της τέταρτης Προγραμματικής Περιόδου για τη χρηματοδότηση έργων στα οποία συμπεριλαμβάνονται, μεταξύ των άλλων, η αξιοποίηση των υδατικών πόρων της χώρας μας.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Τι μέτρα σκοπεύει να λάβει το Υπουργείο για ένα ορθολογικότερο τρόπο άρδευσης, συμβατό, ωστόσο, με τις ανάγκες νομών με μεγάλη αγροτική παραγωγή, όπως είναι ο Νομός Αιτωλοακαρνανίας;».

Στην ερώτηση του κ. Λιβανού θα απαντήσει ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κοντός.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κυρία Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να συγχαρώ το συνάδελφο για την πολύ στοχευμένη ερώτηση που κατέθεσε. Το θέμα του νερού είναι ένα μείζον θέμα που δεν αφορά μόνο τη γεωργία, αφορά όλους, διότι με τις ραγδαίες κλιματικές αλλαγές που έχουμε, με την ξηρασία που βιώσαμε τα δύο τελευταία χρόνια, με τα προβλήματα που έχουμε στις αποδόσεις των καλλιεργειών από την έλλειψη του νερού, αντιλαμβανόμαστε ότι εάν δεν τρέξουμε, αν δεν πάρουμε άμεσα μέτρα, τότε η κατάσταση οδηγείται σ' ένα δρόμο που δεν έχει γυρισμό.

Στα πλαίσια αυτά, λοιπόν, μία από τις προτεραιότητες που δίνουμε στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων είναι η αξιοποίηση των υδάτινων πόρων. Στόχος είναι να μη χάνουμε ούτε μία σταγόνα νερό, διότι στη χώρα μας – και είμαστε από τις λίγες χώρες- μεγάλες ποσότητες νερού φεύγουν στη θάλασσα, δεν αξιοποιούνται. Στα πλαίσια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης κατασκευάζονται μεγάλα δημόσια έργα και κατασκευάζουμε πάνω από τετρακόσια μικρά έργα σε ορεινές και σε νησιωτικές περιοχές. Στα πλαίσια της προγραμματικής περιόδου στο Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ 713» προγραμματίζουμε να κατασκευάσουμε περίπου χίλια μικρά έργα λιμνοδεξαμενές, υδατοδεξαμενές, ταμειυτήρες, μικρά αρδευτικά και σε κάθε νομό της χώρας ένα ή δύο μεγάλα έργα που έχουν ανάγκη οι νομοί, έτσι ώστε να αξιοποιήσουμε με τον καλύτερο τρόπο τους υδάτινους πόρους της χώρας μας.

Πρέπει να σας πω ο προγραμματισμός των έργων είναι απόλυτα δημοκρατικός. Έχουμε περιοδεύσει σ' όλη τη χώρα, συναντηθήκαμε με φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και ζητήσαμε προτάσεις από τους ίδιους. Ο προγραμματισμός δεν γίνεται

από την Αθήνα, γίνεται από τη βάση -και αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό- διότι αυτοί γνωρίζουν καλύτερα από τον καθένα, όπως και οι συνάδελφοι Βουλευτές, τις ανάγκες που έχει η κάθε περιοχή, ο κάθε τόπος και σε μία δεύτερη φάση αξιολογούμε πλέον τις προτάσεις τους για να προχωρήσουμε, όπου υπάρχει ωριμότητα μελετών, σε δημοπρατήσεις, όπου δεν υπάρχουν μελέτες σε σύνταξη μελετών, όπου για πρώτη φορά οι μελέτες χρηματοδοτούνται από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων μέσα από το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης. Στόχος είναι να ξεκινήσουν άμεσα οι δημοπρατήσεις των έργων. Στόχος είναι να αξιοποιήσουμε, όπως σας είπα, και την τελευταία σταγόνα του νερού. Εκτός απ' αυτό, βρίσκεται στην τελική φάση η σύνταξη μελέτης από το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο της Αθήνας, σύμφωνα με την οποία θα γνωρίζουμε η κάθε καλλιέργεια πόσο νερό χρειάζεται, για να ενημερώσουμε τον αγροτικό κόσμο της χώρας, έτσι ώστε να μη γίνεται σπατάλη νερού από τους αγρότες μας. Έχουμε μία συγκροτημένη και ολοκληρωμένη πολιτική και πιστεύουμε ότι με τις παρεμβάσεις, είτε σε επίπεδο κατασκευής έργων είτε σε επίπεδο ενημέρωσης των αγροτών, θα πετύχουμε την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των υδάτινων πόρων στη χώρα μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Σπήλιος Λιβανός.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΛΙΒΑΝΟΣ: Κύριε Υπουργέ, το Πρόγραμμα «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ» είναι προφανώς μία σημαντική καινοτομία για την πατρίδα μας και μία ανάσα για την περιφέρεια, είναι ένα καλά προετοιμασμένο πρόγραμμα -και απ' όσο γνωρίζω μεγάλου προϋπολογισμού πρόγραμμα- το οποίο μπορεί να δώσει μία ουσιαστική ώθηση στην ελληνική γεωργία. Ταυτόχρονα, η δική σας παρουσία και πολιτεία στο Υπουργείο, νομίζω ότι είναι μια εγγύηση για νομούς σαν το δικό μας στην Αιτωλοακαρνανία και για τη δημοκρατική κατανομή των κονδυλίων, όπως είπατε, αλλά κυρίως ότι θα υλοποιηθούν αυτά τα έργα και δεν θα μείνουν στα λόγια.

Αν συνδυαστούν παράλληλα αυτά τα οποία είπατε πριν και με τον τρόπο που τα είπατε, με τα έργα που έχουν προγραμματιστεί κυρίως με την Ιόνια Οδό και με την ολοκλήρωση του λιμανιού του Αστακού, η Αιτωλοακαρνανία μπορεί πλέον να βγει έτσι από την υπανάπτυξη στην οποία έχει κατηλωθεί τα προηγούμενα χρόνια.

Με βάση αυτά τα οποία είπατε για τους υδάτινους πόρους και το ότι δεν θέλουμε να χάσουμε ούτε μια σταγόνα νερό και με το δεδομένο ότι όλοι μετά το 2013 θέλουμε να περάσουμε σε νέες μορφές αγροτικών καλλιεργειών, θα ήθελα να κάνω τρία απλά ερωτήματα:

Πρώτον, είναι δυνατόν να χρηματοδοτηθεί το Πρόγραμμα «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ» για επενδύσεις για τη χρήση των νερών των βιολογικών καθαρισμών;

Δεύτερον, όλη αυτή η γνώση την οποία έχει το κεντρικό κράτος των Αθηνών πώς είναι δυνατόν να περάσει και ως πληροφόρηση και ως εκπαίδευση και τελικά ως ενημέρωση προς τον Έλληνα αγρότη, ο οποίος δυστυχώς –και σ' αυτό έχουν βέβαια ωθήσει πολλά πράγματα- είναι έξω από τον τομέα αυτόν, είναι έξω από την πληροφόρηση, μακριά από τη δυνατότητα να έχει την εισδοχή των πληροφοριών;

Τρίτον, αν τελικώς πιάσει τόπο το πρόγραμμα αυτό –που ευελπιστώ ότι θα πιάσει τόπο- και μπορέσουμε να χρησιμοποιήσουμε αυτούς τους πόρους σ' ένα νομό σαν την Αιτωλοακαρνανία, ο οποίος ναι μεν είχε πολύ μεγάλες ροές νερού, αλλά από τη μία μεριά έχει παραχωρήσει μεγάλες ποσότητες του Μόρνου και του Εύηνου, μήπως είναι η κατάλληλη στιγμή να ξαναδούμε λίγο το θέμα και μήπως να αναθεωρήσουμε τη διαδικασία εκτροπής του ποταμού Αχελώου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο Υπουργός κ. Κοντός έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κατ' αρχάς, κύριε συνάδελφε, θέλω να σας πω ότι την περιοχή σας τη γνωρίζω καλά, γιατί για πάρα πολλά χρόνια την επισκεπτόμουν όταν η περιοχή είχε μεγάλες παραγωγές καπνών. Πρέπει να πούμε ότι στην Αιτωλοακαρνανία καλ-

λιεργούνται τριάντα εκατομμύρια κιλά καπνά, όπου μετά την εφαρμογή της ολικής αποσύνδεσης, που την επέλεξαν οι αγρότες, αυτές πλέον οι καλλιέργειες δεν υπάρχουν και γίνεται μία στροφή ώστε να πάνε σε άλλες καλλιέργειες, σε θερμοκηπιακές καλλιέργειες, στην ανάπτυξη των σπαραγγιών, σε δενδρώδεις καλλιέργειες. Όπως είπατε, νερά υπάρχουν αλλά δεν αξιοποιούνται όπως πρέπει να αξιοποιηθούν. Κατά συνέπεια, η στρατηγική μας είναι πώς θα μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε τους υδάτινους πόρους και να στρέψουμε τους αγρότες μέσα από συλλογικές κυρίως δράσεις σε αναδιάρθρωση καλλιεργειών, σε καλλιέργειες που παράγουν προϊόντα που έχουν ζήτηση από την ελληνική και τη διεθνή αγορά.

Σωστά θέσατε το θέμα ότι πρέπει να αξιοποιηθούν τα νερά από τους βιολογικούς καθαρισμούς για άρδευση. Σε αρκετές περιοχές της Ευρώπης και εκτός Ευρώπης αξιοποιούνται τα νερά αυτά μέσα από το Πρόγραμμα «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ» υπάρχει αυτή η δυνατότητα. Κατά συνέπεια, μπορούμε να χρηματοδοτήσουμε αυτήν την κατασκευή αρδευτικών έργων για την αξιοποίηση για άρδευση νερών από τους βιολογικούς καθαρισμούς.

Εκτός απ' αυτό στην περιοχή της Αιτωλοακαρνανίας βρίσκονται σε φάση υλοποίησης –και μάλιστα είμαστε στο τελικό στάδιο- δύο έργα που είναι η αναμόρφωση του αρδευτικού δικτύου του Τ.Ο.Ε.Β. Παμφίας-Τριχωνίδας και η αναμόρφωση του αρδευτικού δικτύου του Τ.Ο.Ε.Β. Παραβόλας-Τριχωνίδας. Είναι δύο πολύ σημαντικά έργα που έχουν κατασκευαστεί κατά περίπου 80% και προβλέπεται να ολοκληρωθούν ως το τέλος του 2008.

Όμως για τον προγραμματισμό των έργων πολύ σωστά είπατε ότι πρέπει να γίνει και κατανομή σε ορισμένες περιπτώσεις των νερών και μεταξύ των νομών. Ξέρετε πολύ καλά, γιατί ήρσαν παρών όταν συναντηθήκαμε με το νομάρχη και τους δημάρχους στην Αχαΐα, στην Πάτρα, όπου τους κάναμε μία αναλυτική ενημέρωση των δράσεων που μπορούμε να εντάξουμε στην τέταρτη προγραμματική περίοδο και αναμένουμε τις προτάσεις τους. Θα πάρουμε, λοιπόν, τις προτάσεις, θα συζητήσουμε και μαζί μ' όλους τους συναδέλφους, έτσι ώστε να δούμε ποια έργα έχει ανάγκη πραγματικά ο Νομός της Αιτωλοακαρνανίας, και όπως είπα, όπου υπάρχει ωριμότητα μελετών, προχωρούμε άμεσα σε δημοπρατήσεις και όπου δεν έχουμε μελέτες προχωρούμε στη σύνταξη των μελετών. Είναι μία αγροτική περιοχή, έχει σημαντικές δυνατότητες η Αιτωλοακαρνανία και είμαστε αποφασισμένοι να στηρίξουμε και τις παραγωγές και τους αγρότες της περιοχής σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το 9ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Θα συζητηθεί τώρα η με αριθμό 867/5-5-2008 τρίτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Ζίωγα προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τα σιτηρά και την κερδοσκοπία των εμποροβιομηχάνων σε βάρος των μικρομεσαίων αγροτών και των καταναλωτών κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Η υποχρεωτική και προαιρετική αγρανάπαυση των σιτηρών, ο εκφυλισμός και η κατάρρευση της παρέμβασης, η αποσύνδεση των επιδοτήσεων από την παραγωγή, η επιβολή χαμηλών ποσοστώςσεων σε όσα προϊόντα υπάρχει ποσοστό επιδότησης συνδεδεμένο με την παραγωγή όπως ρύζι, σκληρό σιτάρι κ.ά., η συνεχής μείωση των γεωργικών κονδυλίων του κοινοτικού προϋπολογισμού και η μεταφορά σημαντικών ποσών στον δεύτερο πυλώνα που ψήφισαν οι κυβερνήσεις της Ν.Δ. και του Π.Α.Σ.Ο.Κ. μείωσαν την παραγωγή και τα αποθέματα των σιτηρών, αύξησαν κατακόρυφα τις τιμές και δημιούργησαν όλες τις προϋποθέσεις για κερδοσκοπία των εμποροβιομηχάνων και του

χρηματιστηριακού κεφαλαίου σε βάρος των μικρομεσαίων αγροτών και των καταναλωτών.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το ρύζι στο οποίο την ίδια περίοδο που οι ρυζοπαραγωγοί πληρώνουν πρόστιμο συνυπευθυνότητας επειδή ξεπέρασαν την ποσόστωση των διακοσίων τριών χιλιάδων στρεμμάτων, οι τιμές στον καταναλωτή αυξήθηκαν κατά 74% και οι εμποροβιομήχανοι εκβιάζουν τους ρυζοπαραγωγούς για να αποδεχθούν αναγραφή διπλάσιων τιμών από τις πραγματικές στα τιμολόγια αγοράς.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Τι μέτρα θα πάρει για να προστατέψει τους καταναλωτές και τους μικρομεσαίους αγρότες από την κερδοσκοπία των εμποροβιομηχάνων;

Τι ενέργειες θα κάνει για να αλλάξουν οι σχετικοί κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης με στόχο να ευνοηθεί η παραγωγή διατροφικών προϊόντων;».

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Ζίωγα θα απαντήσει ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κοντός.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι τα δύο προηγούμενα χρόνια, το 2006 και το 2007 είχαμε παρατεταμένη ξηρασία σε πάρα πολλές περιοχές του κόσμου, το γεγονός ότι έχουν αλλάξει και αλλάζουν οι καταναλωτικές συνήθειες σε χώρες με μεγάλους πληθυσμούς όπως είναι η Κίνα και η Ινδία και το γεγονός ότι υπάρχει μία στροφή σε παραγωγή βιοκαυσίμων οδήγησαν σε αύξηση των τιμών των δημητριακών σ' όλον τον κόσμο. Αυτό βέβαια ωφέλησε τους παραγωγούς που παράγουν προϊόντα φυτικής προέλευσης. Πρέπει να πούμε ότι οι τιμές των δημητριακών διπλασιάστηκαν. Στο ρύζι είχαμε επίσης μία πολύ σημαντική αύξηση της τιμής.

Όλα αυτά επέδρασαν δυσμενώς στην κτηνοτροφία διότι αυξήθηκαν οι τιμές των ζωοτροφών, διότι αυξήθηκε το κόστος παραγωγής στην κτηνοτροφία και είναι γνωστό ότι πήραμε συγκεκριμένα και στοχευμένα μέτρα για να στηρίξουμε τους Έλληνες κτηνοτρόφους.

Η προσπάθεια που γίνεται για να αντιμετωπίσουμε το θέμα αυτό έχει δύο κατευθύνσεις. Η πρώτη κατεύθυνση είναι να πιεστεί η Ευρωπαϊκή Ένωση έτσι ώστε να πάρουμε μέτρα για να στηριχθούν οι παραγωγές αυτές όπου είχαμε μικρές ποσότητες στα χρόνια που πέρασαν. Φέραμε το θέμα στο Συμβούλιο των Υπουργών Γεωργίας και το Συμβούλιο αποφάσισε να καταργηθεί η αγρανάπαυση, κάτι που σημαίνει 10% περισσότερες παραγωγές στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πέραν αυτών πρέπει να πούμε ότι η χρονιά που διανύουμε είναι αρκετά καλή. Είχαμε βροχοπτώσεις σε πάρα πολλές περιοχές του κόσμου, οπότε αναμένονται μεγάλες παραγωγές και κατά κάποιον τρόπο επαναφορά της ισορροπίας μεταξύ προσφοράς και ζήτησης στα δημητριακά.

Μία άλλη προσπάθεια που γίνεται είναι να ενισχύσουμε συνολικές δράσεις αγροτών και αυτό έχει αποτέλεσμα. Είπα και προηγουμένως για το ρύζι. Πρέπει να ξέρετε ότι στη χώρα μας έχουμε δύο μεγάλους συνεταιρισμούς όπως της Θεσσαλονίκης στη Χαλιάστρα. Τους ενισχύουμε και τους έχουμε εντάξει σε πρόγραμμα έτσι ώστε να αποκτήσουν το δικό τους συσκευαστήριο και τυποποιητήριο και τους βοηθάμε έτσι ώστε απευθείας να διαθέτουν τα προϊόντα στην αγορά.

Όπως αναφέρατε, πληροφορήθηκα τον εκβιασμό που έγινε στον πρόεδρο ενός συνεταιρισμού από αλυσίδα σούπερ μάρκετ και στείλαμε αμέσως αυτό το θέμα στον εισαγγελέα. Πέρα απ' αυτό όμως, βοηθάμε έτσι ώστε οι συνεταιρισμοί να διαθέσουν το προϊόν τους σε στρατιωτικά πρατήρια, βοηθάμε ώστε να έχουν απευθείας επαφή οι συνεταιρισμοί με αλυσίδες σούπερ μάρκετ για να κλείσει η ψαλίδα μεταξύ των τιμών του παραγωγού και του καταναλωτή. Εφόσον τυποποιούν σωστά, εφόσον συσκευάζουν σωστά και εφόσον έλθουν σε επαφή οι συλλογικές δράσεις των αγροτών απευθείας με τους καταναλωτές, δίνεται η δυνατότητα και ο καταναλωτής να έχει καλύτερη τιμή για το προϊόν, αλλά και ο παραγωγός να εισπράττει ικανοποιητικότερη τιμή για το προϊόν που παράγει.

Γίνεται μια ολοκληρωμένη προσπάθεια, έτσι ώστε οι τιμές του παραγωγού να κυμαίνονται σε καλύτερα επίπεδα. Και είναι

σημαντικό ότι στα περισσότερα αγροτικά μας προϊόντα τη χρονιά που μας πέρασε -αλλά και σε αυτή που διανύουμε- είχαμε ικανοποιητικές τιμές, πλην της κτηνοτροφίας.

Παράλληλα, ενισχύουμε συνεχώς συλλογικές δράσεις αγρών, έτσι ώστε να μπορέσουμε να τους φέρουμε σε απευθείας επαφή με τους καταναλωτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο επερωτών Βουλευτής κ. Ζιώγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα συμφωνήσουμε ότι όντως σε κάποια αγροτικά προϊόντα είχαμε καλύτερες τιμές.

Να σας υπενθυμίσω, όμως, ότι παράλληλα είχαμε άνοδο τιμών στα λιπάσματα, στους φόρους, στα φάρμακα. Επομένως, το ζητούμενο τι έμεινε στην αγροτική οικογένεια, είναι ένα ζητούμενο όπου η απάντηση είναι αυτονόητη. Έχουμε κάνει πίσω.

Τα οκτακόσια πενήντα εκατομμύρια άνθρωποι που λιμοκτονούν στον κόσμο, δεν είναι ένα γνώρισμα μόνο σημερινό. Η έλλειψη τροφίμων δεν είναι αποτέλεσμα της παγκόσμιας κρίσης και των καιρικών φαινομένων. Η μείωση της παραγωγής, των αποθεμάτων τροφίμων και των προϊόντων, ώστε να ισορροπήσει η αγορά, όπως κατά τη γνώμη μας λέγεται αυτή η καπιταλιστική διαστροφή, είναι αποτέλεσμα των πολιτικών επιλογών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που εφάρμοσαν αυτήν την πολιτική στη χώρα μας.

Ποιο ήταν αποτέλεσμα αυτών των επιλογών: Από τα δεκατέσσερα εκατομμύρια στρέμματα όπου καλλιεργούσαν δημητριακά στη χώρα μας, καλλιεργούνται δέκα.

Κύριε Υπουργέ, υλοποιείτε πολιτικές του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, της GATT, της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, με στόχο να ενισχυθούν οι εισαγωγές, να γιγαντωθεί η κερδοσκοπία, η δημιουργία καρτέλ. Και βέβαια, συγκεκριμένα στελέχη κομματικών δυνάμεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι αυτά που ωφελούνται.

Στο νέο προϋπολογισμό της Κομισιόν, που καταρτίζεται αυτή την εποχή, για το 2009, προβλέπεται μείωση κονδυλίων για το νέο χρόνο, που αφορούν τον πρώτο πυλώνα, δηλαδή, την αγροτική παραγωγή. Επομένως, χειρότερες μέρες περιμένουν τους κτηνοτρόφους μας και τους μικρομεσαίους παραγωγούς σιτηρών και ρυζιού.

Κύριε Υπουργέ, σας ρωτώ ευθέως: Θα παρέμβετε ως Κυβέρνηση, ώστε να αλλάξουν οι κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πώς; Θα επαναδιαπραγματευθείτε, ώστε να καταργηθούν οι ποσοτώσεις; Θα ζητήσετε τη σύνδεση της επιδότησης με την παραγωγή; Θα αντιταθείτε στη μείωση των κονδυλίων της αγροτικής παραγωγής, ώστε να μην πάνε στην ενίσχυση του Ευρωστρατού; Θα εξασφαλίσετε ένα αξιοπρεπές κατώτερο εισόδημα στην αγροτική οικογένεια;

Το διατροφικό πρόβλημα δεν είναι τεχνοκρατικό ζήτημα ούτε συγκυριακό. Είναι ένα καθαρά κοινωνικοπολιτικό πρόβλημα και η λύση του κατ' ανάγκη θα είναι πολιτική. Είναι αυτή που το Κομμουνιστικό Κόμμα προτείνει στον ελληνικό λαό και για την οποία παλεύει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για να δευτερολογήσετε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κατ' αρχάς πρέπει να πούμε ότι το μεγαλύτερο

ποσοστό του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει σαν προορισμό τη στήριξη της ευρωπαϊκής γεωργίας. Αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό.

Κατά δεύτερο λόγο θέλω να σας πω ότι το 2008 και το 2009 καμμία αλλαγή πόρων δεν προβλέπεται -γιατί είπατε ότι αλλάζουν οι κανονισμοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ότι έχουμε μεταφορά πόρων από τον πρώτο στο δεύτερο πυλώνα- να φύγει, δηλαδή, από τον πρώτο και να πάει στο δεύτερο πυλώνα.

Κατά τρίτον θέλω να σας πω ότι, ναι, δίνουμε μάχη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και πετύχαμε -πριν από τις γιορτές των Χριστουγέννων- πολύ καλό κανονισμό για το κρασί και το αμπέλι, που ευνοεί τους μικρούς κυρίως -που ενδιαφέρεστε κι εσείς γι' αυτούς- αμπελουργούς. Τώρα δίνουμε μάχη για να βελτιωθεί ο κανονισμός για το βαμβάκι, έτσι ώστε να μην έχουμε απώλειες πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Υπάρχει πραγματικά μία συζήτηση σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα ποσά που δίνονται για τον αγροτικό τομέα.

Είναι πολύ σημαντικό, όμως, ότι ενώ πριν λίγα χρόνια οι Ευρωπαίοι πολίτες πίεζαν τις κυβερνήσεις να μειώσουν την ενίσχυση αυτή και ιδιαίτερα στις βόρειες χώρες, η τελευταία έρευνα που έγινε από το «Ευρωβαρόμετρο» δείχνει ότι εννέα στους δέκα Ευρωπαίους πολίτες θέλουν να ενισχυθεί περισσότερο η ευρωπαϊκή γεωργία. Και αυτό είναι πολύ καλό σημάδι, διότι γνωρίζουν ότι τα ευρωπαϊκά προϊόντα είναι πιο υγιεινά, ότι παράγονται κάτω από ασφαλείς συνθήκες, με πολύ μεγάλη ασφάλεια και ότι εφόσον ενισχυθεί η ευρωπαϊκή γεωργία, μπορούμε να έχουμε επάρκεια τροφίμων. Αυτό, λοιπόν, είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό.

Εμείς έχουμε ξεκάθαρες θέσεις και λέμε ότι θα πρέπει και μετά το 2013 -διότι οι συζητήσεις γίνονται για μετά το 2013- να συνεχίσουν να ενισχύονται τα αγροτικά προϊόντα, οι Έλληνες, όπως και οι Ευρωπαίοι αγρότες, από τον πρώτο πυλώνα. Και δίνουμε μάχη γι' αυτό.

Σας είπα ότι είναι πολύ σημαντικό πως έχουμε πλέον πλάι μας τη συντριπτική πλειοψηφία των Ευρωπαίων πολιτών.

Συνεχίζουμε, λοιπόν, την πολιτική που χαράξαμε στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για την παραγωγή προϊόντων ποιοτικών -και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό- προϊόντων που να είναι ανταγωνιστικά, που να μπορούν να διεκδικούν στις αγορές του εξωτερικού, που να μπορούν να καλύψουν την ελληνική αγορά, έτσι ώστε να μη γίνονται εισαγωγές. Παράλληλα, καταβάλλουμε μια σημαντική προσπάθεια, έτσι ώστε να ενισχύουμε το εισόδημα των Ελλήνων αγροτών και ταυτόχρονα να διατηρούμε και να ενισχύουμε περισσότερο τον κοινωνικό και παραγωγικό ιστό στην ελληνική περιφέρεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Η με αριθμό 864/5-5-2008 τέταρτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης, σχετικά με την είσπραξη οφειλών από δανειολήπτες μέσω εισπρακτικών εταιρειών κ.λπ., δεν θα συζητηθεί και διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Η με αριθμό 856/5-5-2008 πέμπτη επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Δήμητρας Αράπογλου προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τις προσλήψεις ευπαθών ομάδων, μέσω Ο.Α.Ε.Δ., σύμφωνα με το νόμο 2643/98, δεν θα συζητηθεί και διαγράφεται λόγω κωλύματος της κυρίας Βουλευτού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των αναθεωρητέων διατάξεων του Συντάγματος, σύμφωνα με τα άρθρα 110 του Συντάγματος και 119 του Κανονισμού της Βουλής.

Στη χθεσινή συνεδρίαση ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί της αρχής επί των προτάσεων για αναθεώρηση διατάξεων του Συντάγματος σύμφωνα με τα άρθρα 110 του Συντάγματος και 119 του Κανονισμού της Βουλής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί η πρώτη ενότητα των αναθεωρητέων διατάξεων του Συντάγματος, δηλαδή, το άρθρο 14 παράγραφος 9, το άρθρο 17 παράγραφοι 1 και 6, το άρθρο 20 παράγραφος 1, το άρθρο 22 παράγραφος 1 και το άρθρο 28 παράγραφος 3 και ερμηνευτική δήλωση, Ενότητες Α' και Ε' της Επιτροπής Αναθεώρησης.

Το λόγο έχει ο γενικός εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Παναγιώτπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά τη συζήτηση που έγινε επί της αρχής, εισερχόμεθα στις ενότητες όπως τις καθορίσαμε μετά από πρόταση του Προέδρου της Βουλής για να κινηθεί σωστά η όλη διαδικασία της συζήτησης στην Ολομέλεια. Η πρώτη ενότητα περιλαμβάνει μια σειρά από ρυθμίσεις του ισχύοντος Συνταγματικού Χάρτη της χώρας, οι οποίες έχει αποφασίσει η Βουλή μέσα από τις προβλεπόμενες διαδικασίες από τον ήδη ισχύοντα Καταστατικό Χάρτη της ελληνικής πολιτείας να αναθεωρηθούν.

Στην αρχή αυτής της ενότητας υπάρχει το περίφημο, θα έλεγα, άρθρο 14 παράγραφος 9 του Συντάγματος, που αφορά το ιδιοκτησιακό καθεστώς των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας. Είναι το άρθρο το οποίο περιγράφει δημοσιογραφικά εδώ και πολύ καιρό, γιατί έχει προκαλέσει συζητήσεις, γεγονότα, τριβές, ως η ρύθμιση του «Βασικού Μετόχου».

Να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα, γιατί ακούγονται από ορισμένες πλευρές της Βουλής διαφορετικές εκτιμήσεις. Χρειάζεται ή δεν χρειάζεται στο Σύνταγμα μια τέτοια ρύθμιση; Αυτό είναι το πρώτο ερώτημα. Εάν πιστεύει κάποιος ότι δεν υπάρχει πρόβλημα διαπλοκής στην Ελλάδα, να βγει και να το πει. Να πει ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει πρόβλημα διαπλοκής, άρα δεν χρειάζεται οποιαδήποτε τέτοια ρύθμιση.

Επειδή, όμως, καλώ διαρκώς να υπάρξει μια τέτοια φωνή που να το δηλώσει και καμμία τέτοια φωνή δεν παρουσιάζεται, έστω και διά της εις άτοπον απαγωγής, επιβεβαιώνεται αυτό που γνωρίζει και ο πιο απλός Έλληνας πολίτης στην πιο απομακρυσμένη περιφέρεια ή επαρχία της ελληνικής επικράτειας. Στην Ελλάδα, λοιπόν, έχουμε πρόβλημα διαπλοκής, το οποίο ρίχνει βαριά τη σκιά του στο δημόσιο βίο και πρέπει να σας πω ότι δημιουργεί πολύ μεγάλες σκιές, θαμπώνει την εικόνα της δημοκρατίας στα μάτια του μέσου πολίτη, του Έλληνα και της Ελληνίδας.

Από τη στιγμή, λοιπόν, που υπάρχει πρόβλημα τέτοιο, χωρίς υπερβολές, χωρίς στοχοποίηση προσώπων και επιχειρηματιών, πρέπει η Κυβέρνηση του τόπου να αναλάβει την ευθύνη που της αναλογεί και να προχωρήσει στις πρωτοβουλίες εκείνες που είναι απαραίτητες για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα αυτό.

Για πολύ καιρό ακούγαμε από διαφορετικές πλευρές του πολιτικού φάσματος και από διαφορετικές πλευρές διαμορφωτών της κοινής γνώμης ότι «τι κάνει η Νέα Δημοκρατία, τι κάνουν οι κυβερνήσεις;».

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, ανέλαβε αυτό το βαρύ φορτίο ως Κυβέρνηση και στα πλαίσια της προταθείσας και προηγηθείσας Αναθεώρησης του Συντάγματος, με τη σύμφωνη γνώμη και άλλων πολιτικών δυνάμεων – σας θυμίζω ότι τη σημερινή ρύθμιση δεν την είχε ψηφίσει η Νέα Δημοκρατία μόνο, η σημερινή ρύθμιση του «Βασικού Μετόχου» είχε ψηφιστεί από πολλές πτέρυγες της Βουλής – ήρθε να επιχειρήσει να λύσει αυτό το θέμα, να αντιμετωπίσει αυτό το θέμα. Και είναι λάθος αυτά που εγράφησαν στο παρελθόν, ότι η Νέα Δημοκρατία είχε στο μυαλό της

κάποιους επιχειρηματίες, τους οποίους είχε στοχοποιήσει, λέει. Είναι λάθος. Είναι ψευδέστατο.

Μιλάμε για ρυθμίσεις που αφορούν την ποιότητα της δημοκρατίας, αφορούν το είδος του πολιτεύματος που θέλουμε. Θέλουμε να ξεκαθαρίσει αυτή η σκιά που πέφτει βαριά πάνω στο πολίτευμα; Δεν γνωρίζουμε ότι υπάρχει αδιαφάνεια και διάχυτη καχυποψία για τον τρόπο που διαμορφώνονται οι σχέσεις στο τρίγωνο ιδιοκτησίας Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας, δημοσί- ου και επιχειρηματιών που αναλαμβάνουν έργα ή έχουν διαδικασία προμηθειών με το δημόσιο; Δεν το γνωρίζουμε αυτό;

Και δεν είναι μόνο στην Ελλάδα, είναι και σ' άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Αλλά επιτρέψτε μου να σας πω, επειδή στην Ιταλία προσφάτως ορκίστηκε μια καινούργια κυβέρνηση, ότι σέβομαι απολύτως ως συνειδητός Έλληνας και Ευρωπαίος την εντολή του ιταλικού λαού και την έκφραση της λαϊκής ετυμηγορίας στην Ιταλία, αλλά εγώ ως Έλληνας αυτά που συμβαίνουν στην Ιταλία δεν θα ήθελα να συμβούν και στην Ελλάδα. Ας μου το καταλογίσετε ως κάτι αρνητικό. Αναλαμβάνω την ευθύνη προσωπικά. Και δεν μιλάω αυτή τη στιγμή ως εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, μιλάω προσωπικά ως μέλος του Εθνικού Κοινοβουλίου.

Λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία από τη στιγμή που υπάρχει το πρόβλημα, τόλμησε να το προσεγγίσει, ανέλαβε μια πρωτοβουλία, ανέλαβε το κόστος. Μαζί μας συνετάγησαν και άλλες δυνάμεις της πολιτικής ζωής. Η αλλαγή του άρθρου 14 παράγραφος 9 υπήρξε προϊόν μιας σύγκλισης και ομοφωνίας διαφορετικών πολιτικών δυνάμεων της χώρας.

Ε, όταν φτάσαμε στο σημείο «μηδέν», όταν άρχισε η μεγάλη δοκιμασία, ακούστηκαν φωνές αποδοκμασίας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Φιάσκο της Κυβέρνησης, ήττα του Καραμανλή! Ποια ήταν η ήττα του Καραμανλή; Ότι η Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αποφάσισε αυτά που αποφάσισε. Και είχαμε τις γνωστές εξελίξεις. Και λοιπόν; Είναι η πρώτη χώρα η Ελλάδα που αντιμετωπίζει τέτοιου είδους ζητήματα;

Αυτοί που μας έκαναν κριτική από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχυναν κροκοδείλια δάκρυα, διότι έκαναν το νόμο Βενιζέλου, αλλά δεν εφάρμοσαν το νόμο Βενιζέλου. Ή καλύτερα, δεν τόλμησαν να εφαρμόσουν το νόμο Βενιζέλου. Αυτή είναι η αλήθεια. Γιατί είχαν απέναντί τους ισχυρούς επιχειρηματικούς ομίλους. Αυτή είναι η αλήθεια.

Ικανοποίησαν, λοιπόν, το φιλοθεάμον κοινό της πολιτικής, ικανοποίησαν το πολιτικό τους ακροατήριο, έβγαλαν τους λόγους τους από τους κοινοβουλευτικούς και τηλεοπτικούς άμβωνες, αλλά όταν ήρθε η δύσκολη στιγμή της εφαρμογής έκαναν πίσω. Ανεργός ο νόμος Βενιζέλου.

Πήγε ο Καραμανλής να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά, στην αρχή συνομολόγησαν, μόλις υπήρξε η πρώτη σύγκρουση σήκωσαν τη σημαία της κριτικής. Επονείδιστη η πράξη Καραμανλή. Φιάσκο του Καραμανλή. Ήττα της Νέας Δημοκρατίας.

Ακούστε να δείτε, εμείς δεν είπαμε ποτέ ότι δεν γίνονται λάθη. Αυτός ο οποίος στην πολιτική παράγει έργο, και λάθη θα κάνει και αδυναμίες θα υπάρξουν και παραλείψεις θα υπάρξουν. Αλλά εδώ ο Καραμανλής, η Κυβέρνηση, η Νέα Δημοκρατία αναλάβαμε να τραβήξουμε στην ανηφόρα. Αναλάβαμε να λύσουμε το θέμα.

Συγκρουστήκαμε και ερχόμαστε σήμερα να προτείνουμε μία τροποποίηση του άρθρου 14 παράγραφος 9, η οποία είναι μέσα στο γενικότερο κλίμα των επιλογών του πολιτικού κόσμου που αφορούν το ξεκαθάρισμα αυτής της σχέσεως, της ασαφούς σχέσεως σε ορισμένες περιπτώσεις, στο τρίγωνο που σας προανέφερα και ζητάμε να στοιχηθεί όλος ο πολιτικός κόσμος δίπλα σ' αυτήν τη ρύθμιση, που είναι και λογική και απαραίτητη, για να υπερασπίσουμε τη δημοκρατία, να κατοχυρώσουμε την ποιότητα της δημοκρατίας μας από μία περιεργή σχέση και από μία σκιά, η οποία είναι και ορατή και αντιληπτή και από τον πιο απομακρυσμένο από τα κέντρα λήψης αποφάσεων Έλληνα πολίτη. Αυτή είναι, λοιπόν, η κατάσταση. Και μιλάω για απόντες, αλλά εδώ είναι δημόσιο Βήμα, έχουμε δημόσιο λόγο και αντί- λογο, ας λείψουν, λοιπόν, οι ειρωνείες για τον Πρωθυπουργό, για τον Υπουργό των Εσωτερικών, τον κ. Παυλόπουλο, από αυτούς που δεν τόλμησαν, όχι να βγάλουν τα κάστανα από τη

φωτιά, να διανοηθούν καν να τα πλησιάσουν. Ας λείψουν οι ειρωνείες από εκείνους, οι οποίοι έκαναν το νόμο Βενιζέλου, τον ψήφισαν, ικανοποίησαν λεκτικά το κομματικό τους ακροατήριο και στη συνέχεια δεν απετόλμησαν να εφαρμόσουν, ούτε την παραμικρή του διάταξη. Και εν πάση περιπτώσει, ας λείψουν οι ειρωνείες και οι κατηγορίες. Εγώ δεν θα μιλήσω για την εποχή του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου, θα μιλήσω για την εποχή του κράτους των εκσυγχρονιστών, όπου υπήρξαν καταστάσεις, γεγονότα και εικόνες στο δημόσιο βίο που ήταν πρωτόγνωρες σε όλα τα χρόνια του ελευθέρου δημοσίου βίου, του νεότερου ελληνικού κράτους.

Ας τα αφήσουμε, λοιπόν, στην άκρη, ας έρθουμε να ψηφίσουμε αυτήν τη ρύθμιση. Η ρύθμιση αυτή περνά από τις συμπληγάδες με επιτυχία πιστεύουμε και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των θεμάτων ανταγωνισμού και κυρίως δίνει απάντηση σ' αυτό που απασχολεί σήμερα τον ελληνικό λαό. Ο χρόνος είναι λίγος, περνάω γρήγορα στο επόμενο άρθρο, στο άρθρο 17, παράγραφος 1 και στην προσθήκη.

Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτείνουμε στα πλαίσια ενός άρθρου -το άρθρο 17, όπως ξέρουμε, παράγραφος 1 κατοχυρώνει την ανάγκη προστασίας της ιδιοκτησίας- να επεκταθεί και στα θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας και βεβαίως να υπάρξει ρητή πρόβλεψη ότι οι διατάξεις του συγκεκριμένου άρθρου 17, παράγραφος 1, θα εφαρμόζονται και στην περίπτωση των απαλλοτριώσεων που κηρύσσονται κατ' εφαρμογήν της πολεοδομικής νομοθεσίας. Τι σημαίνει αυτό; Γνωρίζουμε ότι χιλιάδες συμπολίτες μας ταλαινίζονται, διότι ευκαιριακά σκεπτόμενοι πολλοί άρχοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δήμαρχοι, για να ικανοποιήσουν τη δική τους εκλογική πελατεία, πάνε και βάζουν μία ταμπέλα στην ιδιοκτησία του Έλληνα και της Ελληνίδας, την οποία προστατεύει ο Καταστατικός Χάρτης της ελληνικής πολιτείας και λένε: «Έχει απαλλοτριωθεί». Βάζουν την ταμπέλα, δεσμεύουν την ιδιοκτησία του άλλου, δημιουργούν κεκτημένα με αυθαίρεσα, χωρίς να έχουν κινήσει καμμία διαδικασία ή σε πολλές περιπτώσεις, χωρίς να έχουν τα χρήματα για την απαλλοτρίωση. Έχουμε πολλές τέτοιες περιπτώσεις, καταστρατηγείται ένα βασικό ατομικό δικαίωμα που είναι το ατομικό δικαίωμα στην ιδιοκτησία, σύμφωνα με τα κρατούμενα στην ελληνική αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Αυτό το πολίτευμα έχουμε, αν ο ελληνικός λαός θέλει να αλλάξει στο μέλλον θα το δούμε, για την ώρα αυτό το πολίτευμα έχουμε. Κατά συνέπεια, προτείνουμε αυτήν τη ρύθμιση, αυτήν την επέκταση, αυτήν την προσθήκη, για να το αντιμετωπίσουμε στην πράξη.

Περνάω στο άρθρο 20. Τα θέματα της παροχής δικαστικής προστασίας βρίσκονται υπό την εγγύηση του ελληνικού συνταγματικού νομοθέτη. Και δικαίως. Ο κάθε πολίτης είναι βασικό στοιχείο του θεσμικού μας πολιτισμού, του νομικού μας πολιτισμού, δικαιούται να έχει μία δικαιοσύνη και δικαιούται να έχει το φυσικό του δικαστή. Σε κάθε περίπτωση, όμως, για τις αποφάσεις για τις διαδικασίες παροχής δικαστικής προστασίας που αφορούν και θέματα δημοσίου συμφέροντος, εδώ επιμένουμε και τουλάχιστον οι νομικοί εξ υμών που έχουν παρακολουθήσει στον επαγγελματικό και επιστημονικό τους βίο τέτοιου είδους διαδικασίες, να καθιερωθεί η έννοια του ευλόγου χρόνου. Να καθιερωθεί εύλογος χρόνος, ώστε η δικαστική προστασία να μην είναι μόνο στα χαρτιά, να είναι και στην πράξη αποτελεσματική.

Τώρα να περάσουμε στο άρθρο 22 παράγραφος 1. Με το άρθρο 22 παράγραφος 1 -και πιστεύω ότι είναι κάτι στο οποίο μπορεί και πρέπει να συναντηθούμε- σ' ένα Σύνταγμα, το Σύνταγμα του 1975 όπως τροποποιήθηκε με τις διαδοχικές αναθεωρήσεις, το οποίο εκτός από θέματα αστικών δικαιωμάτων, που αφορούν την ιδιοκτησία, τη σωματική ακεραιότητα του ανθρώπου, γενικά βασικά ατομικά δικαιώματα κ.ο.κ., ρυθμίζει και βασικά κοινωνικά δικαιώματα και τα εγγυάται, εμείς ερχόμαστε να συνεισφέρουμε ώστε να διευρυνθεί η βάση της κοινωνικής δημοκρατίας στην Ελλάδα. Γιατί πολιτική δημοκρατία έχουμε, όλοι δεχόμαστε ότι υπάρχουν κοινωνικά ελλείμματα. Τα κοινωνικά δικαιώματα πρέπει να τα ενισχύουμε και να τα διευρύνουμε διαρκώς. Ερχόμαστε λοιπόν, και λέμε να προβλεφθεί

ρητά η υποχρέωση του κράτους να μεριμνά για την κοινωνική συνοχή.

Στα πλαίσια αυτής της συνταγματικής αιγίδας, της γενικότερης συνταγματικής ρύθμισης, μπορούν και πρέπει μέσω του κοινού νομοθέτη να υπάρξουν και εξειδικευμένες πολιτικές, κοινωνικών παροχών, στοχευμένες κοινωνικές πολιτικές και γιατί όχι -αυτός είναι και ο στόχος της Κυβέρνησης- τη στιγμή που θα το επιτρέψουν τα δημοσιονομικά μεγέθη, να μπορέσουμε να αποκαταστήσουμε ένα κατώτατο αξιοπρεπές όριο διαβίωσης, εγγυημένο από το κράτος, για τον κάθε Έλληνα και την κάθε Ελληνίδα, μέσα από κριτήρια βεβαίως εισοδηματικά κ.ο.κ, ώστε να μην καταστρατηγείται αυτή η κοινωνική πολιτική και να μπορεί να φθάνει το προϊόν της με στοχευμένη διαδικασία μέσα στο ελληνικό νοικοκυριό, που το δικαιούται και το χρειάζεται.

Στο άρθρο 117 παράγραφος 3 υπάρχουν οι μεταβατικές διατάξεις, που είναι απαραίτητες.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 28 παράγραφος 3 και μ' αυτό θα κλείσω. Έχει γίνει αρκετός διάλογος στην Επιτροπή. Άκουσα με προσοχή τις απόψεις του Κουμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Εδώ διαφοροποιούνται οι θέσεις των δύο κομμάτων, μην παρεξηγηθώ, αλλά είναι γνωστές οι αντιρρήσεις και οι ενστάσεις τους για θέματα που αφορούν την ενσωμάτωση στην ελληνική εθνική έννομο τάξη κανόνων του ευρωπαϊκού δικαίου. Είναι γνωστές οι ενστάσεις και οι αντιρρήσεις. Αλλά προκύπτει ότι η πλειοψηφία του ελληνικού λαού επιθυμεί να ζήσουμε διατηρώντας την ιδιαιτερότητά μας, την διαφορετικότητά μας, τα ιδιαίτερα εθνικά χαρακτηριστικά μας, την γλώσσα μας, τον πολιτισμό μας, αλλά επιχειρεί να ζήσουμε δημιουργικά μέσα στην κοινή ευρωπαϊκή μας οικογένεια.

Για να μπορέσουμε, λοιπόν, να δώσουμε σε αυτή τη συμβίωση, ουσιαστικότερο περιεχόμενο, για να μπορέσει αυτή η συμβίωση να λειτουργήσει επ' ωφελεία της κοινής ευρωπαϊκής οικογένειας, αλλά κυρίως επ' ωφελεία του ελληνικού λαού, ακριβώς χρειάζεται αυτή η αναδιτύπωση της ερμηνευτικής δήλωσης -μιλάω για το άρθρο 28 παράγραφος 3- κυρίως στο σημείο που αφορά τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των κανόνων του πρωτογενούς κοινοτικού δικαίου. Αυτές είναι σε γενικές γραμμές οι προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας για τη συζητούμενη ενότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από αυτά που μας χωρίζουν και είναι ορατά και είναι διακριτά, όπως έχω πει πολλές φορές και είναι αυτονόητο, η διαφορετικότητα στις απόψεις, στα πολιτικά πιστεύω είναι ένα από τα ουσιαστικά θεμέλια του δημοκρατικού πολιτικού μας βίου. Θεωρώ ότι και σε αυτή την ενότητα ή εάν θέλετε σε αυτή την ενότητα και όχι μόνο, με την οποία ξεκινούμε τη συζήτηση της προτάσεως αναθεώρησης στην Ολομέλεια της Βουλής, υπάρχουν διατάξεις στις οποίες μπορεί και πρέπει να συμπέσουμε.

Σε κάθε περίπτωση, το άρθρο 14 παράγραφος 9 για τη διαφάνεια στο δημόσιο βίο, για την κατοχύρωση του δημοσίου βίου από τα ζητήματα διαπλοκής και βεβαίως στη γενικότερη πρόνοια του Ελληνικού Συντάγματος για τα θέματα κοινωνικής συνοχής, σε θέματα αναθεώρησης του Συντάγματος, στα συζητούμενα θέματα, η Βουλή είναι κυρίαρχη. Έχουμε τη δυνατότητα, εδώ και τώρα, να συνδιαμορφώσουμε ένα Σύνταγμα το οποίο να κατοχυρώνει ατομικές ελευθερίες, να διευρύνει κοινωνικά δικαιώματα και να προσανατολίζει τη χώρα στις μεγάλες προκλήσεις του παρόντος και κυρίως του μέλλοντος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κουμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κανταρτζής.

ΑΧΙΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μπήκαμε στη συζήτηση των ενότητων, αρχίζουμε τη συζήτηση στα συγκεκριμένα άρθρα. Δεν θα επαναλάβω τις γενικές μας εκτιμήσεις, τις οποίες αναφέραμε κατά τη συζήτηση επί της αρχής, αλλά θα μπω στα συγκεκριμένα άρθρα τα οποία θέλουν μία ιδιαίτερη συζήτηση.

Θα ξεκινήσω κάπως αντίστροφα από τη σειρά που παρατίθε-

νται αριθμητικά. Θα ξεκινήσω από το τελευταίο που αναφέρθηκε και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και συγκεκριμένα και από το άρθρο 28, που είναι ένα από τα κεντρικά ζητήματα του Συντάγματος και βασικό άρθρο στη Συνταγματική Αναθεώρηση.

Δεν χρειάζεται να υπενθυμίσω ιστορικά πώς διαμορφώθηκε το άρθρο 28, ότι δηλαδή διαμορφώθηκε και αποτέλεσε τη βάση με τις παραγράφους 2 και 3, για την ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τότε Ε.Ο.Κ., αλλά και στη συνέχεια στην κύρωση των διαφόρων συνθηκών.

Φυσικά στο νου των κομμάτων, που είχαν την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας μας, ούτε σκέψη να ερωτηθεί ο λαός μας, ώστε με δημοψήφισμα να αποφασίσει γι' αυτές τις κεντρικές επιλογές. Ερήμην του λαού έγινε και η ένταξη της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ., ερήμην του λαού ψηφίστηκαν και τέτοιες συνθήκες που καθόρισαν και καθορίζουν, δυστυχώς, τις τύχες της χώρας μας, όπως η Συνθήκη του Μάαστριχτ από τα τότε κόμματα της Βουλής, με μοναδική εξαίρεση το Κ.Κ.Ε., που όχι μόνο καταψήφισε τη Συνθήκη, αλλά ζήτησε και τη διενέργεια δημοψηφίσματος, ώστε ο ίδιος ο λαός να αποφασίσει για το μέλλον της χώρας μας. Ερήμην επίσης του λαού έρχεται και σήμερα για κύρωση στη Βουλή η νέα Ευρωσυνθήκη, που θα χειροτερέψει ακόμα περισσότερο τις εξελίξεις μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, διευρύνοντας και κατοχυρώνοντας την κυριαρχία του μεγάλου κεφαλαίου.

Παρ' όλο ότι ουδέποτε ο λαός μας ρωτήθηκε γι' αυτές τις τύχες, ήλθε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. στην Αναθεώρηση του 2001, μας έβαλε την ερμηνευτική δήλωση στο άρθρο 28 παράγραφος 3, σε μια προσπάθεια να διευκολυνθεί η ενσωμάτωση της χώρας μας στις ευρωπαϊκές επιλογές.

Τώρα με την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας επιχειρείται να πάμε ακόμα πιο πίσω. Δεν φθάνει που όλα αυτά γίνονται ερήμην του λαού, τώρα επιχειρείται η κύρωση αυτών των συμφωνιών να γίνεται με ακόμα μικρότερη πλειοψηφία και από τους εκατόν ογδόντα Βουλευτές, που μέχρι σήμερα ήταν τουλάχιστον απαραίτητο, προκειμένου να κυρωθεί η Συνθήκη, να πάμε στους εκατόν πενήντα ένα.

Δεν συμφωνούμε με την αναθεώρηση του άρθρου 128. Αντίθετα, επιμένουμε στη θέση μας για δημοψηφίσματα, ώστε να αποφασίσει ο λαός μας για τις τύχες της χώρας μας. Και αυτή τη θέση επαναλαμβάνουμε και για την κύρωση της Ευρωσυνθήκης.

Τώρα, στην ίδια ενότητα υπάρχει το κρίσιμο άρθρο 14. Είναι γνωστό σε όλους μας και όλοι θυμόμαστε το πώς διαμορφώθηκε στην προηγούμενη Αναθεώρηση η παράγραφος 9 του άρθρου 14. Διαμορφώθηκε σε μία προσπάθεια, έτσι τουλάχιστον διακηρύχθηκε, να μπει ένας έλεγχος και όσον αφορά τη συγκέντρωση των Μ.Μ.Ε., αλλά και όσον αφορά τη διαφάνεια με το ασυμβίβαστο του βασικού μετόχου ανάμεσα στους ιδιοκτήτες των Μ.Μ.Ε. και στις εταιρείες κατασκευής, εργολάβους κ.λπ.. Η αλήθεια, όμως, είναι ότι αυτή η συνταγματική ρύθμιση πράγματι είχε μία γενικότερη αποδοχή σε μια προσπάθεια να περιοριστεί, όσο είναι δυνατόν, στις σημερινές συνθήκες, το ζήτημα της διαφάνειας αλλά και το ζήτημα της πολυφωνίας, πλην όμως ουδέποτε στην πραγματικότητα εφαρμόστηκε. Ούτε από το νόμο που ψήφισε τότε η Κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ., αλλά ούτε από το νόμο της Νέας Δημοκρατίας. Συνάντησε την αντίδραση των επιχειρηματιών που δραστηριοποιούντο στο χώρο των Μ.Μ.Ε.. Είχαμε την άμεση εμπλοκή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ακούσαμε όλα αυτά τα χρόνια φωνές και από το δύο μεγάλα κόμματα και από το Π.Α.Σ.Ο.Κ. αλλά και από την κυβερνητική πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας, που μιλούσαν για την υπεροχή του κοινοτικού δικαίου απέναντι στο Σύνταγμα της χώρας μας, για την ανάγκη να προσαρμοστούν οι όποιες ρυθμίσεις στους κανόνες της αγοράς, στους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού, στους κανόνες ελευθερίας κίνησης των κεφαλαίων που προβλέπεται στο κοινοτικό δίκαιο. Επιτρατεύθηκαν νομομαθείς και μια σειρά άλλοι για να στηρίξουν τέτοιου είδους ισχυρισμούς, έωλους ισχυρισμούς, δηλαδή την υπεροχή του κοινοτικού δικαίου απέναντι στο Σύνταγμα. Και είναι γνωστό σε όλους ότι είχαμε στη συνέχεια την πλήρη υπαναχώρηση της

Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας από τον αρχικό νόμο, που είχε ψηφίσει, ο οποίος πράγματι έβαζε κάποια εμπόδια. Φρένο δεν έβαζε, δεν σταματούσε αυτές τις εξελίξεις, αλλά εν πάση περιπτώσει δυσκόλευε κάπως τους επιχειρηματίες. Είχαμε στη συνέχεια την πλήρη υπαναχώρηση που έσπευσε να προσαρμοστεί σε όλες αυτές τις απαιτήσεις των επιχειρηματιών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έτσι το τελικό αποτέλεσμα είναι, αντί για το βασικό μέτοχο και το ασυμβίβαστο, να πάμε στην άσκηση της αθέμιτης επιρροής. Αντί για την απαγόρευση συγκέντρωσης των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, να πάμε στην κατάκτηση της δεσπόζουσας θέσης, να πάμε με άλλα λόγια στην πλήρη προσαρμογή στις απαιτήσεις των επιχειρηματιών και των εργολάβων, που έρχονται σε αντίθεση και μ' αυτές ακόμα τις περιορισμένες, όπως ανέφερα, θετικές διατάξεις του Συντάγματος της παραγράφου 9 του άρθρου 14.

Δεν έλειψαν φυσικά οι διακηρύξεις για τα μέτρα που θα συνέβαλαν στην αντικειμενικότητα της ενημέρωσης. Όμως αυτές οι διακηρύξεις αποδείχτηκε και στην πράξη ότι δεν είναι τίποτε άλλο από καθαρή υποκρισία. Όσο τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης θα βρίσκονται στα χέρια των μεγαλοεπιχειρηματιών, αντικειμενική ενημέρωση δεν πρόκειται να υπάρξει, όχι μόνο γιατί φροντίζουν για την προώθηση των δικών τους συμφερόντων, αλλά και γιατί σαν επιχειρηματίες φροντίζουν πάνω απ' όλα για την προάσπιση και την κατοχύρωση των συμφερόντων της τάξης τους. Γι' αυτό και έχουν θάψει τους αγώνες των εργαζομένων, γι' αυτό δεν βλέπουν πουθενά κινητοποιήσεις και συγκεντρώσεις του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, του Π.Α.Μ.Ε. με δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές, γι' αυτό και έχουν επιβάλει ουσιαστικά μία φήμωση στη φωνή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, που ιδιαίτερα μετά τις εκλογές έχει πάρει πρωτόγνωρες διαστάσεις για τη χώρα μας. Ουσιαστικά, έχουν επιβάλει την πλήρη εξαφάνισή του από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και όχι μόνο από τις ενημερωτικές εκπομπές, αλλά και από τα δελτία ειδήσεων. Για ποια πολυφωνία μπορεί να γίνεται λόγος; Όλες αυτές οι διακηρύξεις είναι καθαρή υποκρισία.

Δεν συμφωνούμε με την αναθεώρηση του άρθρου 14. Είναι ένα βήμα προς τα πίσω. Είναι προτιμότερο να μείνει όπως έχει η συνταγματική διάταξη, έστω και αν δεν εφαρμόζεται, έστω και αν η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ή οι προηγούμενες Κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. προτίμησαν να ψηφίσουν νόμους σε ευθεία αντίθεση με τη διάταξη αυτή. Είναι προτιμότερο, λοιπόν, να μείνει αυτή η διάταξη η οποία, να μην δεν λύνει το πρόβλημα, αλλά τουλάχιστον επιχειρούσε να βάλει κάποια εμπόδια.

Συνεχίζω με το άρθρο 17. Ποια είναι η ανάγκη ιδιαίτερης συνταγματικής κατοχύρωσης της πνευματικής ιδιοκτησίας; Η συνταγματική κατοχύρωση της πνευματικής ιδιοκτησίας συμπεριλαμβάνεται στο άρθρο 17. Αν ο στόχος όπως διακηρύσσεται ήταν να προστατευτούν τα δικαιώματα των καλλιτεχνών και των ανθρώπων του πνεύματος, ποιος εμπόδιζε όλα αυτά τα χρόνια να παρθούν μέτρα στην κατεύθυνση αυτή; Ποιος εμπόδιζε τις Κυβερνήσεις που είχαν την ευθύνη της διακυβέρνησης όλα αυτά τα χρόνια να ψηφίσουν νόμους που θα προωθούσαν και να επέλυαν τέτοιου είδους ζητήματα; Άλλος είναι ο στόχος και γνωρίζουμε όλοι καλά τι ακριβώς συμβαίνει, τι εξελίξεις σημειώνονται την τελευταία δεκαεπταετία ή εικοσαετία στη μεγάλη βιομηχανία, όπως ονομάζεται, των οπτικοακουστικών μέσων, το πόσο μεγάλα συμφέροντα διακυβεύονται, το πόσο μεγάλα συμφέροντα συγκρούονται στον τομέα αυτόν. Αυτό είναι ο βασικός λόγος που έρχεται να επιβληθεί αυτή η διάταξη και όχι φυσικά η προστασία των δικαιωμάτων των πνευματικών δημιουργών, τα οποία εν πάση περιπτώσει θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν και με νομοθετική ρύθμιση και δεν είχαν ανάγκη ιδιαίτερης συνταγματικής ρύθμισης.

Να πάω τώρα στο άλλο σκέλος του άρθρου 17 που αναφέρεται στην ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης και στις απαλλοτριώσεις που γίνονται κατ' εφαρμογήν της πολεοδομικής νομοθεσίας. Υπάρχει πρόβλημα; Βεβαίως, υπάρχει πρόβλημα. Είναι γνωστή σε όλους η κατάσταση. Δέσμευση οικοπέδων, δέσμευση εκτάσεων, για χρόνια να μπορεί να συνεχίζεται μια κατάσταση, χωρίς να συντελείται

η απαλλοτρίωση.

Πρώτο ερώτημα. Γιατί χρειάζεται συνταγματική κατοχύρωση για να επιλυθεί αυτό το πρόβλημα και δεν θα μπορούσε να επιλυθεί με νομοθετική ρύθμιση; Και το δεύτερο και ουσιαστικό ερώτημα γιατί το πρώτο ήταν ζήτημα διαδικασίας. Επί της ουσίας απαντήσουμε ποιος ευθύνεται γι' αυτή την κατάσταση. Ποιος ευθύνεται γι' αυτό το απαράδεκτο φαινόμενο που ταλαιπωρεί πολλούς συμπολίτες;

Πριν απ' όλα, είναι ο ίδιος ο οικονομικός στραγγαλισμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η πλήρη αφαίμαξη των οικονομικών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με την αυθαίρετη παρακράτηση φόρων, με τη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων, χωρίς τη μεταβίβαση πόρων και μια σειρά άλλες πολιτικές, τις οποίες κατ' επανάληψη έχουμε ονομάσει μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Ένα, λοιπόν, είναι ο οικονομικός στραγγαλισμός.

Δεύτερον, πώς δημιουργήθηκε αυτό το φαινόμενο; Θυμίζω ότι τις προηγούμενες δεκαετίες οι δήμοι, μην έχοντας λεφτά, για να μπορέσουν να παρουσιάσουν κάποιο έργο, να λύσουν κάποια ζητήματα, ξεπουλούσαν όποιες δημοτικές εκτάσεις είχαν και σήμερα βρέθηκαν στην ανάγκη να θέλουν να κάνουν σχολεία, αλλά να μην έχουν οικόπεδα. Σήμερα βρέθηκαν στην ανάγκη να στοιβάζεται χιλιάδες κόσμος, να μην έχουν πλατείες, να μην έχουν τους ελάχιστους χώρους υποδομής και πρασίνου. Να, λοιπόν, ποια ήταν η πολιτική, η οποία πυροδότησε και οδήγησε σε αυτήν την κατάσταση.

Επομένως, το πρόβλημα αυτό δεν μπορεί να επιλυθεί, πρώτον, όσο θα συνεχίζεται ο οικονομικός στραγγαλισμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αυτή η πολιτική οικονομικής ασφυξίας και δεύτερον η εμπορευματοποίηση της γης. Αυτά τα ζητήματα δεν αντιμετωπίζονται με νομοθετικές ρυθμίσεις και εν πάση περιπτώσει, δεν χρειάζεται συνταγματική ρύθμιση, τα όποια προβλήματα θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν και νομοθετικά.

Έρχομαι στο άρθρο 22, στην πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για την κοινωνική συνοχή που κινούνταν σε παράλληλη κατεύθυνση με την αντίστοιχη, θα έλεγα, πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο άρθρο 22 για την κατοχύρωση του ελάχιστου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης, τις οποίες τελικά η Νέα Δημοκρατία συγχώνευσε σε μία πρόταση με την προσθήκη στο άρθρο 21.

Το πρώτο ερώτημα που θα βάλουμε: Η έλλειψη συνταγματικής ρύθμισης ήταν αυτή η οποία οδήγησε στη διεύρυνση της φτώχειας στη χώρα μας; Η έλλειψη συνταγματικής ρύθμισης ήταν αυτή η οποία οδήγησε πλατιά λαϊκά στρώματα στο περιθώριο, στη φτώχεια, στην εξαθλίωση; Η έλλειψη συνταγματικής ρύθμισης ήταν αυτή η οποία οδήγησε στην ακόμα μεγαλύτερη επιδείνωση της θέσης των λαϊκών στρωμάτων; Όχι βέβαια.

Εδώ έχουμε μια χαρακτηριστική υποκρισία της στάσης των δύο μεγάλων κομμάτων, γιατί με την πολιτική τους έκαναν το αντίθετο ακριβώς απ' αυτό που υποτίθεται θέλουν να διακηρύξουν, απ' αυτό που υποτίθεται θέλουν να προστατεύσουν. Με την πολιτική τους υπηρέτησαν την κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων που συνεπάγονταν την ακόμα μεγαλύτερη επιδείνωση της θέσης των λαϊκών στρωμάτων, την ακόμα μεγαλύτερη πίεση στους μισθούς και τις συντάξεις. Ο ανταγωνισμός είναι αυτός ο οποίος συνθλίβει τους βιοπαλαιστές της πόλης, που οδηγεί τη φτωχομεσαία αγροτιά μαζί με τις επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, στο ξεκλήρισμα και στην εξαθλίωση. Φθάσαμε στο σημείο, αντί να επιχορηγείται ο άνεργος, να επιχορηγείται ο επιχειρηματίας.

Δεν υπάρχει πιο μεγάλη υποκρισία από τις διακηρύξεις, οι οποίες ακούγονται χρόνια τώρα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση μέσα, γιατί από εκεί ουσιαστικά επεξεργάζονται όλες αυτές οι ρυθμίσεις, για τη δήθεν κοινωνική συνοχή και την εξασφάλιση ενός κατώτερου επιπέδου διαβίωσης. Ένα ερώτημα: Ποιο είναι αυτό το ελάχιστο επίπεδο διαβίωσης; Αν πάρουμε τα κριτήρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι τα 470 ευρώ. Ποιος, αλήθεια, από εμάς μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα μπορεί να ζήσει με τα 470 ευρώ το μήνα; Να, λοιπόν, η υποκρισία η οποία περιέχεται σε όλες αυτές τις πολιτικές και διακηρύξεις και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και από τα κόμματα του ευρωμονόδρομου. Γιατί, είναι ή δεν είναι υποκρισία, όταν τα κόμματα αυτά απέρ-

ριπταν την πρόταση νόμου του Κ.Κ.Ε. για την επιδότηση των ανέργων για όσο διάστημα διαρκεί η ανεργία με το 80%, το οποίο για εμάς, παίρνοντας σαν βάση τις ανάγκες για κατώτερο μισθό 1.400 ευρώ, αντιστοιχεί σε 1.120 ευρώ; Ήταν ή δεν ήταν τα κόμματα αυτά τα οποία απέρριψαν και απορρίπτουν τις θέσεις, τις προτάσεις του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, τις διεκδικήσεις του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, που υπέγραψαν για κατώτερους μισθούς 1.400 ευρώ; Είναι ή δεν είναι οι συνδικαλιστές των κομμάτων αυτών που στη Γ.Σ.Ε.Ε. έβαλαν φαρδιά-πλατιά την υπογραφή τους για αυξήσεις του ενός ευρώ; Είναι ή δεν είναι υποκρισία όλες αυτές οι διατάξεις για το ελάχιστο εγγυημένο επίπεδο διαβίωσης;

Εκείνο που κυριαρχεί στη σκέψη των κυρίαρχων και αναφέρονται και στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και γενικά στα κόμματα που στηρίζουν αυτές τις επιλογές δεν είναι η ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Ξέρουν πολύ καλά ότι η πολιτική τους θα γεννήσει νέα φτώχεια, νέα εξαθλίωση και θα σπρώξει νέα στρώματα στη φτώχεια και στην εξαθλίωση. Ξεκινάνε από αυτή ακριβώς την παραδοχή, ότι η πολιτική τους θα επιδεινώσει τα λαϊκά προβλήματα. Στην καλύτερη περίπτωση, απλώς θέλουν να στρογγυλέψουν, να λειάνουν κάποιες γωνίες για να αποφύγουν τα ακραία φαινόμενα φτώχειας.

Η συζήτηση που γίνεται σήμερα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη χώρα μας για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα συμβαδίζει με τις συζητήσεις που γίνονται για να περικοπούν και άλλο τα εργατικά δικαιώματα, για να προωθηθούν ακόμη περισσότεροι οι νέες ευέλικτες μορφές απασχόλησης που θα κάνουν τον εργαζόμενο λάστιχο. Οι συζητήσεις για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και για το ελάχιστο εγγυημένο επίπεδο διαβίωσης συμβαδίζουν με τις συζητήσεις για την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και την πλήρη απελευθέρωση στις απολύσεις, έτσι ώστε οι βιομήχανοι να είναι ελεύθεροι να απολύουν τους εργαζόμενους, αφού θα καταργηθούν και οι ελάχιστοι περιορισμοί που υπήρχαν και η ελάχιστη προστασία των εργαζομένων. Συνεπώς, συμβαδίζουν αυτές οι συζητήσεις με την ακόμα μεγαλύτερη επιδείνωση της θέσης της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων, με την ακόμα μεγαλύτερη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης. Επομένως, σ' αυτές τις επιδιώξεις κρύβεται η συμπίεση των μισθών, των ημερομισθίων των εισοδημάτων των εργαζομένων. Με αυτή την έννοια λέμε ότι η υιοθέτηση αυτών των απόψεων οδηγεί τα πράγματα προς τα κάτω και όχι προς τα πάνω.

Επαναλαμβάνω τη θέση μας. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας στηρίζει τις διεκδικήσεις του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος. Πλούτος υπάρχει. Μόνο που άλλοι τον παράγουν, άλλοι τον καρπώνονται. Αυτό το πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί όσο τα μεγάλα μέσα παραγωγής θα βρίσκονται στην ιδιοκτησία των μεγάλων επιχειρηματιών.

Κάτι ακόμα όσον αφορά την κοινωνική συνοχή. Δεν είναι μόνο υποκριτική αυτή η διάταξη, που ακόμα και αν την ψηφίζαμε στο Σύνταγμα, στην πράξη τίποτα δεν θα γινόταν. Όλα θα γίνονταν προς την αντίθετη κατεύθυνση, όπως μας έχει δείξει και η εμπειρία όλων των προηγούμενων χρόνων. Μπορεί ταυτόχρονα μία τέτοια διάταξη με αναφορά στην κοινωνική συνοχή να αποτελέσει το άλλοθι, το πρόσχημα για την υπονόμηση και το κτύπημα των αγώνων των εργαζομένων. Πόσες φορές δεν ακούσαμε τα τελευταία χρόνια και επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. και επί κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας όταν τα λαϊκά στρώματα έβγαιναν στους δρόμους για να διεκδικήσουν το δικό τους, ότι διαταράσσεται ο κοινωνικός ιστός, ότι υπονομεύεται η κοινωνική συνοχή, ότι υπονομεύεται ο κοινωνικός δεσμός.

Άρα, μία τέτοια διάταξη έχει και αυτή την πλευρά. Πέρα από την υποκρισία, μπορεί να οδηγήσει σε περιόδους όξυνσης και πάλης των εργαζομένων σε μία ερμηνεία που θα οδηγήσει σε κτύπημα και σε υπονόμηση τους.

Να κλείσω με το άρθρο 20 όσον αφορά την προσωρινή δικαστική προστασία. Αυτή η νομοθετική ρύθμιση δεν θεωρούμε ότι χρειάζεται ιδιαίτερη συνταγματική κατοχύρωση. Δεν υπάρχει ο χρόνος για να αναφερθώ σε άλλα ζητήματα, γιατί πραγματικά στο κεφάλαιο που συζητάμε υπάρχουν διατάξεις που χρειάζονται αναθεώρηση, αλλά όχι προς την κατεύθυνση που οδηγούν

τα πράγματα η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Προς μία άλλη κατεύθυνση το κόμμα μας έχει καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις όσον αφορά αυτό το κεφάλαιο, προτάσεις που παραμένουν επίκαιρες, που πρέπει να γίνουν και πρέπει να διεκδικηθούν με αγώνες των εργαζομένων, γιατί για να υπάρξουν ριζικές αλλαγές χρειάζεται αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο ειδικός αγορητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφερόμενος στο άρθρο 14 παράγραφος 9 του Συντάγματος αισθάνομαι την υποχρέωση να θυμίσω γιατί η Βουλή των Ελλήνων στην αναθεωρητική διαδικασία του έτους 2001 σχεδόν εν ομοφωνία απεφάσισε την καθιέρωση αυτής της συγκεκριμένης ρύθμισης για τη διαφάνεια στο χώρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και με ιδιαίτερη αναφορά στο λεγόμενο «Βασικό Μέτοχο». Θυμηθείτε ότι την εποχή εκείνη υπήρχε μεγάλη ένταση πολιτικού διαλόγου ή και αντιλόγου σε σχέση με τον επηρεασμό και την κηδεμονία της πολιτικής από την παρέμβαση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

Εκείνη την εποχή είχε διατυπωθεί, βασίμως υποστηρίζω, η άποψη ότι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης παρεμβαίνουν, διαμορφώνουν τη δική τους πολιτική, προφανώς όχι για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του ελληνικού λαού, αλλά για την εξυπηρέτηση των δικών τους συμφερόντων. Πολύ δε περισσότερο είχε καταγραφεί ως πάρα πολύ σημαντικό, στην αρνητική του διάσταση, το ζήτημα ότι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έχουν αυτόν τον अपαράδεκτο παρεμβατικό ρόλο, αξιοποιώντας ιδιοκτησιακά δικαιώματα που είχαν σε εταιρίες που συνδέονταν και με το ελληνικό δημόσιο, αναφορικά με την εκτέλεση δημοσίων έργων, συμβάσεις προμηθειών και συμβάσεις προσφοράς υπηρεσιών προς το δημόσιο. Και θέλησε ο συντακτικός νομοθέτης του έτους 2001 να κόψει αυτόν τον ομφάλιο λώρο, ο οποίος αρρωστημένα, όσο και επικίνδυνα για τη δημοκρατία συνέδεε τα ιδιοκτησιακά συμφέροντα στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης με τα αντίστοιχα ιδιοκτησιακά συμφέροντα στο χώρο της λειτουργίας του δημοσίου. Και καταλήξαμε στη συγκεκριμένη αυτή ρύθμιση, επαναλαμβάνω, εν ομοφωνία.

Εν συνεχεία ήρθε ο εκτελεστικός νόμος, ένας εκτελεστικός νόμος τον οποίο, αφού μεσολάβησαν διάφορα γεγονότα, που ως μην τα επαναλάβω, έφερε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Και πρέπει να σας πω ότι ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, όσο και το Κομμουνιστικό Κόμμα, παρά τις επιμέρους διαφωνίες μας σε σχέση με το νομοθέτημα που εισήγαγε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, στηρίξαμε το νόμο. Και στηρίξαμε τον εκτελεστικό νόμο με την πολιτική βεβαιότητα ότι έπρεπε να τελειώσει πια αυτή η ιστορία και να μπει ένας φραγμός σ' αυτή την εξαιρετικά αρνητική κατάσταση της παρουσίας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, και με τον τρόπο που ανέφερα, στον χώρο της πολιτικής.

Εκείνος ο εκτελεστικός νόμος –θα το θυμάται ο παρών Υπουργός– ήταν σε κάποια απόσταση από το άρθρο 14 παράγραφος 9, αλλά σημαντικά προσέγγιζε και κάλυπτε την επιταγή της διατάξεως του άρθρου 14 παράγραφος 9. Και άρχισε μετά η πολεμική εναντίον αυτού του νόμου, άρχισε το δούλει και λαβείν με Υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατυπώθηκε λόγος και αντίλογος ότι τα ζητήματα διαφάνειας είναι υπόθεση που αφορά την εσωτερική έννομη κατάσταση και δεν μπορεί να παρέμβει η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι Υπηρεσίες της. Και «εφευρέθη» τότε ο ελεύθερος ανταγωνισμός, ο οποίος προσβάλλεται με τη ρύθμιση που επιχείρησε ο τότε εκτελεστικός νόμος. Και, βεβαίως, πίεσε σημαντικά η Ευρωπαϊκή Ένωση με τις Υπηρεσίες της, αυτός ο νόμος να μην ισχύσει και δυστυχώς δεν ισχύσε διότι οι πιέσεις ήταν πάρα πολλές και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από το εσωτερικό της χώρας, δηλαδή από εκείνους οι οποίοι εξέφραζαν αυτά τα κέντρα ιδιοκτησίας μέσων μαζικής ενημέρωσης και εταιριών που συμβάλλονται με το ελληνικό δημόσιο.

Στη συνέχεια, ήρθε ένας άλλος νόμος, ο οποίος, κυρίες και

κύριοι συνάδελφοι –και σας το λέω πάρα πολύ καλόπιστα– δεν έχει σχέση με το άρθρο 14 παράγραφος 9 που εν ομοφωνία ο συντακτικός νομοθέτης, η Βουλή των Ελλήνων το έτος 2001 είχε θεσπίσει.

Και τι μαρτυρά όλη αυτή η υπόθεση; Εκείνο το οποίο μαρτυρά και το μαρτυρά δραματικά είναι ότι υπήρξαν τόσο μεγάλες πιέσεις από εκδοτικά και άλλα συμφέροντα, έτσι ώστε η Κυβέρνηση αναγκάστηκε να φέρει άλλο νόμο, να εγκαταλείψει τον αρχικό νόμο και βεβαίως, να μην πάρει το δρόμο για τα ευρωπαϊκά δικαστήρια, όπου εκεί είχα –αν όχι τη βεβαιότητα– την άποψη ότι υπήρχαν πάρα πολλές πιθανότητες όσο και δυνατότητες να κερδηθεί η υπόθεση και να ισχύσει ο αρχικός εκτελεστικός νόμος, ο οποίος ευρίσκετο κοντά στην επιταγή του άρθρου 14 παράγραφος 9.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχεται σήμερα στην αναθεωρητική διαδικασία η πρόταση να προσαρμοστεί το Σύνταγμα προς τον εκτελεστικό νόμο, ο οποίος καθιερώθηκε, επαναλαμβάνω, μετά από τις πιέσεις εσωτερικών κέντρων, αλλά και κέντρων ευρισκομένων στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Διότι, εάν εκείνος ο νόμος ισχύει, θα ήταν δυνατόν σε σημαντικό βαθμό να έχουν αντιμετωπισθεί τα ζητήματα, τα οποία ήθελε να αντιμετωπίσει ο συντακτικός νομοθέτης το έτος 2001.

Δυστυχώς, υποχωρεί για άλλη μια φορά η πολιτική απέναντι σε αυτά τα ποικιλώνυμα κέντρα, τα οποία θέλουν να διαμορφώσουν το δικό τους πλαίσιο για την ασκούμενη πολιτική και βεβαίως, να χειραγωγούν την πολιτική, να την κηδεμονεύουν, να την οδηγούν και να την προσανατολίζουν προς κατευθύνσεις που εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα.

Εμείς, λοιπόν, με βάση αυτή τη θέση, αυτή την αρχή, δεν ψηφίζουμε την πρόταση για αναθεώρηση του άρθρου 14 παράγραφος 9 του Συντάγματος, διότι δεν θέλουμε, έστω και τούτη τη στιγμή που ισχύει ένας νόμος, ο οποίος βρίσκεται σε μεγάλη απόσταση από το άρθρο 14 παράγραφος 9, να δηλώσουμε υποταγή στις πιέσεις αυτών των ποικιλώνυμων κέντρων που, επαναλαμβάνω, εκείνο το οποίο τους ενδιαφέρει είναι να ασκούν τη δική τους πολιτική και να επηρεάζουν την ασκούμενη πολιτική συνολικότερα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων-Αδωνις Γεωργιάδης, από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, χειροκροτεί)

Και βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα οποία υποστηρίζει ο ομιλών και το Κόμμα, στο οποίο έχει την τιμή να ανήκει, δεν είναι χωρίς κόστος. Εμείς αυτό το κόστος της εμμονής, αναφορικά με αυτή τη θέση μας για το «Βασικό Μέτοχο» και τη διαφάνεια των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, το έχουμε καταβάλει και το καταβάλλουμε κάθε ημέρα.

Όμως, πιστεύουμε ότι εκείνο το οποίο προέχει, εκείνο το οποίο είναι το μείζον αγαθό, είναι η απομάκρυνση της πολιτικής από επηρεασμούς και χειραγωγήσεις που την εκτρέπουν από την κατεύθυνση, που δεν μπορεί να είναι άλλη παρά η εξυπηρέτηση των συμφερόντων της χώρας και του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν συμφωνούμε με την προτεινόμενη ρύθμιση στο άρθρο 20 παράγραφος 1 του Συντάγματος για την προσωρινή δικαστική προστασία, όχι γιατί δεν χρειάζεται η προσωρινή δικαστική προστασία –αναμφισβήτητη χρειάζεται– αλλά γιατί είναι δυνατόν αυτή να ρυθμιστεί με κοινό νόμο και σε τίποτε δεν εμποδίζεται από την υπάρχουσα σήμερα συνταγματική τάξη.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 17, και εδώ διαφωνούμε. Η πνευματική ιδιοκτησία περιλαμβάνεται στις ρυθμίσεις της προστατευόμενης ιδιοκτησίας και δεν χρειάζεται τίποτε περισσότερο.

Σε ό,τι αφορά στις απαλλοτριώσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ακριβές αυτό το οποίο ακούστηκε και ακούγεται χρόνια ολόκληρα. Δεν είναι δυνατόν στο διηνεκές, χωρίς προδιορισμό χρονικό, να δεσμεύεται η περιουσία του οποιουδήποτε, στο όνομα της ανάγκης για απαλλοτρίωση για την εξυπηρέτηση δημοσίου συμφέροντος και να μην ολοκληρώνεται η απαλλοτρίωση, με αποτέλεσμα ο ιδιοκτήτης αυτής της περιουσίας –που μπορεί να είναι μικρός, μεσαίος ή και μεγαλύτερος– να αποξενώνεται, χωρίς την ολοκλήρωση της διαδικασίας της απαλλοτρίωσης της περιουσίας του.

Όμως, αυτό δεν χρειάζεται επίσης συνταγματική ρύθμιση. Αξιοποιώντας και τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας που ομιλεί για τον εύλογο χρόνο, είναι δυνατόν αυτός ο εύλογος χρόνος να προσδιοριστεί με κοινό νόμο. Δεν είναι δυνατόν να φορτώνουμε το Σύνταγμα με λεπτομερείς διατάξεις. Διότι το Σύνταγμα είναι καταστατικός χάρτης. Δεν είναι ειδικός νόμος για να έχει τη δυνατότητα να περιπτώσιολογεί και να αναφέρεται σε όλα τα ζητήματα που θέλει να καλύψει. Εν προκειμένω, θα μπορούσε, χωρίς να προσθέτουμε βάρη στο Σύνταγμα, να υπάρξει -επαναλαμβάνω- ένας κοινός νόμος που να καθορίσει τον εύλογο χρόνο, εντός του οποίου πρέπει υποχρεωτικά να ολοκληρώνεται η διαδικασία της απαλλοτρίωσης.

Έρχομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο άρθρο 22, αναφορικά με το κοινωνικό κράτος. Είναι συνταγματική ρητορεία να αναφέρεται η ανάγκη της κοινωνικής συνοχής στο επίπεδο του Συντάγματος και είναι ακριβές, κύριε Υπουργέ, ότι δεν χρειάζεται συνταγματική ρύθμιση για να προωθηθεί ή να προστατευτεί η κοινωνική συνοχή. Αυτό είναι το αποτέλεσμα συγκεκριμένης πολιτικής, είναι το αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών ενεργειών που κάθε φορά προσδιορίζουν την πολιτική εάν βρίσκεται σε σχέση φιλική προς το κοινωνικό κράτος και θέλει να το εξυπηρετήσει ή σε σχέση εχθρική και αντίπαλη προς το κοινωνικό κράτος.

Τι θα μπορούσε, όμως, να υπάρξει; Να υπάρξει συνταγματική ρύθμιση για την καθιέρωση ενός ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος σε αξιοπρεπή διαβίωση και μάλιστα, με τρόπο που θα καθιστά το δικαίωμα αυτό αγώγιμο, δηλαδή, να μπορεί ο πολίτης, αξιοποιώντας τη συνταγματική επιταγή, να αναζητεί με προσφυγή του στα δικαστήρια το αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, στη βάση ενός ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος.

Αυτό δεν το προβλέπει, κύριε Υπουργέ, η νεότερη πρόταση της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία λέει ότι το κράτος μεριμνά για την εμπέδωση της κοινωνικής συνοχής και την εξασφάλιση -προσέξτε- όχι εγγυημένου εισοδήματος, αλλά εγγυημένου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης. Η διαφορά που υπάρχει μεταξύ των όσων υποστήριξα λίγο πριν και των όσων καταγράφει η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας είναι πρόδηλη, είναι σαφής. Είναι άλλη τάξεως ζήτημα να καθιερώνεις το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και τελειώς διαφορετικό θέμα να αναφέρεσαι σε εγγυημένο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης. Έτσι, δεν καθίσταται αγώγιμο το δικαίωμα.

Και περιμένω, κυρία Πρόεδρε, κυρία Μπενάκη, μέχρι το τέλος της συζήτησής επί των άρθρων, να τροποποιήσετε τη συγκεκριμένη πρόταση, και να τη βελτιώσετε, έτσι ώστε να έχουμε τη δυνατότητα να την ψηφίσουμε. Και θα την ψηφίσουμε, από την ώρα που θα υιοθετήσετε την πρόταση που σας έχω κάνει, εκπροσωπώντας, βέβαια, το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, τόσο στην Επιτροπή, όσο και στην παρούσα διαδικασία στην Αίθουσα αυτήν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η καθιέρωση του ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος αντιστρατεύεται τις διεκδικήσεις και τους αγώνες των εργαζομένων να βελτιώσουν το επίπεδο ζωής και το εισόδημά τους; Προφανώς όχι. Τι θέλει να εξασφαλίσει η καθιέρωση του ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ολοκληρώσω σε δύο λεπτά.

Ένα επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης και από εκεί και πέρα, βεβαίως, η συνεχής διεκδίκηση για τη βελτίωση του επιπέδου ζωής των πολιτών. Εάν υπάρξει η διάταξη στην οποία λίγο πριν αναφέρθηκα και με τον τρόπο που την όρισα, τότε δεν θα υπάρχει η δυνατότητα ούτε οπισθοχώρησης από το ασφαλιστικό κεκτημένο, ούτε μείωσης των αποδοχών. Αντιθέτως, θα υπήρχε η υποχρέωση, οι όποιες ρυθμίσεις να εκκινούν από το επίπεδο του εγγυημένου εισοδήματος. Διότι, εισόδημα δεν είναι αυτό που καταβάλλεται ως μισθός και ημερομίσθιο, αλλά είναι και αυτό που καταβάλλεται ως συνταξιοδοτική αποδοχή και βεβαίως, ότι έχει σχέση με τα άλλα στοιχεία, που συγκροτούν τις παροχές του κοινωνικού κράτους προς τους πολίτες.

Εάν μέχρι το τέλος της διαδικασίας, δεχτείτε την πρόταση την οποία σας κάνουμε, είναι βέβαιο ότι ο Συνασπισμός Ριζο-

σπαστικής Αριστεράς θα την ψηφίσει.

Πώς καθορίζεται αυτό το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα; Υπάρχουν πάρα πολλοί τρόποι και όχι μόνο οι δείκτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι οι ανάγκες του ατόμου που μπορούν να προσδιορίσουν το εγγυημένο εισόδημα, είναι ο πληθωρισμός, είναι οι μέχρι τώρα κατακτήσεις που μπορεί να έχουν υπάρξει στα ζητήματα της εισοδηματικής πολιτικής, είναι ο προσδιορισμός των αναγκών και η αξιολόγησή τους, προκειμένου να συναχθεί το αναγκαίο αξιολογικό κριτήριο για τον προσδιορισμό και τον καθορισμό του ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος.

Ας μη φοβάται οποιοσδήποτε, ας μη φοβάται το Κ.Κ.Ε. εν προκειμένω, ότι η τυχόν καθιέρωση του ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος μπορεί να λειτουργήσει ως φραγμός διεκδικήσεων και αγώνων για την περαιτέρω βελτίωση της θέσης των εργαζομένων σε τούτη εδώ την κοινωνία.

Ολοκληρώνοντας, θα πω ότι δεν θα ψηφίσουμε την προτεινόμενη ρύθμιση αναθεώρησης του άρθρου 28, παράγραφος 3 του Συντάγματος, που έχει σχέση με τη συμμετοχή της χώρας σε υπερεθνικά όργανα και εν προκειμένω στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και δεν θα επαναλάβω τα όσα είπα ομιλώντας επί της αρχής της αναθεωρητικής διαδικασίας του Συντάγματος. Το μόνο, όμως, που θέλω να πω -και ολοκληρώνω- είναι τούτο. Εμείς έχουμε σαφή τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό μας. Εμείς θέλουμε η Ελλάδα, η χώρα μας, να μετέχει σ' αυτό το υπό διαμόρφωση καινούργιο πολιτικό ολοκλήρωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί αντιλαμβανόμαστε ότι περνάμε σ' ένα μεγαλύτερο ολοκλήρωμα, όπου εκεί οι αγώνες των εργαζομένων μπορούν να αναπτύσσονται δυναμικότερα, συστηματικότερα και βεβαίως, διεκδικούμε την Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι με την υπάρχουσα κατάσταση, αλλά με αναπτυγμένο τον κοινωνικό της χάρτη, με αναπτυγμένη την πολιτική σεβασμού των ατομικών ελευθεριών και των κοινωνικών δικαιωμάτων, διεκδικούμε μια Ευρωπαϊκή Ένωση με σεβασμό στα ζητήματα του περιβάλλοντος. Και εκεί δίνουμε τη μάχη και όχι στην περιχαράκωμένη αντίληψη εντός των τειχών της χώρας μας και μόνο.

Σε καμμία, όμως, περίπτωση αυτός ο ευρωπαϊκός μας προσανατολισμός δεν μας εμποδίζει να διεκδικούμε ότι για όλα τα θέματα που έχουν σχέση με τη συμμετοχή της χώρας, όχι μόνο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά σε κάθε υπερεθνικό όργανο, χρειάζεται η έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας και της λαϊκής βούλησης.

Και αυτό δεν μπορεί να γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη σχετικοποίηση της πλειοψηφίας για τη λήψη αποφάσεων. Αυτό μπορεί να γίνει μ' έναν κυρίαρχο τρόπο του ελληνικού λαού που μπορεί να εξασφαλίζεται στο πλαίσιο ενός δημοψηφίσματος που συστηματικά το αρνήθηκε και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και πρόσφατα η Νέα Δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουβέλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι έξι μαθητρίες και μαθητές και δυο συνοδοί-δασκάλοι από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Ναυπλίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο κ. Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, όπως βλέπουμε σ' αυτή την ενότητα δεν υπάρχει κάποια σύγκλιση, προκειμένου να οδηγηθούμε σε μια αναθεωρητική διαδικασία. Θα προσπαθήσουμε εμείς να τοποθετηθούμε επί των άρθρων που φέρνει προς αναθεώρηση η πλειοψηφία και με αυτά που είπαμε επί της αρχής, αλλά και με αυτά που θα προσθέσουμε για τα συγκεκριμένα άρθρα.

Εγώ θα ξεκινήσω από το άρθρο 28, παράγραφος 3. Για εμάς το άρθρο 28, παράγραφος 3, είναι το σημαντικότερο άρθρο

που αναθεωρείται. Πραγματικά, είναι το σημαντικότερο άρθρο. Και το άρθρο 16 είναι σημαντικό και το άρθρο 24 είναι σημαντικό, αλλά το σημαντικότερο είναι το άρθρο 28, παράγραφος 3.

Για ποιο λόγο; Διότι ως Κοινοβούλιο, δια της διαδικασίας εναρμονίσεως των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και ενός τυχόν Ευρωσυντάγματος, στην ελληνική έννομη τάξη, αποφασίζουμε αν θέλουμε να είμαστε εθνικό κυρίαρχο κράτος ή αν θέλουμε να μετατραπούμε σε νομαρχία, σε μια εντέλει ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Όταν μιλάμε για ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, ουσιαστικά μιλάμε και για εκχώρηση εθνικών διεκδικήσεων. Αυτές οι εκχωρήσεις εθνικών διεκδικήσεων, οπωσδήποτε έχουν ένα μάξιμουμ σημείο, μετά από το οποίο ουσιαστικά παύουμε πια να είμαστε κυρίαρχο κράτος. Κατά την άποψή μας, ήδη έχουμε φτάσει σ' αυτό το κρίσιμο σημείο και απόδειξη είναι η συζήτηση για το άρθρο 14 παράγραφος 9. Ενώ το Σύνταγμα θα έπρεπε να είναι ο υπέρτατος καταστατικός χάρτης της πατρίδας μας, ερχόμαστε να αναθεωρήσουμε το άρθρο 14 παράγραφος 9, μετά από επτά χρόνια. Και με ποιο αιτιολογικό; Με ένα και μόνο αιτιολογικό, ότι δεν εναρμονίζεται με το ευρωπαϊκό δίκαιο.

Συνεπώς στη φιλοσοφία της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που απέχει από την αναθεωρητική διαδικασία, η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, όπως την οραματίζονται, φτάνει στο σημείο ουσιαστικά της κατάλυσης των εθνικών κρατών σε ένα νέο μόρφωμα, όπως αυτό θα σχηματιστεί.

Εμείς θέλουμε να παραμείνουμε κυρίαρχο κράτος. Τι ερχόμαστε και προτείνουμε; Ερχόμαστε και προτείνουμε –και ήταν μια ενδιαφέρουσα συζήτηση που είχαμε και στην Επιτροπή για το θέμα των δημοψηφισμάτων- ότι η εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας, δηλαδή το άρθρο 28 παράγραφος 3, θα πρέπει να γίνεται μόνο με δημοψήφισμα.

Γιατί το λέμε αυτό; Δεν θέλω να μπω στη λογική των δημοψηφισμάτων, όπως αυτά αναπτύχθηκαν και στο ασφαλιστικό που κάναμε κουβέντα και εμείς, για το Μακεδονικό που κάναμε κουβέντα και θεωρούμε ότι είναι μια διαδικασία που θα έπρεπε να υπήρχε στην ελληνική έννομη τάξη. Η Νέα Δημοκρατία ιδεολογικά διαφωνεί μ' αυτά, παρ' όλο που υπάρχει στο Σύνταγμα, αλλά μπορούμε να καταλάβουμε την ιδεολογική της διαφοροποίηση, όπως και κάθε κόμμα, που έχει την εξουσία.

Εμείς δεν ερχόμαστε εδώ πέρα να αμφισβητήσουμε τη δημοκρατική νομιμοποίηση της εκλεγμένης Κυβέρνησης. Και με εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές υπάρχει δημοκρατική νομιμοποίηση. Και όταν κάτι ψηφίζεται με απλό νόμο μέσα από το Κοινοβούλιο ή με δημοψήφισμα, από άποψη δημοκρατικής νομιμοποίησης, είναι στην ίδια ισχύ. Δεν το αμφισβητούμε αυτό.

Τι αμφισβητούμε εμείς; Όταν φτάνουμε στο σημείο να εκχωρήσουμε εθνική κυριαρχία, θα πρέπει αυτήν την εκχώρηση να την αποφασίσει ο ελληνικός λαός. Δεν ρωτήθηκε η άποψη του ελληνικού λαού για το αν θα μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ακούω ένα επιχείρημα που είναι προσβλητικό και το άκουσα και από το αξιότιμο Υπουργό Εσωτερικών: Αν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής δεν έβαζε τη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έκανε δημοψήφισμα, σε τι κατάσταση θα ήμασταν τώρα;

Ναι, αλλά κυρίαρχος είναι ο ελληνικός λαός. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Μ' αυτήν τη λογική πάντοτε θα μπορούμε να λέμε «αν δεν κάναμε αυτό και δεν ρωτούσαμε τον ελληνικό λαό, τι θα είχε συμβεί;».

Εμείς πιστεύουμε ότι σε πολύ σημαντικά θέματα, όπως είναι αυτά που ουσιαστικά μας φθάνουν στα όρια να απωλέσουμε την εθνική μας ταυτότητα, θα πρέπει να ρωτάμε τον κυρίαρχο λαό. Και υπάρχει και μια ανακολουθία στο ίδιο το Σύνταγμα. Το άρθρο 28 παράγραφος 2 αναφέρεται σε εκχώρηση αρμοδιοτήτων σε διεθνείς οργανισμούς. Για την απλή εκχώρηση αρμοδιοτήτων στους διεθνείς οργανισμούς χρειάζεται η αυξημένη πλειοψηφία των 3/5 και για την εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας χρειάζεται απλή πλειοψηφία εκατόν πενήντα έναν Βουλευτών.

Όπως καταλαβαίνετε, εδώ υπάρχει μία ανακολουθία. Είναι δυνατόν η απλή εκχώρηση αρμοδιοτήτων να γίνεται με τα 3/5 και η εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας με εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές;

Είναι μία κάθετη αντίθεση που έχουμε με τη Νέα Δημοκρατία

και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σ' αυτό το θέμα. Εμείς πιστεύουμε ότι θα πρέπει να επιμένουμε στο θέμα του δημοψηφίσματος.

Επιπλέον, αναφέραμε κάτι το οποίο πιστεύω ότι δεν το εκτίμησε όσο θα έπρεπε η Κυβέρνηση, για την ακρίβεια η Νέα Δημοκρατία που φέρνει την Αναθεώρηση, διότι την Αναθεώρηση δεν τη φέρνει η Κυβέρνηση. Προτείνουμε να μπει στο άρθρο 28 παράγραφος 3 ότι η περαιτέρω διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα γίνεται με δημοψήφισμα. Αυτό είναι φοβερό διπλωματικό όπλο στα χέρια της κάθε κυβέρνησης.

Ζήσαμε προ λίγο καιρό το ταξίδι του Πρωθυπουργού στο Βουκουρέστι. Το Σεπτέμβριο θα υπάρχει μία αντίστοιχη πίεση για την ένταξη των Σκοπίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και πραγματικά λέμε φανταστείτε να υπήρχε μία συνταγματική ρύθμιση που να έλεγε ότι η περαιτέρω διεύρυνση θα αποφασίζεται από τον ελληνικό λαό. Τότε, θα είχε ένα φοβερό διπλωματικό όπλο κάθε Πρωθυπουργός και θα έλεγε ότι όσο και να πιέσετε, θα πρέπει ο ελληνικός λαός να αποφασίσει και συνεπώς, δεν μπορώ εγώ να πω στα Σκόπια «μπείτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Θα πρέπει να τα έχει βρει με τον ελληνικό λαό.

Δεν μπορώ εγώ να πω στην Τουρκία αργότερα, όταν θα δεχθούμε τις αντίστοιχες πιέσεις, «μπείτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Θα αποφασίσει ο ελληνικός λαός. Πραγματικά είναι ένα φοβερό διπλωματικό όπλο στα χέρια κάθε Πρωθυπουργού και βάσει αυτού θα μπορεί να ασκεί γόνιμα την εξωτερική πολιτική.

Το λέμε ξεκάθαρα εθνικό όφελος. Διότι ο εκάστοτε Πρωθυπουργός με αυτήν τη ρήτρα θα μπορεί να μην ενδίδει σε τυχόν πιέσεις, στις οποίες ενδεχομένως δεν ενέδωσε στη συγκεκριμένη περίπτωση. Όμως, κανένας δεν μας πείθει τι θα γίνει αργότερα ή τι θα γίνει με έναν άλλο Πρωθυπουργό.

Τώρα, για το άρθρο 14 παράγραφος 9 η διαφωνία μας είναι ότι ερχόμαστε να το αναθεωρήσουμε μόνο και μόνο, επειδή μας το λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν θέλετε, εμείς δεν συμφωνούμε με τη φιλοσοφία του άρθρου. Ήδη το προτείνουμε στην Επιτροπή. Προτείνουμε μια πιο εύκολη διατύπωση. Διότι ποια είναι η ουσία του άρθρου 14 παράγραφος 9; Είναι να μπορεί να εγγυάται την αμεροληψία, την πολυμέρεια, την πολυφωνία στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και αντίστοιχα να μην υπάρχει εξάρτηση του πολιτικού κόσμου από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Όλο αυτό το κατασκεύασμα που πήγε να δημιουργηθεί με το «Βασικό Μέτοχο» είναι, κατά την άποψή μας, διατάξεις ενός απλού νόμου, εάν κάποιος χρησιμοποιεί ένα μέσο, προκειμένου να έχει δημόσια έργα ή άλλα οφέλη. Προφανώς πλήττονται οι αρχές του υγιούς ανταγωνισμού, αφού υπάρχουν ακόμη και ποινικές φύσεως αδικήματα αθέμιτου ανταγωνισμού και δεν καταλαβαίνουμε για ποιο λόγο θα πρέπει ένα θέμα που είναι θέμα του απλού νομοθέτη για το πώς πρέπει να λειτουργεί η ελεύθερη αγορά να αναγάζεται σε συνταγματικό επίπεδο. Αυτή η διάταξη μας δημιούργησε πολλά προβλήματα. Και αν θέλετε και την άποψή μας, δεν πιστεύουμε ότι έτσι όπως έρχεται και τώρα θα λύσει κάποιο πρόβλημα.

Αναφέρεται αν μέσω αυτών ασκείται αθέμιτη επιρροή. Μα, είναι δυνατόν μέσω από το Σύνταγμα να παίρνει μια τέτοια διάταξη; Πώς ακριβώς θα είναι αυτή η αθέμιτη επιρροή; Πότε θα κρίνουμε ότι κάποιος που έχει ένα συγκεκριμένο μέσο εκμεταλλεύεται αυτήν τη δεσπόζουσα θέση και παίρνει δημόσια έργα;

Καταλαβαίνετε ότι το Σύνταγμα, πέρα από τα ευχολόγια, θα πρέπει να έχει και κάποιες πρακτικές λύσεις. Δεν υπάρχει καμία πρακτική λύση. Εμείς πιστεύουμε ότι τα τρία εδάφια του συγκεκριμένου άρθρου ως έχει διασφαλίζουν την αμεροληψία, την πολυφωνία και την πολυμέρεια. Μιλάμε για συγκέντρωση μόνο ηλεκτρονικών μέσων. Γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα. Θεωρούσαμε ότι πάλι, όπως ήταν το Σύνταγμα, ήταν υπερβολικά δεσμευτικό. Διότι στα ηλεκτρονικά μέσα είναι ο πολύ μεγάλος κίνδυνος. Και μέσα σε αυτά τα ηλεκτρονικά μέσα πάλι υπάρχει ένας έλεγχος. Γιατί άλλο ένα μέσο που έχει 30% τηλεθέαση και άλλο ένα μέσο που έχει 1%-2%. Μπορείτε να καταλάβετε τις διαφορές;

Εμείς πιστεύουμε ότι αν περιοριζόμασταν στα τρία πρώτα εδάφια της παραγράφου 9 του άρθρου 14, θα μπορούσαμε να

επιλύσουμε τα όποια προβλήματα αναπτύσσονταν μετά, με έναν απλό νόμο που θα έθετε όλα τα θέματα στη βάση –ενδεχομένως– και της φιλοσοφίας που έχετε στο άρθρο 14 παράγραφος 9. Όμως, δεν πιστεύουμε ότι χρειαζόταν αυτή η υπέρμετρη αναφορά μέσα από μια συνταγματική διάταξη, η οποία τελικά δεν υπηρετεί τις αρχές του ανταγωνισμού και δεν εξυπηρετεί ούτε την πραγματική πολυφωνία και πολυμέρεια στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Άρθρο 17. Στο άρθρο 17, κατά την άποψή μας, υπάρχει ένας πολύ μεγάλος προβληματισμός. Το άρθρο 17 και κατά την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, αλλά και όπως είναι διατυπωμένο, προφανώς, απευθύνεται στα εμπράγματα δικαιώματα. Έχει ολόκληρη διαδικασία απαλλοτριώσεως. Έρχεται τώρα εδώ η Νέα Δημοκρατία και θέλει να εντάξει την πνευματική διάσταση της ιδιοκτησίας σε ένα άρθρο που δεν έχει αναφορά στα ενοχικά δικαιώματα. Δεν αναφέρει ούτε ενοχικά δικαιώματα. Μιλάει ξεκάθαρα για εμπράγματα. Πάμε στην πνευματική διάσταση, χωρίς να κατοχυρώνουμε μέσα από το Σύνταγμα τα ενοχικά δικαιώματα. Αυτή άλλωστε είναι και η πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Βεβαίως, πέρα απ' αυτό –αν θέλετε– το νομικίστικο επιχείρημα που το θεωρούμε δικαιοπολιτικά λανθασμένο, να τεθεί η πνευματική διάσταση στο άρθρο 17, γιατί, κατά την άποψή μας, η πνευματική διάσταση προστατεύεται και από άλλες διατάξεις και από το νόμο υπάρχει ένα επιπλέον πρόβλημα.

Ο νόμος περί πνευματικών δικαιωμάτων που ήρθε στην Ελλάδα στις αρχές της δεκαετίας του '90 είναι μία πραγματικότητα και έχει γραφτεί ότι είναι ένα από τα βασικά αιτήματα των Ηνωμένων Πολιτειών προς την Ελλάδα, διότι θέλανε να προστατευθούν οι κολοσσιαίες δισκογραφικές εταιρείες που υπήρχαν. Αποτέλεσμα: το αποτέλεσμα είναι περιπτώσεις τύπου IP που φθάνουν –κι επειδή θέλω να είμαι ειλικρινής απ' όπου το άκουσα και το έμαθα, το άκουσα από τον κ. Κουβέλη που το είπε στην Επιτροπή– να έχουν πρόστιμα σε σπάνιες βοσκών. Σε σπάνιες βοσκών που ακούνε μουσική, επειδή ακούγεται και περιφερειακά πηγαίνει IP και δίνει πρόστιμο.

Αυτήν τη στιγμή έχει μία υπερεξουσία η IP. Θα σας θυμίσω ότι και χθες στις άρσεις ασυλίας το ένα από τα δύο θέματα ήταν του κ. Αμοιρίδη, ο οποίος ως δήμαρχος δεν δέχτηκε να πληρώσει στην IP για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Θέλανε να πάνε να πάρουν πνευματικά δικαιώματα και στους φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Έχουμε λοιπόν ένα πανίσχυρο κατασκευάσμα, που ουσιαστικά πλήττει πολύ έντονα την επιχειρηματικότητα. Και είναι βέβαιο ότι αν σ' αυτό του δώσουμε και μία συνταγματική διασφάλιση, τότε δεν θα μπορούμε μετά μ' ένα προβληματισμό στον απλό νόμο που υπάρχει για την πνευματική ιδιοκτησία, που πιστεύουμε ότι φθάνει σε σημείο να αναγάγει σε κακουργήματα απλώς φυσικώς εγκληματικές συμπεριφορές, πιστεύουμε ότι τελικά θα υπάρχει διασφάλιση του άρθρου 17, παράγραφος 1, και θα δημιουργήσει προβληματισμούς.

Όσον αφορά την προσθήκη τώρα. Η προσθήκη είναι σωστή. Υπάρχουν αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, η 3117/2004, η 2556/2005, ενδεικτικά αναφέρω που ουσιαστικά επειδή θεωρεί το Συμβούλιο της Επικρατείας ότι όσες απαλλοτριώσεις κηρύσσονται κατ' εφαρμογή της πολεοδομικής νομοθεσίας, δεν εντάσσονται στη διαδικασία του άρθρου 17 του Συντάγματος, έχουμε υπέρμετρο περιορισμό της ιδιοκτησίας για οκτώ, εννέα χρόνια και έχουμε καταδίκες από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Εμείς είπαμε ότι το άρθρο 17 θα πρέπει να έχει μία ξεκάθαρη διατύπωση και να αναφέρεται σε όλες τις μορφές απαλλοτριώσεων, να καλύπτει να πάντα, γιατί πέρα από την πολεοδομική υπάρχουν και απαλλοτριώσεις που γίνονται βάσει της αρχαιολογικής νομοθεσίας. Και ο κ. Μπούγας έχει συγκεκριμένη άποψη γι' αυτό το θέμα και την έχει καταθέσει. Έστω και αυτήν την ώρα, αν και δεν υπάρχει η απαιτούμενη πλειοψηφία των εκατόν ογδόντα Βουλευτών για να αναθεωρήσουμε τη συγκεκριμένη διάταξη, θα έπρεπε να εξετάσουμε το ενδεχόμενο να καλύψουμε όλες τις απαλλοτριώσεις, όχι μόνο με την πολεοδομική νομοθεσία αλλά και με την αρχαιολογική νομοθεσία και με

τυχόν άλλες νομοθεσίες, τις οποίες δεν γνωρίζω.

Το άρθρο 20 το θεωρούμε πραγματικά μία ανούσια διάταξη. Είναι δυνατόν από το Σύνταγμα να προστατεύσουμε την προσωρινή δικαστική ρύθμιση; Θα προστατεύσουμε τα ασφαλιστικά μέτρα –το λέω για όσους είναι δικηγόροι εδώ– και την προσωρινή διαταγή από το Σύνταγμα μας; Σας θυμίζω ότι υπάρχουν θεωρίες, έστω και μη επικρατούσες, που πιστεύουν ότι στο άρθρο 20 δεν περιλαμβάνεται ούτε το δικαίωμα έφεσης. Αναφέρομαι συγκεκριμένα στον κ. Μπέη, τον καθηγητή.

Αυτήν τη στιγμή, είναι δυνατόν εμείς να έρθουμε και στο άρθρο 20 να προστατεύσουμε τα ασφαλιστικά μέτρα και την προσωρινή διαταγή; Δεν είναι δυνατόν. Ευχής έργο θα ήταν να μπορούσαμε να παρείχαμε πραγματικά στον πολίτη εκείνες τις δυνατότητες ώστε να μην χρειαζόταν να προσφύγει σε προσωρινές φύσεως λύσεις των διαφορών του και να υπήρχε η δυνατότητα τάχιστα να μπορεί να έχει πρόσβαση στα δικαστήρια.

Ο εύλογος χρόνος είναι κάτι σωστό. Θα πρέπει οπωσδήποτε μέσα σε εύλογο χρόνο να λύνεται το πρόβλημα. Υπάρχουν πάρα πολλές καταδίκες από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Ουσιαστικά, αυτός είναι ο λόγος που καταδικάζεται η Ελλάδα στο Ε.Δ.Δ.Α., μόνο και μόνο επειδή δεν τηρεί τον εύλογο χρόνο. Είναι θεμιτό να το βάλουμε στο Σύνταγμα, όμως πρακτικά θα έχει κάποιο αποτέλεσμα; Επειδή, δηλαδή, θα πούμε μέσα στο Σύνταγμα ότι η δικαστική προστασία θα παρέχεται σε εύλογο χρόνο, σημαίνει ότι θα γίνει πράξη; Εδώ πέρα είναι ο Υπουργός Δικαιοσύνης και ξέρει πολύ καλύτερα από εμένα πώς έχει η κατάσταση στη δικαιοσύνη. Γίνονται προσπάθειες για μία επιτάχυνση, αλλά οπωσδήποτε αυτήν τη στιγμή αυτό που προέχει δεν είναι μία συνταγματική κατοχύρωση που έρχεται, η οποία είναι θεμιτή, αλλά προέχει να υπάρξουν όλες εκείνες οι υλικοτεχνικές υποδομές και οι δυνατότητες, που πραγματικά ο Έλληνας πολίτης θα ξέρει ότι θα πηγαίνει στα δικαστήρια και δεν θα τελειώνει μετά από επτά και οκτώ χρόνια. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Δεν είναι η απουσία της συνταγματικής ρύθμισης που υπήρχε αυτή η κατάσταση στη δικαιοσύνη, ήταν η απουσία της δυνατότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης διαχρονικά να επιλύσει αυτά τα προβλήματα και να υπάρχει πράγματι μια γρήγορη πρόσβαση του Έλληνα πολίτη στις δικαστικές αρχές.

Όσον αφορά το άρθρο 22 παράγραφος 1, εμείς κάναμε μια συγκεκριμένη αναφορά στην Επιτροπή. Κατ' αρχάς για το εγγυημένο εισόδημα αξιοπρεπούς διαβίωσης θεωρούμε πάλι ότι η υποχρέωση της πολιτείας είναι να παρέχει αυτά τα εχέγγοινα που θα υπάρξει πραγματικά ποιότητα ζωής των εργαζομένων και του αγροτικού πληθυσμού και όχι ένα μίνιμουμ αξιοπρεπούς διαβίωσης. Ένα μίνιμουμ που στην πράξη δεν θα μπορέσει ποτέ το κράτος να το διασφαλίσει, διότι πάλι δεν είναι θέμα συνταγματικής ρύθμισης.

Άκουσα και Αρχηγό κόμματος, που είναι εξωκοινοβουλευτικός, να μας λέει προχθές σε κανάλι τηλεόρασης ότι θα αυξήσει το χαμηλότερο μισθό στα 1.200 ευρώ με νόμο. Άμα ήταν όλα τόσα εύκολα, να ψηφίζαμε νόμους για χαμηλότερο μισθό στα 2.000 ευρώ και στα 3.000 ευρώ.

Η ουσία, λοιπόν, δεν είναι ότι άμα το πεις στο Σύνταγμα θα γίνει. Θα είναι πολύ επικίνδυνο βέβαια άμα γίνει αυτό που είπε ο εισηγητής κ. Κουβέλης να υπάρχει αγώγιμη αξίωση. Γιατί αγώγιμη αξίωση τι θα σημαίνει τελικά; Θα σημαίνει ότι θα δικαιώνεται αυτός που θα ενάγει το κράτος, διότι δεν του εγγυάται το χαμηλότερο μισθό. Αλλά ποιοι θα το πληρώνουν αυτό το αποτέλεσμα της αγωγής; Όλοι οι άλλοι Έλληνες φορολογούμενοι. Τα χρήματα δεν βρίσκονται στην τσέπη κάποιου Υπουργού, σε όλους τους φορολογούμενους είναι. Οπότε δεν μπορούμε να μπούμε σε τέτοιες λογικές.

Όσο για την κοινωνική συνοχή, εμείς εκφράσαμε τον εξής προβληματισμό. Και τον εκφράσαμε με παρηρησία και για να μην παρεξηγηθούμε τον ξαναλέμε. Οποιαδήποτε κοινωνική συνοχή δεν έχει αναφορά και στο εθνικό στοιχείο, για μας εγκυμονεί κάποιους κινδύνους. Το Σύνταγμα μας δίνει δικαιώματα στους Έλληνες, δίνει δικαιώματα σε όλους τους ανθρώπους και δίνει δικαιώματα στους πολίτες της συγκεκριμένης χώρας. Όταν υπάρχει αναφορά κοινωνικής συνοχής για λόγους που μπορούν

να οδηγήσουν μετά σε παρερμηνείες και ουσιαστικά σε αγωγίμες αξιώσεις κάποιου ανθρώπου που βρίσκεται για μια μέρα εδώ και πάτησε στο ελληνικό έδαφος και επειδή πάτησε στο ελληνικό έδαφος με οποιαδήποτε διαδικασία, παράνομη ή νόμιμη, θα πρέπει το ελληνικό κράτος να έχει απέναντί του συγκεκριμένες υποχρεώσεις, εκεί εμείς είμαστε επιφυλακτικοί.

Συνεπώς όσο η κοινωνική συνοχή δεν συνδέεται με δικαίωμα των Ελλήνων, εμείς διατηρούμε τον προβληματισμό μας. Τα όποια δικαιώματα των μεταναστών, τα οποία τα σεβόμαστε μπορούν να είναι στο επίπεδο του νόμου, αλλά στο επίπεδο του Συντάγματος, αν δεν είναι ανθρώπινα δικαιώματα –γιατί τα ανθρώπινα δικαιώματα τα έχουν οι μετανάστες- κι αν είναι κοινωνικής και πολιτικής φύσεως σε επίπεδο Συντάγματος πρέπει να είναι μόνο για τους Έλληνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Πλεύρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 9 Μαΐου 2008:

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 129 παράγραφος 2 και 3, 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 871/6-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Λαμπρόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη αξιοποίηση του παλαιού Νοσοκομείου Καλαμάτας.

2. Η με αριθμό 884/55/6-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεωργίου Παπανδρέου προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την ελάφυνση των νοικοκυριών από τον υπερδανεισμό, τους πλειστηριασμούς κ.λπ..

3. Η με αριθμό 888/6-5-2008 επίκαιρη ερώτηση της Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βαρβάρας Νικολαΐδου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη διαχείριση των απορριμμάτων στην Ικαρία κ.λπ..

4. Η με αριθμό 870/54/6-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με την πώληση του ΟΤΕ κ.λπ..

(Θα απαντήσει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών).

5. Η με αριθμό 889/56/6-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος, τον υπερδανεισμό, τους πλειστηριασμούς κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 883/6-5-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Φεβρωνίας Πατριανάκου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη νεανική παραβατικότητα και την παροχή βοήθειας από το σχολείο κ.λπ..

2. Η με αριθμό 872/6-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Σκουλά προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει το Ελληνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών.

3. Η με αριθμό 887/6-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαυρικού προς τους Υπουργούς Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με τις απολύσεις εργαζομένων στην εταιρεία «TRAM Α.Ε.» κ.λπ..

4. Η με αριθμό 879/6-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Δραγάκη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με το μέλλον του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου κ.λπ..

5. Η με αριθμό 892/6-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή

του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την αποζημίωση των πολιτών που είναι θύματα εγκλημάτων βίας κ.λπ..»

Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γκιουλέκας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκίνησε ήδη –είναι η τρίτη ουσιαστικά συνεδρίαση- η κορυφαία πολιτική και κοινοβουλευτική διαδικασία της Αναθεώρησης του Συντάγματος. Θα ήθελα, λοιπόν, προεισαγωγικά ως ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στην παρούσα ενότητα των άρθρων που σήμερα συζητούμε, να θέσω υπ' όψιν σας δύο, τρεις επισημάνσεις.

Το πρώτο είναι ότι τα ελληνικά συντάγματα χαρακτηρίζονταν από μια τυπικότητα και από μία λιτότητα, ότι οι διατάξεις τους δηλαδή δεν ήσαν περιπτωσιολογικές, αλλά αντιθέτως γενικές θέτοντας τους βασικούς άξονες και τους κανόνες πάνω στους οποίους εκκίνητο η ζωή των Ελλήνων.

Αντιθέτως, με τις Αναθεωρήσεις που ακολούθησαν κυρίως μετά το Σύνταγμα του 1975 που ειρήσθω εν παρόδω είναι το μακροβιότερο και το πιο προοδευτικό Σύνταγμα της χώρας, δυστυχώς ο καταστατικός χάρτης γέμισε από διατάξεις περιπτωσιολογικές, κάτι το οποίο καθίσταται ιδιαίτερα επικίνδυνο διότι έρχεται κάθε φορά ο νομοθέτης ερμηνευτικά να προβλέψει τι περιλαμβάνει και τι δεν περιλαμβάνει μια συγκεκριμένη συνταγματική διάταξη.

Έτσι, λοιπόν, μια γενική επισήμανση είναι σε τούτη τη διαδικασία η οποία ξεκίνησε πριν από δύο ημέρες, θα πρέπει να μένουμε κυρίως στη βάση της φιλοσοφίας των συνταγματικών νομοθετών όλων των υπολοίπων Συνταγμάτων της χώρας. Να εφαρμόσουμε δηλαδή και εδώ την ίδια αρχή, διατυπώνοντας λιτές και σαφείς συνταγματικές διατάξεις και αφήνοντας μετά στον κοινό νομοθέτη με τους εκτελεστικούς του Συντάγματος νόμους να περιλάβει τις προβλέψεις που υπάρχει δυνατότητα να γίνουν για κάθε περίπτωση ξεχωριστά.

Από εκεί και πέρα, θα ήθελα να σχολιάσω κάτι το οποίο άκουσα από τους προηγούμενους ειδικούς αγορητές των κομμάτων. Η ανάγκη για πρόβλεψη κάποιων γενικών διατάξεων υπό μορφή αξιακών αρχών, στο Σύνταγμά μας πρέπει να υπάρχει όχι μόνο διότι το Σύνταγμα ακριβώς όπως είπαμε ορίζει τους τρόπους με τους οποίους διαβίει η ελληνική κοινωνία, αλλά κυρίως διότι ορίζει τις αρχές κάτω από τις οποίες λειτουργεί το δημοκρατικό μας πολίτευμα. Και υπό την έννοια αυτή είναι ανάγκη να υπάρξει και η πρόβλεψη για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα όπως έχει επικρατήσει να λέγεται ή το επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης του Έλληνα πολίτη, το οποίο προτείνουμε εμείς καθώς επίσης είναι ανάγκη να υπάρχει πρόβλεψη για εύλογο χρονικό διάστημα παροχής έννομης προστασίας και κυρίως, προσωρινής έννομης προστασίας. Διότι έχουμε δει ότι όλα αυτά στην πράξη ουσιαστικά καταστρατηγούνται, έτσι λοιπόν, είναι μια μεγαλύτερη επιτακτικότερη ανάγκη σήμερα να ξανασυζητήσουμε και να επαναθέσουμε τα ζητήματα αυτά.

Και το τρίτο το οποίο θα ήθελα να θέσω υπ' όψιν σας είναι ότι δυστυχώς ξεκίνησε αυτή η διαδικασία και ήδη προχωρεί εν απουσία των μελών της κοινοβουλευτικής ομάδας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Είναι τραγικό αφ ενός μεν για την αξιοπιστία τους βεβαίως αλλά και για την πολιτική ιστορία του τόπου να απουσιάζει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που είχε την ευθύνη της διακυβέρνησης του τόπου επί είκοσι πέντε περίπου χρόνια από αυτήν την κορυφαία πολιτική διαδικασία. Και είναι επίσης τραγικό να απουσιάζουν οι αξιότιμοι συνάδελφοι από μια διαδικασία στην οποία και αυτοί είχαν λάβει μέρος στο στάδιο της “προδικασίας” και μάλιστα είχαν προτείνει συγκεκριμένες διατάξεις οι οποίες κατά την άποψή τους έρχονταν Ανθεώρησης.

Δεν μπορώ, λοιπόν, να καταλάβω πώς γίνεται ένα κόμμα, μια παράταξη από τη μία πλευρά να προτείνει διατάξεις προς Αναθεώρηση, να υπεραμύνεται αυτής της ανάγκης και από την άλλη πλευρά να απουσιάζει κατά τη διαδικασία ολοκλήρωσης ουσιαστικά της αναθεωρητικής διαδικασίας, της πολιτικής διαδικασίας που ξεκίνησε από την προηγούμενη Βουλή.

Λυπάμαι, αλλά πρέπει να πω ότι οι συνάδελφοι της Αξιωματι-

κής Αντιπολίτευσης αναζητούν προφάσεις εν αμαρτίαις και προφανώς προσπαθώντας να καλύψουν τα φοβερά εσωκομματικά προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζουν, επιλέγουν για άλλη μια φορά τη λύση της φυγής από τα κοινοβουλευτικά έδρανα. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα το άρθρο 16, το οποίο ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το είχε προτείνει προς Αναθεώρηση, ήταν υπέρμαχος από την προηγούμενη Αναθεώρηση του 2001 και είδαμε ότι και στη διαδικασία της αρμόδιας κοινοβουλευτικής επιτροπής υπήρχε μια διχασμένη εικόνα στις τάξεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Οι μεν με τον Αρχηγό του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να προτείνουν την ανάγκη της Αναθεώρησης του Συντάγματος και οι δε, η άλλη ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να προτείνει αντίθετα την ανάγκη διατήρησης της ισχύουσας συνταγματικής διατάξεως. Εν πάση περιπτώσει, αυτά αφορούν στα εσωτερικά του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Πολύ γρήγορα, λοιπόν, θα διατρέξω στον ελάχιστο χρόνο που απομένει τα άρθρα της πρώτης ενότητας. Άρθρο 14 παράγραφος 9 «Βασικός Μέτοχος». Είναι ή δεν είναι αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η εστία της διαπλοκής επικεντρώνεται ακριβώς εκεί; Στο τρίγωνο δηλαδή το οποίο έχει στην κορυφή πάντοτε την πολιτική εξουσία, όπως αυτή αναγνωρίζεται από το Σύνταγμά μας και εκφράζεται από τη λαϊκή κυριαρχία, στη μία άκρη του τριγώνου στη βάση, τους κατέχοντες τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και στην άλλη άκρη του τριγώνου τους έχοντες την οποιαδήποτε οικονομική συναλλαγή και δραστηριότητα με το ελληνικό δημόσιο - κατασκευαστικές εταιρείες, εταιρείες που συνάπτουν συμβάσεις και έχουν συναλλαγή με το δημόσιο.

Αυτό λοιπόν το τρίγωνο -και το έχουμε διαπιστώσει πολλές φορές και σε τούτη εδώ την αίθουσα και γενικότερα με την ευκαιρία κάθε δημοσίου διαλόγου- είναι το τρίγωνο της διαπλοκής. Είμαστε υποχρεωμένοι να αντιμετωπίσουμε κατάματα την πραγματικότητα. Είμαστε υποχρεωμένοι να προχωρήσουμε σε μια αναθεώρηση του άρθρου αυτού, ακριβώς για να διασφαλίσουμε, χωρίς όμως να βάζουμε υπέρμετρες δεσμεύσεις, και την πολυφωνία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, αλλά από την άλλη και την αθέμιτη επιρροή που μπορούν να ασκήσουν οι συγκεκριμένοι επιχειρηματίες όταν συναλλάσσονται με το δημόσιο.

Γι' αυτό λοιπόν εμείς, βρίσκοντας και ένα *Modus Vivendi* με την Ευρωπαϊκή Ένωση αφού οικειοθελώς είμαστε μέλη της μεγάλης ευρωπαϊκής οικογένειας από τότε που ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, εν απουσία πολλών τμημάτων της Βουλής τότε, ενέτασσε τη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση -είμαστε αποφασισμένοι να συνυπάρξουμε στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια και να βρούμε τρόπους συνύπαρξης, ένα *Modus Vivendi* όπως είπα σε διάφορους επιμέρους τομείς. Στην περίπτωση αυτή -προτείνουμε ότι η κατοχή της δεσπόζουσας κυρίαρχης θέσης είναι το υπ' αριθμόν ένα το οποίο πρέπει να ελέγχεται, όπως επίσης πρέπει να ελέγχεται -και αυτό προτείνουμε προς Αναθεώρηση- το πότε ασκείται αθέμιτη επιρροή από τον οποιονδήποτε συναλλάσσεται με το δημόσιο και κατέχει μια δεσπόζουσα θέση σε κάποια επιχείρηση. Δηλαδή τη θέση του ιδιοκτήτη, του διευθύνοντος συμβούλου, του εταίρου, του «Βασικού Μετόχου», σε τέτοιες επιχειρήσεις, ενώ παράλληλα, κατέχει και κάποιο μέσο ενημέρωσης.

Εμείς από την πλευρά μας, από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, προχωρήσαμε με το ν. 3592, ρυθμίζοντας το ραδιοηλεκτρονικό πεδίο, ρυθμίζοντας νομοθετικά τον τρόπο με τον οποίο θα ασκείται η υπηρεσία της ενημέρωσης προς τον ελληνικό λαό -την επισημαίνω- με διάφορες θεσμικές αλλαγές που επιχειρήσαμε και διέπουν πλέον τη λειτουργία των επιχειρήσεων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Το ίδιο κάναμε και με το ν. 3316/2005 και αναμορφώσαμε το σύστημα περί ανάθεσης έργων μελετών και υπηρεσιών. Ήταν ένα από τα πρώτα, θυμίζω, νομοθετήματα που έφερε η Νέα Δημοκρατία μόλις ανέλαβε την διακυβέρνηση του τόπου, καταργώντας εκείνο τον αμαρτωλό μαθηματικό τύπο, τη διαδικασία ανάθεσης δημοσίων έργων με τον οποίο όλως «τυχαίως» και «συμπτωματικώς» κατέληγαν τα δημόσια έργα σε συγκεκριμένους επιχειρηματίες να εκτελούνται στην πατρίδα μας.

Περαιτέρω στο άρθρο 17 υπάρχει από την πλευρά μας η πρό-

ταση να περιλαμβάνεται ρητώς στις διατάξεις περί προστασίας της ιδιοκτησίας και η προσθήκη της ανάγκης για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας. Κάτι τέτοιο επιχειρήθηκε να καταρριφθεί με επιχειρήματα που ακούστηκαν από διάφορες πλευρές. Επιμένουμε, σε αυτή την προσθήκη κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί κυρίως το αγαθό της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι άυλο, με αποτέλεσμα να γίνεται πολύ πιο εύκολα αντικείμενο κλοπής. Θυμίζω σε αυτήν την αίθουσα ότι ο ν. 2121 για την πνευματική ιδιοκτησία ψηφίστηκε ομοφώνως το 1993 -τότε ήταν Υπουργός Πολιτισμού η σημερινή Υπουργός Εξωτερικών κ. Ντόρα Μπακογιάννη- με αποδοχή του συνόλου περίπου εβδομήντα τροπολογιών που είχαν προταθεί από την πλευρά της Αντιπολίτευσης. Η Ελλάδα έως τότε ήταν το μαύρο πρόβατο στα θέματα των προβλέψεων της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας σε ολόκληρη τη διεθνή κοινότητα. Έτσι, λοιπόν, τότε εναρμονίσαμε το εθνικό μας δίκαιο με τα ισχύοντα σε πολλές άλλες χώρες, τόσο στην Ευρώπη, όσο και σε άλλες ηπείρους, ακριβώς διότι έπρεπε να προστατεύσουμε αυτό το ένομο αγαθό.

Σήμερα, λοιπόν, τα δικά μας επιχειρήματα για την πρόταση που κάναμε να υπάρξει ρητή πρόβλεψη για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, δεν εξαντλούνται μόνο στο πνεύμα του νομοθέτη του 1993, αλλά πολύ περισσότερο ενισχύονται και από τα επιχειρήματα τα οποία επικράτησαν και στους νομοθέτες για την Ευρωπαϊκή Συνθήκη του Συντάγματος, όπου στο άρθρο 77 παράγραφος 2 προβλέπεται ρητώς η αναφορά στην ανάγκη της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας. Το ίδιο συνέβη και στην Ευρωπαϊκή Χάρτα των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το ίδιο προκύπτει και από τη νομολογία των ελληνικών και ευρωπαϊκών δικαστηρίων. Το ίδιο προκύπτει και από τα Πρακτικά του Συντάγματος του 1975, που αν ανατρέξει κάποιος σ' αυτά, θα δει ότι ο συνταγματικός νομοθέτης τότε έκανε ρητή πρόβλεψη και είπε ότι υπάρχει ανάγκη και μνεία να προστατεύσουμε αποτελεσματικά την πνευματική ιδιοκτησία στην πατρίδα μας. Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς προτείνουμε ακριβώς αυτήν την αλλαγή, αυτήν την Αναθεώρηση στη συγκεκριμένη διάταξη του Συντάγματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό.

Στο ίδιο άρθρο προτείνουμε, επίσης, την προσθήκη ότι «θα πρέπει οι διατάξεις περί απαλλοτριώσεων να εφαρμόζονται σύμφωνα με το πνεύμα του άρθρου 17 και στις περιπτώσεις εκείνες που ρυθμίζονται από την πολεοδομική νομοθεσία».

Το λέμε αυτό, γιατί ακριβώς έχουμε δει ότι στην πράξη καταστρατηγείται με ένα βάνουσο τρόπο το δικαίωμα της ιδιοκτησίας του Έλληνα πολίτη. Δεν είναι δυνατόν κάθε Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης απλώς και μόνο να χαρακτηρίζει οποιαδήποτε ιδιοκτησία Έλληνα πολίτη και από εκεί και πέρα να καθίσταται ουσιαστικά ανενεργό το δικαίωμα επί της ιδιοκτησίας, διότι δεν μπορεί ο Έλληνας πολίτης από εκεί και πέρα να αξιοποιήσει με οποιονδήποτε τρόπο την ιδιοκτησία την οποία κατέχει. Και το χειρότερο απ' όλα, τις περισσότερες φορές οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης μη διαθέτοντας τους αναγκαίους πόρους για να προχωρήσουν σε απαλλοτριώσεις, ουσιαστικά φαλκιδεύουν το δικαίωμα των πολιτών να μπορούν να εξασκούν τα δικαιώματά τους πάνω στην ιδιοκτησία τους.

Προχωρώντας στο άρθρο 20 πολύ γρήγορα θα μιλήσω για την ανάγκη ειδικής πρόβλεψης για τον εύλογο χρόνο μέσα στον οποίον θα πρέπει να παρέχεται η έννομη δικαστική προστασία και κυρίως η προσωρινή δικαστική προστασία στους Έλληνες πολίτες. Είναι μια επέμβαση που χρειάζεται. Το λέω αυτό επικαλούμενος και την εμπειρία είκοσι χρόνων στη μαχόμενη δικηγορία, όπου βλέπουμε δυστυχώς όλα αυτά στην πράξη να μην ισχύουν. Με την ίδια λογική και το άρθρο 22, όσον αφορά δηλαδή στο επίπεδο της εξασφάλισης ενός εγγυημένου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης του Έλληνα πολίτη, ναι, είναι ανάγκη να περιληφθεί και αυτό στο Σύνταγμά μας. Είναι μια επιπλέον επίταση ότι το κράτος δεν αρκεί μόνο να εξασφαλίζει την κοινωνική συνοχή αλλά προς αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να εξασφαλίζει τον Έλληνα πολίτη μ' ένα ελάχιστο εγγυημένο αξιο-

πρεπές επίπεδο διαβίωσης. Γι' αυτό προτείνουμε τις συγκεκριμένες αλλαγές, τις συγκεκριμένες αναθεωρήσεις σ' αυτήν την ομάδα των άρθρων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Μπούγας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην πρώτη ενότητα των άρθρων.

Έλαβα το λόγο για να μετάρχω στη συζήτηση στην Εθνική Αντιπροσωπεία για τρία άρθρα, για το άρθρο 17, το άρθρο 20 και το άρθρο 28, όπου στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος έγινε πολύς λόγος όχι για το πώς πρέπει να διατυπωθούν τα άρθρα αυτά, αλλά για το εάν υφίσταται ανάγκη Αναθεώρησής τους.

Πρώτα, όσον αφορά το άρθρο 17 είναι γεγονός ότι το δικαίωμα της ιδιοκτησίας είναι ένα ατομικό δικαίωμα, ένα κλασικό ατομικό δικαίωμα το οποίο κατοχυρώθηκε σε συνταγματικά κείμενα μετά από πολλούς και αιματηρούς -μπορώ να πω- αγώνες. Υφίσταται, ως εκ τούτου, η υποχρέωση κάθε ευνομούμενου κράτους να παρέχει την αναγκαία προστασία σε όλα τα επίπεδα, βεβαίως και σε συνταγματικό επίπεδο, έτσι ώστε να προστατεύεται και να προστατεύεται επαρκώς το δικαίωμα της ιδιοκτησίας. Άλλωστε για τη χώρα μας αυτή η υποχρέωση προκύπτει και από τη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και αναφέρομαι ασφαλώς στο α' πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ε.Σ.Δ.Α., το οποίο ρητώς κατοχυρώνει το δικαίωμα στην ιδιοκτησία ως ατομικό δικαίωμα.

Κάθε, λοιπόν, προσπάθεια για περαιτέρω ενίσχυση, για ενδυνάμωση της προστασίας του δικαιώματος αυτού, άρα και η ρητή αναφορά στην πνευματική ιδιοκτησία προσωπικά με βρίσκει σύμφωνο.

Όμως, κύριε Υπουργέ, θέλω να θέσω υπ' όψιν σας και υπ' όψιν των συναδέλφων τις εξής παρατηρήσεις:

Θα έχει νόημα να προσθέσουμε την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας στο κείμενο της διατάξεως του άρθρου 17 του Συντάγματος, εφ' όσον στην έννοια αυτή, δηλαδή στην έννοια της ιδιοκτησίας, εμπίπτουν και προστατεύονται από τη συνταγματική διάταξη μόνο τα εμπράγματα δικαιώματα. Τότε, λοιπόν, θα είχε νόημα να αναφέρουμε, να προσθέσουμε και το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας. Όμως, κατά την κρατούσα άποψη και στη θεωρία αλλά και στη νομολογία και μάλιστα και στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το δικαίωμα της ιδιοκτησίας άρα και η συνταγματική προστασία αυτού, καλύπτει όχι μόνο τα εμπράγματα αλλά και τα ενοχικά δικαιώματα. Καλύπτει, δε, ως εκ τούτου, και το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας. Εάν θέλαμε να δώσουμε έμφαση στην προστασία αυτού του δικαιώματος, δεν θα ήμουν αντίθετος.

Όμως αυτό θα πρέπει να το πούμε και να το διευκρινίσουμε ρητώς κατά τη διάρκεια της συζητήσεως έτσι ώστε να μην δημιουργηθεί σύγχυση.

Η σύγχυση που υφίσταται κίνδυνος να δημιουργηθεί είναι η εξής, κύριε Υπουργέ, να θεωρηθεί ότι ο συντακτικός νομοθέτης θέλει να εξαιρέσει από την προστασία τα υπόλοιπα ενοχικά δικαιώματα και να προστατεύσει μόνο το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας. Αντιλαμβάνεται κάποιος σε τι ατραπούς θα μας οδηγήσει ενδεχομένως μία τέτοια ερμηνεία.

Αυτή λοιπόν η πιθανότητα, να εκληφθεί ως τέτοια η πρόθεση του νομοθέτη, όχι μόνο θα δημιουργήσει σύγχυση, αλλά, κατά την άποψή μου, θα οδηγήσει και σε οπισθοδρόμηση σ' ό,τι αφορά την προστασία, την οποία παρέχει σήμερα στην ιδιοκτησία η συνταγματική μας διάταξη.

Άρθρο 17 παράγραφος 6: Σύμφωνα με την εισηγούμενη διάταξη, οι διατάξεις του άρθρου 17 επεκτείνονται και στις απαλλοτριώσεις που κηρύσσονται κατ' εφαρμογή της πολεοδομικής νομοθεσίας. Γνωρίζετε όμως, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο Έλληνας πολίτης κατατλαιπώνεται από αυθαίρετες επεμβάσεις στην ιδιοκτησία, οι οποίες κηρύσσονται και βάσει της αρχαιολογικής νομοθεσίας και άλλων νομοθετημάτων. Η κήρυξη ενός χώρου ως αρχαιολογικού συνιστά αδυναμία πλήρους απόλαι-

σης όλων των εξουσιών που προκύπτουν από το δικαίωμα της ιδιοκτησίας. Συνιστά λοιπόν μία de facto απαλλοτρίωση, για την οποία ο θιγόμενος δεν έχει δικαίωμα να διεκδικήσει αποζημίωση. Δεν είναι μόνο οι αρχαιολογικές απαλλοτριώσεις, αλλά και οι απαλλοτριώσεις οι οποίες κηρύσσονται χάριν προστασίας του περιβάλλοντος, χάριν προστασίας χώρων οι οποίοι έχουν ιδιαίτερο φυσικό κάλλος. Και σ' αυτές λοιπόν τις περιπτώσεις και σε επιβολή ζωνών οικιστικού ελέγχου θίγεται ο πυρήνας του δικαιώματος της ιδιοκτησίας, χωρίς ο θιγόμενος πολίτης να μπορεί να διεκδικήσει από το κράτος αποζημίωση.

Για να μην επιβαρυνθεί ο πολίτης που υφίσταται το βάρος για την προστασία του περιβάλλοντος, αλλά και για την προστασία των αρχαιολογικών χώρων ή για την εφαρμογή της πολεοδομικής νομοθεσίας, θα πρέπει να επεκταθεί η δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 17 και σ' αυτές τις περιπτώσεις. Αυτή νομίζω ότι είναι η ορθή ερμηνευτική προσέγγιση σ' ό,τι αφορά την ερμηνεία της διατάξεως του άρθρου 17.

Προχωρώ πολύ σύντομα στη διάταξη του άρθρου 20. Αν και η διάταξη του άρθρου 20 του Συντάγματος, όπως είναι διατυπωμένη, κατά την κρατούσα άποψη, καλύπτει και την προσωρινή δικαστική προστασία, σκόπιμο θα ήταν ο νομοθέτης να προσθέσει και την προσωρινή δικαστική προστασία, όπως ακριβώς αναφέρει η εισηγούμενη διάταξη, και αυτό για να μην επαναληφθεί σε κοινό νόμο το να αποκλείεται ο ιδιώτης από την δικαστική προστασία, όπως έχει συμβεί επανειλημμένως και μάλιστα σε φορολογικούς νόμους, όπου κατ' επανάληψη έχει αποκλειστεί ο φορολογούμενος από τη δυνατότητα να προσφύγει και να τύχει προσωρινής δικαστικής προστασίας από τα διοικητικά δικαστήρια και όχι μόνον αυτό, αλλά και για να είναι πλέον απολύτως σαφές ότι, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις για προσωρινή δικαστική προστασία, οι δικαστές είναι υποχρεωμένοι να την παρέχουν. Αναφέρομαι βεβαίως σε κατεπείγοντες λόγους ή σε αποτροπή βλάβης στα συμφέροντα των διαδίκων.

Εάν θέλουμε να κάνουμε μία ουσιαστική προσπάθεια βελτίωσης της παρεχόμενης δικαστικής προστασίας, νομίζω ότι θα ήταν σκοπιμότερο, κύριε Υπουργέ, να περιλάβουμε ρητώς σ' αυτήν τη συνταγματική διάταξη και τα ένδικα μέσα διότι αυτό που αμφισβητείται είναι εάν σήμερα είναι δίκαιη η δίκη, εάν εξαντλείται η δυνατότητα, η αξίωση παροχής δικαστικής προστασίας μόνο στον πρώτο βαθμό ή αν αυτό περιλαμβάνει και τα ένδικα μέσα. Πρέπει να πω ότι και με βάση τις αποφάσεις του Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, δίκαιη δίκη θεωρείται αυτή που εξαντλείται σ' ένα βαθμό, εφόσον συντρέχουν οι κατάλληλες εγγυήσεις. Γι' αυτό, λοιπόν, νομίζω ότι ένα βήμα ενδυνάμωσης του δικαιώματος για δίκαιη δίκη θα ήταν να συμπεριλάβουμε και τα ένδικα μέσα.

Θα πω δύο λόγια για το άρθρο 28 και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εν όψει της εισόδου της χώρας μας τότε στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, με χαρακτηριστική διορατικότητα είχε θέσει τη συγκεκριμένη διάταξη στο Σύνταγμα του 1975 ο συντακτικός νομοθέτης.

Επισημαίνω ότι ήταν χαρακτηριστική ένδειξη διορατικότητας, διότι άλλες χώρες, οι οποίες δεν είχαν αντίστοιχες διατάξεις στα Συντάγματά τους και ήθελαν να εισέλθουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αναγκάστηκαν να προβούν σε τροποποιήσεις των Συνταγμάτων τους.

Με την εισηγούμενη διάταξη δεν γίνεται τίποτε περισσότερο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά να διευκρινίζεται απλώς το εύρος της απαιτούμενης Πλειοψηφίας για την κύρωση συμβάσεων τροποποίησης και μεταφοράς του πρωτογενούς Κοινοτικού Δικαίου στη χώρα μας. Η διάταξη την οποία εισηγούμεθα ζητά την απόλυτη Πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών κατ'αντιστοιχία άλλων συνταγματικών διατάξεων της Πλειοψηφίας των ευρωπαϊκών χωρών.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι με βάση τις παρατηρήσεις τις οποίες έκανα, θεωρώ ότι οι εισηγούμενες αναθεωρήσεις των διατάξεων της πρώτης ενότητας είναι προς θετική κατεύθυνση, κάνουν περισσότερο δημοκρατικό, περισσότερο φιλελεύθερο το Σύνταγμά μας και εν τέλει δημιουργούν εγγυήσεις προστασίας μεγαλύτερες των ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών.

Ευχαριστώ θερμά, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπούγα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων είκοσι μαθήτριες και μαθητές και πέντε συνοδοί δάσκαλοι από το 6ο Δημοτικό Σχολείο Καλύμνου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς, θα μου επιτρέψετε πριν αναφερθώ στο άρθρο 28, παράγραφος 3 να σχολιάσω για ένα λεπτό κάτι το οποίο ελέγχθη κατά τη χθεσινή διαδικασία και κατά την άποψή μου συνιστά οινωεί επικινδυνότητα για τη συνέχιση της αναθεωρητικής διαδικασίας. Αναφέρομαι στην ιδιόρρυθμη αντίληψη ότι υπάρχει πιθανότητα, εφόσον αποβεί άκαρπη, δηλαδή δεν ψηφιστούν συγκεκριμένες διατάξεις κατά την παρούσα αναθεωρητική διαδικασία, να ξεκινήσει πάλι η αναθεωρητική διαδικασία το φθινόπωρο.

Για να γίνει σαφές ότι κάτι τέτοιο δεν είναι εφικτό. Κατ' αρχάς θεωρώ επαρκές να μην μονοεύσω τις απόψεις που χτες διατύπωσαν στην Αίθουσα αυτή τόσο η Πρόεδρος κ. Μπενάκη όσο και ο εισηγητής του Συνασπισμού κ. Κουβέλης. Πρέπει να γίνει σαφές ότι το άρθρο 110, παράγραφος 6, όταν αναφέρεται στην περάτωση της αναθεώρησης, δεν αναφέρεται κατ' ανάγκη στη θετική περάτωση της αναθεώρησης. Αναφέρεται απλώς στην περάτωση της αναθεωρητικής διαδικασίας.

Εάν μου επιτρέψετε, ως σαφές επιχείρημα θα πρέπει να αντλήσω από την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου, του άρθρου 110, το γεγονός ότι εκεί αναφέρεται «κάθε ψηφιζόμενη αναθεώρηση». Εάν με τη λέξη «αναθεώρηση» εννοούσε ο συνταγματικός νομοθέτης ότι θα έπρεπε θετικά να έχει ολοκληρωθεί η αναθεωρητική διαδικασία, τότε δεν υπήρχε κανένας λόγος στην παράγραφο 5 να προσθέσει τη λέξη «ψηφιζόμενη». Άρα, αυτή η Βουλή έχει μόνο δύο επιλογές: Ή να ψηφίσει ορισμένα άρθρα ή εφόσον δεν τα ψηφίσει να έχει λάβει ουσιαστικά την απόφαση ότι η έναρξη νέας αναθεωρητικής διαδικασίας θα γίνει μετά πάροδο πενταετίας. Το λέω αυτό για να μην υπάρχει η σκέψη σε ορισμένους ότι μπορούν άρθρα στα οποία συμφωνούν να μην τα ψηφίσουν με την ουσιαστική αιτιολογία να ξεκινήσουμε μια νέα διαδικασία το φθινόπωρο. Κάτι τέτοιο δεν υπάρχει.

Και βέβαια, δεν μπορεί να σταθεί το επιχείρημα ότι επειδή μια τέτοια απόφαση, μια απόφαση δηλαδή να παραβιάσουμε το σαφέστατο πνεύμα του άρθρου 110, παράγραφος 6, θα αποτελούσε απλώς Απόφαση της Βουλής. Μπορούμε με Απόφαση της Βουλής, η οποία, βεβαίως, δεν ελέγχεται με κάποιο τρόπο - θα μπορούσε να είναι στα internal corporis - να κάνουμε κάτι το οποίο είναι προφανώς αντισυνταγματικό, αρχίζοντας μια νέα αναθεωρητική διαδικασία. Τότε, η ίδια η Βουλή, θα μου επιτρέψετε να πω τη βαρύτατη έκφραση, θα γελοιοποιούσε τον εαυτό της. Είναι σαφές, άλλωστε ελέγχθη και από τον Πρωθυπουργό, ότι η ώρα για την αναθεώρηση είναι τώρα. Ή μπρος ή τίποτε. Όλα τα άλλα δεν αντέχουν.

Επίσης, πριν πάω στο 28 παράγραφος 3, που αποτελεί αντικείμενο της εισήγησής μου, θα μου επιτρέψετε να σχολιάσω τα όσα σε μεγάλο βαθμό ορθότατα και πάρα πολύ αναλυτικά είπε προηγουμένως ο συνάδελφος κ. Μπούγας.

Είναι πράγματι νομίζω προφανές το επιχείρημα που διατύπωσε για μια σειρά από θέματα. Θα ήθελα να σταθώ μόνο στο ζήτημα της κατοχύρωσης της προσωρινής προστασίας συνταγματικά. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι συντάσσομαι απόλυτα με την άποψή του ότι κάτι τέτοιο δεν βλέπω να απαιτείται από την υπάρχουσα πραγματικότητα.

Εκείνο το οποίο εγώ επίσης δεν βλέπω ως αναγκαιότητα όμως είναι η κατοχύρωση των ενδίκων μέσων σε συνταγματικό επίπεδο. Του το έχω πει και κατ' ιδίαν, οφείλω να το πω και από το Βήμα αυτής της Βουλής. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να υπερακοντίσουμε εμείς και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώ-

ματα του Ανθρώπου. Νομίζω ότι το άρθρο ως έχει και ως είναι διατυπωμένο είναι απολύτως επαρκές.

Να έρθω τώρα στο 28 παράγραφος 3. Κοιτάτε, εκεί έχουμε τις εξής επιλογές: η μία είναι να κλείσουμε τα μάτια μας και να παραστήσουμε ότι δεν έχουμε αντιληφθεί το ρόλο που το άρθρο 28 παράγραφος 3 έχει παίξει για την έννομη τάξη της χώρας όλα αυτά τα χρόνια. Και η άλλη είναι να τον αναγνωρίσουμε και από κει και πέρα με την προτεινόμενη ρύθμιση να καταστήσουμε σαφές αυτό το οποίο ήδη έχει γίνει επί μακρά σειρά ετών. Το άρθρο 28 παράγραφος 3 είναι οινωεί αναθεωρητική διάταξη. Αυτή είναι η αλήθεια. Από το άρθρο 28 παράγραφος 3 πέρασε όλη η ευρωπαϊκή πορεία της χώρας από το 1981 μέχρι σήμερα. Ε, δεν υπάρχει δυνατότητα αυτό να κάνουμε ότι δεν το καταλαβαίνουμε.

Τα λεγόμενα ότι το άρθρο 28 παράγραφος 3 έχει μικρότερη Πλειοψηφία και από το άρθρο 28 παράγραφος 2, ως επιχείρημα εκ του αντιθέτου, αγνοεί ένα πράγμα. Ότι, αν κάποιος διαβάσει τα δύο άρθρα, αγαπητέ κύριε συνάδελφε, θα δει ότι το άρθρο 28 παράγραφος 3 έχει το ρόλο της ισότητας και της αμοιβαιότητας, κάτι που δεν υπάρχει στο άρθρο 28 παράγραφος 2. Και αυτό δικαιολογεί και τη διαφορά των Πλειοψηφιών στο άρθρο 28 παράγραφος 2 σε σχέση με το άρθρο 28 παράγραφος 3.

Το άρθρο 28 παράγραφος 3 είναι μια διάταξη μέσα από την οποία στην πραγματικότητα αναθεωρήθηκαν εν τη πράξει και μη αναθεωρητέες διατάξεις του Συντάγματος. Και αναφέρομαι στο 4. Λοιπόν, η προσθήκη η οποία προτείνεται νομίζω ότι είναι απολύτως επαρκής, κατανοητή, αναγκαία και εν τη πράξει έχει βρει την εφαρμογή της στην ευρωπαϊκή πορεία της χώρας όλα αυτά τα χρόνια.

Εγώ εκεί που έχω βαθύτατες ενστάσεις και τις εκφράζω μονίμως και θα εκμεταλλευτώ τα δύο «χρόνια» - τα δύο λεπτά που μου μένουν, διότι θέλω να γράφεται...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δύο χρόνια! Σταματήστε το χρόνο, σταματήστε το χρόνο!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Αναφέρομαι στο χρόνο μου τώρα. Και τα δύο χρόνια θα μπορούσε να είναι ο κοινοβουλευτικός χρόνος που απομένει στην παρούσα Βουλή, αλλά είναι πολύ παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δικαιούστε ακόμα τέσσερα λεπτά, κύριε Δένδια. Κατά λάθος γράφτηκε ότι έχετε οκτώ λεπτά, δέκα λεπτά έχετε συνολικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Α, κατά λάθος γράφτηκε; Θα μπορώ να γκρινιάζω, δηλαδή, τέσσερα λεπτά, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Βεβαίως. Δέκα λεπτά τα δικαιούστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Είναι ο τρόπος εισαγωγής του Ευρωπαϊκού Δικαίου στην έννομη τάξη της χώρας, το οποίο λέω συνέχεια και συνέχεια και συνέχεια.

Θα σας πω ένα παράδειγμα που αντελήφθη τυχαίως χτες στην Επιτροπή Οικονομικών. Έγινε μια πάρα πολύ σωστή προσπάθεια από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κωδικοποίησης της νομοθεσίας των δημοσίων έργων. Έγινε ένας ογκώδης τόμος με όλη τη νομοθεσία των δημοσίων έργων.

Μέσα σε αυτόν τον ογκώδη τόμο, λοιπόν, υπάρχει και μια ευρωπαϊκή οδηγία, η οποία αφορά ορισμένα έργα. Σ' αυτήν την ευρωπαϊκή οδηγία έχει επιφλοχωρήσει ο ορισμός του εγγράφου. Και ο ορισμός του εγγράφου μέσα από την ευρωπαϊκή οδηγία - αν είναι δυνατόν! - είναι έτσι διατυπωμένος, ώστε εάν σε ένα φύλλο χαρτί κάποιος γράψει σύμβολα ή γράμματα, αλλά όχι λέξεις ή αριθμούς, αυτό κατά τον ορισμό της ευρωπαϊκής οδηγίας δεν συνιστά έγγραφο! Και αυτό υπάρχει αυτήν τη στιγμή μέσα στην ελληνική έννομη τάξη! Έχει ψηφιστεί.

Και θα μου πείτε, γιατί δεν αλλάζει; Δεν αλλάζει, γιατί είναι κωδικοποίηση. Την κωδικοποίηση δεν μπορείς να την αλλάξεις. Αλλά ξέφυγε, πέρασε. Καταφέραμε και αλλάξαμε τον ορισμό του εγγράφου, χωρίς κανένας να πάρει χαμπάρι τίποτα. Κανένας δεν το σταμάτησε. Κανένας δεν είπε: «τι είναι αυτά που λέμε εδώ πέρα».

Έρχονται οι οδηγίες και εισέρχονται στο δίκαιο σαν μετεωρί-

τες. Δεν κωδικοποιούνται. Δεν είναι αντιληπτό ότι το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι ένα υπέρτερο νομικό προϊόν σε σχέση με τη ρωμαλέα και σημαντική παράδοση στο δίκαιο αυτής της χώρας. Είναι μια *ad hoc* αντιμετώπιση προβλημάτων, ο οποία έρχεται συνεχώς ανά περίπτωση και κατά την άποψή μου, εάν αφεθεί στα χρόνια που έρχονται, θα διαλύσει τη δομή του δικαίου.

Και είναι ιδιαίτερα ενοχλητικό ότι η συζήτηση γι' αυτό το μέγα θέμα θα γίνει στην Αίθουσα εξ αφορμής της Συνθήκης της Λισαβόνας και όχι επειδή εμείς οι ίδιοι ως κυρίαρχο Σώμα έχουμε αντιληφθεί την τεράστια απειλή που αντιμετωπίζει το δίκαιό μας από την εισαγωγή με αυτό τον τρόπο των οδηγιών. Εγώ, θεωρώ ότι εκεί είναι η απειλή, εκεί είναι το πρόβλημα, εκεί πρέπει να εγκύψουμε, γι' αυτό πρέπει να ενδιαφερόμαστε και είναι ένα θέμα το οποίο θα πρέπει να επιλύσουμε.

Για να μην πάμε στο άλλο το επίσης βαθύτερο, ότι ο τρόπος νομοθέτησης των ευρωπαϊκών οδηγιών κατ' ουσίαν αναρεί την κυρίαρχη νομοθετική εξουσία, γιατί το κύριο νομοθετικό Σώμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το Συμβούλιο των Υπουργών. Και σας ερωτώ, ο Υπουργός κάθε χώρας όταν πηγαίνει και νομοθετεί ως Υπουργός πού αντλεί τη νομιμοποίηση, πώς κατοχυρώνεται η λαϊκή κυριαρχία; Αυτά όμως θέλω να τα συζητήσουμε. Και αυτά δεν είναι προβλήματα που έχουν να κάνουν με το άρθρο 28 παράγραφος 3. Είναι βαθύτατα, εκεί είναι το πρόβλημα, με αυτά πρέπει να ασχοληθούμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μπαντοβάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χάρηκα με αυτό που άκουσα και είπε ο συνάδελφος κ. Δένδιας, ότι το Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε. κωδικοποίησε ολόκληρη τη νομοθεσία που δίδει το Υπουργείο και θα ήταν ευχής έργο αν αποφάσιζε εν πάση περιπτώσει και ο κ. Χατζηγάκης, που μας ακούει εδώ να μας φέρει εδώ στη Βουλή μια κωδικοποίηση της πολυνομίας που ταλανίζει την Ελλάδα, κύριε Υπουργέ. Να κωδικοποιήσουμε τους νόμους που φοβάμαι ότι και διακεκριμένοι νομικοί δεν είναι σε θέση να τους γνωρίζουν. Ας πούμε οι εργατολόγοι, είναι τόσο τεράστια η νομολογία του Εργατικού Δικαίου, που πιστεύω ότι πάρα πολλοί νομικοί δυσκολεύονται στην αναζήτησή τους ή πρέπει να ανατρέξουν σε διαδικτυο κ.λπ. Θα ήταν, λοιπόν, ευχής έργο, κύριε Υπουργέ, να κάνουμε και στην Ελλάδα κάποτε αυτήν την κωδικοποίηση των νόμων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σημερινή συζήτηση τη σχετική με την Αναθεώρηση του Συντάγματος, θα αναφερθώ στο άρθρο 22 παράγραφος 1, το οποίο αποτελεί τον εγγυητή της υποχρέωσης της πολιτείας να μεριμνά για τη συνοχή του κοινωνικού συνόλου, καθώς και στο άρθρο 14 που αφορά τα Μ.Μ.Ε..

Η προσθήκη του σχετικού εδαφίου που εισηγείται η Κυβέρνησή μας για το εν λόγω άρθρο του Συνταγματικού Χάρτη της χώρας, αφορά στην υποχρέωση της πολιτείας να προστατεύσει και να εξασφαλίζει την κοινωνική συνοχή και διασφαλίζει ρητά την ύπαρξη ενός ελαχίστου αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης ως θεματοφύλακα της ακεραιότητας των συνεκτικών δεσμών της ελληνικής κοινωνίας.

Έτσι, λοιπόν, το άρθρο 22 θα αποτελέσει σημείο αναφοράς για την αξιοπρεπή διαβίωση της ελληνικής κοινωνίας, αλλά και του κάθε Έλληνα ξεχωριστά, αφού δεν αναφέρεται αόριστα στην κοινωνική συνοχή, αλλά εξασφαλίζει και συνταγματικά την ύπαρξη ενός αξιοπρεπούς και εγγυημένου κατώτατου εισοδήματος για τον κάθε πολίτη της χώρας χωρίς καμιά διάκριση. Αυτή, ακριβώς, ήταν και η δέσμευση του ίδιου του Πρωθυπουργού του Κώστα Καραμανλή, όταν αναφερόταν στην ενίσχυση και την εμπέδωση του κοινωνικού κράτους.

Τώρα, στο άρθρο 14. Είναι αναμφισβήτητο το γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι στη χώρα μας τα Μ.Μ.Ε. και ειδικά τα ηλεκτρονικά έχουν φθάσει στο σημείο, να τολμώ να πω, να θέλουν να συγκυβερνήσουν μαζί με την εκάστοτε κυβέρνηση. Μπαίνοντας ή μάλλον εισβάλλοντας μέσα στα σπίτια μας, τα ηλεκτρονικά μέσα με τη δύναμη της εικόνας έχουν

τη δυνατότητα να διαμορφώσουν και το πιο επικίνδυνο να επιβάλλουν γνώμες και εντυπώσεις, να εκμαυλίζουν συνειδήσεις και να διενεργούν ουσιαστικά πλύσεις εγκεφάλου σε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία, ανάλογα με τα συμφέροντα και τις προθέσεις τους. Αποτέλεσμα τούτου είναι η άμεση ή έμμεση πρόθεση πολλών μεγαλοεπιχειρηματιών και ειδικά των κρατικοδίαιτων να εισχωρήσουν στην ιδιοκτησία των Μ.Μ.Ε. για να μπορούν να επηρεάζουν τις μάζες, να διαμορφώνουν γνώμες και, γιατί όχι, να εκβιάζουν κυβερνήσεις πολλές φορές και Υπουργεία δι' ίδιον οικονομικό όφελος.

Στο σημείο αυτό θέλω να τονίσω ότι προσωπικά θεωρώ απαράδεκτο, εταιρεία η οποία ζει από κρατικές συμβάσεις έργου, να είναι παράλληλα μέτοχος έστω και με 1%, είτε κατευθείαν είτε μέσω «αχυρανθρώπου» σε Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Θα πρέπει, λοιπόν, να ξεκαθαριστεί το τοπίο και για να γίνει αυτό θα πρέπει οι ρόλοι του κάθε ενός να καταστούν απόλυτα διακριτοί. Διότι άλλο είναι η πολιτική, άλλο τα οικονομικά συμφέροντα και άλλο τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Και σε καμμία περίπτωση δεν θα πρέπει να επιτρέπεται το ένα να επηρεάζει το άλλο, υποθάλλοντας τη διαπλοκή και την αδιαφάνεια. Και δεν βλέπω το λόγο, αφού όπως άκουσα και η Επίτροπος η κ. Βίβιαν Ρέντιγκ προσωπικά, προέτρεψε τα ευρωπαϊκά κράτη για νομοθετικές πρωτοβουλίες σε εθνικό επίπεδο, σχετικά με τη συγκέντρωση των Μαζικών Μέσων Ενημέρωσης, να μην είμαστε εμείς που θα καθορίσουμε τα συνταγματικά πλαίσια, μέσα από τα οποία, εν συνεχεία, ο νομοθέτης θα μπορεί να νομοθετήσει σε κάθε επίπεδο και για κάθε τι που αφορά αυτά τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Στο σημείο αυτό θέλω να απευθυνθώ στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία προτίμησε να φυγοπνήσει και να μετατρέψει το αντιπολιτευτικό επιχείρημα της απουσίας που όλον αυτόν τον καιρό έχει υψώσει σε κεντρικό της επιχείρημα και στην κορυφαία αυτή συζήτηση. Και πρέπει να γνωρίζετε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι θλίβομαι πάρα πολύ βλέποντας τα άδεια έδρανα του Π.Α.Σ.Ο.Κ., κατά τη διάρκεια της ύψιστης αυτής κοινοβουλευτικής διαδικασίας, βλέποντας πρόσωπα που ο ίδιος ο Ελληνικός λαός έχει εκλέξει για την αντιπροσώπευσή του, να γίνονται ριψάσπιδες και να προσβάλλουν τη λειτουργία του ναού της Δημοκρατίας με την ανευθυνότητα, την αδιαφορία και την απάθεια τους.

Είμαι σίγουρος ότι θυμάστε, κύριοι συνάδελφοι, πως όταν είχε δημιουργηθεί το ζήτημα το σχετικό με το άρθρο αυτό στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύσσωμο το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είχε ξεσηκωθεί – εννοώ το βασικό μέτοχο φυσικά φωνασκώντας για γελοιοποίηση της χώρας στα μάτια της Ευρώπης, για αδιανόητο ξεμπρόστιασμα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και όλα τα συναφή. Ποια ήταν η ουσία, όμως; Η ουσία ήταν ότι το πρόβλημα που προέκυψε με την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αφορούσε την καταστράτηγση μέρους των ανθρωπίνων ή των πολιτικών δικαιωμάτων των ελλήνων πολιτών, αλλά ζητήματα που αφορούσαν του κανόνες του υγιούς ανταγωνισμού στον τομέα των Μαζικών Μέσων Ενημέρωσης.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι αυτό -οι κανόνες δηλαδή του υγιούς ανταγωνισμού- θα πρέπει να προβλέπεται ξεκάθαρα μέσα στο Σύνταγμα και θα έπρεπε τουλάχιστον να αισχύνονται οι συνάδελφοι της Μείζονος Αντιπολίτευσης που στην απόλυτη ανικανοποίητά τους να παράγουν επιχειρήματα και ουσιαστικό αντιπολιτευτικό λόγο, έχουν επιδοθεί σ' ένα κυνήγι κάθε υποτιθέμενης γκάφας της Κυβέρνησης και είναι πολύ σχετική η συζήτηση για το άρθρο 14 με αυτά που λέω, διότι με τον ίδιο τρόπο προσάθησαν να εκμεταλλευτούν και την υπόθεση Ζαχόπουλου, θυμάστε, μέσα σε ένα κλίμα, όχι ενημέρωσης από μέρους των Μαζικών Μέσων Ενημέρωσης, αλλά παραμόρφωσης και εντυπωσιολογίας. Και μόλις «ξεφούσκωσε» η υπερβολή των Μαζικών Μέσων Ενημέρωσης «ξεφούσκωσαν» και τα δικά τους επιχειρήματα, χωρίς τελικά να αποδειχθεί κάποια παρανομία. Το έχω ξαναπεί, από φούσκες γνωρίζετε καλά.

Η δέσμευση, όμως, του Πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή είναι σαφής και ξεκάθαρη και δεν αφήνει κανένα περιθώριο παρανόησης. Η διαπλοκή και η αδιαφάνεια θα καταπολεμηθεί

ενάντια σε όλους τους εμπλεκόμενους και σε όλα τα επίπεδα και αυτό ακριβώς το σκοπό εξυπηρετεί η αναθεώρηση του συγκεκριμένου άρθρου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, τον κ. Μπαντουβά.

Το λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ.

Οφείλω να ομολογήσω ότι η επιλογή της ομαδοποίησης της σημερινής συζήτησής από το Προεδρείο της Βουλής ήταν εξαιρετική και αυτό γιατί έχουμε συνδυάσει σήμερα ορισμένα άρθρα τα οποία πράγματι θα μας δώσουν την ευκαιρία να μιλήσουμε επί της ουσίας και όχι νομικίστικα όπως ανέφερε πριν ο συνάδελφος κ. Πλεύρης. Και το λέω αυτό, γιατί προηγουμένως όταν μιλάγε ο κ. Κουβέλης χειροκρότησα κάποια στιγμή όταν ανέφερε ότι πρέπει ο πολιτικός κόσμος να αποφασίσει αν θα υποταγεί στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας ή όχι. Κάποιους, ξένησε το γεγονός ότι ένας Βουλευτής από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό χειροκρότησε μια από τις ιδέες που εξέφρασε ο εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Εγώ έχω την άποψη ότι εδώ ήλθαμε για να ακούμε ιδέες και να χειροκροτούμε ιδέες και να μπορούμε να προσπερνάμε τις μεγάλες πολιτικές διαφορές που μας χωρίζουν.

Θέλω να ξεκινήσω με το άρθρο 14 παράγραφος 9. Εμείς καταπιφίζουμε τον τρόπο που προτείνετε για την αναθεώρησή του για δύο λόγους. Ο πρώτος είναι ότι δεν δεχόμαστε ότι το Ελληνικό Σύνταγμα πρέπει να αλλάξει όταν δεν το θέλει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Είπε, πολύ ωραία, ο κ. Δένδιας, προηγουμένως, ότι πρέπει να ανοίξει κάποτε η συζήτηση για το πώς θα μπορέσουμε το ρωμαλέο και ρομαντικό και σπουδαίο ελληνικό δίκαιο να το προστατέψουμε απ' αυτές τις οδηγίες που έρχονται από την Ευρώπη με τη μορφή μετεωριτών και μάλιστα χωρίς να υπάρχει η παραμικρή μορφή αντιστάσεως από εμάς. Πολύ ωραία. Ιδού πεδίο δόξης λαμπρό, λοιπόν! Τώρα να το συζητήσουμε.

Εμείς λέμε ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός στο άρθρο 28 να ενισχύσουμε το εθνικό δίκαιο. Πώς να ενισχύσουμε το εθνικό δίκαιο; Βάζοντας στην παράγραφο με τα δημοψηφίσματα για κάθε περαιτέρω διεύρυνση, έχοντας δηλαδή η χώρα μας ένα επιπλέον διαπραγματευτικό πολύ ισχυρό χαρτί σε όλα αυτά που γίνονται στις Βρυξέλλες. Αυτή είναι η ουσία της υποθέσεως.

Γιατί τώρα τι γίνεται; Φτιάχνει το Ελληνικό Σύνταγμα το βασικό μέτοχο και είναι οι αρμόδιοι Υπουργοί της Ελλάδος, αν θυμάστε εκείνη την εποχή, των πρώτων ημερών της Κυβερνήσεως Καραμανλή και περιμένουν δύο ώρες απ' έξω να τους δεχθεί ο Κοινοτικός Επίτροπος. Και επειδή ο Κοινοτικός Επίτροπος αποφάσισε ότι το Ελληνικό Σύνταγμα δεν του αρέσει, έρχεται εδώ η Νέα Δημοκρατία και ζητά την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Άρα, λοιπόν, αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι δεν είναι δείγματα εθνικής κυριαρχίας. Είναι δείγματα εθνικής υποτέλειας. Και εμείς ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός πιστεύουμε στο ελληνικό κράτος. Δεν αποστρεφόμαστε την Ευρώπη, δεν είμαστε Κ.Κ.Ε.. Πρέπει η Ελλάδα να συμμετέχει στην Ευρώπη. Όμως σε ποια Ευρώπη; Την Ευρώπη που θα κυβερνούν οι πολυεθνικές; Την Ευρώπη που θα κυβερνούν οι υπάλληλοι των Βρυξελλών που κανείς δεν ξέρει να τους βάζει στη θέση τους; Την Ευρώπη που θα κυβερνούν οι Επίτροποι χωρίς καμμία λαϊκή νομιμοποίηση όπως είπε ο κ. Δένδιας; Όχι δεν θέλουμε αυτή την Ευρώπη. Εμείς θέλουμε δημοκρατική Ευρώπη. Θέλουμε Ευρώπη των Εθνών και όχι Ευρώπη των πολυεθνικών. Και αν κάποτε δεν γίνει στα σοβαρά αυτή η συζήτηση, όταν θα καταλάβουμε τι έχει συμβεί θα είναι πάρα πολύ αργά.

Όμως το ουσιαστικά μεγάλο θέμα στο άρθρο 14 παράγραφος 9 δεν είναι η εμπλοκή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή ήλθε δευτερευόντως στην πορεία. Το άρθρο αυτό φτιάχτηκε για ένα βασικό λόγο για να αντιμετωπίσουμε ως πολιτικός κόσμος αυτό που ονομάστηκε στις αρχές της δεκαετίας του '90 «διαπλοκή»,

αυτό που εγώ ονομάζω «μιντιοκρατία». Έχει περάσει το πολίτευμά μας, όχι στην Ελλάδα μόνο αλλά παγκοσμίως σε όλη τη Δύση, σε μια φάση «μιντιοκρατίας». Έχει περάσει, δηλαδή, η εξουσία από τις δημοκρατικά εκλεγμένες Κυβερνήσεις στους κατόχους των μεγάλων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Αν αυτό δεν το βλέπουμε και αν αυτό δεν μας απασχολεί, για μένα είναι μείζον ζήτημα.

Και εγώ, αν θέλετε, σε προσωπικό επίπεδο είμαι και από τους πολύ ωφελημένους των Μέσων. Θα ήμουν ο τελευταίος που θα έπρεπε να το λέει. Όμως ως Βουλευτής δεν μπορώ να μην πω ότι θεωρώ ότι το πολίτευμα κινδυνεύει εάν ο πολιτικός κόσμος δεν αντισταθεί. Δυστυχώς, όμως ο πολιτικός κόσμος δεν αντιστέκεται. Ο πολιτικός κόσμος είναι συνεργός. Και όσα συντάγματα και να φτιάξουμε, εάν ο ίδιος ο πολιτικός κόσμος δεν θέλει να αντισταθεί, εάν ο ίδιος ο πολιτικός κόσμος δεν καταλαβαίνει ποιος είναι ο ρόλος μας, δεν θα γίνει τίποτα. Και πριν ανεφέρθη ότι υπήρχε ο νόμος Βενιζέλου, ο οποίος ήταν πράγματι –σας διαβεβαιώ ότι τον ξέρω λόγω της εμπλοκής μου στα Μέσα– εξαιρετικός νόμος για τα Μέσα. Ουδέποτε εφαρμόστηκε. Άρα, λοιπόν, όσους νόμους και να κάνεις, εάν δεν έχεις την πραγματική βούληση να προασπίσεις τη δημοκρατία, κάθε άλλη κίνηση δεν έχει καμμία σημασία.

Και έρχομαι στο συγκεκριμένο παράδειγμα για να καταλάβετε τι εννοώ. Πριν από λίγες μέρες δημοσιεύτηκε –ο ελληνικός κόσμος το έμαθε από ένα πρωτοσέλιδο κυρίως της «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ»– η απόφαση ενός δικαστηρίου.

Συγκεκριμένα, ο δικηγόρος Κώστας Πλεύρης, ένα πρόσωπο το οποίο έχει την αντιπάθεια της κοινής γνώμης, την αντιπάθεια των Μέσων –εγώ δεν θα πω καλώς ή κακώς, εγώ θα πω τα πραγματικά γεγονότα– πήγε ως πολίτης και άσκησε ένα νόμιμο δικαίωμά του και ζήτησε κάτι και το αρμόδιο δικαστήριο αποφάσισε ότι έχει δίκιο στα ασφαλιστικά μέτρα και το βιβλίο απεσύρθη. Μιλάμε για το βιβλίο «Ζιγκ-ζαγκ στις νερατζιές». Προσέξτε, δεν απεσύρθη γενικώς ούτε απαγορεύτηκε η κυκλοφορία του –για όλους αυτούς που λέγανε για μεσαίωνα και διάφορες άλλες ανοησίες– απεσύρθη από τις σχολικές βιβλιοθήκες. Και θα πω και τη γνώμη μου και ως γονέας και ως εκπαιδευτικός, καλώς απεσύρθη από τις σχολικές βιβλιοθήκες για όσους έχουν διαβάσει το βιβλίο, αλλά δεν έχει καμμία σημασία η γνώμη μου, πάμε στα γεγονότα.

Όλα τα Μέσα, λοιπόν, –η «μιντιοκρατία» ένα θέμα που πουλάει– άρχισαν να φωνάζουν «νέος μεσαίωνας», «ο γνωστός χουντικός» κ.λπ.. Ελευθερία του λόγου, δικαίωμα των Μέσων να λένε αυτό που θέλουν, κανένα πρόβλημα. Τι γίνεται, όμως, όταν ο πολιτικός κόσμος εν τοις πράγμασι υποτάσσεται στη «μιντιοκρατία»; Συγκεκριμένα, έρχεται ο αξιότιμος κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης, που εγώ τιμώ και θεωρώ ότι είναι θεσμικός, και τι κάνει; Κάνει παρέμβαση για να γίνει αρεστός στα Μέσα ή αν θέλετε παρασυρόμενος από τα Μέσα, πού; Στον Επιθεωρητή των Δικαστών και ζητάει την παρέμβαση του Υπουργού της Δικαιοσύνης.

Σας διαβιβάζω τη σχετική απόφαση. Γράφει: «Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης περιήλθε εκ μέρους ενδιαφερομένων παραγόντων» –Ποιοι είναι αυτοί; Να τους μάθουμε– «η απόφαση του Προέδρου Πρωτοδικών κ. Δημητρίου Γαβαλά κ.λπ., κ.λπ.. Και γράφει: «Σας διαβιβάζω τη σχετική απόφαση με το πλήρες σκεπτικό της και σας παρακαλώ στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς σας όπως προβείτε στις δικές σας απαραίτητες αξιολογήσεις και ενέργειες». Δηλαδή, εμμέσως πλην σαφώς για το σκεπτικό της απόφασης ζητάει την άσκηση διώξεως του δικαστή. Γιατί; Γιατί τον παρέσυραν τα Μέσα. Και ερωτώ τώρα εγώ: Δεν έχει ευθύνη ο πολιτικός κόσμος που δεν έχει ξεσηκωθεί; Πώς θα διασφαλιστεί στην κυρία δίκη, κύριε Υπουργέ, το αναφαίρετο δικαίωμα του συγκεκριμένου Έλληνα πολίτη, κατοχυρωμένο από την Ε.Σ.Δ.Α., κατοχυρωμένο από το Σύνταγμα, από εσάς προσωπικά και από όλους που μιλάμε για την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης ότι θα υπάρξει δικαία δίκη στη συνέχεια, αφού είναι εν εξελίξει η διαδικασία, όταν ο δικαστής που θα δικάσει μεθάρσιο θα ξέρει ότι για τον προηγούμενο δικαστή ασκήθηκε πίεση από τον Υπουργό Δικαιοσύνης για το σκεπτικό της απόφασής του να διωχθεί από το Δικαστικό Σώμα;

Άρα, λοιπόν, -και κλείνω- όσους νόμους και να ψηφίσουμε, εάν εμείς οι ίδιοι οι πολίτες της χώρας δεν καταλάβουμε ότι οι θεσμοί υπάρχουν για να προστατεύονται, γιατί αύριο, κύριοι της Αριστεράς, εσείς μπορεί, βεβαίως, να το βλέπετε με συμπάθεια, γιατί είναι για κάτι που συμφωνείτε ότι είναι μία κακή απόφαση, γιατί είναι εμπλεκόμενος ο Κώστας Πλεύρης κ.λπ., κ.λπ, δείτε όμως το πρόβλημα το θεσμικό. Αύριο θα υπάρξει παρέμβαση του Υπουργού Δικαιοσύνης για μία άλλη απόφαση και μεθαύριο για μία τρίτη απόφαση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Οι θεσμοί υπάρχουν για να τηρούνται σε κάθε περίπτωση, άρα εμείς καταψήφισουμε το άρθρο 14 παράγραφος 9 για τον εξής λόγο, διότι δεν πιστεύουμε ότι από εδώ θα λύσουμε το ζήτημα. Το ζήτημα είναι εάν ο πολιτικός κόσμος στο σύνολό του, ασχέτως ποιος ωφελείται ή δεν ωφελείται συγκεκριμένα, εάν θα αποφασίσουμε να αντισταθούμε στη «μιντιοκρατία» και αυτό για εμάς είναι πολύ μεγάλο θέμα.

Και θέλω, κλείνοντας να αναφερθώ μόνο στο θέμα της πνευματικής ιδιοκτησίας. Χθες σ' αυτό το Κοινοβούλιο καταψήφισαμε την άρση ασυλίας του συναδέλφου μας, του κ. Αμοιρίδη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γι' αυτήν τη φοβερή απόφαση της Α.Ε.Π.Ι. να τον πάει στα δικαστήρια, γιατί δεν πλήρωσε ο δήμος 400 ευρώ για τη μουσική που ακουγόταν στην εκδήλωση των ατόμων με ειδικές δυνατότητες. Έχουμε καταλάβει τι πάμε να κάνουμε εδώ; Υποτασσόμενοι στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, γιατί περί αυτού πρόκειται, ανοίγουμε την κερκόπορτα για δέκα Α.Ε.Π.Ι. που θα είναι αύριο στο κεφάλι μας, όπως η συγκεκριμένη, που κυνηγάει όλους τους Έλληνες πολίτες ανά την επικράτεια για ψύλλου πήδημα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης για μια παρέμβαση.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είχα πρόθεση να παρέμβω στη συζήτηση του «πακέτου» των άρθρων που συζητούνται σήμερα. Κάνω όμως τούτο για να ξεκαθαρίσω και να εξηγήσω δύο πράγματα, τα οποία θεωρώ ότι είναι αναγκαία να τύχουν κάποιας εξηγήσεως. Το πρώτο που με αφορά είναι η αναφορά που έγινε από τον προλαλήσαντα συνάδελφο όσον αφορά το βιβλίο για το οποίο, ως γνωστόν, έκανα τη γνωστή παρέμβαση στον Επιθεωρητή των Δικαστών για να δει το περιεχόμενο της αποφάσεως όπως αυτή εξεδόθη.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε το εξής απλό γεγονός. Κατ' αρχήν, το Υπουργείο Δικαιοσύνης δεν είναι διακοσμητικό όργανο. Ωστόσο, δεν μπορεί να επεμβαίνει επί της ουσίας των υποθέσεων. Είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Μου εδόθη η ευκαιρία, λίγο νωρίτερα, απαντώντας σε μια ερώτηση συναδέλφου να εξηγήσω ότι η εκτελεστική εξουσία που εκφράζεται στη δικαιοσύνη μέσω του Υπουργείου Δικαιοσύνης, έχει την υποχρέωση να έχει ένα διοικητικό και ακόμη πολλές φορές και πειθαρχικό έλεγχο οσάκις βλέπει ότι ορισμένα βγαίνουν έξω από...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μιλάει για πειθαρχικά παραπτώματα. Όχι στις αποφάσεις. Εδώ έχουμε συνταγματική εκτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριε Γεωργιάδη, μη διακόπτετε.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Βάσει αυτής της συλλογιστικής εκρίθη ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης έπρεπε να παρέμβει όχι επί της ουσίας της κρίσεως του δικαστού, αλλά επί των φράσεων εκείνων που προσβάλλουν το γενικό περί δικαίου αίσθημα, το οποίο περιλαμβάνεται σ' αυτό το βιβλίο. Και αυτό κάναμε. Δεν διεκόπη η δίκη. Δεν παρενέβημεν στη δίκη. Απλώς, ορισμένες φράσεις οι οποίες πραγματικά προσβάλλουν θα έπρεπε να κριθούν από την επιθεώρηση. Αυτό είναι ένα δικαίωμα που το έχει το Υπουργείο Δικαιοσύνης και αυτό το δικαίωμα ασκήσαμε.

Δεύτερον, κύριοι συνάδελφοι του Λ.Α.Ο.Σ. πρέπει να ξεκαθα-

ρίσετε ορισμένα πράγματα μεταξύ της πραγματικότητας και μεταξύ των εθνικιστικών κορώνων που κατά καιρούς βγάζετε. Σήμερα, βρισκόμαστε ένα βήμα μπροστά. Σας το είπα και στην Επιτροπή, όταν συζητούσαμε για τη διαφθορά. Βρισκόμαστε σε εποχή παγκοσμιοποίησης όπου αναπόδραστα και μοιραία ορισμένες εξουσίες τις οποίες είχε το κράτος έχουν υποχωρήσει, έχουν υποσταλεί.

Συνεπώς, είμαστε αναγκασμένοι, ως εκπρόσωποι του λαού, να βρούμε εκείνες τις λύσεις για να μπορέσουμε να αντικαταστήσουμε και υποκαταστήσουμε ορισμένες λειτουργίες και να προστατέψουμε τους πολίτες εκεί όπου δεν γίνεται αυτό βάσει των δεδομένων. Το να ερχόμαστε να μιλάμε με αποστροφή για εκείνο και για το άλλο, δεν ωφελεί. Εκείνο το οποίο ωφελεί είναι να υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις και λύσεις οι οποίες θα μπορέσουν να δώσουν λύση στα συγκεκριμένα προβλήματα. Τέτοιες δεν άκουσα εδώ να προτείνετε. Απλώς διαπιστώνω μια γενικής φύσης αποστροφή χωρίς συγκεκριμένο υπόβαθρο. Σ' αυτό δεν με βρίσκει σύμφωνο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Έχουμε καταθέσει γραπτές προτάσεις.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ως τι θα μιλήσετε;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πού είστε Κοινοβουλευτικός; Εδώ είναι ο κ. Βορίδης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ο κ. Βορίδης ήταν για χθες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τι να κάνω; Εγώ βλέπω στον κατάλογο ότι είναι ο κ. Βορίδης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εγώ είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Ο κ. Βορίδης, ήταν για χθες. Έγινε αντικατάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν μας έχετε ενημερώσει. Για την κοινοβουλευτική τάξη, θα πρέπει να γίνεται ενημέρωση.

Εν πάσει περιπτώσει για να μην μπαίνουμε στο τυπικό, έχετε το λόγο για μια σύντομη παρέμβαση.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα κάνω την τοποθέτησή μου, κύριε Πρόεδρε, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, να προχωρήσει η διαδικασία και μετά φέρουν το χαρτί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, είναι κανονικά Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Πρόκειται προφανώς για μια παράλειψη της γραμματείας.

Ορίστε, έχετε το λόγο για 15'λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Δεν νομίζω να υπάρχει κανένα απολύτως ζήτημα.

Κύριε Υπουργέ, έλαβα το λόγο για να δώσουμε μία άμεση απάντηση σε όσα ακούσαμε πριν από λίγο. Αναφερθήκατε σ' ένα καθεστώς παγκοσμιοποίησης και είπατε χαρακτηριστικά ότι κάποιοι προχωρούν σε κάποιες εθνικιστικές κορώνες. Θα πρέπει να πούμε ορισμένα πράγματα με το όνομά τους επιτέλους στην Αίθουσα αυτή τιμώντας απολύτως βέβαια και το πρόσωπό σας και την πολιτική σταδιοδρομία σας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Και επί τη ευκαιρία αυτή θα έρθω και στο άρθρο 28 παράγραφος 3. Στο άρθρο αυτό, κύριε Υπουργέ -και αυτό θεωρήστε το και ως εν γένει απάντηση σε όσα είπατε- υπάρχει μία κρίσιμη φράση. Γράφει το άρθρο αυτό ότι μπορεί να περιοριστεί η εθνική κυριαρχία όταν κριθεί ότι αυτό εξυπηρετεί εθνικά συμφέροντα, δηλαδή το εθνικό συμφέρον.

Πρώτη ερώτηση λοιπόν, για να μιλάμε λογικά. Ποιος είναι αυτός που μπορεί να ορίσει το εθνικό συμφέρον; Είναι η συγκεκριμένη Πλειοψηφία των εκατόν πενήντα ενός Βουλευτών; Εγώ να δεχθώ αυτό που λέτε, ότι με εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές, μ' αυτήν την Πλειοψηφία θα πρέπει να παίρνεται μια απόφαση. Η Πλειοψηφία όμως αυτή μεταβάλλεται.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εγώ

είπα, όλοι μαζί.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι. Μιλώ για το άρθρο.

Η Πλειοψηφία αυτή μεταβάλλεται. Είναι ένα συγκυριακό φαινόμενο. Για το εθνικό συμφέρον όμως δεν μπορεί κάποιος να πει ότι είναι άλφα, βήτα, γάμμα, κ.λπ.. Θέλω να πω, με άλλα λόγια, –κι αυτό διδάσκεται στους πρωτοετείς των Διεθνών Σχέσεων– ότι κάθε πολιτική παράταξη, πρώτον, αντιλαμβάνεται διαφορετικά το εθνικό συμφέρον –διαφορετικά δεν θα υπήρχαν και διαφορές στην εξωτερική πολιτική ή σε διάφορα άλλα ζητήματα– κι αυτό είναι αυταπόδεικτο. Και δεύτερον –και το κυριότερο– οι αντιλήψεις μεταβάλλονται, ακόμα και αντιλήψεις του ίδιου κόμματος. Δηλαδή, η Νέα Δημοκρατία για παράδειγμα, μετά από τέσσερα χρόνια –ένα υποθετικό παράδειγμα αναφέρω– μπορεί να έχει μία άλλη άποψη, παραδείγματος χάριν, για την είσοδο της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Άρα, λοιπόν ποιο είναι το εθνικό συμφέρον μέσα σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης; Είναι ένα κομβικής σημασίας ερώτημα.

Εμείς τι λέμε; Γιατί μιλήσατε για εθνικιστικές κορώνες. Εμείς, κύριε Υπουργέ, λέμε το αυτονόητο, ότι ύψιστος κριτής του εθνικού συμφέροντος δεν μπορεί να είναι ο εκάστοτε Πρωθυπουργός. Και το λέω αυτό γιατί το σύστημά μας είναι κατά βάση πρωθυπουργοκεντρικό. Δεν μπορεί να είναι η εκάστοτε Πλειοψηφία των εκατόν πενήντα ενός Βουλευτών γιατί είναι συγκυριακό φαινόμενο. Αν θέλετε, δεν μπορεί να είναι ούτε η διευρυμένη Πλειοψηφία των 3/5, των εκατόν ογδόντα Βουλευτών. Μπορεί όμως ο ύψιστος κριτής να είναι ο ελληνικός λαός. Γιατί; Διότι κάποιος πρέπει να αναλάβει την ευθύνη –τονίζω τη λέξη «ευθύνη»– υλοποίησης των όποιων μέτρων εξυπηρετούν το εθνικό συμφέρον.

Άρα, λοιπόν, αν ακολουθήσουμε την αριστοτελική λογική των πραγμάτων, ο όγκος, η Πλειοψηφία των πολιτών, του λαού, έχει και μία ποιοτική διάσταση και έχει και την ευθύνη της οποίας πορείας εξυπηρέτησης του εθνικού συμφέροντος ακολουθηθεί. Άρα λοιπόν πού βρίσκετε, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, –και το «αγαπητέ» το λέω κατά κυριολεξία– την εθνικιστική κορώνα όταν εμείς λέμε ότι θα πρέπει να γίνεται δημοψήφισμα σε σχέση μ' αυτά τα ζητήματα; Δεν υπάρχει καμμία εθνικιστική κορώνα.

Μια που συζητάμε όμως για την εκχώρηση αρμοδιοτήτων ή εθνικής κυριαρχίας θα πρέπει να θέσουμε και άλλα θεμελιώδη και σημαντικά ερωτήματα μια που αύριο είναι και η Ημέρα της Ευρώπης, που θα εορταστεί για πρώτη φορά στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Τι είδους Ευρωπαϊκή Ένωση θέλουμε; Είναι ένα κομβικής σημασίας ερώτημα. Υπάρχει η άποψη που λέει: «Θέλουμε μια ομοσπονδιακή Ευρωπαϊκή Ένωση». Θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι η άποψη αυτών που εμφορούνται από μία διεθνιστική συλλογιστική των πραγμάτων. Και σ' αυτό το σημείο νομίζω ότι υπάρχουν και οι φιλελεύθεροι διεθνιστές και οι σοσιαλιστές διεθνιστές και οι κομμουνιστές διεθνιστές.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, να πω ότι από την άλλη μεριά –και αυτό μπορώ να το πω, διότι αναφέρομαι στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό και μου επιτρέπτε να το πω– υπάρχει και η άποψη των εθνιστών! Προσοχή στο σημείο αυτό. Δεν λέω εθνικιστών.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Των εθνιστών.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Των εθνιστών, ας το πούμε έτσι. Διότι γνωρίζετε πολύ καλά ότι άλλη η έννοια του εθνικισμού και άλλη η έννοια του εθνισμού. Ο εθνικιστής είναι αυτός που αναπτύσσει μια αλαζονική συμπεριφορά και μια ρατσιστική συμπεριφορά έναντι άλλων λαών, ενώ ο εθνιστής είναι ο πατριώτης, αυτός που στηρίζει τα δίκαια της πατρίδος του, που εκδηλώνει την αφοσίωσή του και την αγάπη στην πατρίδα του.

Μέσα στην Αίθουσα αυτή –θα μου επιτρέψετε να πω– αγαπητέ κύριε Υπουργέ, υπάρχουν πέντε κόμματα, αλλά δύο πολιτικές. Είναι η διεθνιστική πολιτική των τεσσάρων κομμάτων –διότι περί αυτού πρόκειται– και είναι και η λογική....

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Ποια είναι;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα σας το πω αμέσως, κύριε Φωτιάδη, μια που τώρα ήρθατε και δεν με παρακολουθήσατε από την αρχή.

Επαναλαμβάνω ότι, από την άλλη πλευρά, είναι και η πολιτι-

κή που εκφράζει το πατριωτικό κίνημα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Τώρα, ο πατριωτισμός να γίνει κορώνα εθνικιστική, νομίζω υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ των δύο όρων. Και νομίζω ότι δεν έχετε την πρόθεση και τη διάθεση να μας προσάψετε τέτοιου είδους κατηγορίες, τουλάχιστον εσείς. Είμαι βέβαιος περί αυτού.

Άρα, λοιπόν, θα έλεγα, κύριε Υπουργέ, ότι γίνεται μια θεμιτή διαπάλη. Εμείς δεν μεμφόμεθα το διεθνισμό της Αριστεράς. Είναι η άποψή τους αυτή! Αλλά δεν θέλουμε και οι άλλοι να αντιμετωπίζουν αρνητικά τα δικά μας πατριωτικά συναισθήματα, το δικό μας πατριωτικό λόγο, τουλάχιστον όπως εμείς αντιλαμβανόμαστε τα εθνικά συμφέροντα. Είναι δικαίωμά μας! Άρα, όπως όταν δεν προσάπτουμε αρνητικές επικεφαλίδες σε κάποιους, σε κόμματα ή σε ανθρώπους, το ίδιο δεν επιθυμούμε και για εμάς.

Φαίνεται, λοιπόν, ότι υπάρχει μία σύγκρουση δύο ρευμάτων. Ο διεθνισμός από τη μία πλευρά και ο εθνισμός από την άλλη σε παγκόσμιο επίπεδο. Όμως και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, εμείς ακολουθούμε, αν θέλετε, την πολιτική φιλοσοφία του Ίωνος Δραγούμη. Γιατί; Διότι θεωρούμε ότι το κύτταρο που δημιουργεί πολιτισμικές αξίες, που δημιουργεί πολιτισμό, που δημιουργεί ήθος, που δημιουργεί έθιμα, που δημιουργεί τρόπο ζωής είναι ο λαός, είναι το έθνος και αυτή την άποψη ακολουθούμε.

Θεωρούμε δε ότι η άλλη άποψη, η διεθνιστική αντίληψη των πραγμάτων, θέλει να δημιουργήσει ένα «χυλό» λαών. Ναι, αλλά ο χυλός αυτός δεν θα μπορεί να δημιουργήσει πολιτισμό. Δεν θα μπορεί να δημιουργήσει πολιτισμικές αξίες. Δεν θα έχει ταυτότητα. Δεν θα έχει οντότητα. Θα άγεται και θα φέρεται από υπέρτερες δυνάμεις που αναπτύσσονται στο παγκόσμιο σύστημα.

Άρα εμείς θέτουμε απλά έναν προβληματισμό για τα πράγματα. Δεν βάζουμε ταμπέλες. Μακριά από εμάς οι ταμπέλες! Όμως, σε κάθε περίπτωση, δεν θα ανεχθούμε και κάποιοι να μας προσάψουν ταμπέλες!

Και, βεβαίως, επειδή ακούω και τον εξάετο Υπουργό των Εσωτερικών να λέει «αν δεν ήταν ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής, πού θα ήταν τώρα η Ελλάδα;», ότι δεν θα ήταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση κ.λπ., θα πω το εξής: Ένας λαός, ένα έθνος δεν έχει ανάγκη από καθοδηγητές. Δεν έχει ανάγκη από πάτρωνες. Αυτά τα πράγματα είναι αντιλήψεις άλλων κομμάτων.

Ο λαός επί της αρχής, το έθνος επί της αρχής αναλαμβάνουν την ευθύνη των επιλογών τους. Αυτό λέει η λογική, αυτό λέει η πολιτική επιστήμη. Αν ο ελληνικός λαός έκρινε διαφορετικά, θα έπρεπε να το σεβαστούμε και να το σεβαστείτε. Πώς, όμως, είστε τόσο βέβαιοι ότι ο λαός θα εκδηλωνόταν αρνητικά στο εγχείρημα του αιμνήστου Κωνσταντίνου Καραμανλή τότε;

Γιατί δεν παίρνετε και την άλλη περίπτωση; Νομίζω ότι δεν αμφισβητείτε την κρίση του ελληνικού λαού, γιατί βάσει της κρίσεως αυτής είστε τώρα Κυβέρνηση. Διαφορετικά, αν αμφισβητείτε την κρίση του ελληνικού λαού, υπάρχει και πρόβλημα νομιμοποίησης της Κυβέρνησης αυτής, πράγμα που για εμάς δεν υφίσταται!

Άρα, λοιπόν, πώς είστε τόσο βέβαιοι ότι ο ελληνικός λαός τότε δεν θα ακολουθούσε την πολιτική που τελικά ακολουθήθηκε; Αυτό είναι ένα θέμα προς προβληματισμό, που ας το κρίνει η πολιτική επιστήμη και ο ιστορικός. Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει με ρεαλισμό ο πολιτικός να αντιμετωπίζει την πολιτική βούληση και τα κελεύσματα του ελληνικού λαού και του ελληνικού έθνους.

Και, βεβαίως, υπάρχει και ένα άλλο ερώτημα, μια που μιλάμε για παγκοσμιοποίηση, Ευρωπαϊκή Ένωση κ.λπ.. Για ποια Ευρωπαϊκή Ένωση μιλάνε; Όσον αφορά την έκτασή της; Και το ερώτημα αυτό νομοτελειακά μας οδηγεί στο θέμα της διεύρυνσης.

Και τώρα σας ερωτώ: Πού είναι η εθνικιστική κορώνα, όταν ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός πρεσβεύει ότι θα πρέπει η όποια περαιτέρω διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αποφασιστεί από τον ελληνικό λαό διά δημοψήφισματος; Και αυτό είναι εθνικιστική κορώνα; Διότι, όταν κάποιος θέλουν να μαςβάλουν σε ένα σύνολο διευρυμένο, αυτό θα επηρεάσει τα συμ-

φέροντα του ελληνικού λαού. Οι κυβερνήσεις έρχονται και παρέχονται. Οι Πρωθυπουργοί το ίδιο. Εμείς εδώ σε αυτήν την Αίθουσα. Όμως ο ελληνικός λαός πάντα θα υφίσταται τις συνέπειες τέτοιων επιλογών.

Μοιραία, λοιπόν, δημιουργείται το εξής θέμα, επί του οποίου εμείς έχουμε πρόταση: Τι θα γίνει με το θέμα της εισόδου των Σκοπίων; Και βεβαίως, έχουμε πει -το έχει πει και ο εισηγητής μας κ. Πλεύρης- ότι εμείς, όταν λέμε δημοψήφισμα για τα Σκόπια -και εδώ το λέω για να αρθεί μία παρανόηση- δεν λέμε δημοψήφισμα για το όνομα των Σκοπίων. Δεν θα γίνει ο ελληνικός λαός νονός των Σκοπιανών! Δεν έχουμε καμμία τέτοια φιλοδοξία. Αυτό που εμείς λέμε είναι ότι η είσοδος των Σκοπίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να αποφασιστεί διά δημοψηφίσματος από τον ελληνικό λαό. Και δεν το λέμε μόνο για την υπόθεση των Σκοπίων. Το λέμε και για την υπόθεση της Τουρκίας.

Διότι, πείτε μου το εξής, κύριε Υπουργέ, εσείς, η Νέα Δημοκρατία, που είστε διαπρύσιοι κήρυκες της εισόδου της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εγώ, από ό,τι ξέρω, η Τουρκία δεν είναι χριστιανική χώρα. Ένα βάθος, όμως, της Ευρώπης είναι ο Χριστιανισμός. Η Τουρκία δεν είναι δημοκρατική χώρα. Πρέπει να το πούμε αυτό ξεκάθαρα. Είναι ένα στρατοκρατικό και διπλωματικό κατεστημένο που ελέγχει τα πράγματα. Ναι, αλλά ένας άλλος πυλώνας της Ευρώπης είναι η δημοκρατία, όπως εκπηγάει από την αρχαία Ελλάδα. Σε κάθε άλλη περίπτωση, οι λέξεις χάνουν το νόημά τους. Και βεβαίως, ακολουθεί το δυτικό δίκαιο, που είναι ένας άλλος πυλώνας της Δύσης, της Ευρώπης η Τουρκία; Βεβαίως και δεν το ακολουθεί. Παρατηρούνται χιλιάδες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Άρα, λοιπόν, εμφανίζονται κόμματα, ένα εκ των οποίων και η Νέα Δημοκρατία, που αποδέχεται τη λογική εισόδου της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δικαίωμά σας είναι. Είναι μια επιλογή σεβαστή. Δικαίωμά μας είναι να ασκήσουμε μια κριτική, όπως εμείς το αντιλαμβανόμαστε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Τελειώνω.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, πρέπει να δούμε ποια είναι αυτά τα περιβόητα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και υπάρχει και ένα κομβικής σημασίας ερώτημα, κύριε Υπουργέ. Ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής, την πολιτική φιλοσοφία του οποίου συνεχώς επικαλείστε -ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος συνέχεια κάνει αυτό το πράγμα και καλά το κάνει- όταν μας ενέτασσε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ερωτήθη γιατί, είπε «και για λόγους ασφαλείας».

Και εγώ σας ερωτώ: Η Ευρωπαϊκή Ένωση εξασφαλίζει τα ελληνικά σύνορα; Αν γίνει ένα επεισόδιο, θα έρθουν οι Βέλγοι, οι Γάλλοι, οι Άγγλοι να προασπίσουν τα ελληνικά σύνορα;

Άρα, σε κάθε περίπτωση, εμείς λέμε ότι δεν πρέπει να μεταβληθούμε σε μία νομαρχία της Ευρώπης. Εμείς είμαστε υπέρμαχοι του εθνικού κράτους, είμαστε υπέρμαχοι μιας Ευρώπης των Εθνών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τριάντα δευτερόλεπτα, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε.

Σε κάθε περίπτωση, θέλουμε το ελληνικό έθνος να καταθέσει τη δική του ταυτότητα. Θέλουμε σε κάθε περίπτωση το ελληνικό έθνος να δίνει τη δική του συνεισφορά στο πολιτισμικό γίγνεσθαι των λαών της υπηλίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, δεν θα απασχολήσω τη Βουλή πολύ. Μόνο για ένα

λεπτό θα ήθελα το λόγο, για να αποκαταστήσω ορισμένα πράγματα τα οποία παρεξηγήθηκαν.

Κύριε Ροντούλη, τιμώ και εσάς προσωπικά και το κόμμα σας, όπως και τους προηγούμενους ομιλητές.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Και εμείς, κύριε Υπουργέ, και το δείξαμε.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το άκουσα.

Γι' αυτό, όταν αναφέρθηκα σε εθνικισμό, δεν εννοούσα τον εθνικισμό εκείνο που μισεί τους πάντες και θέλει μόνο για τον εαυτό του να περιχαράκωσε την έννοια του έθνους και του κόσμου. Δεν εννοώ αυτό.

Όπως έλεγε ένας μεγάλος φιλόσοφος, ο εθνικισμός έχει δύο πρόσωπα. Είναι σαν τον Ιανό. Βλέπει το ένα μπροστά και το άλλο πίσω. Το ένα το βλέπει με την κακή έννοια του εθνικισμού, το άλλο το βλέπει με την έννοια του πατριωτισμού. Είμαι βέβαιος ότι εσείς το αντιμετωπίζετε, όπως άλλωστε είπατε και στην ομιλία σας, με αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Αλλά όταν μίλησα για εθνικισμό, μίλησα για έθνος ως νομική έννοια στη σημερινή συγκρότηση του κράτους. Εκεί έχουμε διαφωνία. Διότι εσείς θεωρείτε ότι ο κόσμος σήμερα μπορεί να σταθεί και να θεμελιωθεί στην έννοια του έθνους και του κράτους. Αυτό μπορεί να μου αρέσει εμένα. Εγώ θέλω να διατηρηθεί η ελληνική ταυτότητα, ο πολιτισμός, η διαχρονικότητα. Το θέλω. Αλλά ως πολιτικοί θα πρέπει να είμαστε και ρεαλιστές. Θα πρέπει να βλέπουμε ότι εάν σήμερα η Ευρώπη δεν αποτελέσει ένα αμάλγαμα ενώσεως των κρατών, μέσα στο οποίο να διακινούνται οι εθνικοί πολιτισμοί, οι εθνικές συνειδήσεις, οι ταυτότητες κ.λπ., εάν δεν υπάρξει ένα ενιαίο σύνολο, δεν θα μπορέσει να αντεπεξέλθει στον ανταγωνισμό που υφίσταται σε παγκόσμια κλίμακα. Αυτή είναι η διαφορά μας και αυτό ήθελα να τονίσω, χωρίς να υπάρχει καμία καταφρονητική διαφορά όσον αφορά την τοποθέτησή σας.

Εάν μου επιτρέπετε, θα σας πω -ας μην το πω συμβουλή, ας το πω μια διαφορετική τοποθέτηση- το εξής: Μη νομίζετε ότι τα δημοψηφίσματα είναι πανάκεια.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ας το δοκιμάσουμε, όμως.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αφήστε με να πω την άποψή μου.

Επικαλείσθε το δημοψήφισμα και λέτε «πιστεύω ότι το θέλει ο λαός, μιλάει ο λαός». Δεν είναι έτσι. Πολλές φορές ο λαός, σε συγκεκριμένη στιγμή απαντά με το θυμικό του, απαντά κατά τρόπο που αρέσκεται σε ένα αίτημα. Αν του πει κάποιος του λαού -και γίνει δημοψήφισμα- «θέλεις να πάρεις πέντε δραχμές;» θα σου πει κανέναν όχι; Είναι ένα δημοψήφισμα. Απαντά ο λαός.

Επομένως το δημοψήφισμα είναι μια διαδικασία συμμετοχική, αλλά θα πρέπει να παρακολουθείται και να εφαρμόζεται με πολλή-πολλή προσοχή. Διαφορετικά θα φθάσουμε σε όρια και περιθώρια τέτοια, τα οποία θα εκφράζονται από λαϊκισμό. Και αυτό εμείς δεν το θέλουμε.

Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι ήμουν μέσα στα πλαίσια του χρόνου. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Πράγματι, κύριε Υπουργέ, ήσασταν, όπως πάντα, συνεπής.

Επιτέλους επανερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Τσούκαλης, ο οποίος αδημονεί ευλόγως.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περιοριστώ απλώς στην πρόταση για αναθεώρηση της παραγράφου 9, του άρθρου 14 του Συντάγματος. Περαιτέρω όσων είπε ο αγαπητός συνάδελφός μου κ. Φώτης Κουβέλης, θα ήθελα να τεκμηριώσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο την άποψή μας στην οποία εμμένουμε μέχρι κεραίας.

Κατά τη συζήτηση στη Βουλή τέθηκε έμμεσα, κατ' άλλους άμεσα, το ζήτημα της ισχύος του Κοινοτικού Δικαίου έναντι του Συντάγματος. Τίθεται δηλαδή το επίκαιρο και καυτό πρόβλημα της συμβατότητας των νομοθετικών ρυθμίσεων για το «βασικό μέτοχο» με το Κοινοτικό Δίκαιο.

Επειδή θεωρούμε ότι η συγκεκριμένη διάταξη είναι η κορωνίδα βεβαίως, όσον αφορά κάποια κρίσιμα ζητήματα που αφορούν το νομικό μας πολιτισμό και το πολίτευμά μας, γι' αυτό ακριβώς είναι αναγκαίο να τοποθετηθούν σαφέστατα όλες οι πτέρυγες της Βουλής πάνω στο κρίσιμο αυτό ζήτημα. Θεωρούμε, λοιπόν, αναγκαίες κάποιες διασαφηνίσεις.

Διασαφήνιση πρώτη. Η νέα Ευρωπαϊκή Συνθήκη ή η Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία θα έρθει σύντομα προς κύρωση στη Βουλή, δεν είναι από τυπική ή νομική ή συνταγματική άποψη, παρά μια διεθνής συνθήκη. Ως συνθήκη την αντιμετωπίζει το Σύνταγμά μας και ως διεθνής συνθήκη θα ψηφιστεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 28 του Συντάγματος και χωρίς βεβαίως να γίνεται καμμία διάκριση μεταξύ της παραγράφου 2 και 3 του ίδιου άρθρου.

Διευκρίνιση δεύτερη. Η πρόταση ότι το Ευρωσύνταγμα ή το Κοινοτικό Δίκαιο υπερισχύει και των εθνικών Συνταγμάτων, άρα και του ελληνικού, διατυπωμένη έτσι γενική και αφοριστικά από κάποιους, χωρίς όρους και προσδιορισμούς, είναι λανθασμένη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και πολιτικά παραπλανητική.

Ουδέποτε το Δικαστήριο των Κοινοτήτων και η θεωρία διακήρυξαν ότι το Κοινοτικό Δίκαιο υπερισχύει γενικά, αόριστα ή απόλυτα του εθνικού δικαίου και μάλιστα, των εθνικών συνταγμάτων.

Εκείνο που διακήρυξαν είναι ότι η ομοιόμορφη και αποτελεσματική εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου στις έννομες τάξεις δεν μπορεί να εξαρτάται ή να εμποδίζεται από τις διατάξεις του εθνικού δικαίου, ανεξαρτήτως αν αυτή είναι συνταγματική ή μη περιωπής. Εντελώς διαφορετικό περιεχόμενος της μίας άποψης και εντελώς διαφορετικό το περιεχόμενο της άλλης άποψης.

Θεωρούμε ότι η δεύτερη διατύπωση είναι η σαφέστερη και ότι πάνω σ' αυτήν θα πρέπει να στηριχθούμε, προκειμένου να αναπτύξουμε τις απόψεις μας. Όσοι αμφιβάλλουν, ας διαβάσουν την αρχή της υπεροχής του ενωσιακού δικαίου, έτσι όπως τη συμπύκνωσε η συνταγματική συνθήκη η οποία απορρίφθηκε και συγκεκριμένα στο άρθρο 10 παράγραφος 1.

Το Σύνταγμα και οι κανόνες δικαίου που θεσπίζονται από τα όργανα της Ένωσης, το πλαίσιο της άσκησης των αρμοδιοτήτων που της ανατίθενται, υπερέχουν έναντι του δικαίου των κρατών-μελών. Αυτό ακριβώς λέει η συγκεκριμένη διάταξη. Παραγνωρίζουν ή παρασιωπούν ή συνάγεται –πιστεύω αβίαστα– ότι στον τομέα της προστασίας και ρύθμισης των θεμελιωδών δικαιωμάτων ή δικαιωμάτων του ανθρώπου, οι εθνικές αρχές και κυρίως ο εθνικός δικαστής διατηρούν στο ακέραιο τις ρυθμιστικές και εγγυητικές αντίστοιχα δικαιοδοσίες τους.

Οι υπέρμαχοι και της άνευ όρων και ορίων υπεροχής του Κοινοτικού Δικαίου έναντι του εθνικού δικαίου, πιστεύουν ότι η υπεροχή τελεί υπό έναν αυτονόητο όσο και σημαντικό περιορισμό. Τελεί υπό τον όρο της άσκησης των αρμοδιοτήτων που ειδικά και περιοριστικά έχουν ανατεθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό σημαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η υπεροχή του ενωσιακού δικαίου, ακόμα και έναντι του Συντάγματος, ισχύει μόνο για όσες αρμοδιότητες ειδικά και περιοριστικά αναφέρονται στις συνθήκες.

Από όσα γνωρίζουμε, οι αρμοδιότητες που έχουν ανατεθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση αφορούν αν όχι αποκλειστικά, αλλά τουλάχιστον κατά πρώτο λόγο και κατά βάση, στη διακυβέρνηση της οικονομίας και την άσκηση οικονομικών κυρίως πολιτικών με αναγνώριση συντρέχουσας αρμοδιότητας στους τομείς της ασφάλειας και της δικαιοσύνης.

Πριν από όλα και πάνω απ' όλα, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι και παραμένει ακόμα μία μεγάλη ενιαία αγορά. Δεν ξέρω αν υπάρχουν κάποιος που έχει διαφορετική άποψη επ' αυτού. Αυτή τη στιγμή, οι δύο πυλώνες οι οποίοι ισχύουν είναι η Ενιαία Οικονομική Αγορά και ο τρίτος, ο οποίος διαμορφώνεται, αφορά τη συνδρομή σε θέματα δικαιοσύνης και εθνικής ασφάλειας.

Διαπίστωση τρίτη. Το ενωσιακό δίκαιο δεν υπερισχύει ούτε είναι πάνω από το πολίτευμα ή τα συνταγματικά δικαιώματα για τον απλούστατο λόγο ότι καμμία σχετική αρμοδιότητα και δικαιοδοσία δεν έχει εκχωρηθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση για θέματα που αφορούν την οργάνωση και λειτουργία του πολιτεύματός

μας ή για θέματα που σχετίζονται με την οργάνωση και άσκηση των συνταγματικών δικαιωμάτων.

Τόσο από τις ευρωπαϊκές συνθήκες όσο και από το άρθρο 28 παράγραφος 3 του Συντάγματος προκύπτει συγκεκριμένη υπόθεση που δικάζεται με τις θεμελιώδεις αρχές του πολιτεύματος. Ενεργώντας με αυτόν τον τρόπο ο δικαστής, δεν κάνει έλεγχο της συνταγματικότητας των κανόνων του ενωσιακού δικαίου κατά το άρθρο 93 παράγραφος 4 του Συντάγματος –πράγμα ανεπίτρεπτο εξάλλου– ούτε αρνείται την υπεροχή και προτεραιότητα του ενωσιακού δικαίου έναντι του εθνικού, αλλά γίνεται απλώς κριτής και εγγυητής των όρων και ορίων της ισχύος των ευρωπαϊκών συνθηκών στο εσωτερικό δίκαιο. Ενεργεί, δηλαδή, ως φύλακας και εγγυητής των ορίων της εθνικής δικαιοδοσίας, όπως άλλωστε έχει συνταγματική υποχρέωση.

Τέταρτη και τελευταία διευκρίνιση. Ο νόμος για το ασυμβίβαστο των ιδιοκτητών των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης είναι ένας νόμος που αντικείμενο και σκοπό του έχει να ρυθμίσει την άσκηση της ελευθερίας του Τύπου και της ραδιοτηλεοπτικής επικοινωνίας. Αποτελεί εκτελεστικό του Συντάγματος νόμο που έρχεται να ρυθμίσει τις εντολές του άρθρου 14 παράγραφος 9 του Συντάγματος.

Οι ρυθμίσεις και οι περιορισμοί που επιβάλλει στην επιχειρηματική ελευθερία των ιδιοκτητών των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και έμμεσα ή κατ' αντανάκλαση στην επιχειρηματική ελευθερία των εργολάβων δημοσίων έργων δικαιολογούνται από λόγους που σχετίζονται με την καλύτερη προστασία του δημοκρατικού πολιτεύματος, τη διαφάνεια και την αποφυγή απόκτησης αθέμιτης επιρροής στην κοινή γνώμη από ισχυρά Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και Ενημέρωσης.

Με βάση ποια διάταξη των ευρωπαϊκών συνθηκών ή με ποια γενική αρχή του Κοινοτικού Δικαίου θα μπορούσε κανείς να αμφισβητήσει την αρμοδιότητα ή την εξουσία ενός κράτους μέλους να αναθεωρεί το Σύνταγμά του και να ρυθμίζει όπως κρίνει αυτό σκόπιμο την προστασία και άσκηση μιας ατομικής ελευθερίας και να την περιορίζει, όταν τούτο επιβάλλεται και δικαιολογείται από λόγους που συνδέονται με την εύρυθμη λειτουργία του πολιτεύματος;

Έχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την οδηγία 37/93 που έχει ως αντικείμενό της την εναρμόνιση των νομοθεσιών στον τομέα της σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων ή προμηθειών με σκοπό να αντιταχθεί αποτελεσματικά σε εκτελεστικό του Συντάγματος νόμο και να εμποδίσει την εφαρμογή διάταξης νόμου που θέτει επαγγελματικό ασυμβίβαστο χάριν της προστασίας μιας ατομικής ελευθερίας και του πολιτεύματος. Ποιος νομικός πολιτικός και οποιοσδήποτε άλλος παράγων είναι δυνατόν να ισοσταθμίζει αξιολογικά τα δύο αυτά δικαιώματα, δηλαδή των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του δικαιώματος του ανταγωνισμού; Εκτός κι αν δεχθούμε ότι το δικαίωμα στην ελεύθερη εγκατάσταση και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών είναι ως αξία πάνω από τις συνταγματικές ελευθερίες μας και πάνω από το δημοκρατικό πολίτευμα.

Είναι σαφέστατο, λοιπόν, ποια είναι η θεωρητική αλλά και η πολιτική βάση που καταψηφίζουμε τη συγκεκριμένη υπό τροποποίηση διάταξη του Συντάγματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Τσοούκαλη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στο Νόμο Αττικής κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ξεκινήσω με ένα μικρό σχόλιο σ' αυτό που είπε ο αγαπητός συνάδελφος κ. Μπαντουβάς, ότι τα ηλεκτρονικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης θέλουν να συγκυβερνήσουν. Δεν θέλουν, συγκυβερνούν. Και συγκυβερνούν γιατί; Γιατί τα κόμματα εξουσίας τούς έχουν δώσει απεριόριστες δυνατότητες να το κάνουν αυτό και τα ευκολύνουν με όλους τους τρόπους. Τα αποτελέσματα τα βλέπουμε και τα βιώνουμε όλοι μας και το ξέρουν, αν θέλετε, κάθε φορά και οι κυβερνήσεις, οι οποίες και αυτές τελικά γίνονται δέσμιες των διαθέσεων και των επιδιώξεων των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Βέβαια, λέγαμε ότι ο Τύπος είναι η πέμπτη εξουσία και έτσι πρέπει να είναι. Ο Τύπος, Δεν ήταν τότε η τηλεόραση και τα ηλεκτρονικά μέσα. Τώρα τα πράγματα έχουν αλλάξει.

Για να συζητούμε τα άρθρα, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κόμματός μας κ. Κουβέλης αναλυτικά και εξαιρετικά емπεριστατωμένα αναφέρθηκε σ' αυτά. Εγώ θα ήθελα κάποιες μικρές παρατηρήσεις να κάνω ειδικότερα όσον αφορά το άρθρο 17.

Προτείνεται: "οι διατάξεις του άρθρου 17 που εφαρμόζονται στην περίπτωση των απαλλοτριώσεων, που κηρύσσονται κατ' εφαρμογή της πολεοδομικής νομοθεσίας κ.λπ.", λόγω της πρακτικής αρμοδίων φορέων να κηρύσσουν την αναγκαστική απαλλοτρίωση στις παραπάνω περιπτώσεις, χωρίς να διαθέτουν τους απαιτούμενους πόρους. Τι σημαίνει αυτό; Ότι έτσι οι απαλλοτριώσεις θα είναι πολύ πιο δύσκολο να γίνουν αν λάβουμε υπ' όψιν μας τι συμβαίνει στην πράξη. Δεν έχει παρά να απευθυνθεί κανείς στους δήμους και τις κοινότητες, τις νομαρχίες και να δει πώς λειτουργούν. Ποιες δυνατότητες οικονομικές τους δίνουμε; Ποιες υποδομές έχουν οι πόλεις;

Ξέρετε πολύ καλά ότι αυτήν τη στιγμή όλη η Αττική έχει γίνει μια απέραντη μεγαλούπολη, τσιμεντούπολη, χωρίς καθόλου μα καθόλου υποδομές, δρόμους, ελεύθερους χώρους, πλατείες, σχολεία κ.λπ., συν τις άλλες αναγκαίες υποδομές που πρέπει να έχει μια πόλη από τις οποίες πρέπει να ξεκινάμε και που είναι ευθύνη της πολιτείας να τις εξασφαλίσει. Και της αυτοδιοίκησης είναι, αν θέλετε. Πλην όμως της αυτοδιοίκησης δεν της δίνουμε αυτές τις δυνατότητες. Και προσπαθεί απεγνωσμένα να εξασφαλίσει κάποιους δημόσιους χώρους, τους οποίους στερούμαστε μετά συνολικά όλοι οι πολίτες. Και έχουμε το ιερό και απαραβίαστο της ιδιοκτησίας. Σύμφωνα, αλλά μέχρι ποιου ορίου.

Πρέπει δε να δούμε αυτήν την προστασία της ιδιοκτησίας πώς την κατοχυρώνουμε από τις καταπατήσεις. Πώς η δημόσια ιδιοκτησία, η περιουσία του κράτους, δεν έχει καταπατηθεί; Και τώρα τελευταία έχουμε ανακινώσει ότι όσοι έχουν καταπατήσει εκτάσεις μέχρι δεν ξέρω ποιου χρονικού ορίου να σπεύσουν να το δηλώσουν, για να τις εξασφαλίσουν.

Επομένως, προς ποια κατεύθυνση φροντίζουμε να προστατευθεί η ιδιοκτησία; Πρώτα δεν θα έπρεπε να κοιτάσουμε το δημόσιο αγαθό, που ανήκει σε όλους; Ασφαλώς και του καθενός τα δικαιώματα είναι σεβαστά και να εξασφαλιστούν.

Και κάτι άλλο, κυρία Πρόεδρε, ως έγκριτος νομικός που είστε, θα ήθελα να θέσω υπ' όψιν σας. Η ακτή και, από εκεί και πέρα, ό,τι είναι θάλασσα ανήκει στο δημόσιο. Αν κάτι επιχωματωθεί και μπαζωθεί, ανήκει στο δημόσιο. Νομίζω πως αυτό είναι η παγία νομική άποψη. Και όμως, υπάρχουν περιπτώσεις, όπως παραδείγματος χάριν η «ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ» στην Ελευσίνα, που μπορεί να πεντακόσια-εξακόσια στρέμματα και αυτό το αγόρασε έναντι τιμήματος 1 δραχμής το στρέμμα πριν από τόσα χρόνια και το κάνει ιδιοκτησία της. Εκεί πάνω πάει να οικοδομήσει ένα τεράστιο εργοστάσιο που θα ρυπαίνει όλη την Αττική. Αυτό, όμως, είναι μια άλλη ιστορία.

Επομένως η ιδιοκτησία έχει πολλές διαστάσεις και, βέβαια, έτσι όπως τίθεται νομίζω ότι τα πράγματα θα δημιουργήσουν ακόμη μεγαλύτερα προβλήματα στην προστασία του δημόσιου χώρου και στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής που όλοι θέλουμε.

Στο άρθρο 17, επίσης, αναφερόμαστε και στα πνευματικά δικαιώματα. Ασφαλώς τα πνευματικά δικαιώματα θα πρέπει να προστατεύονται. Οι πνευματικοί δημιουργοί θα πρέπει να εξασφαλίζουν τα δικαιώματά τους. Όμως, μέχρι ποιου ορίου; Αν αφήσουμε τις εταιρείες έτσι όπως λυμαίνονται το χώρο, θα μπορούσαν να ζητούν πνευματικά δικαιώματα ακόμη και για τον Αριστοφάνη και τον Αισχύλο! Δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσουν έτσι.

Αυτή τη στιγμή υπάρχει κίνδυνος αυτές οι μεγάλες πολυεθνικές να μας πνίξουν όλους. Δεν γίνεται να προστατευτούν οι στοχαστές, οι επιστήμονες και οι δημιουργοί, αλλά μέσω αυτών να προστατευτούν τα υπέρογκα κέρδη των πολυεθνικών. Γιατί αυτό γίνεται. Ψίχουλα παίρνουν κατά κανόνα οι πνευματικοί δημιουργοί. Κατά κανόνα τα άλλα τα παίρνουν οι μεγάλες

πολυεθνικές εταιρείες. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί πρέπει να χαρίσουμε στις πολυεθνικές της διασκέδασης τα κέρδη που χάνουν από το διαδίκτυο, παραδείγματος χάριν. Ούτε βλέπουμε το λόγο να δυναμώσουμε και άλλο τη MOSANDO ή όποια άλλη πολυεθνική που θέλει να υποχρεώσει όλο τον κόσμο να χρησιμοποιούν τις δικές της πατέντες. Απαγορεύουν να χρησιμοποιούνται τα φάρμακα, παραδείγματος χάριν, στις χώρες του τρίτου κόσμου.

Άρθρο 22. Το άρθρο αυτό αναφέρει ότι «η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το κράτος που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών και για την ηθική και υλική εξύψωση του εργαζομένου αγροτικού και αστικού πληθυσμού.» Προτείνεται με ρητή συνταγματική διάταξη να προβλεφθεί η υποχρέωση του κράτους να μεριμνά για την εμπέδωση της κοινωνικής συνοχής.

Τι σημαίνει τώρα αυτό; Έτσι όπως τίθεται φοβούμαστε ότι μπορεί να παρερμηνευθεί κατά πολλούς τρόπους και ως κοινωνική συνοχή να νοείται ότι δεν μπορούν να διεκδικούν οι εργαζόμενοι πάρα κάποιων ορίων ή και καθόλου να μη διεκδικούν, γιατί θα διαταράσσεται η κοινωνική συνοχή. Αυτό το έχουμε δει και το έχουμε αντιμετωπίσει. Παραδείγματος χάριν, δεν αντέχει η οικονομία. Επομένως διαταράσσεται η κοινωνική συνοχή. Καθίστε φρόνιμα! Το ότι αυξάνουν κατά 70%-80% τα κέρδη τους κάθε χρόνο οι τράπεζες και πληρώνουμε για ένα δάνειο από οποιαδήποτε τράπεζα τόκο 15%-18% δεν διαταράσσει την κοινωνική συνοχή;

Εμείς είπαμε ότι, για να εξασφαλιστεί αυτή η κοινωνική συνοχή, πρώτα και κύρια πρέπει να εξασφαλίσουμε εργασία για όλους τους πολίτες και όλους τους Έλληνες. Να αμείβεται ανάλογα αυτή η εργασία. Να έχουν όλοι εξασφαλισμένα τα εργασιακά τους δικαιώματα και, βέβαια, αυτοί που για τον άλφα λόγο δεν έχουν αυτήν τη δυνατότητα –είτε γιατί είναι ανάπηροι είτε γιατί είναι ηλικιωμένοι– να έχουν ένα ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, που θα τους εξασφαλίζει μια αξιοπρεπή διαβίωση, κάτι που το είχε επανειλημμένα προτείνει ο Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Είχε από όλους επαινεθεί αυτή η πρωτοβουλία, πλην όμως δεν βλέπουμε να προχωράει αυτό.

Απ' αυτήν, λοιπόν, την άποψη, εμείς επανερχόμαστε –το επανέφερε και ο κ. Κουβέλης– και υπ' αυτές τις προϋποθέσεις θα μπορούσαμε να το συζητήσουμε και να το ψηφίσουμε.

Στο άρθρο 28 παράγραφος 3, προτείνεται η αναδιτύπωση «Η Ελλάδα προβαίνει ελεύθερα με νόμο που ψηφίζεται από την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών σε περιορισμούς ως προς την άσκηση της εθνικής κυριαρχίας της, εφόσον αυτό υπαγορεύεται από σπουδαίο εθνικό συμφέρον». Προτείνεται η σχετική αναδιτύπωση για να διευκολυνθεί ακόμα περισσότερο αυτή η εκχώρηση των εθνικών δικαιωμάτων;

Εμείς, λοιπόν, εδώ είμαστε αντίθετοι και γι' αυτό προτείνουμε σε αυτές τις περιπτώσεις να έχει γνώμη ο λαός, να έχει άποψη ο λαός με λαϊκά δημοψηφίσματα, που να τοποθετείται. Όταν εκχωρούμε αρμοδιότητες, θα πρέπει αυτές οι αρμοδιότητες να έχουν πρώτα και κύρια την έγκριση του λαού. Και σ' αυτή την περίπτωση θα πρέπει να δούμε πώς θα εξασφαλίζουμε και τα εθνικά μας δικαιώματα και βέβαια να μην υπερασπιζόμαστε άλλων δικαιώματα, τρέχοντας στο Αφγανιστάν ή στο Κόσσοβο ή οπουδήποτε αλλού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Λεβέντη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ξεκινήσω λέγοντας κάτι που άκουσα εδώ μέσα και με ενόχλησε ως Βουλευτή, ότι ο λαός είναι καλός μόνο όταν ψηφίζει κάθε τέσσερα χρόνια. Διότι είπε ο αξιότιμος Υπουργός ότι ο λαός άγεται και φέρεται από το λαϊκισμό και ότι τα δημοψηφίσματα δεν είναι πανάκεια. Δηλαδή ο λαός είναι καλός μόνο όταν μας εκλέγει. Όταν δηλαδή ο λαός μας ψηφίζει για να κυβερνήσουμε είναι καλός, αν όμως του πούμε έλα να κάνουμε ένα δημοψήφισμα

για ένα μείζονος σημασίας ζήτημα, που θα συμφωνήσει η ελληνική Βουλή ή που θα βάλουμε τις απαραίτητες εκείνες δομές, ώστε να του δίνεται η δυνατότητα να ψηφίσει και να έχει την άποψή του, δεν έχει τη σοβαρότητα ή αν θέλετε καλύτερα, δεν έχει την ορθή βούληση. Αυτά, τουλάχιστον για τη δημοκρατία, είναι απαράδεκτα.

Θα σας πω και κάτι άλλο. Αυτό που με ενοχλεί περισσότερο με τη Νέα Δημοκρατία είναι ότι διακατέχετε από το σύνδρομο της αριστεροφοβίας. Τι σημαίνει αριστεροφοβία; Έχετε ξεχάσει τι έλεγε το κόμμα σας στη δεκαετία του '70. Έχετε ξεχάσει τι πρόσβευε η δική σας παράταξη εκείνη τη δεκαετία αλλά και τι μετέπειτα. Έχετε απωλέσει τη κομματική σας μνήμη, διότι η δική σας Κυβέρνηση τη δεκαετία του '70 υπό τον εθνάρχη Κωνσταντίνο Καραμανλή, όπως πολλοί από εσάς εύστοχα λέτε ή άστοχα όπως κάποιοι άλλοι λένε –γιατί κάποιοι θεωρούν ότι δεν ήταν εθνάρχης, δικαίωμά τους– με το που ήρθε στην Ελλάδα κρατικοποίησε όλες τις επιχειρήσεις. Και έρχεστε σήμερα εσείς και τις αποκρατικοποιείτε ή καλύτερα τις ξεπουλάτε. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Να σας πω για την Ολυμπιακή; Να φέρω ένα παράδειγμα. Ο Καραμανλής την κρατικοποίησε.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ δεν θα μπω στη λογική του εθνικισμού που μπήκε ο συνάδελφος κ. Ροντούλης, ο οποίος έκανε μια πολύ καλή ανάλυση, για όσους έχουν μπερδέψει τις έννοιες και τους όρους. Να σας πω, όμως, τούτο, κύριε Υπουργέ. Για ένα πράγμα είμαι βέβαιος, ότι το συγκεκριμένο βιβλίο για το οποίο έγινε η φασαρία, στο παιδί σας δεν θα το δίνετε. Είμαι βέβαιος γι' αυτό.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν θα το εμπόδιζα, όμως.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι στις σχολικές βιβλιοθήκες, κύριε Υπουργέ. Ποιος έδωσε το δικαίωμα στον οποιονδήποτε να βάλει ένα τέτοιο βιβλίο που ομιλεί κατ' αυτόν τον τρόπο στη Δημοτική Βιβλιοθήκη, στη σχολική βιβλιοθήκη; Υπάρχουν καλύτερα και σοβαρότερα βιβλία. Δεν είναι λογοτεχνία ο σεξισμός. Μην τα μπερδεύουμε τα πράγματα. Αυτό είπα. Και είμαι βέβαιος ότι κανείς σοβαρός γονιός εδώ μέσα δεν θα έδινε το βιβλίο αυτό στο παιδί του. Όχι βέβαια να κλείσουμε τα μάτια μας, πως στο διαδίκτυο ακούγονται καλύτερα ή χειρότερα πράγματα όπως και στην τηλεόραση. Συμφωνώ απόλυτα μαζί σας.

Όμως, μια και μιλάμε για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης στο άρθρο 14 παράγραφος 9, ακούστε, κύριε Υπουργέ, σε κάποια στιγμή θα πρέπει να σοβαρευτούμε. Ένα είναι το δεδομένο: ότι έχουμε κανάλια, τηλεοράσεις, επί δεκαετίες χωρίς άδεια. Θα το λέω καθημερινά εδώ μέσα, μήπως το καταλάβουν κάποιοι. Δουλεύουν οι μεγαλοεργολάβοι, κερδίζουν δισεκατομμύρια από την κρατική διαφήμιση παρακαλώ! Να πω ένα παράδειγμα. Πριν από τις εκλογές 80.000.000 ευρώ μέσα σε τρεις μήνες πήραν από κρατική διαφήμιση τα ιδιωτικά κανάλια. Και βέβαια δεν πήγαν στα επαρχιακά κανάλια που έχουν ανάγκη να χρηματοδοτούνται αλλά στους μεγαλοεργολάβους που καταγγέλλατε κατά καιρούς πριν γίνετε κυβέρνηση. Γιατί μετέπειτα πολλοί από εσάς, όχι εσείς προσωπικά, δεν είπατε κουβέντα για τη διαπλοκή και για τους νταβατζήδες. Δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ξέρετε ότι τα ραδιόφωνα των Αθηνών τα ελέγχουν πέντε, έξι άνθρωποι από πέντε ραδιόφωνα που έχει ο καθένας; Βέβαια δεν είστε υπόλογος εσείς, είναι ο κ. Ρουσόπουλος. Ξέρετε ότι οι τεχνικοί των τηλεοράσεων φυτοζωούν; Ξέρετε ότι υπάρχουν δημοσιογράφοι που παίρνουν 400 και 500 ευρώ και δουλεύουν δώδεκα ώρες; Δεν υπάρχουν μόνο τα μεγαλοστελέχη που παίρνουν 50.000 ευρώ το μήνα ή 40.000 ευρώ το μήνα για να υπηρετούν και να εξυπηρετούν τη διαπλοκή. Υπάρχουν και οι εργαζόμενοι των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Όπως και εδώ έχουμε εργαζόμενους στο κανάλι της Βουλής –θα το πω ακόμη μια φορά– που τους έχουμε μαντρωμένους σε ένα υπόγειο τους εργαζόμενους, τους τεχνικούς και τους υπολοίπους του καναλιού της Βουλής, που είναι το δικό μας κανάλι, το κανάλι της Βουλής. Και τα λέω αυτά, διότι κάποια στιγμή πρέπει να λέμε ολόκληρη την αλήθεια.

Να μην πω για την ποιότητα των καναλιών, να μην πω τι παρουσιάζουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Να μη σας πω

δε, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχει νομοθετική ρύθμιση, υπάρχει αναφορά για τις αδειοδοτήσεις ότι πρέπει να παρουσιάζουν λογογραφία, πολιτισμό. Βέβαια το «Big Brother» το «Dream Show» και τα sexy διάφορα τηλεπαιχνίδια είναι πολιτισμός! Γι' αυτό έχει εκχυδαίσει η κοινωνία μας, γι' αυτό δεν έχουμε πρότυπα, γι' αυτό δεν έχουμε αξίες και γι' αυτό δεν έχουμε όραμα. Γι' αυτό και τα παιδιά μας σήμερα δεν έχουν καμιά σχέση με τα παιδιά των προηγούμενων δεκαετιών, διότι εμείς φταίμε γι' αυτό. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Να μην πω και το άλλο το περίεργο. Θέλετε να αποκρατικοποιήσετε τη Δ.Ε.Η. και τον Ο.Τ.Ε. και ο Έλληνας φορολογούμενος διά της Δ.Ε.Η. πληρώνει το δικό σας το κυβερνητικό κανάλι τη «NET». Είναι παγκόσμια πρωτοτυπία όπου ο πολίτης μέσω της Ε.Ρ.Τ. πληρώνει τη Δ.Ε.Η.. άσχετα αν βλέπει ή αν δεν βλέπει. Είναι τα τραγικά πράγματα που συμβαίνουν στο νεοελληνικό κράτιδιο που εσείς θέλετε να μεταρρυθμίσετε αλλά ουδέποτε το πράξατε σωστά.

Επίσης, να σας πω το εξής: εγώ επειδή είμαι μέλος των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης γνωρίζω αρκετά καλά το θέμα. Αυτή η ιστορία με την AGB. Ξέρετε τι σημαίνει «AGB» κύριε Υπουργέ; Είναι αυτή η εταιρεία που εγώ αν έχω την AGB μπορώ να δίνω ποσοστά όπου θέλω, γιατί δεν είναι διαφανής η διαδικασία και να παίρνει από τη διαφημιστική πίτα το συγκεκριμένο κανάλι, αν προάγει τους δικούς μου πολιτικούς φίλους, την τεράστια πίτα τη διαφημιστική. Αυτά συμβαίνουν μόνο στην Ελλάδα. Είναι μονοπωλιακού χαρακτήρα η «AGB». Άρα η «AGB» καθορίζει αν ο Βελόπουλος πουλάει καλά στην τηλεόραση, αν το πρόσωπο του κυρίου Υπουργού πουλάει καλύτερα, ανεβάζουν τις δημοσκοπήσεις όπως θέλουν. Είναι τρελά αυτά που συμβαίνουν και όμως συμβαίνουν.

Επίσης, θα ήθελα να πω κάτι για τους συναδέλφους. Δημοσιογραφία. Ξέρετε πόσοι συνάδελφοι, δουλεύουν σε γραφεία Τύπου κύριε Υπουργέ; Ξέρετε πόσοι συνάδελφοι, που ενημερώνουν τον ελληνικό λαό, δημοσιογράφοι που δουλεύουν στο Υπουργείο Τύπου, δουλεύουν στο Υπουργείο Υγείας, στο Υπουργείο Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε., σε γραφεία Τύπου; Αυτός ο δημοσιογράφος θα κάνει κριτική στο Υπουργείο από το οποίο αμείβεται; Αυτά, κύριε Υπουργέ, είναι τα στρεβλά, αυτά πρέπει να διορθώσουμε. Αλλά, ούτε αυτά τολμάτε να διορθώσετε διότι πολύ απλά και ο Πρόεδρος μας εδώ μέσα είχε μιλήσει για την περιβόητη λίστα των pay roll. Εγώ δεν ξέρω αν λέγονται pay roll ή αν λέγονται αλλιώς, ξέρω ότι υπάρχουν γραφεία Τύπου από νομαρχίες, δημάρχους, Βουλευτές, Υπουργούς και Υπουργεία, που είναι χιλιάδες αυτοί οι δημοσιογράφοι και οι οποίοι δεν υπηρετούν το λειτουργήμα αλλά υπηρετούν τον Υπουργό ή το κόμμα με το οποίο ουσιαστικά συντάσσονται και προστατεύουν.

Θα σας πω ένα απλό παράδειγμα, για να καταλάβετε πόσο πολύ φοβόμαστε τους δημοσιογράφους. Και το κάνω, αν και εκτιμώ απειρίιστα τον Πρόεδρο της Βουλής. Μου κατήγγειλαν αστυνομικοί της Βουλής ότι δώσαμε εκατό θέσεις πάρκινγκ στους δημοσιογράφους και έφυγαν οι αστυνομικοί και μένουν τα αυτοκίνητά τους εκτός Βουλής. Αν αυτό δεν λέγεται φόβος απέναντι στους δημοσιογράφους, τι λέγεται; Είναι δυνατόν ο αστυνομικός που φυλάει το Κοινοβούλιο, που φυλάει τους Βουλευτές, να πηγαίνει εκατό και διακόσια μέτρα μακριά για να αφήσει το αυτοκίνητο για να μην κουραστεί ο δημοσιογράφος; Σοβαρολογούμε, εκατό θέσεις πάρκινγκ; Εδώ γίνονται αυτά, στη Βουλή μας.

Να λοιπόν, ποια είναι η δημοκρατία που θέλουμε, να ποια είναι η παγκοσμιοποίηση κύριε Υπουργέ. Η παγκοσμιοποίηση είναι η «μιντιοκρατία» είναι η δικτατορία των τηλεοράσεων.

Θα ήθελα να πω πάρα πολλά πράγματα. Θα πω κάτι για τον Συνασπισμό. Ο Συνασπισμός, επειδή παρακολουθώ πάρα πολύ την πορεία του, έχει μια λαγνεία και το τονίζω αυτό, για τους λαθρομετανάστες, τους μετανάστες αν θέλετε, έχει μια ιδιαίτερη λαγνεία ακόμη για τα ζώα. Η ζωοφιλία τους διακρίθηκε από τις προτάσεις που δέχθηκαν. Το επαναλαμβάνω και προκαλώ όλα τα κόμματα της Βουλής: δεν είναι δυνατόν στο Σύνταγμα μας να μην υπάρχει ούτε μια αναφορά για Έλληνες που ζουν εκτός συνόρων, για τους ομογενείς μας και για τα ανθρώπινα δικαιώματά τους, για τους Έλληνες μειονοτικούς. Δεν μπορεί

να είμαστε ζωόφιλοι και να μην είμαστε Ελληνόφιλοι, το λέω ακόμη μια φορά μήπως και το καταλάβουμε. Μια αναφορά για Έλληνες που ζουν εκτός συνόρων! Φοβόμαστε να μιλήσουμε για ανθρώπινα δικαιώματα Έλλήνων εκτός συνόρων, αλλά μιλάμε για ανθρώπινα δικαιώματα για τον Αλβανό και καλά κάνουμε, για τον Πακιστανό και καλά κάνουμε, για τον Αφγανό και καλά κάνουμε. Είμαστε Ξενόφιλοι και δεν είμαστε Ελληνόφιλοι. Αυτά είναι αντιφατικά για την ίδια τη σοβαρότητα του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Και βέβαια, θα ήθελα να πω και κάτι άλλο για να κλείσω εδώ. Η αριστεροφοβία της Νέας Δημοκρατίας διακρίθηκε από δύο πράγματα τις τελευταίες μέρες.

Πρώτον, βγαίνει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας και λέει: Στράτευση στα δεκαοκτώ. Την επόμενη ημέρα όλες οι εφημερίδες της άλλης πλευράς, της Αριστεράς ή της δήθεν Αριστεράς – γιατί οι διαπλεκόμενοι την ελέγχουν και αυτήν την ενημέρωση-βομβάρδισαν τη Νέα Δημοκρατία και το πήρατε πίσω, φοβηθήκατε.

Λέει ο Υπουργός κ. Σουφλιάς να μιλήσουμε για την ατομική ενέργεια. Δεν λέμε να κάνουμε ατομικά και πυρηνικά εργοστάσια, να συζητήσουμε λέμε. Όλες οι εφημερίδες είναι εναντίον. Και τότε το τραβήξατε. Σταματήστε να φοβάστε την Αριστερά! Είστε Κυβέρνηση Δεξιά, είστε Κυβέρνηση Κεντροδεξιά, αλλά καθορίστε ποιο είστε. Εν πάση περιπτώσει, υπάρχουν κι εμείς για να σας θυμίζουμε ποιοι είστε και αυτή είναι η δική μας παρουσία. Είστε απλά μία Κυβέρνηση η οποία την Αναθεώρηση την έκανε Επιθεώρηση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αφού υπενθυμίσω ότι η συζήτηση διεξάγεται για την Αναθεώρηση του Συντάγματος και αφού υπογραμμίσω ότι πρόκειται περί ημέρας που αφορά νομοθετικό έργο και όχι κοινοβουλευτικό έλεγχο, καλώ στο Βήμα τη Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Πατριανάκου.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή κι εγώ αρνούμαι να συμμετάσχω σε επιθεώρηση αλλά στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, να πω στον προλαλήσαντα συνάδελφο ότι στο άρθρο 108, το οποίο μάλιστα είναι και αναθεωρητέο, το κράτος μεριμνά για τη ζωή του Ελληνισμού της διασποράς αντικαθιστώντας την αντίστοιχη έννοια του Απόδημου Ελληνισμού και αποδεικνύοντας ότι πλέον κατ' επιταγήν και κατά βούληση όλων των οργανώσεων της ομογένειας που επιθυμούν την έννοια της διασποράς και την απεξάρτηση από το έθνος καταγωγής, ερχόμαστε και κάνουμε μία βαθιά θεσμική παρέμβαση στο Σύνταγμά μας και ελπίζουμε να υπερψηφιστεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην παρούσα αναθεωρητική διαδικασία καλούμαστε να προστατεύσουμε την κανονιστική και συμβολική λειτουργία του Συντάγματός μας, αμβλύνοντας τα πεδία έντασης και αίροντας τις αντιφάσεις μεταξύ του Συντάγματός μας και του ευρωπαϊκού νομικού συστήματος.

Πρώτο παράδειγμα πεδίου έντασης αποτελεί το συζητούμενο άρθρο 14 παράγραφος 9, το οποίο καλούμαστε να το αντιμετωπίσουμε και ως Έλληνες αλλά και ως Ευρωπαίοι πολίτες.

Στόχος του συντάκτη του παρόντος άρθρου ήταν να διασφαλίσει τη διαφάνεια και την πολυφωνία στην ενημέρωση θεσπίζοντας απaráβατους κανόνες και φραγμούς στην κατάχρηση εξουσίας όσων έχουν ισχύ και ιδιοκτησιακή επιρροή στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, προκειμένου να τυγχάνουν λόγω της προνομίου θέσης τους πλεονεκτική μεταχείριση στη σύναψη δημοσίων συμβάσεων για έργα, προμήθειες και υπηρεσίες.

Σε μία χώρα όπως η δική μας με υπερδιογκωμένο δημόσιο τομέα και ιδιωτικό τομέα ο οποίος τροφοδοτείται σε πολύ μεγάλο βαθμό από το δημόσιο, με πολλαπλές στρεβλώσεις στην αγορά, η θέσπιση του άρθρου 14 παράγραφος 9 ήταν αυτονόητη πρόβλεψη του νομοθέτη και γι' αυτό το λόγο υπήρξε ομοφωνία των πολιτικών δυνάμεων. Δεν ήταν όμως καθόλου αυτονόητη η πρόβλεψη για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία στις 27 Απριλίου 2005, σε αποστροφή κειμένων της αιτιολογικής γνώμης της για το θέμα του βασικού μετόχου, επιγραμ-

ματικά αναφέρει: «Δεν μπορεί να κατανοήσει πώς μια επιχείρηση Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης μέσα σε έναν σημαντικό αριθμό ανάλογων επιχειρήσεων στην Ελλάδα μπορεί να επηρεάσει απ' εαυτής μία διαδικασία ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων». Και συνεχίζει το σκεπτικό: «Εν πάση περιπτώσει, το πολιτικό κλίμα που μία επιχείρηση Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης θα μπορούσε να δημιουργήσει, δεν θα μπορούσε να επηρεάσει παρά μόνον τον κόσμο της πολιτικής, ο οποίος και δεν έχει και δεν θα έπρεπε να έχει καμία σχέση με τις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, αν οι τελευταίες εφαρμόζονταν ορθά σύμφωνα με το σχετικό Κοινοτικό Δίκαιο». Επομένως, έχουμε μία σαφέςτατη διαφοροποίηση νομικού και πολιτικού πολιτισμού με σημείο αιχμής τα διαφορετικά πολλαπλά επίπεδα πολιτικού και κοινωνικού γίνεσθαι.

Σήμερα, λοιπόν, καλούμαστε, χωρίς να περιορίσουμε την εθνική κυριαρχία ενόψει της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης αλλά και χωρίς να περιστεύουμε κατ' ελάχιστον τη συνταγματική μας επιταγή έναντι του ευρωπαϊκού δικαίου, να αμβλύνουμε τις διαφορές διασφαλίζοντας τη διαφάνεια του δημόσιου βίου και τη λειτουργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης με κανόνες ελευθερίας, πολυφωνίας και ανεξαρτησίας.

Με την προσθήκη από το νομοθέτη στις ιδιότητες του ασυμβίβαστου μεταξύ κατόχου Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και «βασικού μετόχου», εκτελεστική έργων ή προμηθειών του δημοσίου της φράσης «αν αποδεικνύεται ότι οι ιδιότητες αυτές μπορούν να ασκούν αθέμιτη επιρροή στις διαδικασίες ανάθεσης έργων» επιδιώκεται η άρση του πεδίου έντασης μεταξύ του ιδιοκτητών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και του αναφαίρετου δικαιωμάτος του για σύναψη δημοσίων συμβάσεων και ευρωπαϊκού δικαίου.

Υιοθετήθηκαν από συναδέλφους αντιλήψεις και μέσα στη διαδικασία της συζήτησης στην Επιτροπή για την Αναθεώρηση είτε περί παραμονής του άρθρου ως έχει, είτε περί διαγραφής των τελευταίων του παραγράφων. Αυτό όμως θα δημιουργούσε την ψευδή εικόνα της περιστολής της εθνικής διατύπωσης έναντι της ευρωπαϊκής επιταγής. Κατά συνέπεια, θεωρώ ότι η προσθήκη των διευκρινιστικών φράσεων όπως αυτή που προαναφέραμε, αν και λειτουργεί σε βάρος της γενικότητας και της πυκνότητας που κατά ομολογία οφείλει να έχει ο συνταγματικός χάρτης της χώρας, αποτελεί και την προσφορότερη διατύπωση.

Κατόπιν των ανωτέρω, ο κοινός νομοθέτης –και κατά την άποψή μου αυτή είναι η ουσία– οφείλει να εξειδικεύσει και να ερμηνεύσει τη συνταγματική βούληση και ευθύνη της ευνομούμενης πολιτείας είναι να τηρήσει την εφαρμογή των άρθρων 14 και 15 που αφορούν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και την ελευθερία του τύπου και παραβιάζονται κατά περίπτωση συχνά με συνέπεια τα όρια ανάμεσα στα κέντρα εξουσίας πολιτικής και τύπου να γίνονται δυσδιάκριτα για τους πολίτες αυτού του τόπου.

Η πολιτεία και οι θεσμοί της οφείλουν να λειτουργούν ως εγγυητές του δημόσιου βίου και πρέπει να υπάρχει ενεργοποίηση των ανεξάρτητων αρχών, της εκτελεστικής, της νομοθετικής και της δικαστικής εξουσίας για να προστατεύουν τα συνταγματικά δικαιώματα των πολιτών απ' αυτούς που κατέχουν, μέσω του τύπου, αυξημένη ισχύ στην κοινωνία και που μέσω αυτής απολαμβάνουν καταχρηστικά πλεονεκτήματα.

Όσον αφορά το άρθρο 17, η προσθήκη της έννοιας της πνευματικής ιδιοκτησίας στην παράγραφο 1 –στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η πνευματική ιδιοκτησία– είναι φυσική συνέχεια της νομολογίας των ανωτάτων δικαστηρίων τα οποία μετεστράφησαν μετά την καταδίκη της χώρας μας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αφού στο ευρωπαϊκό δικαιο σαφώς συμπεριλαμβάνονταν και τα ενοχικά δικαιώματα μέσα στην έννοια της περιουσίας. Απαραίτητη προϋπόθεση βεβαίως είναι ότι τα δικαιώματα που απορρέουν από την πνευματική ιδιοκτησία δεν μπορούν να ασκούνται σε βάρος του γενικού συμφέροντος.

Επίσης στο άρθρο 20 με την προσθήκη που αφορά την προσωρινή δικαστική προστασία μέσα σε σύντομο χρόνο επιχειρείται ορθά η σύνδεση της ορθής απονομής της δικαιοσύνης με

την ταχεία δίκη. Σκοπός της αναθεώρησης αυτού του άρθρου είναι η αναβάθμιση του κύρους της δικαιοσύνης μέσω της ορθής και ταχείας απονομής της δικαιοσύνης στον πολίτη.

Στο άρθρο 22 γίνεται ρητή αναφορά για την εμπέδωση της κοινωνικής συνοχής και τη διασφάλιση εγγυημένου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης για τους πολίτες. Πυρήνας ύπαρξης της πολιτικής και των δράσεων της είναι η διασφάλιση εγγυημένου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης για τα ασθενέστερα στρώματα της κοινωνίας μας. Η φτώχεια είναι η μεγαλύτερη στέρηση ελευθερίας και γι' αυτό η πολιτεία οφείλει να δρα αποτελεσματικά για την καταπολέμησή της. Η αναφορά στο Σύνταγμα είναι στα πλαίσια της διαρκούς υποχρέωσης της πολιτείας να δρα δεσμευτικά με πολιτικές ώστε να επιτυγχάνεται η κοινωνική συνοχή, η αξιοπρεπής διαβίωση, η γεφύρωση των ανισοτήτων, η κοινωνική σταθερότητα και η πρόοδος του συνόλου της κοινωνίας μας.

Η παρούσα αναθεωρητέα διάταξη αποτελεί πρόκληση για όλα τα πολιτικά κόμματα που συμμετέχουν στην αναθεωρητική διαδικασία να υπερψηφίσουν μία διάταξη που υπερβαίνει τις ιδεολογικές διαφορές μέσα σε πλαίσια εθνικής συνεννόησης προς όφελος της κοινωνίας και των πολιτών.

Στην Αξιοματική Αντιπολίτευση ο λαός μας ας καταγράψει ότι σε μια ακόμη κορυφαία επιλογή για το κοινωνικό κράτος, ήταν απόντες. Ανάμεσα στα λόγια και στην πράξη υπάρχει χάσμα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ εγώ, και γιατί τελειώσατε στην ώρα σας και γιατί περιοριστήκατε στο συζητούμενο θέμα που είναι η Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρείται τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και οκτώ συνοδοί δάσκαλοι από το 10ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η Διарκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Παράταση των Ειδικών Επιδοτήσεων και άλλες διατάξεις».

Επίσης, η Διарκή Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης:

α. «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς και αντικατάσταση συναφών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα».

β. «Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EURO-JUST), Κοινές Ομάδες Έρευνας και λοιπές διατάξεις».

Προχωρούμε στον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλίας Πολατίδης.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πολύ ενδιαφέρουσα η σημερινή συζήτηση, καίτοι έχει πολύ μικρή συμμετοχή τόσο από ομιλητές όσο και απ' αυτούς που την παρακολουθούν, διότι καταδεικνύει δυο πράγματα κατά τη γνώμη μου. Καταδεικνύει πρώτον, την υποκρισία η οποία υπάρχει στο ελληνικό πολιτικό σύστημα, αλλά και τον παραλογισμό. Η υποκρισία γιατί υπάρχει; Διαπνέει όλη αυτή την αλλαγή του Συντάγματος. Έρχεται η κυβερνητική πλειοψηφία από την προηγούμενη Βουλή να πει ότι ορισμένα πράγματα δεν μπορεί να τα πράξει όπως είναι διατυπωμένο το Σύνταγμα, επειδή όμως έχει τη βούληση να τα πράξει, προχωρά στη συνταγματική αναθεώρηση.

Θα αναφερθώ πρώτα στο άρθρο περί «Βασικού Μετόχου», το άρθρο 14 παράγραφος 9. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης εκπροσωπούν και εξυπηρετούν ή όχι το πολιτικό κατεστημένο όπως υφίσταται σήμερα; Στο πολιτικό κατεστημένο είναι αρκετά κόμματα, δεν είναι μόνο το κυβερνών κόμμα, είναι και άλλα κόμματα. Το εκπροσωπούν. Δεν νομίζω επ' αυτού να έχει αντίρ-

ρηση κανείς. Πόσα χρήματα χρωστάνε οι τηλεοπτικοί σταθμοί σε εφημερίδες, σε Ι.Κ.Α., σε εφορίες, σε τρίτους; Υπάρχει νομοθεσία η οποία λέει ότι εάν μια επιχείρηση δεν πληρώνει το Ι.Κ.Α., οφείλει το Ι.Κ.Α. να της ζητήσει τα λεφτά και αν συνεχίσει να μην το πληρώνει και να μην πληρώνει τις φορολογικές υποχρεώσεις της, πρέπει η επιχείρηση να κλείσει;

Πότε τον εφαρμόσατε αυτό το νόμο, κύριε Υπουργέ; Έστω μια φορά τον εφαρμόσατε; Σε αντιφρονούντες τον έχετε εφαρμόσει. Σε σταθμούς οι οποίοι είναι ενοχλητικοί για το πολιτικό κατεστημένο τον έχετε εφαρμόσει. Σε αυτούς, όμως, που σας βολεύουν και αυτά είναι τα μέσα που ελέγχονται από τους διαπλεκόμενους, εκεί δεν εφαρμόζεται.

Εφαρμόστηκε ο νόμος Βενιζέλου; Όχι. Η προηγούμενη συνταγματική ρύθμιση την οποία έκρινε η Ευρωπαϊκή Ένωση ότι δεν είναι σωστή, εφαρμόστηκε; Πείτε μου ένα διαπλεκόμενο ο οποίος να μην βρήκε τον τρόπο να ξεφύγει απ' αυτό το δίκτυο με τα πολύ μεγάλα κενά τα οποία έχετε βάλει.

Άρα, έρχεστε σήμερα υποκριτικά να πείτε ότι με αυτήν εδώ τη ρύθμιση θα λύσουμε αυτό το πρόβλημα. Δεν πρόκειται να το λύσετε. Γιατί; Διότι δεν έχετε τη βούληση. Δεν έχετε τη βούληση, γιατί είστε οι ευνοούμενοι αυτού του συστήματος των Μέσων Ενημέρωσης. Εσείς το φτιάξατε, το έφτιαξαν οι προηγούμενοι από εσάς, αλλά αυτή τη στιγμή αφού καλώς ή κακώς είστε Κυβέρνηση, εξυπηρετεί και εσάς, εξυπηρετεί τις δικές σας αξίες και τις δικές πολιτικές προτεραιότητες. Όπως είχατε το θάρρος το πολιτικό να μας αναφέρετε προηγουμένως ότι θέλετε να μετατρέψετε την Ελλάδα σε μια ασημαντή επαρχία, όχι της Ευρώπης, αλλά μιας παγκόσμιας διακυβέρνησης. Ευχαριστούμε πολύ, διότι επιτέλους για πρώτη φορά έχουμε τη σαφή αυτή απάντηση και δεν μπορεί να μας κατηγορήσει κανείς όταν τα λέμε αυτά για εσάς.

Πάμε στο άρθρο περί πνευματικής ιδιοκτησίας, το άρθρο 17 παράγραφος 1, το οποίο προστατεύει την πνευματική ιδιοκτησία.

Μα αυτή τη στιγμή η Α.Ε.Π.Ι. δεν προστατεύει την πνευματική ιδιοκτησία; Στην εκλογική μου περιφέρεια, ακόμη και σε χωριά τα οποία έχουν ένα μόνο καφενείο, χωριά των εκατό - εκατον πενήντα κατοίκων, κάνουν δέκα καφέδες την ημέρα και πέντε πορτοκαλάδες, τους έχει βρει η Α.Ε.Π.Ι., αυτούς που ούτε καν οι Βουλευτές δεν μπορούν να βρουν, και τους έχει ζητήσει και πληρώνουν πνευματική ιδιοκτησία, ποσά των 300-400 ευρώ το χρόνο. Και είναι καφενεία, τα οποία φυσικά αν ήταν σε μια μεγαλύτερη πόλη, δεν θα είχαν λόγο ύπαρξης, λόγω του πολύ χαμηλού εισοδήματος το οποίο προσφέρουν.

Παρ' όλα αυτά, έρχεστε εσείς εδώ και το προσθέτετε και στο Σύνταγμα. Ποιος κινδυνεύει απ' αυτή την έλλειψη της συνταγματικής ρύθμισης; Πείτε μας τουλάχιστον. Εγώ δεν μπόρεσα να καταλάβω ποιος κινδυνεύει. Αναφέρεστε γενικά - στις εισηγήσεις τουλάχιστον της Νέας Δημοκρατίας που έχω διαβάσει - ότι πρέπει να υπάρχει και αυτή η ρύθμιση, λέτε ότι πρέπει να μπουν όλα αυτά μέσα, αλλά δεν αναφέρετε για ποιον.

Ποιος αυτή τη στιγμή με τους υπάρχοντες νόμους δεν μπορεί να προστατεύσει τα δικαιώματά του, δεν μπορεί η ελληνική Κυβέρνηση με κάποιο τρόπο να τα προστατεύσει, δεν μπορεί να κάνει αλλαγές των νόμων ενδεχομένως και χρειάζεται να μπει και αυτό εδώ; Είναι ένας ακόμα όρος της υποτέλειας. Είναι ένας ακόμα όρος της υποτέλειας ο οποίος υπάρχει σε αυτό που λέγεται «νέα τάξη πραγμάτων», «παγκοσμιοποιητικό κατεστημένο». Προφανώς κάτι τέτοιο είναι, δεν μπορώ να φανταστώ κάτι άλλο.

Διότι η Α.Ε.Π.Ι., όπως έχουμε πει και όμως φαίνεται και από την καταγγελία για τον κ. Αμοιρίδη, η οποία ήρθε προσφάτως, είναι θρασυτατή. Δεν καταλαβαίνει τίποτα. Ούτε φιλανθρωπικές εκδηλώσεις καταλαβαίνει, ούτε πένητες ανθρώπους που στοιχειωδώς μπορούν να συντηρηθούν καταλαβαίνει, τίποτα δεν καταλαβαίνει. Παρ' όλα αυτά έρχεστε εσείς να ενισχύσετε αυτή τη φιλοσοφία ακόμη περισσότερο. Και φαντάζομαι ότι το θράσος και η απληστία της Α.Ε.Π.Ι., μετά και από τη βούληση που δείχνετε εδώ για τροποποίηση του Συντάγματος προς αυτή την κατεύθυνση, θα χειροτερέψουν ακόμη περισσότερο.

Ως προς το άρθρο 22 παράγραφος 1, που αναφέρεται στο

δικαίωμα της εργασίας και στην κοινωνική συνοχή, εδώ πέρα είναι το στοιχείο του παραλογισμού στην πλήρη του έκταση. Τι λέει το υπάρχον άρθρο; Λέει ότι πρέπει η Κυβέρνηση κάθε φορά να μεριμνά για την εύρεση εργασίας, την εξύψωση του επιπέδου του ελληνικού λαού.

Για εξηγήστε μου, πότε ακριβώς το έχει κάνει αυτό και δεν το έχουμε καταλάβει; Πότε ακριβώς η ελληνική Κυβέρνηση ενδιαφέρθηκε, πέρα από κάποια τυπικά πράγματα, για να βρει εργασία σε όλους τους Έλληνες; Υπάρχει ή δεν υπάρχει ανεργία; Εάν δεν μπορεί να το κάνει, η ρύθμιση θα έπρεπε να ήταν να βγει ως ανεφάρμοστο αυτό το άρθρο.

Έρχεται τώρα εδώ και μάλιστα ο κύριος Πρωθυπουργός κάνει αναφορά και σε μετανάστες. Λαθρομετανάστες, μετανάστες, πείτε τους όπως θέλετε. Εγώ προσωπικά σας δηλώνω ότι θα ήμουν ο ευτυχέστερος άνθρωπος του κόσμου, αν η πατρίδα μου είχε τη δυνατότητα να εξασφαλίσει αξιοπρεπείς συνθήκες διαβιώσεως, κατ' αρχάς στους Έλληνες, που δεν το κάνει. Και πρέπει να ντρέπονται τα κόμματα που κυβερνάνε τα τελευταία τριάντα πέντε - σαράντα χρόνια γι' αυτό το πράγμα.

Αλλά αν μπορέσει να το εφαρμόσει και σε οποιονδήποτε αναξιοπαθούντα στον κόσμο, εγώ θα ήμουν ευτυχής. Μακάρι να μπορούσαμε όλους τους Ινδούς αναξιοπαθόντες να τους φέρουμε στην Ελλάδα και να τους εξασφαλίσουμε αξιοπρεπείς επίπεδο διαβιώσεως, μακάρι όλους τους Πακιστανούς, μακάρι όλους τους Γκανέζους, μακάρι όλους τους Βολιβιανούς. Μπορούμε να το κάνουμε; Όχι.

Και έρχεται εδώ πέρα το κόμμα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., το οποίο ξεπερνάει και αυτή την πρόθεση της Νέας Δημοκρατίας και λέει ο εισηγητής του να έχει και το δικαίωμα της αγωγής, μόλις εμφανίζεται κάποιος στην Ελλάδα, μόλις περάσει ένας λαθρομετανάστης από τα σύνορα. Τα οποία σύνορα φυσικά έχουμε φροντίσει να είναι τελείως ελεύθερα και έχουμε πάρει, όπως δείχνει και το τραγικό περιστατικό, τους συνοριοφύλακες τελείως από τα σύνορα και τους έχουμε διασκορπίσει στους δρόμους, ώστε να μην μπορούν να σταματήσουν και όποιους έρχονται.

Και λέει ότι ξαφνικά με το που θα εμφανιστεί, με το που θα πατήσει το πόδι του στο ελληνικό έδαφος, να λέει ότι δεν είναι αξιοπρεπές το επίπεδο διαβιώσεώς μου, διότι δεν έχω τίποτα, δεν έχω ρούχα, δεν έχω σπίτι, δεν έχω εργασία, δεν μπορώ να εξασφαλίσω στα παιδιά μου εκπαίδευση.

Και όλα αυτά θα τα κάνει το ελληνικό κράτος; Μα, είναι δυνατόν τώρα στα σοβαρά να συζητάμε εδώ πέρα; Και αν αυτό εδώ δεν λέγεται λαϊκισμός, δεν ξέρω τι άλλο μπορεί να λεχθεί, εάν το κόμμα μας κατά κόρον ιδιαίτερος από τη Νέα Δημοκρατία κατηγορείται για λαϊκισμό. Τι άλλο είναι λαϊκισμός, όταν λέμε ότι το κράτος θα αναλάβει υποχρεώσεις, τις οποίες είναι προφανές ότι δεν μπορεί να τις φέρει εις πέρας. Δεν είναι αυτό λαϊκισμός;

Γιατί να κερδίσουμε; Για να δείξουμε ότι δήθεν κάποιοι είναι κοινωνικά ευαίσθητοι, ενώ κάποιοι άλλοι είναι αναισθητοι; Και σας είπα ότι εγώ θα ήμουν ευτυχέστερος αν μπορούσαμε κάθε αναξιοπαθούντα να τον θρέψουμε, μπορούμε; Όχι. Εάν κάποιος το πιστεύει, ας μας φέρει επιχειρήματα επ' αυτού.

Έρχομαι στο σοβαρότερο άρθρο που είναι η παραχώρηση εθνικής κυριαρχίας. Βασικά, θα σας αναφέρω τι έλεγε ο Περικλής Γιαννόπουλος, σχετικά με τους Ευρωπαίους. Έλεγε: «Δεν θα κρίνετε εσείς εμάς, τα χθεσινά αγριογούρουνα, αλλά εμείς θα κρίνουμε και εσάς και τον πολιτισμό σας». Και αυτό νομίζω ότι είναι από τα πάρα πολύ σωστά, τα οποία έχει πει αυτός ο μεγάλος Έλληνας φιλόσοφος. Αλλά εδώ μιλάμε ότι είναι η διατύπωση του άρθρου τέτοια, η οποία δεν αναφέρεται μόνο στην ευρωπαϊκή συνθήκη. Διότι λέει: «Η Ελλάδα προβαίνει ελεύθερα...» κλπ. και η ερμηνευτική που προστίθεται είναι για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των κανόνων του πρωτογενούς κοινοτικού δικαίου. Εφαρμόζει τη διαδικασία της παραγράφου αυτής. Δεν υπάρχει καμμία αποκλειστικότητα. Λέει πουθενά, μόνο για τη συγκεκριμένη; Γιατί δεν το κάνετε αυτό τροποποίηση; Ότι η συγκεκριμένη παράγραφος αναφέρεται μόνο όταν θέλουμε να κάνουμε αυτή τη διαδικασία. Διότι εδώ άλλα πράγματα ακούμε και άλλη είναι η πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εδώ σκοπό έχετε να παραχωρήσετε την εθνική κυριαρχία, όπως το λέτε σαφώς και όχι περιοριστικά μόνο όταν είναι μια τυπική διαδικασία εισαγωγής ευρωπαϊκού δικαίου που και εκεί βέβαια έχουμε πολύ μεγάλες αντιρρήσεις στο ποιοι είναι αυτοί και ποια είναι η νομενκλατούρα, η οποία –όπως ήταν η νομενκλατούρα της Σοβιετικής Ένωσης– αποφασίζει περί όλων. Ούτως ή άλλως, πάρα πολλοί διανοητές έχουν ονομάσει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση όσο περνούν τα χρόνια, τόσο περισσότερο μοιάζει προς τη Σοβιετική Ένωση και αποκτά τα δικά της χαρακτηριστικά με τις γραφειοκρατίες, τις επιτροπές, τους ανθρώπους και κάποια κρατίδια, τα οποία τύποις είναι ανεξάρτητα. Αυτό βέβαια, απ' ό,τι μας είπε και ο κύριος Υπουργός, δεν είναι κάτι κακό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Για το θέμα που αναφέρθηκε περί εθνικισμού και τον εθνικιστικών κορώνων, εγώ θα σας δώσω έναν ορισμό του εθνικισμού, γιατί θα πάει πολύ φιλοσοφικά η συζήτηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχει περάσει ο χρόνος, δεν είναι καιρός για φιλοσοφικές συζητήσεις, κύριε συνάδελφε. Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Αν με αφήνατε, θα τελείωνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μα, δεν θα σας αφήσω, γιατί έχετε υπερβεί το χρόνο και σας έχω δώσει και ένα λεπτό από την αρχή, άργησα να βάλω το χρόνο. Παρακαλώ, τελειώνετε τώρα.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Εθνικιστής είναι αυτός που ως βάση της πολιτικής του πράξεως και θεωρίας έχει τα συμφέροντα του έθνους. Αυτός είναι ο ορισμός με τον οποίο εγώ κατατάσσω τον εαυτό μου στους εθνικιστές. Το αν συμφωνείτε ή διαφωνείτε είναι δικό σας θέμα. Στις εκλογές, πάντως, γίνετε εθνικιστές για να πάρετε ψήφους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα κλείσουμε τώρα τον κατάλογο των πρωτολογιών με την αγόρευση της συναδέλφου μας από τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. Βουλευτού, κ. Άννας Φιλίνη.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Κουβέλης και άλλοι συνάδελφοι δικοί μας από τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. τοποθετήθηκαν ήδη πάνω στα άρθρα αυτής της ενότητας. Λίγες επιπλέον παρατηρήσεις ήθελα να πω, από τη δική μου πλευρά.

Κατ' αρχάς, για την αναθεώρηση του άρθρου 14, παράγραφος 9. Συμφωνώ και εγώ να μείνει, ως έχει, να μην αναθεωρηθεί, γιατί έτσι όπως είναι, ενισχύει την απομάκρυνση του επηρεασμού της πολιτικής μας από διάφορα οικονομικά συμφέροντα και πιστεύω ότι δεν είναι θετική η αναθεώρηση στην κατεύθυνση που έχει διατυπωθεί.

Για το άρθρο 28, παράγραφος 3, επαναλαμβάνω ότι είμαστε ευρωπαϊστές, αλλά θεωρώ και εγώ ότι αυτή η καινούρια προσθήκη που προτείνεται, σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο, δεν χρειάζεται. Αντίθετα, θέλω και εγώ να τονίσω ότι διεκδικούμε την ενίσχυση της έκφρασης της λαϊκής κυριαρχίας, με διοργάνωση μάλιστα συχνά δημοψηφισμάτων και άλλων τρόπων που πρέπει η δημοκρατία μας να βρει.

Να πω τώρα για το άρθρο 17, παράγραφος 6, σχετικά με τις απαλλοτριώσεις. Θεωρούμε σωστό ότι με νόμο –το έχουμε δει και στην Αυτοδιοίκηση αυτό– εμποδίζεται να μένει ανολοκλήρωτη στο διηνεκές η διαδικασία μιας απαλλοτρίωσης. Δηλαδή, θεωρούμε σωστό να υπάρχουν με τον τρόπο που καθορίζει ο νόμος όρια και μια λήξη αυτής της διαδικασίας.

Όμως πρέπει και εγώ αυτήν τη στιγμή να τονίσω ότι με απασχολεί το γεγονός, έτσι όπως το έχω δει συχνά στην πράξη, ότι γίνονται απαλλοτριώσεις υπέρ του κοινωνικού συνόλου, αλλά οι εκτάσεις που απαλλοτριώνονται συχνά μεταβιβάζονται με έναν επίσημο τρόπο από το κράτος προς τα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα, πίσω από μια κάλυψη ορισμένες φορές ενός κοινού συμφέροντος, αλλά τελικά δίνονται προς μεγάλα ιδιωτικά συμφέ-

ροντα. Αυτό το παρατηρούμε τα τελευταία χρόνια πάρα πολύ συχνά. Και έχουμε περιπτώσεις όπου χώροι που έχουν δεσμευτεί από το δημόσιο, υπέρ πρασίνου για παράδειγμα, τελικά αυτοί οι χώροι προορίζονται ή παραδίδονται κιόλας ανοικτά για ιδιωτική εκμετάλλευση. Αντιμετωπίζουμε πολύ συχνά καταπατήσεις δασών, καταπατήσεις χώρων πρασίνου, δημοσίων χώρων, ακτών κ.λπ. και δεν υπάρχουν εκείνα τα όργανα του κράτους, εκείνη η νομοθεσία που να απορρίπτει, να απομακρύνει τέτοιους είδους καταπατήσεις. Και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Ακολουθώντας, θα ήθελα και εγώ να επιβεβαιώσω αυτά που είπαν και οι προηγούμενοι συνάδελφοι σχετικά με την πρόταση αναθεώρησης του άρθρου 22 παράγραφος 1. Αυτή η πρόταση κάνει μια συγκεκριμένη διατύπωση περί της αναγκαιότητας μέριμνας του κράτους για την εμπέδωση της κοινωνικής συνοχής.

Και εγώ θεωρώ ότι αυτή η διατύπωση είναι πάρα πολύ γενικόλογη και ρητορική. Δεν καλύπτει τις ανάγκες που βλέπουμε ότι υπάρχουν πάρα πολύ έντονα. Θα έπρεπε να υπάρξει μια άλλη διατύπωση που να καλύψει αυτές τις ανάγκες. Θα ζητούσα και εγώ να υπάρξει ιδιαίτερη προσοχή μήπως θα μπορούσαμε πραγματικά να βρούμε μια κοινή διατύπωση σε αυτήν την κατεύθυνση. Υποστηρίζω, δηλαδή, και εγώ τη διατύπωση περί της καθιέρωσης ενός ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, που νομίζω ότι είναι πολύ πιο σωστή και δεσμευτική από το Σύνταγμά μας.

Επισημαίνω ότι στο παρελθόν είχαμε προτείνει ένα νομοσχέδιο, μέσα στο οποίο μιλούσαμε για την αναγκαιότητα ενός ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος και μάλιστα λέγαμε ότι δεν θεωρούμε ότι είναι αυτοσκοπός αυτός ο όρος, αλλά ένα μέσον προκειμένου οι αποδέκτες αυτού του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος να υποβοηθηθούν στην αναζήτηση εργασίας και στην κανονική επανένταξή τους στην κοινωνική ζωή.

Ακόμη, επισημαίνω ότι η αναγκαιότητα του μέτρου αυτού ξεκινά από την εκτίμηση ότι ιδιαίτερα στη σημερινή εποχή –εμείς είχαμε προτείνει αυτό το μέτρο πριν τέσσερα χρόνια– όπου στην Ελλάδα πάνω από το 20% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, θεωρούμε διαρκώς ότι το κοινωνικό κράτος είναι αποσπασματικό, φθίνει, και το δίχτυ κοινωνικής ασφάλειας είναι διάτρητο, με αποτέλεσμα να μένουν χωρίς προστασία πάρα πολλά άτομα που έχουν ιδιαίτερη ανάγκη από μια τέτοια προστασία.

Ξέρουμε ότι τέτοια άτομα είναι και οι μονογονεϊκές οικογένειες, είναι και άτομα που έχουν πληγεί από τη μάστιγα των ναρκωτικών και προσπαθούν να επανακτήσουν δυνάμεις, άνεργοι. Γι' αυτό θεωρούμε ότι το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα δεν επιχειρεί να υποκαταστήσει το πάγιο αίτημα για σταθερή και πλήρη απασχόληση ούτε έρχεται σε αντίθεση, όπως είπαν συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, με την θέση για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της μακράς διαρκείας ανεργίας, για το επίδομα ανεργίας, την επιμήκυνση του χρόνου χορήγησής του κ.λπ..

Κλείνω με μια παρατήρηση. Εμείς θεωρούμε ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα –και ιδιαίτερα απευθύνονται στους συναδέλφους του ΛΑ.Ο.Σ. που μίλησαν για τα ανθρώπινα δικαιώματα– αφορούν όλους, όλους τους συνανθρώπους μας, ανεξάρτητα από ποια χώρα και ποια γωνιά της γης προέρχονται. Οφείλουμε σε όλα αυτά τα παιδιά και σε όλα αυτά τα αίτημα που έχουμε δει όλο το τελευταίο διάστημα και στη χώρα μας να ανταποκριθούμε δείχνοντας ανθρωπιά και προβλέποντας για την επιβίωση αυτών των ανθρώπων.

Επίσης, θα ήθελα να τονίσω και κάτι άλλο. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κόπτεται ιδιαίτερος για τα συμφέροντα, για τα δικαιώματα των Ελλήνων μεταναστών, των Ελλήνων της διασποράς. Επαναλαμβάνω –το έχω ξαναπεί και άλλη φορά– ότι και εγώ έχω ζήσει δύσκολα χρόνια στην ξενιτιά, όπου έχουμε από κοινού αγωνιστεί ως Έλληνες μετανάστες για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για τα δικαιώματα στην παιδεία των Ελλήνων μεταναστών, για τα ανθρώπινα δικαιώματα στη ζωή και με κανέναν τρόπο δεν επιτρέπουμε σε κανέναν να αμφισβητεί όλες αυτές τις προθέσεις μας και όλη αυτή την τίμια ιδεολογία μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κ. Φιλίνη.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα, ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», μηνυτήρια αναφορά κατά του πρώην Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Βασιλείου Μιχαολιάκου.

Η συζήτηση θα κλείσει με την αγόρευση της Προέδρου και Κοινοβουλευτικής Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας κ. Άννας Μπενάκη- Ψαρούδα.

Ορίστε, κυρία Πρόεδρε.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ- ΨΑΡΟΥΔΑ: Θα μιλήσω από τη θέση μου, κύριε Πρόεδρε, γιατί θα περιοριστώ σε ορισμένες παρατηρήσεις και διευκρινήσεις που πρέπει να δοθούν επί τη βάση των όσων ανέπτυξαν οι συνάδελφοι στη συζήτηση αυτής της ενότητας.

Καταρχάς, θα ήθελα να διατυπώσω δύο βασικές θέσεις που αφορούν τη Νέα Δημοκρατία αλλά έχουν και γενικότερη απήχηση. Η πρώτη θέση είναι ότι όλοι όσοι μετέχουμε σε αυτήν την Βουλή, τα κόμματα που μετέχουν σε αυτή τη Βουλή και ιδιαίτερα η Νέα Δημοκρατία, για την οποία ομιλώ, είναι κόμμα του 21ου αιώνα. Είναι ένα κόμμα με μακρά ιστορική παράδοση, με βαθύτατες εμπειρίες, ένα κόμμα όμως του παρόντος που εκπροσωπεί τον ελληνικό λαό επάξια, τον λαό που την επιβεβαιώνει συνεχώς τον τελευταίο καιρό, ένα κόμμα που κοιτάει μπροστά, αλλά κοιτάζει και πλάι του και δεν αγνοεί τι υποστηρίζουν τα άλλα κόμματα, τι πρεσβεύουν και τι ζητά ο κάθε πολιτικός φορέας. Επομένως, όλες αυτές οι κορώνες που ακούστηκαν για μονομερή προανατολισμό της Νέας Δημοκρατίας προς ορισμένα κόμματα είναι εκ του πονηρού. Η Νέα Δημοκρατία εκφράζει το σύνολο του ελληνικού λαού, μένει αμετακίνητη στις θέσεις της και συνεργάζεται με όλους για να διαγράψει το μέλλον του τόπου αυτού.

Μια δεύτερη αναμφισβήτητη θέση είναι ο ευρωπαϊκός προανατολισμός της χώρας μας. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είμαστε μέσα στην καρδιά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανήκουμε στα κράτη που θεμελίωσαν την Ευρωπαϊκή Ένωση και επομένως την εκφράζουν αυθεντικά και εφαρμόζουμε τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον καλύτερο και τον συμφερότερο τρόπο για τα συμφέροντα της χώρας. Αυτό το λέω με αφορμή τις παρατηρήσεις που έγιναν σε δυο διατάξεις που έχουν πράγματι σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το άρθρο 28 και το άρθρο 14 παράγραφος 9.

Στο άρθρο 28, κάποιοι δεν κατάλαβαν ακριβώς τι λέμε, τι εννοούμε, ότι δηλαδή αναφερόμαστε στην ενσωμάτωση και μόνο του πρωτογενούς κοινοτικού δικαίου, δηλαδή του ευρωπαϊκού δικαίου στην ελληνική έννομο τάξη. Όλες αυτές οι περιπλανήσεις περί εθνικής κυριαρχίας, περί απαλλοτριώσεως εθνικών δικαιωμάτων κ.ο.κ. είναι μόνο για τη δημιουργία εντυπώσεων και λαϊκίστικης –θα έλεγα– εκμετάλλευσης των αισθημάτων του λαού. Δεν πρόκειται για τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο παρά περί μιας διευκρίνσεως ότι, όταν πρόκειται να ενσωματώνεται το πρωτογενές Κοινοτικό Δίκαιο στην ελληνική έννομο τάξη, θα ισχύει η παράγραφος 3 του άρθρου 28.

Περίπου τα ίδια ισχύουν και για το άρθρο 14 παράγραφος 9, το οποίο έχει πραγματικά μια προϊστορία και στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλοι συμφωνήσαμε και συμφωνούμε ότι πρέπει να προσπίσουμε την πολιτική ζωή από την επίδραση συμφερόντων που δεν είναι διαφανή, που δεν είναι σαφή και που εξυπηρετούν τους δικούς τους στόχους. Αυτό το ενδιαφέρον οδήγησε και στο προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς, αυτό το ενδιαφέρον οδήγησε στο ισχύον 14 παράγραφος 9 και αυτό το ενδιαφέρον διέπει όλους μας και σήμερα. Τι συνέβη όμως; Αυτές οι ρυθμίσεις που πιστέψαμε ότι θα θωρακίσουν την πολιτική ζωή από τις αθέμιτες επιρροές, αυτές οι ρυθμίσεις κρίθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση ότι προσβάλλουν κάποιους κανόνες του ευρωπαϊκού νομικού οικοδομήματος και γι' αυτό χρειάστηκε μία προσαρμογή. Δεν νομίζω ότι αλλάζει τίποτα στις τοποθετήσεις μας, δεν αλλάζει τίποτα στις διαθέσεις μας, ούτε περιορίζεται η δυνατότητά μας να αντιτάξουμε τους αμυντικούς μηχανισμούς που χρειάζονται απέναντι σε αυτές τις επεμβά-

σεις.

Θα μπορούσαμε βέβαια κάλλιστα να ακολουθήσουμε δυο δρόμους. Ο ένας δρόμος ήταν να μείνουμε στο 14 παράγραφος 9, όπως ζητούν τα κόμματα της Αριστεράς, και να διατρέχουμε ανά πάσα στιγμή τον κίνδυνο η χώρα μας να βρίσκεται αντιμέτωπη με την ευρωπαϊκή έννομη τάξη και με το ευρωπαϊκό δικαστήριο. Θα μπορούσαμε να ακολουθήσουμε και την απολύτως αντίθετη άποψη που υποστήριξε ο ΛΑ.Ο.Σ. και ένα μέρος της Νέας Δημοκρατίας, να βγάλουμε δηλαδή τελείως όλη αυτή την αναφορά περί ασυμβίβαστου μέσα από το άρθρο 14 παράγραφος 9 και να περιοριστούμε στις πρώτες παραγράφους και στην τελευταία. Θα μπορούσε και αυτό να γίνει, αλλά θα ήταν μία ευπρεπής παρουσίαση των θέσεων μας και των διακηρύξεών μας, ότι ενδιαφερόμαστε πραγματικά να θέσουμε φραγμό στις αθέμιτες επιρροές; Έτσι, λοιπόν, διατυπώθηκε το άρθρο 14 παράγραφος 9, όπως διατυπώθηκε, ώστε από τη μια μεριά να μην δημιουργεί προβλήματα στη συνεργασία μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση και από την άλλη να διακηρύσσει αρκούντως σαφώς, ποια είναι η τοποθέτησή μας απέναντι σε αυτές τις αθέμιτες επιρροές.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 17. Ασφαλώς η πνευματική ιδιοκτησία είναι ενοχικό δικαίωμα, δεν είναι εμπράγματο, δεν περιλαμβάνεται στην ιδιοκτησία του άρθρου 17 και έγινε η προσπάθεια να περιληφθεί και η πνευματική ιδιοκτησία στις εξασφαλίσεις του άρθρου 17 σαν μια έκφραση της αξίας και του σεβασμού που δικαιούται να έχει ο πνευματικός δημιουργός, είτε είναι ο καθαυτός δημιουργός είτε είναι ο ερμηνευτής ή καλλιτέχνης.

Βέβαια, έμπλεξε το θέμα με την Α.Ε.Π.Ι. και με όλες αυτές τις εταιρείες είσπραξης πνευματικών δικαιωμάτων που τρόπον τινά με αναγκαστικό τρόπο πια στην Ελλάδα καλύπτουν την πνευματική δημιουργία. Αυτό είναι λυπηρό κατά τη γνώμη μου, διότι η πρόθεση δεν είναι να καλυφθούν –κάθε άλλο– εταιρείες πνευματικής ιδιοκτησίας. Πρόθεση είναι, να κατοχυρωθεί το δικαίωμά του πνευματικού δημιουργού και να διακηρυχθεί προς πάσα κατεύθυνση ότι έχει την ίδια αξίωση προστασίας όπως και η εμπράγματο ιδιοκτησία.

Όσον αφορά το άρθρο 17 παράγραφος 6, όλοι αναγνωρίσαμε ότι εδώ υπάρχει ένα πρόβλημα σύγκρουσης συμφερόντων, αφ' ενός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που προβαίνει πολλές φορές σε μαζικές πολεοδομικές ρυθμίσεις, δεσμεύει ιδιωτικά ακίνητα με την μελλοντική προοπτική να κάνει πάρκα, δρόμους και πλατείες, αλλά δεν τα κάνει ποτέ, διότι όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι, η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν διαθέτει τους πόρους για να το κάνει αυτό, με αποτέλεσμα να βρισκόμαστε σε μια κατάσταση φαύλου κύκλου, όπου από τη μια μεριά μια αδύναμη οικονομικά Τοπική Αυτοδιοίκηση κάνει ό,τι μπορεί για να δημιουργήσει αυτούς τους κοινόχρηστους χώρους και αφ' ετέρου από την άλλη μεριά βρίσκονται οι ιδιώτες που χάνουν ξαφνικά την περιουσία τους χωρίς την πραγματική αποζημίωση.

Δεν πρέπει να δοθεί μια λύση σ' αυτό το πραγματικό κοινωνικό πρόβλημα; Βέβαια, αναφέρθηκαν, κυρίως οι συνάδελφοι του Συνασπισμού, σε περιπτώσεις καταπάτησης δημοσίων χώρων όπου δεν επιβάλλεται καμμία κύρωση. Αυτό είναι αληθές. Είναι ένα σύμπτωμα της ελληνικής πραγματικότητας που υστερεί πάρα πολύ σ' αυτόν τον τομέα. Εμείς πιστεύουμε, ότι αν κατοχυρώσουμε την ιδιοκτησία και από τις δεσμεύσεις της πολεοδομικής νομοθεσίας –εγώ θα έλεγα και της αρχαιολογικής αλλά εκεί θα πηγαίναμε πολύ μακριά– θα βοηθήσουμε και την τοπική αυτοδιοίκηση να αποκτήσει τους πόρους ώστε να προχωρήσει σε αυτού του είδους τις πρωτοβουλίες.

Όσον αφορά το άρθρο 20 παράγραφος 1 για το δικαίωμα στην προσωρινή δικαστική προστασία δεν κατάλαβα, γιατί υπάρχει αντίρρηση στο να δίνεται η ίδια προστασία και στα ασφαλιστικά μέτρα. Καμμία φορά δεν είναι καθόλου ασφαλιστικά και γρήγορα, αλλά γίνονται πολύ περισσότερο αργόσυρτα από την τακτική διαδικασία. Και το νόημα αυτής της αλλαγής είναι η τελευταία φράση που λέει, ότι η προσωρινή δικαστική προστασία πρέπει να παρέχεται μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα. Εδώ μου είναι αδιανόητο, γιατί να μην θέλουμε μια μειζονα δικαστική προστασία του πολίτη και στο επίπεδο της προ-

σωρινής δικαστικής προστασίας.

Στο άρθρο 22, θα ήθελα να πω δύο λόγια. Στο άρθρο 22 φαίνεται ότι δεν υπάρχει σύμπτωση με κανένα κόμμα. Και μεταξύ τους τα υπόλοιπα κόμματα δεν βρίσκουν σύμπλευση, διότι το μεν Κομμουνιστικό Κόμμα δεν θέλει καμμία αναφορά ειδικά σε ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα φοβούμενο ότι αυτό το ελάχιστο θα συμπίπτει συνεχώς προς τα κάτω, ο δε ΛΑ.Ο.Σ. από την άλλη μεριά δεν θέλει καμμία αλλαγή του άρθρου, εάν δεν μπει μέσα η διαφοροποίηση μεταξύ Ελλήνων και ξένων υπηκόων.

Κύριε Πρόεδρε, αυτό δείχνει ότι κινούμαστε σε εκ διαμέτρου αντίθετες κατευθύνσεις κι επομένως δεν μπορεί να υπάρξει σύμπτωση. Εκείνο το οποίο εγώ οφείλω να πω και να διευκρινίσω για λογαριασμό της Νέας Δημοκρατίας είναι ότι την κοινωνική συνοχή την αντιλαμβανόμαστε όπως το λέει η λέξη. Εννοούμε ότι πρέπει να υπάρχει ένας υγιής κοινωνικός ιστός με διαβαθμίσεις –διότι όλοι οι κοινωνικοί ιστοί έχουν διαβαθμίσεις– και ότι αυτός ο ιστός τελεί υπό την προστασία της πολιτείας κι ότι πάντως υπάρχει ένα μίνιμουμ προστασίας, κάτω από το οποίο δεν μπορεί να κατέβει κανείς και αυτό είναι η αξιοπρεπής διαβίωση. Από εκεί και πέρα είναι θέμα του κοινού νομοθέτη, των διοικητικών και οικονομικών μέτρων που λαμβάνονται, της εισοδηματικής πολιτικής που ισχύει σε αυτό το θέμα, ώστε να πραγματοποιηθεί η αληθινή κοινωνική συνοχή, στην οποία πιστεύουμε.

Τέλος, δεν αντιλαμβάνομαι, ούτε μπορώ να παραδεχτώ με κανέναν τρόπο τη διαφοροποίηση μεταξύ Ελλήνων υπηκόων και μη Ελλήνων υπηκόων και κυρίως την επέκταση αυτής της ιδέας και στο εξωτερικό, δηλαδή να κάνουμε μνεία των ατομικών δικαιωμάτων των Ελλήνων του εξωτερικού. Αυτό βέβαια έχει σχέση και με το άρθρο 108 και θα τα ξανακουβεντιάσουμε, όταν θα γίνει η συζήτηση περί αλλαγής του όρου «αποδήμου Ελληνισμού» με «Ελληνισμό της Διασποράς». Είναι όμως αυτονόητο ότι όταν το ελληνικό κράτος μεριμνά για τους απανταχού Έλληνες μεριμνά και για τα ατομικά τους δικαιώματα. Και αν μιλάμε για την Ευρώπη ή την Αμερική είναι αυτονόητο ότι υπάρχει αυτή η προστασία στις έννομες τάξεις στις οποίες διαβιούν κι εν πάση περιπτώσει η Ελλάδα μεριμνά για τη μεταχείριση των Ελλήνων πολιτών του εξωτερικού, με τον τρόπο που πρέπει.

Θα πρέπει εξάλλου να λάβουμε υπ' όψιν μας και κάτι άλλο βεβαίως, ότι όλες αυτές οι ρήτρες περί προστασίας ατομικών δικαιωμάτων κάποιων ξένων που βρίσκονται στο εξωτερικό, όλες αυτές ισχύουν με τη ρήτρα της αμοιβαιότητας και δεν ξέρω πώς συμβιβάζεται αυτή η ιδέα με την άλλη ιδέα που διατυπώθηκε από το ΛΑ.Ο.Σ. εν σχέσει με το άρθρο 22, ότι πρέπει να υπάρχουν διαφοροποιήσεις μεταξύ των Ελλήνων υπηκόων και των μη Ελλήνων, των διαβιούντων στη χώρα μας. Αυτές είναι επικίνδυνες ακροβασίες, τις οποίες δεν δικαιούται ούτε ο κοινός νομοθέτης να κάνει, ούτε καν ο συντάκτης διοικητικών πράξεων, πόσω μάλλον ο συντάκτης συνταγματικών διατάξεων.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι δεν βλέπω τη δυνατότητα να υπάρξει καμμία αλλαγή στις διατάξεις που έχουν κυκλοφορήσει όσον αφορά την πρώτη ενότητα, για τους λόγους που ανέφερα προηγουμένως. Δεν υπάρχει ένα κοινός παρονομαστής, στον οποίο θα μπορούσαμε να καταλήξουμε για να ισοθετήσουμε μία ρύθμιση. Πάντως θέλω να εκφράσω την ικανοποίησή μου ότι διεξήχθη και σ' αυτή την ενότητα μια εποικοδομητική συζήτηση που βοηθάει στην κατανόηση μεταξύ μας, μεταξύ των κομμάτων και τελικά βοηθάει στην προαγωγή της Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε κι εμείς κυρία Πρόεδρε.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της πρώτης ενότητας των αναθεωρητέων διατάξεων του Συντάγματος, Ενότητες Α' και Ε' της Επιτροπής Αναθεώρησης: άρθρο 14 παράγραφος 9, άρθρο 17 παράγραφοι 1 και 6, άρθρο 20 παράγραφος 1, άρθρο 22 παράγραφος 1 και άρθρο 28 παράγραφος 3 και ερμηνευτική δήλωση.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Δευτέρας 14 Απριλίου 2008 κι ερωτάται το Σώμα εάν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Δευτέρας 14 Απριλίου 2008 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.48' λύεται η συνε-

δρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 9 Μαΐου 2008 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση της υπ' αριθμόν 26/8/14-1-2008 επερώτησης είκοσι έξι Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τα δημόσια νοσοκομεία και την εμπορευματοποίηση του δημόσιου αγαθού της υγείας, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

